

Giới thiệu Phụng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi

Ở thế kỷ 21 nàng là cô gái xinh đẹp lại là một bác sĩ thiên tài nhưng dường như ông trời thường ghét người có tài nên nàng gặp phải tai nạn và qua đời nhưng trong cái rủi có cái may nàng xuyên không về thời cổ đại là đứa bé 5 tuổi được sư phụ nhận nuôi và dạy cho y thuật say này trở thành thần y.

Hắn là tam vương gia chiến thần trong truyền thuyết trong một lần bị thương đã được nàng cứu sống cũng kể từ đó hắn đã biết nàng là nương tử mà ông trời ban cho hắn và quyết tâm lấy được nàng.

Những diễn biến tiếp theo sẽ như thế nào mời các bạn theo dõi tiếp trong truyện Phụng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi của tác giả Dạ Nhược Ly.

Bạn đang đọc truyện *Phụng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Ly Nhi! Con muốn ở nhà hay đi với sư phụ? Dương Dịch Thần hỏi đồ đệ đáng yêu mình mới thu nhận.

Sư phụ con muốn ở nhà với sư huynh! Nhược Ly ngoan ngoan ngoan trả lời. Sư phụ nàng năm nay hơn 50 rồi nhưng vẫn còn rất tráng kiện. Đối với nàng rất ôn nhu và hiền lành.

Vậy con phải ngoan không cho đi loạn biết không? Đưa tay xoa đầu Nhược Ly, nhìn đứa bé chỉ cao hơn đầu gối mình một chút không khỏi yêu thương hơn.

Dạ Sư phụ! Rồi đưa tay vẫy vẫy tiễn sư phụ. nhìn theo bóng lưng sư phụ không khỏi thở dài ngồi xuống xích đu mà sư huynh mới làm. Nàng đến thế giới này đã được gần 2 tháng rồi. nhớ lúc đó nàng đang làm 1 nhiệm vụ nàng xâm nhập tổ chức buôn bán heroin xuyên quốc gia. Nhiệm vụ của nàng là lợi dụng thân phận bác sĩ tiếp cận và thủ tiêu ông trùm. Lúc nàng giết được hắn đột nhiên cả căn biệt thự nổ tung. Nàng tưởng rằng mình đã chết nhưng khi tỉnh lại nàng mới biết hoá ra mình không chết mà xuyên qua thế giới khác.

Thế giới này gọi là Thương Lam đại lục. Có 5 quốc gia nơi nàng đang sống là thuộc về Thiên Long Hoàng Triều gần biên giới với Cao Ly. còn 3 nước khác là Đông Lăng, Phụng Chiếu, Nam Vũ.

Hiện giờ nàng mới 5 tuổi mà thôi nàng có gia đình có người yêu thương, nàng ko còn là 1 cô nhi nữa. Nàng muốn sống một cuộc sống vui vẻ nàng muốn sống thật Hạnh phúc...

Đúng vậy! Nàng là Dạ Nhược Ly 5 tuổi cuộc sống m

Muốn màu muốn vẽ mới bắt đầu mà thôi.

Ha ha ha.. Suy nghĩ thông suốt không khỏi cười thật vui vẻ.

Nàng cũng không biết lúc nàng đang cười có một người đang nhìn nàng bằng ánh mắt yêu thương nuông .

Cô bé vui là tốt rồi. Gần 2 tháng nay cứ thấy con bé trầm lặng là lòng hắn lại đau mà cũng không biết phải an ủi làm sao. Nay Thấy Ly Nhi vui vẻ hắn cũng nở nụ cười như trúc đi gánh nặng.

Bạn đang đọc truyện *Phụng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2

Sư huynh! Muội muốn ăn quả hồng hồng! Huynh hái cho muội đi. Nhược Ly âm thanh như suối trong nhưng còn non nớt nũng nịu lên tiếng.

Nhưng sắp dùng cơm trưa rồi nếu ăn lỡ ăn không nổi thì sao? Bách lý Mạch ôn nhu lên tiếng.

không chịu! Bụng nhỏ bây giờ đói lắm. Tay nhỏ bé

xoa xoa cái bụng nhỏ đôi mắt thì ứ khuất cái miệng nhỏ mần lên giống như đang nói huynh bỏ đói muội.

Vừa thấy bộ dạng này của Nhược Ly, Bách lý Mạch 2 tay đầu hàng rồi. Không phải nói chứ từ lúc sư muội này bắt đầu vui vẻ hắn càng ngày càng chịu thua nàng, chỉ cần nàng to về ứ khuất mà mở toang đôi mắt sáng long lanh nhìn hắn hắn sẽ chịu thua liền.. Ai biết sư muội này lại đáng yêu đến vậy.

Được rồi nhưng chỉ cho muội 1 quả thôi. Ánh mắt vẫn nhìn hắn chằm chằm như muốn nói " Huynh ăn hiếp muội"...

Ai ai ai được rồi muội muốn bao nhiêu liền cho muội có được không??

Muội biết huynh tốt nhất mà hìhì.. Cười lộ ra ma lúng đồng tiền đúng là đáng yêu chết người không đền mạng, thờ dài xoay người nhúng chân 1 cái đã tới trên cây rồi. Vì xoay người lại nên không thấy tia giao hoạt thoáng qua trong đôi mắt long lanh kia...

Chủ tử, có thư của Thái hậu . cung kính giao thư cho người đang ngồi trên án thư xem văn kiện.

Đề đó. Giọng nói rần rờ khí phách vang lên. Mắt cũng không nâng 1 cái. Cung kính để thư trên bàn rồi lui ra ngoài.

Trong phòng yên ắng chỉ nghe tiếng lật sách một lúc lâu sau người đó cũng dừng lại ngẩn mặt lên là 1 nam tử dung mạo làm người thật lâu ngẩn ngơ, nhất là đôi mắt sắc bén làm người ta không tự chủ được phải luân hãm vào thật sâu. Đôi mày kiếm cánh mũi cao thẳng đôi môi chỉ đơn giản mím lại đã làm cho người xào xuyên nếu như cười một cái chắc sẽ cướp tim người hàng loạt (giống mấy siêu sao Mỹ Nam hiện đại quá cười 1 cái đồn tim fan) nói chung thêm 1 chút sẽ thừa. Bớt lại sẽ thấy thiếu

Lãnh Thế Tuyệt cảm phong thư lên, sau đó lại nhíu mày..thật phiền toái Thái hậu cứ bắt hán thứ thế sanh nhi tử, hán ghét nhất là nữ nhân . phiền phức!

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Thời gian thật nhanh á! Vậy mà đã 5 năm rồi Nhược Ly đã 10 tuổi rồi.

Trong 5 năm này Nhược Ly cũng không thắng thoi nàng học y thuật của sư phụ cũng học luôn võ công của sư phụ. Bây giờ dù so chiêu với sư huynh cũng không cần huynh ấy nhường nữa, có thể đánh ngang tay với sư huynh.

Sư phụ lúc nào cũng khen không ngớt làm hại da mặt nàng cũng đỏ lên.

Ly Nhi! phụ sư phụ mang người này vào nhà. Dương Dịch Thần đang cổng một người nam nhân hình như là bị thương rất nặng.

Nhược Ly giúp sư phụ mang giỏ tre đựng thảo dược sau lưng một tay dìu người đó vào nhà.

Để hán nằm xuống Nhược Ly mới quan sát người sư phụ mang về. Dù mặt mũi đầy máu nhưng vẫn biết được là 1 người Trung niên khoảng 40 tuổi. Trên lưng có 1 vết thương rất sâu, mất máu quá nhiều cộng thêm té từ trên cao xuống có lẽ lực phủ ngũ tạng đều bị đập nát.

nhưng rất may người này nội lực rất cao cường. Nếu là người bình thường có lẽ chỉ 1 vết thương trên lưng đã mất mạng. Trong lúc nàng quan sát Trung niên nhân kia.

Dương Dịch Thần đã động thủ coi xong y phục trên người Trung niên kia. Sau đó điểm vài huyệt đạo trên người giúp hán cầm máu.

Ly Nhi mang tục mạng đơn đem đến cho sư phụ. Tục mạng đơn dù không còn thời chỉ cần thân thể còn nóng cũng có thể giữ mạng 3 tháng.

Dạ Sư phụ! Lúc lập ra Dược cốc sư phụ đã từng nói dù là ai nếu đã đến dược cốc thì sẽ toàn lực bảo trụ tính mạng cho người đó

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Cuối cùng sau 7 ngày người đó cũng tỉnh lại.

Nước... N . Nước BÁCH LÝ MẠCH phải nghiêm tai qua mới nghe được. Vội vàng rót 1 chén nước rồi đỡ ông ta ngồi dậy uống nước.

Cám ơn! Sau khi uống xong chén nước ông ấy mới có sức nói chuyện. Tầm mắt nhìn xung quanh rồi lại rơi vào người BÁCH LÝ MẠCH.

Cam ơn vị tiểu ca này đã cứu giúp, xin nhận 1 lạy của Mỗ. Nói xong vội vàng xoay người muốn dập đầu.

Là sư phụ lão nhân gia ngài cứu người,ko phải là ta.

Người đã tỉnh rồi sao? Cảm thấy thế nào? Vừa lúc DƯƠNG DỊCH THẦN vào phòng thấy hán tỉnh.

Đây chắc là ân nhân Xin hãy nhận của PHUỘNG TIỂU 1 lạy.

Được rồi người là PHUỘNG TIỂU của Phượng Gia sao?

Tiền bối ngài biết Phượng Gia?

Hừ! Tuy ta sống dưới cốc nhưng ít nhiều cũng từng đi qua giang hồ. DUƠNG DỊCH THẦN hơi giận nha, bản thân đường đường là 1 thần y có chỗ nào mà ông không biết..chê ông hủ lậu sao?

Ah Tiền bối xin đừng hiểu lầm, Phượng gia đã không còn. Trong đôi mắt nồng đậm bi thương mắt mát.

DUƠNG DỊCH THẦN cũng chán kinh rồi, Phượng Gia là một trong tứ đại thế gia của THƯỜNG LAM ĐẠI LỤC, cơ nghiệp ngàn năm sao nói sụp đổ liền không đơn giản như vậy.

Ta cho người phục dụng TỤC MỆNH ĐƠN, có thể giữ lại mạng người 3 tháng, người đã ngủ 7 ngày rồi. Dừng lại một chút rồi nói tiếp, nếu người muốn ta đưa người ra ngoài.

PHƯỢNG TIỂU lại lắc đầu. Trong đôi mắt toé lên vẻ thù hận chậm rãi mở miệng nói.

Nếu như không thể sống ta cũng muốn bọn họ không bao giờ đặc được thứ mình mong muốn.

Hắn là cánh tay của gia chủ Phượng Gia PHƯỢNG BÁT HỐI cũng là anh em vào sanh ra tử, tung hoành giang hồ. Nếu PHƯỢNG BÁT HỐI là vô địch thủ hắn chính là thua 1 người duy nhất ah.

Nực cười biết bao PHƯỢNG TIỂU đại danh鼎鼎鼎鼎 giờ chỉ còn sống không đến 3 tháng. Nhân sinh đúng là đáng sợ cũng thật đáng buồn..

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

PHƯỢNG TIỂU đã ở Dược Cốc 2 tháng hơn rồi, giờ hắn sắp chết.

Nhược Ly giờ đã không như kiếp trước nữa nàng có sự phụ, sự huynh yêu thương cưng chiều. Nên đã mở lòng mình ra tiếp nhận người khác. Cũng bộc lộ ra bản tính hồn nhiên lương Thiện.

Nàng biết PHƯỢNG TIỂU sắp chết nên chủ động tiếp cận PHƯỢNG TIỂU. Làm hắn vui vẻ sống hết những ngày còn lại.

TIỂU thúc thúc! Ta đã luyện xong Phượng Vũ thức thứ tám rồi ta luyện người xem nha. Huy động kiếm trong tay vẽ ra một đường kiếm tuyệt đẹp nhưng uy lực phi thường. Phượng Vũ Cửu Thiên là kiếm pháp độc bá giang hồ uy lực vô cùng.

Tâm nguyện của hắn là sẽ lưu truyền võ công Phượng Gia cho hậu thế không ngờ lúc hắn đang bối rối vô cùng Nhược Ly lại chủ động xin hắn dạy. Hắn vui vẻ mặt cười muốn nở hoa luôn rồi rõ ràng lúc sắp chết lại nhận được tuyệt thế Thiên tài nha..nên hắn phải dốc túi truyền cho Ly Nhi rồi.

Nhìn Nhược Ly hắn lại nhớ tới chuyện đại ca giao phó. Thật xin lỗi đại ca! Đệ làm huynh thất vọng rồi, đệ không tìm được nó.

Đệ cũng không tìm ra hung thủ hại Phượng Gia, ánh mắt hắn lại sáng lên khi nhìn Nhược Ly đang luyện kiếm, Có lẽ Ly Nhi sẽ làm được . nó là đứa trẻ thông tuệ nhất đệ từng gặp. Nó sẽ tìm được hung thủ làm hại Phượng Gia.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 6

Sáng sớm Nhược Ly đã đến phòng PHƯỢNG TIỂU rồi, nhắm tính thì hôm nay đã là ngày thứ 30.

TIỂU thúc thúc! Con mang thức ăn sáng đến!

Kẹt... Cửa mở, thật ra PHƯỢNG TIỂU đã thức từ rất sớm.

Con vào phòng đi. Nhược Ly bụng mâm điểm tâm để lên bàn sau đó cũng thân thủ ngồi xuống 1 bên.

Hôm nay sự huynh nấu cháo hạt sen TIỂU thúc thúc mau ăn đi. Cười hi hi đưa chén cháo đến trên tay PHƯỢNG TIỂU.

Nhiệt độ ấm áp ở bàn tay làm hắn hơi xúc động. Nâng mắt lên nhìn gương mặt nhỏ nhắn nhưng rất xinh xắn của Ly Nhi làm hắn phải giật mình. Mình có nên kéo đứa trẻ vô tội này vào sao?? Nó thật ra chỉ là một đứa nhỏ.

Trong lòng trăm ngàn suy nghĩ rồi không có đường gỡ ah...ăn xong lại nhìn Nhược Ly thật sâu,

Ly Nhi ta kể chuyện cho con nghe. THƯỜNG LAM ĐẠI LỤC. Ngàn năm trước kỳ thật không có quốc gia nào cả lúc đó loạn lạc lắm than. Giặc cướp hoành hành

lúc đó THUỜNG LAM ĐẾ chỉ là một người thường nhưng sau đó không biết vì sao lại chiêu binh mãi mã thành lập nghĩa quân chính phạt bọn sơn tặc, thổ phi.

Dần dần lớn mạnh, quốc lực dồi dào. Kim ngân tài bảo xài không hết. Đến 20 năm sau THUỜNG LAM ĐẾ xưng ĐẾ lập quốc. Là THIÊN LONG HOÀNG TRIỀU,

lúc đó có 4 gia thần, 4 vị đại tướng quân được phong vương cắt đất. Lần lượt là BÁCH LÝ HOÀNG, TRIỆU SƠN MINH, NAM CUNG THUỜNG và MẠC LƯU VÂN. 4 người được phong vương sao đó bị đuổi về đất phong. Còn lại 4 người là PHƯỢNG TUỜNG, BẠCH TUÂN, TRỊNH SĨ NGUYỄN, CỔ NAM SINH. Được phong nhất đẳng Quân Hầu trở thành tứ đại gia tộc có quyền lực của THUỜNG LAM ĐẠI LỤC.

Ta cũng không hiểu vì sao? đến lúc sau này đại ca nói với ta tại vì THUỜNG LAM ĐẾ sợ 4 vị tướng quân sẽ làm phản nên cắt đất sau đó đuổi họ đi vĩnh viễn không được triệu hồi không được về.

Còn về tứ đại thế gia thì mỗi vị gia chủ giữ 1 phần của nửa tấm bản đồ kho tàng để kiểm chế cũng bảo vệ lẫn nhau.

Nửa tấm còn lại chỉ có hậu nhân của THUỜNG LAM ĐẾ biết được. Ta từng nghĩ tra theo đầu mối này sẽ tìm được đáp án nhưng ta tra suốt 2 năm cũng không có bất kỳ manh mối nào. Giờ ta đem nó cho con hy vọng con có một ngày sẽ tìm ra chân tướng. Nếu có nguy hiểm dùng nó để đổi 1 đường sinh cơ. Con hứa với ta có được không??

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7

Được! Con hứa với thúc. NHƯỠC LY trả lời khẳng định.

Bây giờ ta sẽ nói cho con nghe chuyện về Phượng Gia. PHƯỢNG TIỂU vui vẻ nói về Phượng Gia từ đầu đến đuôi không sót 1 chữ.

Sau đó NHƯỠC LY ra về nhưng trong lòng lại suy tư. Không biết làm sao khi nhìn vào mắt thúc ấy lại làm bản thân không tự chủ muốn giúp thúc ấy.. Cảm giác này là sao? Nàng biết lúc này thúc ấy chắc đã đi rồi, mà cảm giác lúc này thật không thoải mái có đau đớn và mất mát thật sâu.

Sư phụ!! Nàng mềm mại kêu lên ầm ầm trong giọng nói là bi thương.

Người sẽ không bỏ lại con một mình có phải không?? Nàng run giọng hỏi nàng càng ngày càng yếu đuối rồi, là do sống trong hạnh phúc quá lâu nên ông trời muốn nàng phải đối diện nhớ lại trước kia sao??

nàng không muốn. số mạng của nàng DẠ NHƯỠC LY! sẽ nằm trong tay nàng.

Không đâu! Sao sư phụ lại bỏ Ly Nhi lại chứ. Con là bảo bối của sư phụ mà. DƯƠNG DỊCH THẦN ôm NHƯỠC LY vào lòng nhẹ nhàng an ủi vỗ về như trên bảo.

Sư phụ con sẽ bảo vệ người và sư huynh con không để hai người có chuyện đâu. Tuyệt đối không! Nàng quyết tâm tự nhủ trong lòng.

Ông thật đau lòng LY NHI mới bao lớn nhưng nó trầm ổn và hiểu chuyện những đứa nhỏ cùng tuổi làm sao có thể làm được.

Lúc mới tới phòng bị như vậy vì sợ tổn thương mà thôi. LY NHI của ông mong muốn được sự ấm áp hơn bất cứ ai.

LY NHI ah..nếu sau này sư phụ mất con phải làm sao đây?? Thật sâu thẳm dài. Nhìn đứa bé trong lòng đã ngủ bên khoe mắt vẫn còn vương giọt Lệ chưa khô. Ông thật đau lòng.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

Sư phụ con vào có được không? BÁCH LÝ MẠCH hỏi.

Vào đi. lại đây uống trà với sư phụ.

BÁCH LÝ MẠCH vào phòng ngồi đối diện với DƯƠNG DỊCH THẦN, thần sắc nặng nề. Cả hai đều không ai mở lời trong phòng rơi vào tình trạng im lặng quỷ dị.

Sư phụ.. Con... Hai người đồng thời cùng lúc mở lời

Mỉm cười! Con nói đi. Ta biết con suy nghĩ rất nhiều lần mới tới tìm ta. DƯƠNG DỊCH THẦN sâu kín nói.

Sư phụ con..con muốn rời đi. BÁCH LÝ MẠCH do dự nhưng vẫn mở miệng.Sau đó lại nói tiếp.

Con không phải là muốn bỏ DUỘC CỐC càng không muốn bỏ lại sư muội và sư phụ người, những năm gần đây con rất hạnh phúc và vui vẻ có lẽ đây là khoảng thời gian hạnh phúc nhất trong đời của con. Khoé miệng hơi nâng lên thành một nụ cười hạnh phúc..

Nhưng sau đó lại đầy bi thương và không nở lên tiếng.

Nhưng con phải đi. Con phải trở về nơi đó. Nơi đó có thứ thuộc về con, con còn có trách nhiệm trên người. Trở về con sẽ không còn cuộc sống vui vẻ, khoái hoạt như bây giờ. Nơi đó con phải lấy lại thứ thuộc về con. Con thật ra rất phân vân, con muốn sống ở đây,nhưng con vẫn không bỏ được nơi đó . không bỏ được giá tâm của chính mình,

Thật xin lỗi, Sư phụ! BÁCH LÝ MẠCH đầy đau khổ và bi thương lên tiếng.

Thật sâu nhìn BÁCH LÝ MẠCH, nhìn trong mắt hắn là sự thống khổ và phân vân. DƯƠNG DỊCH THẦN biết nếu lúc này nếu ông mở lời kêu hắn ở lại hắn nhất định sẽ ở lại.

Đây là nhà của con! DUỘC CỐC luôn là nhà con. Dù con đi đâu đến lúc quay về DUỘC CỐC sẽ luôn chờ đón con.

Ông từ ái lên tiếng làm lòng hắn rung lên như bỏ mất 1 nhịp .định thần lại, cố buộc mình không rơi nước mắt. Đây là sư phụ của hắn. Nơi này là nhà hắn.

Cảm ơn người sư phụ! Trong mắt đã không còn bi thương và mất mát.

Sư phụ vẫn phải nhắc con, đừng quên chính mình là ai . Dù con có đi lên cao tới đâu đừng đánh mất bản thân mình. Con có hiểu lời sư phụ?? Ông nghiêm túc nhìn thẳng vào hắn nói.

Đôi mắt với ánh mắt nghiêm khắc và quan tâm của ông hắn khắc thật sâu vào lòng.

Con sẽ! Kiên định gặt đầu.

Vậy con định lúc nào rời đi? Định nói thế nào với LY NHI chưa? Có được câu trả lời mình muốn DƯƠNG DỊCH THẦN thay đổi câu hỏi.

Con định vài ngày nữa sẽ rời đi, còn về sư muội con còn chưa biết phải nói như thế nào... Nhớ tới NHUỘC LY hắn thật bất đắc dĩ chẳng biết làm sao... Phải tìm cách dỗ dành vị tiểu sư muội này thôi.

Nhìn thấy nụ cười khổ của đại đệ tử ông cũng chỉ im lặng, haizz không giúp được! không giúp được. Ông chỉ có thể yêu thương NHUỘC LY thêm 1 phần mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

Sáng sớm hôm sau BÁCH LÝ MẠCH vẫn như thường ngày chuẩn bị bữa sáng cho mọi người, dọn sẵn trên bàn trong phòng đợi sư phụ và sư muội thức dậy.

Chào buổi sáng, sư huynh hìhì.. Hôm nay NHUỘC LY mặc y phục màu đỏ, tóc thì dùng 1 cây mộc trâm đơn giản cài lên. Cây trâm này là quà sinh nhật lúc 10 tuổi BÁCH LÝ MẠCH tự tay làm tặng NHUỘC LY.

Không tự chủ được nhìn tinh linh đáng yêu này. NHUỘC NHI năm nay đã 13 tuổi rồi, bây giờ đã có dáng dấp của một mỹ nhân rồi. Nếu sau này lớn lên không biết sẽ rung động biết bao người...hắn dám cam đoan nàng sẽ là một tuyệt đại mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành. Nếu sau này gặp lại có nhận ra được NHUỘC NHI? Hắn đang suy nghĩ cái gì ah? NHUỘC NHI chỉ là một đứa nhỏ thôi. Hắn năm nay đã 25 rồi lớn hơn hắn 1 giáp ah..

Sư huynh, sư huynh, sư..... Huynhhhhh!! huynh đang nghĩ gì mà ngây ra vậy? Khó chịu ở đâu sao?? Nàng đã gọi hắn vài lần rồi mà hắn cứ ngẩn ra...mặt nàng dính gì sao?? Đưa tay lên xoa xoa trên mặt, không có mà, mặt muội đâu có dính cái gì chứ??

Nhìn thấy động tác đáng yêu hắn không nhịn được phì cười... Thật là chẳng lẽ đã định hắn thua dưới về nàng sao?

Đang làm gì mà nháo như vậy? Con lại chọc cho NHUỘC NHI giận sao?? Câu đầu nói với NHUỘC LY, câu sau là hỏi BÁCH LÝ MẠCH.

Nào có! Con làm sao dám chọc giận NHUỘC NHI chứ.

Xi.. Tha cho huynh đó. NHUỘC LY hát hăm làm dáng như "Ta là đại nhân tha thứ cho tiểu nhân huynh "

Ha ha ha..cả hai đều không nhịn được cười vui vẻ.

NHUỘC NHI đã ngủ chưa? Huynh mang đồ ăn khuya cho muội!

Chì.. Nha... Cửa mở ra. Huynh vào đi muội vẫn đang xem sách.

Còn nóng ăn đi. Để hâm lên bàn tròn sau đó ngồi xuống lấy chén múc cháo đưa cho NHƯỠC LY.

Cám ơn sư huynh! Nhận lấy chén cháo bắt đầu ăn. Nàng biết hôm nay sư huynh đến vì cái gì nhưng cũng không mở miệng hỏi. Ăn xong chén cháo tại tiếp một ly trà súc miệng. Thời gian khoảng 2 khắc chung.

Cuối cùng BÁCH LÝ MẠCH Cũng mở lời. Ta phải đi NHƯỠC NHI!

Muội biết!

Ngoài dự đoán nàng không khóc không nháo mà thật bình tĩnh trả lời.

Sao muội lại biết? Sư phụ nói với muội?

Hôm huynh đi đến phòng sư phụ muội đã biết. Chỉ là ko muốn nói mà thôi. Không phải mấy ngày nay trôi qua rất vui vẻ sao?? Đã vậy cần gì phải nói.

Muội không trách ta sao? Ta đã nói sẽ ở cạnh muội nhưng giờ ta lại muốn đi.

Sư huynh! Huynh có lý tưởng của mình ta sao lại trách huynh. Ta vẫn còn có sư phụ yêu thương ta, quan tâm ta. Huynh không cần phải khổ sở tự trách.

Nhìn vào đôi mắt đen long lanh xinh đẹp kia. Hắn bị cuốn hút thật sâu. Muội an tâm dù sao này có chuyện gì xảy ra ta cũng sẽ luôn là sư huynh của muội. Sẽ bảo vệ muội. Ta Vĩnh viễn không thương tổn đến muội. Hắn đưa ra lời hứa hẹn.

Nhưng ai biết thời gian trôi qua lời hứa có còn được như ban đầu..... ..

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10

Kinh thành Thăng Long của THIÊN LONG HOÀNG TRIỀU. Phủ CHIẾN VƯƠNG GIA.

Gia, Thái Hậu phái Trương Công Công tới tuyên chỉ

chỉ. Quân gia nói xong lại đứng im không tiếng động.

Cánh cửa kẹt một tiếng mở ra..

Đi thôi! Âm thanh lạnh lùng làm người nghe ập lực cực kỳ.

Ai.. VƯƠNG GIA nhà hắn ah, anh tuần hiền ngang tuần Mỹ cực kỳ. Nhưng mà lúc nào mặt cũng lạnh như băng vậy làm cho người đối diện không bao giờ dám ngẩng mặt nhìn thẳng ah..ngay cả HOÀNG THUỶNG cũng sợ VƯƠNG GIA ah..nghe tới đó hắn bất giác cũng thấy thành tựu ah. Theo một chủ tử như vậy còn gì bằng.

Tham kiến VƯƠNG GIA..

Miễn lễ!

Hôm nay nô tài phụng mệnh của THÁI HẬU truyền chỉ dụ ah.

Ta không có thời gian. Lạnh lùng cắt ngang lời của Trương Công Công.

Dạ Dạ! Nô tài tuyên ngay. Tam VƯƠNG GIA, CHIẾN VƯƠNG có công vì nước chinh chiến sa trường. Nhưng đến nay vẫn chưa thành gia lập thất, chưa khai chi tán nghiệp lại ngày ngày bận rộn quốc sự. Không có thời gian tìm người nguyên phối. Nay Ai Gia thay người làm chủ, tìm tiểu thư khuê các trong kinh thành, ngàn tuyến vạn chọn được BUI CHIỂU NHI con gái lễ bộ thị lang BUI LÂM. TRẦN NGỌC NHIÊN đích nữ của Trần Quốc Hầu TRẦN LẬP NHÂN. MAI THU NHẢ con gái của thừa tướng MAI QUỐC. Hiền lương thực Đức, ôn nhu thanh lệ, cảm kỳ thi hoạ tinh thông, tài hoa xuất chúng. Vì để bồi dưỡng tình cảm nên lệnh cho tiếng vào ở phủ CHIẾN VƯƠNG. Từ từ bồi dưỡng tình cảm. Khâm thờ!

Theo ý của Thái Hậu Nương Nương 3 vị tiểu thư cũng đã nhận được chỉ dụ, sáng ngày mai sẽ được đưa tới phủ của VƯƠNG GIA. Nhìn thấy sắc mặt càng ngày càng lạnh của CHIẾN VƯƠNG này tìm ông cứ muốn nhảy ra ngoài luôn rồi,tổ tông của ta oi...giọng nói càng ngày càng nhỏ đến chữ cuối cùng như nuốt luôn trong họng rồi...

Chuyển lời cho Thái Hậu giọng nói lạnh lẽo của LÃNH THẾ TUYỆT vang lên khiến cho Trương Công Công sắp cuối đầu tới đất rồi..

Chuyện của BỐN VƯƠNG không phiền đến Thái Hậu người quan tâm. BỐN VƯƠNG không ngại lại đưa thêm vài người vào Như ý Lâu đầu. Khoé miệng nhẹ nhàng nhắc lên làm lòng người có mặt ở rét run từng chập ah...

(Hi hi nam chính sạch 100% nha.)

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11

Cuộc sống trong DUỘC CỐC cứ vậy trôi qua. Sư huynh đi đã được gần một năm rồi. Nàng với sư phụ trôi qua cũng thật yên bình.

Nàng cũng đã luyện thành kiếm pháp TIÊU thúc thúc lưu lại. Thêm võ công của sư phụ cũng học hết luôn.

Sư phụ thường nói nếu nàng đi lại trên giang hồ cũng rất ít gặp được đối thủ.

Tiểu Hoa mau đến đây chúng ta phải về nhà!

Nàng vừa dứt lời có một bóng trắng xẹt qua rồi dừng trên vai nàng..

Chi chi chi... Vương móng vuốt nhỏ gãi gãi vai nàng. Như muốn lãnh công, chi chi chi nàng mới để ý thấy trên miệng nó đang ngậm 1 bông hoa màu đen tím.

Hắc Tử Ma hoa. Loại kỳ độc trên thế gian này đừng nói đụng vào mới trúng độc, ngay cả mùi hương kia cũng là kịch độc rồi.

Ai sao người lần nào cũng hái về cho ta toàn là độc dược vậy? Với tay lấy 1 cái khăn gói lại bông hoa đó.

Nàng chỉ tình cờ Phát hiện nó lúc đi vô núi hái thảo dược, nên cho nó ăn chút thịt nướng mà mang theo.

Không biết nó làm sao tìm nàng miễn nàng vào núi nó sẽ xuất hiện. Lâu dần nó cũng bám theo nàng về nhà luôn.

Chi chi chi.. Như muốn hỏi nó có giỏi hay không nha?

Giỏi lắm Tiểu Hoa giỏi nhất. Chút về ta nướng thịt cho người ăn.

Đôi mắt tỏa sáng như đang cười vậy... Chi chi chi... Thấy bộ dạng nó như vậy nàng cũng cười theo..

búng lên trán nó một cái mắng yêu.. Người nha! Chi biết lo ăn.

trong

lòng nàng thật lo lắng cảm giác bất an cứ lai vãng trong lòng nàng..

Sư phụ đã đi được 2 ngày rồi. Bình thường khoản nửa năm sư phụ sẽ ra ngoài mua vật dụng thiết yếu dùng trong nhà. Nhưng chỉ đi khoảng 1 buổi mà thôi trễ hơn nữa cũng là tối sẽ về.

Nhưng lần này đã 2 ngày rồi, nàng thật rất

Lo lắng.

Không được phải tìm sư phụ.

Nàng theo con đường nhỏ mà sư phụ đi ra ngoài, men theo con đường nàng tới dốc đá cao sau đó dùng kinh công đi lên, ở trên vách núi sư phụ đã để lại một sợi dây thừng để chuyển đồ xuống dưới cốc.

Khoảng 1 khắc sau nàng đã đứng trên vách đá bên dưới là 1 vực thẳm ah.

Hoá ra DUỘC CỐC ở bên dưới vực sâu. Sư phụ từng nói từ vách vực đi thẳng sẽ tới 1 khu rừng.

Một lúc sau nàng đã tới khu rừng mà sư phụ đã nói... Đi được một đoạn nàng bỗng nhũn mảy. Có mùi máu!

Bước chân nhanh hơn vài cái hô hấp đã đến nơi có vết máu.

Tìm nàng thất lại sư phụ sẽ không sao đâu! Sư phụ nhất định không có việc gì. Nhất định không.

Nàng quan sát chung quanh bỗng nhiên giống như bị định thân khi nàng thấy những thứ rơi vãi dưới đất, gạo, vải và một số thứ linh tinh. Mắt nàng nhòe đi.

Cổ ép mình bình tĩnh hít sâu 1 hơi. Mờ mắt ra quan sát chung quanh ở đây có dấu vết đánh nhau. Sư phụ nói thường người sẽ thuê xe chở hàng hoá mua về nhưng ở đây chỉ có xe mà không có ngựa hay con gì kéo lại quan sát kỹ mới thấy có vài dấu chân ngựa dẫm qua.

Theo dấu chân ngựa để lại khoảng hơn chục lần hô hấp. Đã thấy một con ngựa đã chết và còn có một người.

Tiến lại kiểm tra rất mai người đó vẫn còn mạch đập... Lập tức lấy ra ngân châm, châm vào huyệt vị trên người người nọ. Thân thủ lấy ra một lọ nhỏ đổ ra một viên được màu vàng nhèc vào miệng cho hần nuốt xuống.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12

Tĩnh tĩnh...

Um...ta chết rồi sao??

Người vẫn chưa chết. Ta hỏi người có phải người có phải có một ông lão thuê người chở hàng hay không??

Hắn không nói lời nào chỉ im lặng. Ta hỏi một lần nữa có phải sư phụ đã đi với người?

Sư phụ?? Cô là đệ tử của DUỖNG lão sao?

Ông biết sư phụ, vậy có chuyện gì xảy ra sư phụ đâu??

Khụ khụ.. Thật xin lỗi nếu không vì ta DUỖNG lão đã về hôm qua thì sao gặp nạn. Hôm qua con trai lão bị rắn độc cắn nên DUỖNG lão ở lại giúp ta. Hôm nay sáng sớm ta đã đưa DUỖNG lão về. Đi đến phía trước đột nhiên xuất hiện mấy hắc y nhân ra rút dao chém người. DUỖNG lão cắt dây ngựa kêu ta chạy còn người thì ở lại...

Nghe tới đó nàng đại khái đã hiểu. Sư phụ gặp mai phục sau đó giữ chân cho ông ấy bỏ chạy.

Người nghĩ kỹ lại xem bọn chúng có nói gì không?

Ông ta suy nghĩ một lúc lâu chợt nhãn thần loé lên. Lúc bọn họ xuất hiện tên đứng đầu có nói. Tìm mòn gót cái gì đó vô tình lại tìm được người. Lần này đem người về cho Cung Chủ chức vị Hộ Pháp là của ta. DUỖNG lão hình như biết người đó, tựa hồ rất tức giận. DUỖNG lão đã nói hẳn phải người đi bắt ta sao? Chỉ là một con chó theo đuôi mà thôi kêu ngạo cái gì.

Sau đó DUỖNG lão kêu ta đi rồi liền động thủ với người kia, ta chỉ biết được bao nhiêu khụ khụ khụ khụ....

Nhìn ông ta gắng sức nói cho hết trái tim treo lơ lửng rốt cục rơi xuống rồi. Nếu theo lời ông ta nói thì hiện tại sư phụ không gặp nguy hiểm đến tính mạng. Nhưng lâu thì không chắc. Phải tìm ra sư phụ nhanh nhất mới được. Quyết định xong.

Nhà người ở đâu ta mang người về. 3 khắc sau NHƯỠC LY đã đưa ông ta về đến nhà.

Cũng không dừng lại, hỏi đường đến hiệu thuốc. lúc này ở trong rừng toàn mùi máu tươi cộng thêm nàng lo lắng đến hoảng. Sau khi bình tĩnh lại nàng mới nhớ lúc trước nàng trong lúc nhàm chán đã tạo ra một loại hương liệu gọi là Vạn Lý Phần Hương.

Sau đó bỏ vào túi hương nàng theo sư phụ. Sư phụ vẫn luôn mang theo. Chỉ cần có Dược dẫn cho dù xa vạn dặm vẫn có thể ngửi thấy mùi hương. Dược dẫn kỳ thật rất Đơn giản chỉ cần vài loại thảo dược thông thường mà thôi. Sau khi mượn dụng cụ pha thuốc thì lại bỏ vào đó một ít VẠN LÝ PHẦN HƯƠNG rốt cục dược dẫn đã xong lấy hai bình nhỏ rót vào. uống một ít có thể ngửi được khoảng 3 canh giờ. Lập tức uống vào một ngụm nhỏ.

Sau khoảng 1 khắc dược hiệu phát huy công dụng nàng ngửi được mùi hương trong không khí lập tức sử dụng kính công truy theo.

Nàng đã đuổi theo gần 1 ngày một đêm rồi mùi hương càng lúc càng đậm có nghĩa là sư phụ đang ở gần đây

Trên đường đưa người đó về nhà ông ta nói thêm khẩu âm của người đó nghe rất lạ, không giống người trong nước. Người muốn bắt sư phụ rốt cục là ai

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13

Đến khoảng giờ ngọ hôm sau, lúc đuổi đến đây đã là quan khẩu hai nước rồi, trong thành là Nước THIÊN LONG ra ngoài quan khẩu là CAO LY nhưng cũng không thể khẳng định bởi ra ngoài thành có một con đường khác đến NAM VŨ Quốc nên không thể để bọn họ đem sư phụ xuất quan được.

Mai mà đến quan khẩu chỉ cho xuất nhập vào buổi sáng từ giờ Dần đến giờ Thìn đóng quan.

Lúc đuổi đến mùi càng đậm chứng tỏ họ vẫn còn trong thành.

Là ở đây! nàng ngồi được mùi hương dừng lại ở đây. Nàng đứng trước một ngôi miếu hoang nhỏ, nhưng là nàng hoàn toàn không phát hiện khí tức người khác, họ đã phát hiện ra??

Lòng nàng rung lên bước nhanh vào miếu rất nhanh nàng tìm thấy y phục của sư phụ đồ dùng hay túi hương đều ở đây... Họ muốn đánh lạc hướng mình.

Không đúng!! rõ ràng lúc trước vẫn không phát hiện nếu đã phát hiện sao lại chờ lâu như vậy mới trao y phục của sư phụ? nhưng đến đây?? Chẳng lẽ có tiếp ứng.

Người này rất cao minh biết rõ trong y phục hoặc vật dụng của sư phụ có lẽ có vật truy tung.

Nếu bỏ vật này ở đây sư phụ sẽ bị đưa đi đâu???? Chỗ tay lên kệ thờ trong miếu suy nghĩ rồi bời... Vô tình nhìn xuống chiếc khăn trải bàn cũ kỹ hửm??

Cái này là chữ của sư phụ!! Nàng chấn động vội vàng cầm lấy tấm khăn lật ngược lại chỉ thấy dưới là một dòng chữ viết theo thể chữ bóng đây là lúc nàng viết cho sư phụ xem.

Nếu người bình thường chỉ xem nó như vẽ loạn mà thôi.

NAM... VŨ là Nước NAM VŨ.

Đúng là nếu không thấy dòng chữ này có lẽ nàng sẽ đuổi tới nước CAO LY rồi.

Lập tức chạy đến chỗ quan khẩu ít người trong coi sử dụng kinh công bay vọt qua tường, quân lính ở tường thành tưởng mình hoa mắt làm gì có ai có thể bay qua bức tường cao như vậy.

Nói chơi sao? Ngay cả vách vực thẳm nàng còn bay lên được nói gì bức tường còn con này.

Ra khỏi thành không đi quan lộ chính mà rẽ vào một con đường khác. Dùng kinh công chạy đi nửa canh giờ sau nàng mới cảm nhận được phía trước có người.

buông thả cước bộ nhẹ nhàng phong bế hô hấp Vô Ảnh Thuật phát huy triệt để một cái hô hấp sau nàng đã ở trên cành cây cao quan sát bọn họ.

DUƠNG DỊCH THẦN ơi DUƠNG DỊCH THẦN người cuối cùng cũng rơi vào tay ta. Ta đợi ngày này thật lâu giao thừa sư phụ giao lúc chết cho ta. Ta sẽ niệm tình cũ cho người con đường sống nếu không ta sẽ cho người sống thật vui vẻ.

Tên ăn mặc loè loẹt lên tiếng. Người này ngu quan ghê tởm gương mặt lỗ chi chít không có lông mày đôi mắt lộ ra ngoài . sống mũi thì chỉ còn 2 cái lỗ đôi môi nứt nẻ thâm đen. thật giống 1 con quái vật hơn.

Người tu luyện ma công, lấy độc làm gốc đến khi bị phản phệ dần dần ăn mòn cơ thể mới quay đầu xin sư phụ giao DUỘC THIÊN KINH cho người?? Sau đó còn độc chết sư phụ. Tên khi sư diệt tổ, bất hiếu bất nhân bất nghĩa như người ngay cả cảm thù cũng không bằng. Nếu khi xưa sư phụ không xin ta tha cho người đưa con trai duy nhất của người người nghĩ người còn sống đến hôm nay sao? DUƠNG DỊCH THẦN phản nộ gầm lên.

Những thứ đó vốn là của ta, người chỉ là được mượn ở ngoài đường. Chỉ là con chó ông ta nhắc về mà thôi. Đừng nói nhảm nữa giao nó ra đây.

Người muốn dùng DUỘC THIÊN KINH để luyện bước cuối cùng của ma công thoát thai hoá cốt, muốn có được gương mặt mới sao?? Trông người bây giờ rất tốt xứng với bản tính đề tiện không ai bằng của người. DUƠNG DỊCH THẦN trào phúng lên tiếng..

Ha ha ha người có biết lúc này ta làm gì người không?? Người nói ta người không giống người ma không giống ma. Sắc mặt DUƠNG DỊCH THẦN hơi đỏ.

Đúng vậy ta là truyền độc công của ta qua người người..

DUƠNG DỊCH THẦN đánh mặt lại..

Người nghĩ... làm như vậy ta sẽ giao DUỘC THIÊN KINH cho người? Mơ tưởng. Giọng nói đầy khinh miệt vang lên.

Nếu người không uống rượu mời thì đành uống rượu phạt vậy. thần sắc tràn ngập vẻ tức giận càng làm cho gương mặt vặn vẹo quỷ dị.

Đã nghe được đoạn đối thoại bên dưới nàng mơ hồ đoán được chuyện gì đã xảy ra.

Thì ra sư phụ có chuyện xưa đây bi thương như vậy. Như vậy người này võ công chỉ ngang với sư phụ, lợi hại nhất vẫn là độc công trên người hắn.

Nàng ngay cả HẮC MA HOA còn không sợ chứ nói chi độc nhân. Nhưng không thể hành động lỗ mãng được. Trước giải quyết râu ria cái đã.

Bây giờ ở đây có 6 người toàn là cao thủ. Nàng tự tin giải quyết được tất cả nhưng nếu sơ sót gì liên lụy đến sư phụ thì sao? Vừa nghĩ xong cơ hội đến rồi.

Hai người các người trở về trước, bảo với chấp hành đường là BẢN CUNG CHỦ có một người bằng hữu cần phải hảo hảo mà tiếp đãi ah...DUƠNG THIẾT vừa nói vừa phẩy tay bảo 2 người sau lưng.

Dạ! Cung Chủ! Hai người đồng thanh đáp lập tức xoay người chạy đi.

Ta lại cho người 2 ngày thời gian hảo hảo mà suy nghĩ.

Cung Chủ thuộc hạ lấy nước cho người. Phất tay bảo hắn lui đi đi. Tên đó xoay người đi vào trong rừng tìm nước.

Vài cái nháy mắt sau trong rừng lặng lẽ có một thi thể.

Đường chủ, Lý Tam lần đi lấy nước vẫn chưa về . một tên áo đen kề tai nói nhỏ với người đứng sau lưng DUƠNG THIẾT. hắn cũng chính là người đã bắt DUƠNG

DỊCH THẦN.

Người được gọi là Đường Chủ hơi nhũn mày. Người dẫn theo Lý CỬU đi xem xem. Hắn ra lệnh.

Dạ. Chừ Xuyên xoay người đi vào rừng hừ người đợi mà xem sau khi về đến MA cung ta trở thành hộ Pháp sẽ cho đẹp mặt. Nhưng hắn không biết vĩnh viễn sẽ không thấy ngày đó.

Ra tay nhanh như chớp chuyể thủ xoẹt qua cổ họng hắn trong lúc đó 1 cây phi châm, châm vào tử huyệt của Lý CỬU hai người đồng thời ngã xuống cùng lúc. Đến lúc chết cũng không biết vì sao!...

Kỹ năng của nàng là ám sát tuy vài năm không dùng đến nhưng nàng chưa bao giờ lười biếng luyện tập.

Vẫn còn 2 người! Làm sao dụ tên Đường Chủ đó đi. Tuy cơ ứng biến vậy. Vô thanh vô thức trở về tàng cây.

Có nên tấn công bất ngờ không? NHƯỠC LY do dự.

Nếu để họ cảnh giác sẽ khó hành động hơn. Quyết định liền làm vô thanh vô thức lần nữa xuất hiện đã ở sau gốc cây DƯƠNG DỊCH THẦN đang ngồi...

Nhanh như thiểm điện xuất chiêu. Một đường kiếm sắc bén uy lực kinh người tấn công DƯƠNG THIẾT. Hắn biến sắc mặt kinh hãi cấp tốc lui về phía sau nhưng vẫn bị xẹt qua một đạo vết thương trên mặt.

Như cùng một thời điểm này NHƯỠC LY đã đến bên cạnh DƯƠNG DỊCH THẦN.

Sư phụ!

LY NHI sao con lại đến... Cắt ngang lời sư phụ.

Sư phụ trước không cần nói những thứ này! Sư phụ bị phong bế nội lực sao? Nàng ngạc nhiên hỏi?

Nội lực sư phụ đã tán hết rồi không thể giúp được con. Ông ảm đạm lên tiếng.

Người Là ai? Lấy lại tinh thần sau một kích bất ngờ của NHƯỠC LY. Hắn trở nên ngoan độc âm lãnh hỏi...

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14

DƯƠNG THIẾT cũng âm thầm kinh hãi. Một kích vừa rồi có nếu hắn lùi lại trễ 1 giây giờ đã trở thành một oan hồn rồi.

Người dám bắt cóc sư phụ ta, tấn đi võ công của người, ta tuyệt không để người rời khỏi đây mà lông tóc vô thương. NHƯỠC LY âm thanh cực lạnh leo lên tiếng.

Biết được đối phương là đệ tử của DƯƠNG DỊCH THẦN khoe miệng nhẹ nhàng nhắc lên

Khắc khắc khắc, âm Thanh quái dị phát ra, hắn đang cười.

Chỉ là một tiểu nha đầu, cũng tốt hôm nay ta bắt luôn hai thầy trò các người còn sợ là các người không giao DƯỠC THIÊN KINH cho ta sao!

Đến lúc động thủ mới kinh hãi phát hiện võ công của tiểu nha đầu này võ công cao cường còn không sợ độc công, chỉ vài chiêu thì đã rơi vào thế hạ phong.

Liên tiếp trúng 2 chiêu hắn bị bức văng về phía sau đập thân lên thân cây rơi xuống.

Khụ khụ khụ ho ra một ngụm máu tươi hắn mới phát hoảng hắn có thể nói đi ngang Giang Hồ Độc Công độc bá Thiên hạ lại thua trong tay một tiểu nha đầu...

Khụ khụ khụ khụ nhìn về tên Đường Chủ ta với người liên thủ Giết nha đầu này.

Muốn liên thủ sao? Kinh thường nàng quá! Lắc mình biến mất.

Tên Đường Chủ kinh hãi. Nhanh quá!!

Phía sau!! DƯƠNG THIẾT hô to.

Hắn quay về phía sau nghĩ toàn lực chống đỡ. Nhưng đã muộn, kiếm quan chém tới phân hắn thành 2 mảnh.

Nương theo đà lại ra một chiêu tấn công DƯƠNG THIẾT hắn kinh hãi nhưng vừa lui lại phía sau thì kiếm đã tới cổ họng hắn.

Chỉ cần động một chút là chết không nghi ngờ.

DƯƠNG DỊCH THẦN người đã hứa với phụ thân sẽ không giết ta. Người muốn nuốt lời sao? Trên cổ hắn đã thêm một vết máu tươi.

NHUỘC NHI... Thả hấn đi. DUỠNG ào nã lên tiếng.

Sư phụ ah sư phụ lúc hấn muốn giết người hấn có nghĩ đến tình nghĩa ko. Tuy suy nghĩ như vậy nhưng vẫn thu hồi kiếm

Ánh mắt rét lạnh bắn tới hấn nhẹ giọng lên tiếng, dứt đi!

Lần tới sẽ không mai mán như vậy. Giọng nói nhẹ nhàng vang lên nhưng tâm hấn lại rung lên.. Hấn biết người này đang nói thật. Nàng sẽ giết hấn!!

Một thân chặc vật bỏ chạy...

Sư phụ chúng ta về nhà thôi.

Gia! Thuộc hạ điều tra được, người sống sót sau đêm diệt môn của Phụng Gia là PHƯỢNG TIỂU anh em kết nghĩa của Gia Chủ Phụng Gia PHƯỢNG BÁT HỐI.

Sau đó không còn tung tích đến 2 năm sau có người phát hiện PHƯỢNG TIỂU bị một nhóm người truy sát. Sau đó lần cuối cùng phát hiện tung tích là ở ĐOẠN NHAİ rồi mất tích. Thuộc hạ nghĩ hấn bị giết hoặc đã rơi xuống ĐOẠN NHAİ rồi... LÃNH NHẤT cung kính bẩm báo.

Mọi chuyện không đơn giản như vậy trong đêm Phụng Gia diệt tộc. Hấn lúc trước đã từng phái người điều tra nhưng không tìm được manh mối sau đó cũng không điều tra nữa.

Hơn nửa tháng trước Phụ Hoàng triệu hấn vào cung. Lệnh cho hấn điều tra lại huyết án Phụng Gia. Tìm về bản đồ bảo tàng. Cũng nói cho hấn biết nguyên nhân có người nhắm vào bản đồ trong tay Phụng Gia.

Tình nghi lớn nhất vẫn là những người có bản đồ trong tay, tam đại gia tộc và Hoàng Thất.

Nhưng Phụ Hoàng giao chuyện này cho hấn điều tra. có nghĩa không phải Phụ Hoàng làm. Vậy còn lại 3 đại gia tộc mà thôi... LÃNH THỂ TUYỆT nhú mày trầm tư.

Bạn đang đọc truyện *Phụng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15

Sư phụ mất gần 3 năm rồi. Lúc trước khi về tới DUỠC CỐC sư phụ độc phát, ăn mòn da thịt người hoại tử chảy mủ còn hôi kinh khủng.

Nàng dùng mọi cách ép độc ra . nhưng sư phụ bị tán công, công lực cả đời mất hết chỉ là một người già bình thường mà thôi sinh cơ dần dần hao mòn.

Chất độc ăn mòn càng ngày càng nặng. Sư phụ không còn ý chí muốn sống nữa nên ông đã xin NHUỘC LY để ông đi.

Ông nói lúc chết cho ông tự tôn và còn là một con người, ông không muốn giống DUỠNG THIẾT người không ra người mấy không ra ma.

Hôm đó ông ôm lấy NHUỘC LY nói với nàng.

NHUỘC NHI! xin lỗi con, ta không thể chăm sóc cho con được nữa . ta đã nói cho con một gia đình sẽ yêu thương che chở cho con. Nhưng giờ ta không còn sức nữa. Từ giờ con hãy hảo hảo mà sống cho tốt, không có sư phụ, còn có thể đi tìm sư huynh, nó sẽ yêu thương con giống như ta. Con đừng buồn ai rồi cũng sẽ chết sư phụ chỉ là đi trước vài năm thôi. Ông yêu thương nhìn NHUỘC LY.

Nàng đã nói sẽ không rơi nước mắt, nhưng mà làm cách nào cũng không kiềm lại được.

Từng giọt từng giọt cứ rơi xuống... Lòng nàng thật đau.có phải những người mà nàng yêu thương đều sẽ rời khỏi nàng.. Chỉ cần tới sớm một chút nữa nàng sẽ Cứu được sư phụ. Chỉ cần cho một chút thời gian nữa nàng sẽ giải được độc cho sư phụ mà. Nếu nàng mạnh mẽ hơn. Nếu nàng giỏi giải độc hơn một chút.. Chỉ một chút mà thôi nhưng nàng không làm được. Nàng không làm được.

Nàng biết nếu nàng kiên trì sư phụ sẽ đồng ý.

Nhưng gương mặt biến dạng là bóng ma trong lòng người nếu để người phải sống trong đau khổ. Thì hãy để cho người ra đi thanh thản.

Ép mình ngừng rơi nước mắt. Ngần đầu nhìn sư phụ... Cười thật tươi.

Người an tâm NHUỘC NHI sẽ không khổ sở. NHUỘC NHI sẽ sống thật tốt.. Người đi đi.... Nàng nói rất nhẹ nhàng và thản nhiên..

Cám ơn con NHUỘC NHI. Đời này của sư phụ có con và MẠCH Nhi là điều mà sư phụ hạnh diện và hạnh phúc nhất.

Chớp mắt thoát ra khỏi hồi ức, mới đó đã gần 3 năm rồi..

Sư phụ ah con sẽ sống thật tốt, giọng nói nhẹ nhàng như tiếng nhạc du dương làm say lòng người vang lên.

Còn 2 tháng nữa là 17 tuổi rồi, nhanh thật! nàng đến thế giới này vậy mà sắp 12 năm rồi. Ngược mắt nhìn bầu trời trong xanh kia...tựa như thờ dài lại như không phải.

Thành Trì Phương Nhật CAO LY. Trong phủ thành chủ, chính sảnh.

CHIẾN VƯƠNG Thiên Tuế Thiên Tuế Thiên Thiên Tuế.

Bình thân. LÃNH THỂ TUYỆT giọng nói khí phách vang lên.

TẠ CHIẾN VƯƠNG GIA. Mọi người mới dám đứng lên.

Khỏi bẩm CHIẾN VƯƠNG GIA đây là hiệp ước nghị hoà của Bệ Hạ, Cao Ly từ nay hàng năm sẽ tiến cống cho Thiên Long Hoàng Triều một phần ba sản lượng vật phẩm thu được trong năm. Gồm tơ lụa, gấm vóc, gạo thóc, kim ngân và chiến mã. Bệ Hạ thành tâm thành ý nghị hoà, mong CHIẾN VƯƠNG GIA minh xét.

Tiếp nhận hiệp ước trong tay LÃNH NHẤT xem qua một lượt.

Ngươi trở về chuyển lời của BỔN VƯƠNG 3 ngày sau mời Bệ Hạ đi giá đến đây Ký Hiệp ước. Giọng nói không nóng không lạnh nhàn nhạt vang lên.

Lòng của tên sứ giả rung lên Bệ Hạ không đến chứng tỏ chỉ hiệp ước tiến cống nhưng vẫn còn quân chủ. Nếu Bệ Hạ đến thì đã cuối đầu xưng thần rồi. Chỉ một hành động nhưng ý nghĩa hoàn toàn khác ah...

Cuối cùng 3 ngày sau hiệp ước cũng định. CAO LY cuối đầu xưng thần để chấm dứt chiến tranh 2 nước... LÃNH THỂ TUYỆT khải Hoàng hồi triều...

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16

Gia phía trước là ĐOẠN NHA! LÃNH NHẤT nói.

Đi về phía trước, LÃNH THỂ TUYỆT cắn răng quyết định.

Lúc từ biên quan trở về sắp tới ĐOẠN NHA! bọn họ bị mai phục. Bản thân hấn lại phát hiện Không vận công lực được. Chỉ có thể dựa vào chiêu thức chống đỡ nhưng càng hoạt động độc lan ra càng nhanh.

Nên LÃNH NHẤT và LÃNH TỨ mở đường máu chạy tới đây.

Gia không đi được nữa. LÃNH TỨ nói.

Các ngươi nghĩ chạy được sao?? Phía sau đột nhiên vang lên tiếng nói.

LÃNH NHẤT lập tức xoay người đứng phía trước mặt hấn.

Là ai sai các ngươi đến??

Các ngươi chỉ là người sắp chết, nói với các ngươi có ích sao? Tên hắc y nhân cười khẩy.

Một đám không có mặt mũi gặp người đã biết đề tiện đến mức độ nào.

Chỉ biết lấy miếng vải trùm lên mặt không biết ngươi hỏi hấn có hiểu được lời ngươi hay không?

Ai nha, ngươi không nhắc ta sớm, ta thực tưởng bọn hấn là người ah.

Chắc chắc! Biết trước gặp Hấn ta đã theo A Cửu học một chút rồi.

A Cửu??

Ta quên ngươi chưa gặp hấn, hấn là kẻ trông coi gia súc trong biệt viện ah. LÃNH NHẤT, LÃNH TỨ ngươi một câu ta một câu.

Kẻ xướng người hoạ chửi bọn họ là súc sinh... Nguyên một đám tức muốn điên người.

Hai người các ngươi đừng rơi vào tay ta.. Hấn nghiêng răng nghiêng lợi rằng từng chữ.

Ôi ta thật nghe không hiểu tiếng súc sinh ah, ngươi có hiểu không? LÃNH TỨ vô tội lắc đầu...

Ngươi.. Hấn gầm lên, tức chết hấn mà hấn phải bâm vằm hai tên này cho chó ăn.

LÃNH THỂ TUYỆT cũng nhìn không được nhếch mép, hai tên này lúc nào cũng vậy...

Các ngươi muốn giết ta? Giọng nói lãnh liệt và ánh mắt sắc bén làm bọn hắc y nhân nhìn không được lui lại một bước.

Uy áp thật đáng sợ ah. Dù bọn họ là sát thủ cũng không có được khí thế kinh khủng như vậy.

Tên đầu lĩnh giật mình, sợ cái gì ah, hán giờ đã trúng độc là người sắp chết có gì phải sợ? Trấn an bản thân xong hán quát lớn một tiếng.

Giết! Cả bọn bắt đầu tấn công.

Bên đây chỉ có 2 người chiến đấu được nhưng phải bảo vệ LÃNH THỂ TUYỆT nên rơi vào hạ phong.

Thấy kiếm tới trước ngực LÃNH THỂ TUYỆT lắc mình lùi lại. Cẩn rằng xoay người quát lớn.

Nhảy xuống! Rồi nhún chân nhảy. Đồng thời 2 bóng người cùng lúc xoay người nhảy theo hán.

Làm sao bây giờ? Gia vẫn hôn mê. Lúc nhảy xuống hán và LÃNH NHẤT tiếp Gia sau đó rơi xuống che chắn cho Gia.

Rất may họ rơi xuống là một cái hồ nước. Áp lực nước rất lớn nhưng hán và LÃNH NHẤT đã làm giảm áp lực rất nhiều. nhưng VƯƠNG GIA không có nội lực chống đỡ lại đang trúng độc nên lập tức hôn mê bất tỉnh. Gần 1 canh giờ rồi ngay cả gương mặt càng lúc càng chuyển đen.

LÃNH TỨ phía trước có một ngôi nhà. Nhanh! mang gia đến đó. LÃNH NHẤT vui mừng hỏi.

Sau đó lập tức phụ LÃNH TỨ dìu LÃNH THỂ TUYỆT đến ngôi nhà phía sau hồ nước..

Có người không?? LÃNH NHẤT lớn tiếng gọi.

Trước mang GIA vào nhà đi. Không thể để Gia bị lạnh được. LÃNH TỨ rất nhanh làm ra quyết định.

Đành vậy chúng ta sẽ xin lỗi chủ nhà sau. LÃNH NHẤT gật đầu. Sau đó dìu LÃNH THỂ TUYỆT vào nhà tìm đại một phòng đặt LÃNH THỂ TUYỆT lên giường.

Thân thủ bắt đầu côi y phục ước rồi lấy mền trùm lên. Không biết từ lúc nào ở cửa phòng đã thêm một cô nương xinh đẹp tuyệt trần lặng lẽ đứng. L

LÃNH NHẤT xoay người mang y phục ướt ra ngoài phơi bị giật mình ah. Có hơi chút không tin dụi dụi mắt của mình sau đó vẫn thấy nàng đứng ở đó tay trái đưa về sau lưng đập đập lên lưng LÃNH TỨ.

Có chuyện gì...Ha ha Thì ra LÃNH TỨ cũng nhìn thấy ah. Hán không bị hoang tưởng gặp tiên nữ ah.

NHUỘC LY thấy 2 tên ngốc cứ nhìn nàng chằm chằm thì buồn cười ah. Nàng có dọa người vậy sao. Bởi vì NHUỘC LY không biết bộ dạng mình thập phần hoạ thùy ah.

LÃNH NHẤT tỉnh lại trước khom người thập phần cung kính nói.

Thật xin lỗi cô nương, đã tự ý vào nhà mà chưa được người cho phép.

LÃNH TỨ lúc này cũng cuối đầu nói.

Xin cô nương lượng thứ, Gia của chúng tôi bị trún

trúng độc lại bị thương nên chúng tôi.

Không sao. Cắt ngang lời của LÃNH TỨ, các người đã đến Được Cốc ta sẽ Cứu. Giọng nói như nhạc tiền vang lên. Uh.

DƯỢC CỐC?? Như vừa tỉnh mộng LÃNH NHẤT, LÃNH TỨ đồng thời vui mừng hét lên.

DƯỢC CỐC đây chính là DƯỢC CỐC! Gia được cứu rồi, được cứu rồi..

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17

Bước đến bên giường, nhìn người trên giường sắc mặt đã chuyển sang màu đen.

Đưa tay đặt lên mạch của hán. Là Bạch Cốt Tán. Người trúng độc sẽ không có cảm giác gì. Sau 3 ngày độc sẽ phát tác, làm người trúng độc không sử dụng được nội lực, hoạt động càng nhiều độc sẽ theo máu lưu thông nhanh hơn vài lần.

Đến khi da trên người chuyển thành màu đen, sẽ tê liệt tứ chi đến mắt không nhìn thấy tai không thể nghe,miệng không nói được nhưng tinh thần vẫn còn rất tỉnh táo. Dần dần cảm nhận được da thịt thối rữa sau đó chỉ còn lại bộ xương trắng mới chết.

Là một trong Thập Đại Kỳ Độc trên thế gian. Biết được là độc gì, Nhược Ly lập tức lấy ra ngân châm, châm xuống trên người Lãnh Thể Tuyệt.

Châm liên tiếp bảy bốn mươi chín châm mới dừng lại.

Sau đó lại lấy một lọ được hoàn nhỏ đổ ra một viên được màu đỏ mùi thơm ngào ngạt làm người ta không tự chủ nuốt một ngụm nước bọt ah.

Bỏ viên thuốc vào miệng hần tiếp lấy chén nước uy cho hần nuốt xuống. Sau đó thu hồi ngân châm lại.

Lập tức trên những chỗ kim châm qua điều có một giọt máu màu đen theo ngân châm chảy ra.

Ta đã bức chất độc ra ngoài. Nhưng lúc hần trúng độc đã hoạt động quá nhiều còn bị thương nên không thể trong một lần bức hết chất độc ra. Đợi hần tỉnh dậy lại gọi ta. Nói xong liền rời đi.

Thật ra viên thuốc nàng cho hần uống là dùng máu của nàng luyện thành. Trong vòng 5 năm mới luyện được 1 lần 1 lần luyện được 3 viên.

Trong Dược Thiên Kinh sư phụ truyền lại. Là công Pháp thoát thai hoá cốt tu luyện máu huyết trong cơ thể ngay cả mồ hôi cũng là giải độc.

Nên DUỖNG THIẾT mới bất chấp tất cả cũng muốn lấy được công Pháp này để giải độc chất ăn mòn da thịt hần. Nàng đã luyện thành công.

Cũng Có loại độc không dựa vào máu bình thường mà giải được đó là thập đại kỳ độc. Nếu muốn giải loại độc này phải luyện được được huyết. Sau khi dùng phải dùng châm Pháp bức độc ra ngoài. Nếu không đủ thần tiên cũng vô phương cứu chữa.

Nàng cũng là lần đầu tiên gặp được loại độc này.

Trong lúc suy nghĩ này đã đến phòng ở của đại sư huynh trước kia. Tìm vài bộ quần áo trong gương đem cho họ mặc tạm vậy.

Nàng mới bước khỏi phòng thì gặp một trong hai người con tinh lúc này.

Hần tỉnh rồi sao?

Ấn. Gật đầu.

Vậy đi thôi. Nàng cất bước đi trước.

Vào phòng thì thấy tên bệnh nhân đang nhìn nàng chăm chú ah.

Ta mang y phục lúc trước của sư huynh cho các người mặc tạm. Để ý phục trên bàn, bước lại giường Đưa tay bắt mạch lần nữa.

Độc đã được dẫn ra một phần rồi hiện tại không được vận dụng nội lực cho đến lúc bức độc ra hoàn toàn. Các vết thương khác chỉ là ngoài da. Bôi thuốc vài ngày sẽ lành lại.

Sau đó đi lại tủ nhỏ trong phòng lấy ra 3 bình thuốc nhỏ. Nghĩ nghĩ , lại lấy thêm 2 bình màu xanh.

3 bình được màu trắng thoa ngoài da. Bọn họ có 3 người nên mỗi người một bình. LÃNH NHẤT gật đầu.

2 bình này của 2 người. Mỗi ngày uống 2 viên. 5 ngày sau nội thương trên người sẽ bình phục.

Đa tạ! Hai người đồng thanh đáp.

LÃNH THỂ TUYỆT vẫn quan sát nàng. Da trắng mịn như tuyết, gương mặt trái xoan, hàng mày thon dài. Đôi mắt sáng long lanh. Mũi cao thẳng và đôi môi đào gọi cảm trông vô cùng quyến rũ.

Kết hợp lại hoàng Mỹ vô khuyết ah.

Dơ tay nhắc chân cũng thanh nhã, lạnh nhạt dị thường, khí thế tự nhiên nhưng làm người ta không dám lại gần.

Giống như nàng tiên lạc bước nhân gian.

Hần đã gặp vô số người tự cho là Mỹ nhân. Nhưng nếu so với nàng ngay cả móng tay cũng không bằng.

Tìm hần đập tình thịnh,tâm hần động.

Đúng! hần muốn nàng. Khoé môi khẽ nhếch lên, hần thật vui vẻ.

Nàng! hần định rồi.

(hớ hớ hớ.Vừa gặp đã yêu. Anh này thật là bá đạo nha)

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18

Bước đến cửa Nhực Ly mới quay trở lại hỏi, Các người tên gì?

Ta là Lãnh Nhất. Lãnh Tứ. Hai người trả lời.

Gật đầu bước tiếp phía sau lại vang lên một giọng nói làm nàng ngạc nhiên..

Ta gọi Lãnh Thế Tuyết.

Thoáng quay đầu. Lãnh Thế Tuyết sao? Tên rất hay.

Cứ gọi ta Nhực Ly là được. Rồi bước đi ra.

Nàng không biết phía sau có một đôi mắt nhìn nàng đến khi không còn bóng dáng..

Nhực Ly,, Nhực Ly... Hấn khẽ lặp lại tên nàng..tên rất đẹp.

Hấn bây giờ càng thích nàng hơn rồi làm sao đây?? Khoé môi công lên lộ ra một nụ cười ôn nhu,

Làm cho bọn Lãnh Nhất và Lãnh Tứ nhìn tròn mắt

ah. Từ nãy đến giờ Gia rất kỳ lạ nha. Không lẽ mùa xuân của Gia đến rồi!??

Ha ha ha..Gia bọn họ đã 27 tuổi rồi mà vẫn chưa có mảnh tình vắt vai ah...Người ta nhìn chỉ 16-17 tuổi thôi... Có phải Gia bọn họ có sở thích trâu già gặm cỏ non hay không nha. Nhìn người họ y thuật rất cao ah. Còn đẹp như Thiên tiên vậy, không biết Gia có lừa được con gái người ta hay không??

Thấy ánh mắt nghi ngờ của bọn họ, Lãnh Thế Tuyết trả lại một ánh mắt xem thường.. Gia của các người là ai? Thần sắc tràn đầy tự tin..

Ha ha gãi gãi đầu hai người nhìn nhau cười. Gia của bọn họ nếu đã nhận định cái gì thì chưa bao giờ bỏ cuộc cả...

Đến lúc ăn cơm Nhực Ly mang đến phòng bọn họ,

Người tạm thời dừng động tác, đọc thêm 2 lần nữa người có thể hoạt động bình thường, chỉ là không được dùng nội lực. Nhực Ly vừa bưng bát cháo đến cạnh giường ngồi xuống vừa nói.

Các người cũng đói rồi. Mau ăn đi. Cười nói với bọn Lãnh Nhất.

Mặt ai đỏ đen lại. trong không khí có mùi chua ah..

Cô nương ah. Đừng cười với bọn họ nữa ah. Gia sẽ trừng bọn họ ah. Lãnh Nhất và Lãnh Tứ cười khổ không thôi, Cuối cùng mặt ăn cơm không dám ngẩng lên luôn.

Thu hồi ánh mắt, xem như các người biết điều. Hừ!

Nhực Ly khó hiểu ah. Nàng chỉ cười một chút thôi có đáng sợ vậy không??

Ta đỡ người ngồi dậy. bỏ chén cháo xuống trên ghế nhỏ. Sau đó cuối người đỡ hấn dậy lấy thêm một cái gối đệm vào sau lưng hấn.

Trong lòng hấn vui muốn nở hoa rồi. Ha ha ha tay nàng thật mềm mịn nha. Lại còn nhỏ hơn tay hấn rất nhiều.. Trong lúc tiếp xúc hấn còn ngửi được mùi thơm thanh mát trên người nàng,

Có cần trưng ra gương mặt ngây ngốc như vậy không Gia?? Gia anh mình thần dũng biến đâu mất rồi. Mất mặt quá ah!!! Đúng là tình yêu đầu tiên suốt 27 năm có khác!! Hai người cảm khái trong lòng ah.

Đôi mắt hoa si nhìn nàng như vậy làm gì? Ngốc nghếch hết sức. Nhực Ly suy nghĩ Ah.

Uy uy... Tinh tinh... Khụ khụ... Ta biết mình nhìn rất được, nhưng đâu cần dùng ánh mắt hoa si như vậy nhìn ta chứ!

Hoàng hôn lại nhìn nàng hấn giọng hai tiếng rồi nói như vậy hấn phì cười ah. Nàng thật đáng yêu ah. Ngay cả phản ứng cũng dễ thương như vậy. Không kiềm được càng cười càng vui vẻ.

Nàng hơi nghi không thông nha. Người này một phúc trước còn ngây ngốc nhìn nàng giây sau lại cười như điên.

Còn càng cười càng lớn không phải bị nàng châm hồng đầu hay té trúng đầu vậy?? nhìn về rồi rầm của nàng hấn càng vui ah.

Người thật không có té trúng đầu sao?? Nàng hơi nghi ngờ nha.

Phụt!! một ngụm cơm chưa kịp nuốt phun ra ah. Cười chết mất thôi há hahaha Gia bị cô nương người ta chê hồng đầu nha... Làm hấn và Lãnh Nhất không nhịn được phì cười.

Nhận được cái trừng mắt cảnh cáo bọn họ đành nhịn cười cuối đầu tiếp tục ăn cơm. Nhưng tai thì chú ý lắng nghe động tĩnh bên kia ah.

Ta thật không sao, chỉ đang vui mà thôi. Nhìn nàng ôn nhu trả lời.

Vẫn còn hơi nghi hoặc nhưng thôi. Ta giúp người ăn cháo. Thế là một người rồi rầm đúc một người vui về ăn.

Hôm sau nàng làm một chút điểm tâm mang cho bọn họ lại dặn dò một chút chuyện cần chú ý rồi vào núi hái thuốc,

Cũng đi tìm Tiểu Hoa một chút mấy ngày rồi nàng không thấy nó. Lúc trước nó cũng thường đi nhưng vài ngày sẽ tự động quay trở lại. Nhưng nàng đã không gặp nó cả tuần rồi.

Tiểu Hoa! Tiểu Hoa! Người ở đâu? Tiểu Hoa!! Vừa đi vừa gọi.

Nàng nhớ Lần đầu gặp Tiểu Hoa là ở trên hẻm đá phía trên, lúc đó nàng đang tìm Ước Diệp Thảo chỉ mọc trên vách đá.

Lúc đó Tiểu Hoa tự đến, nàng cũng không biết là nó ở đâu. Cứ tìm những nơi mà nó từng xuất hiện trước đó.

Quyết định xong chủ ý nàng leo lên vách đá có hang động lúc trước..

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19

Bước vào hang động tìm kiếm vẫn không thấy đâu. Lúc nàng định rời đi thì nghe được âm thanh quen thuộc..

Chi chi chi chi nhưng lần này không phải tiếng kêu vui mừng mà là đang rít lên từng tiếng. Dáo dác nhìn chung quanh.

Vẫn không thấy bóng dáng Tiểu Hoa.

Nàng tưởng mình nghe lầm đúng lúc này phía sau vách động lại vọng ra một tràng tiếng rít Chi chi chi chi, bước gần lại Đưa tay sờ lên vách đá thử gõ gõ vào, quả nhiên đây chỉ là một miếng đá chắn ngang mà thôi không phải vách động thật sự.

Nàng vịn phần cảm khái ah. Ai có thể tạo ra vách động giống y như thật nếu không phải Tiểu Hoa lên tiếng nàng cũng chưa từng nghĩ sẽ dò xét vách hang động ah.

Nhưng sao Tiểu Hoa vào trong được? Hẳn là có kẻ hở.

Nàng kiểm tra thật kỹ mới phát hiện dưới chân có một cái lỗ nhỏ chỉ cỡ rộng nhỏ hơn cái chén nữa ah.

Cuối đầu nghiêng mắt nhìn vào lỗ nhỏ nàng thấy bên trong rất rộng. Còn thấy tiểu Hoa đang chỉ chỉ cái gì đó miệng thì rít lên.

Nếu rộng như vậy phá hủy bức tường đá này cũng không lo đề chết tiểu Hoa rồi.

Rút nhuyễn kiểm bên hông ra vận nội lực vào bắt đầu cắt một đường từ lỗ hổng nhỏ lên trên sau đó cắt thành một cách của ah.

Thu hồi kiểm vận nội lực vào tay sau đó ra một chuồng chỉ nghe tiếng rắc rắc sau đó ầm một tiếng tấm đá bị nàng đẩy về phía ngã.

Đội bụi tán đi một bóng trắng xẹt qua dừng lại trên vai nàng âm thanh chi chi chi vang loạn lên.

Dùng tiểu móng vuốt cào cào cổ nàng rồi lại chỉ chỉ phía trước. Lập lại 3 lần nàng mới hiểu Thì ra nó kêu nàng nhìn về phía giữa động.

Nàng không ngờ ah. Ở giữa động lại có một hồ nước nhỏ, chỉ như một cái bàn tròn mà thôi.

Điều ngạc nhiên hơn là trong hồ nước có 9 đóa liên hoa.

Cửu Xích liên Hoa.

Trời ah! Đây là thứ Trong Dược Thiên Kinh đã nhắc đến, Cửu Xích liên Hoa chỉ mọc trong Thanh Trì. Nước Thanh Trì cực kì quý trọng.

Người bệnh nặng sắp chết nếu uống nước Thanh Trì có thể khỏe mạnh sống thêm vài năm.

Là Thánh Dược trị bách Bệnh ah. Còn Cửu Xích liên Hoa càng trân quý hơn. Cánh hoa, hay rễ thân đều là Dược có thể làm thuốc dẫn trị bệnh hay giải độc. Đừng nghĩ chỉ là thuốc dẫn mà thôi, nhưng rất nhiều loại thuốc hay thuốc giải độc đều tìm thấy nhưng dược dẫn lại không tìm được, nếu không có Dược dẫn phương thuốc đó chỉ còn không đến một nửa công hiệu.

Hoặc có những loại đặc biệt không tìm được dược dẫn sẽ không thể dùng.

Nhưng quý nhất chính là hạt sen. Một hạt có thể gia tăng 10 năm công lực còn không có tác dụng phụ.

Nhưng rất khó hái được. Phải đợi đến khi Cửu Xích liên Hoa hoàn toàn thành thực.

Cả cánh hoa và hạt sen đều chuyển sang đỏ mới được hái còn nếu chưa thành thực chỉ cần vừa chạm vào lập tức héo úng.

Thời gian thành thực cũng chỉ kéo dài trong 1 tháng. Là linh Dược trên thế gian.

Chi chi chi chi . tiểu móng vuốt lại cào tóc nàng. Hi hi đang bắt mẫn đây mà, Đưa tay vuốt đầu nó

Tiểu Hoa thật giỏi. Sau đó lại hôn Chụt một cái trên trán nó, như vậy mới chịu yên ah.

Nàng rất cao hứng ah. Không ngờ lại gặp được mai mẫn như vậy.

Nhìn lên Hoa trong hồ nhỏ đã chuyển sang đỏ hoàn toàn rồi.

Nàng vừa định bước lên thì có một sợi dây đỏ quấn lên cổ tay nàng.

Tiểu Hoa phản ứng trước tiên. Nó rít lên chói tai chiiii chi chi chân chi vào sợi màu đỏ rít lên nhìn như rất giận.

Lúc này sợi dây màu đỏ ah không là một con rắn nhỏ màu đỏ ngắn cái đầu có cái sừng nhỏ lên rất kinh thường liếc nhìn Tiểu Hoa một cái.

Sau đó thay đổi Thái độ dùng đầu nhỏ cọ cọ vào tay nàng trông rất đáng yêu.

Người đang muốn lấy lòng ta sao? Nàng buồn cười hỏi.

Gật Gật đầu nhỏ, con rắn này rất có linh tính nha.

Được rồi. Người gọi là tiểu Xích đi. Toàn thân nó điều đỏ nên gọi là Tiểu Xích.

Hí mắt chọc tức về phía tiểu Hoa rước lấy một trận rít dài. Sau khi thu thập xong Cửu Xích lên Hoa Và một ít Nước Thanh Trì xong. Trời cũng đã trưa rồi, nên về nhà thôi.

Trước khi đi không quên dùng tảng đá chặn lại lỗ hổng lúc này nàng đã phá ra. Hơi ngạc nhiên, cơm trưa đã nấu xong rồi.

Ha ha không ngờ, 2 người này nhìn không giống người biết xuống bếp nha.

Nhược Ly cô nương người mau ăn đi.

Ah. Cũng rất ngon, cảm ơn! Lâu rồi mới ăn cơm người khác nấu thấy hơi lạ. Sau khi dùng cơm xong nàng đến phòng sư phụ tìm vài quyển sách đem đến phòng Lãnh Thế Tuyệt,

Người cảm thấy trong người thế nào, Nhược Ly dịu dàng hỏi hôm nay nàng mới nhìn kỹ thật ra Người này cũng rất soái ah. Đôi mày kiếm hiện ngang mắt Phượng hẹp dài nhìn rất có thần, mũi cao, đôi môi mỏng hơi nhếch lên gương mặt cương nghị nhìn rất anh tuấn ah. Nhìn nàng nhìn mình sau đó lại gật Gật đầu.. Ha ha đáng yêu hết sức ah.

Nhìn đẹp sao?? Hắn ôn nhu hỏi?

Ân, Đẹp! Nàng vô thức trả lời, nhìn lại mới thấy hắn đang mỉm cười ôn nhu nhìn nàng. Nàng vừa bị trêu ghẹo.

Ah vậy ta nhìn có đẹp không? Vừa nói vừa cười thật tươi ánh mắt quyến rũ nháy một cái làm tim hắn đập nhanh thành thịch, thấy hắn thất thần nàng liền vui vẻ Ha ha ha. Dám chọc ghẹo Nhược Ly nàng sao?? Không tự nhìn xem nàng là ai ah.

Lấy tay nâng cằm hắn lên nàng khiêu mi, tiểu Mỹ nhân cười một cái cho ta xem nào!! Hắn ngây ngốc nở nụ cười.

Ha ha ha để xem sau này còn dám trêu ghẹo nàng nữa không. Buông tay xoay người đi ra ngoài còn vọng lại tiếng cười như nhạc du dương.

Hắn lắc đầu ah. Tiểu nha đầu không dễ chọc ah..

CHƯƠNG BỐ SUNG (TIỂU HOA)

Ta là một con HOÀ THIÊN HỒ nhưng lại không có được màu lông đỏ của HOÀ THIÊN HỒ mà toàn thân màu trắng, chỉ có trên trán HOÀ ấn ký hình ngọn lửa mà thôi.

Cha mẹ sinh ra ta rất thất vọng. Đồng loại thì xa lánh ta. Một hôm ta vô tình nghe được phụ thân nói với mẫu thân.

Ta là tai hoạ của dòng tộc Thiên HỒ. Nên dòng tộc muốn giết chết ta.

Ta thật sợ hãi. Nhưng sau đó ta nghe mẫu thân nói rằng không nên nhìn ta chết nên muốn phụ thân dẫn ta đi. Cho ta tự sinh tự diệt.

Hôm sau phụ thân nói dẫn ta đến một nơi rất đẹp muốn dẫn ta đi chơi. Ta biết người muốn bỏ ta. Nhưng ta vẫn phải đi còn vui vẻ từ biệt mẫu thân.

Sau đó đi theo phụ thân . Đi được 3 ngày thì tới một sơn cốc . Người kêu ta ở lại chờ người tìm đồ ăn cho ta.

Ta biết người tìm cơ đi mà thôi. Nên ta lại vui vẻ tiễn người. Dù đã biết người đi sẽ không về nữa nhưng ta vẫn rất buồn rất khổ sở ...

Rồi thời gian trôi qua ta lang thang tới nơi này. ta thấy một ngôi nhà trong đó có 3 con người.

Họ thật vui vẻ. Lúc nào cũng cười đùa thật hạnh phúc biết bao.

Nhưng rồi một ngày một người ta biết tên hắn là Bách Lý Mạch rồi đi. Ta thấy cô bé đó thật buồn nên ta luôn đi theo nàng, lúc nàng lên núi hái thuốc ta thường xuất hiện lấy đồ ăn của nàng dần dần ta phát hiện nàng rất thiện lương cũng không ghét ta, mà hình như lại thích ta.

Biết ta sẽ xuất hiện nên lúc nào cũng làm nhiều đồ ăn mang theo.

Đến một ngày nàng cao hứng đặt tên cho ta.

Nàng không biết từ một khắc nàng gọi tên ta, ta đã nói sẽ đi theo nàng suốt đời này.

Nàng muốn thảo dược ta cũng tìm được thảo dược.

Mỗi lần ta mang về thảo dược nàng đều rất vui vẻ. Cứ vậy đến một hôm ta vô tình ngửi được một mùi thảo dược rất thơm.

Ta quyết định hái về Cho Nhục Ly.

Nhưng trong đó có một con rắn đáng ghét cứ không cho ta hái. Nó cũng không sợ ta.

Đánh thì không thắng được nó. Ai tức chết ta.

Ta sợ sau khi đi nó sẽ ăn hết nên cứ ở lại mà đánh lộn với nó ah. Nhưng nó thật cứng a. Cắn nó chả xi nhê gì? Thật đáng ghét.

Đến lúc Nhục Ly tới tìm ta chưa kịp bảo nàng cẩn thận nó đã bò lên tay Nhục Ly rồi.

Tìm ta muốn rồi rồi. Thật sợ nó cắn Nhục Ly.

Nhưng mà mặt nó thật dầy ah. Lại lấy lòng Nhục Ly, đúng là đồ xú rắn. (Nhục Ly thường gọi nó là xú hồ Ly, ka ka ka bắt chước nữa dễ thương quá)

Nhưng thật chết hồ Ly mà. Nhục Ly lại nhận nuôi nó. Còn đặt tên cho nó nữa. Lúc trước rất lâu mới đặt tên cho ta(ghen tị Hi hi)

Đồ xú rắn chết tiệt hừ hừ từ từ ta chính chết người đồ xú rắn....

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 20

Hôm nay ta dùng châm bực Độc cho huynh.

Cởi áo. Nhục Ly bình tĩnh nói.

Chúng ta có cần ra ngoài không? Lãnh Nhất ngưng ngừng nói.

Không cần đâu. Nhục Ly buồn cười trả lời. Ta sẽ châm bốn mươi chín châm.

Lần này lúc huynh tỉnh táo sẽ rất đau. Cố chịu đựng.

Ta chịu được, cứ châm đi. Thần sắc tự tin trả lời nàng. Hắn được mệnh danh là Chiến Thần chút đau đớn này có là gì?

Nhìn hắn tự tin lại tỏa ra khí thế Vương Giả, Cao quý bề ngễ Thiên hạ nàng cũng bị hấp dẫn phải nhìn thêm vài lần.

Nàng bắt đầu hạ châm xuống.

Châm đầu tiên thần sắc bình thường châm thứ hai thứ ba đều không biến hoá.

Đến châm thứ mười hắn chỉ hơi nhíu mày một cái.

Châm thứ hai mươi mày đã nhíu chặt hơn.

Đến châm thứ ba mươi mồ hôi đã tuôn ra ướt đầm.

Châm cuối hạ xuống hình như nàng nghe tiếng nghiến răng ah.

Nhưng từ đầu đến cuối một tiếng kêu đau cũng không nghe thấy.

Định lực người này thật kiên cường ah. Ngán châm nàng hạ xuống đều là những huyệt vị đau đớn nhất trên cơ thể người.

Nếu người bình thường chỉ chịu được không tới hai mươi châm mà thôi. Vậy thời gian ép chất độc ra sẽ lâu hơn gấp ba lần.

Còn người này nếu duy trì tình trạng này chỉ cần 2 lần nữa chất độc sẽ bị bức ra hết.

Nàng cảm thấy thành tựu ah. Đúng là nếu bệnh nhân phối hợp với thầy thuốc thì thuốc đến bệnh trừ.

Cũng như hần phối hợp với nàng nếu hần không chịu đựng nổi thì thời gian bức độc ra sẽ lâu hơn gấp đôi ah.

Nhìn thần sắc càng ngày Càng kém của Gia. Lãnh Nhất mở miệng hỏi..

Nhược Ly cô nương người xem. Gia hình như rất khó chịu. Hần dè dặt lên tiếng.

Huỳnh còn chịu đựng được không? Phải châm nữa canh giờ mới có thể bức độc theo châm ra ngoài. Nếu huỳnh chịu không nổi ta sẽ rút bớt châm ra. Tuy thời gian bức độc sẽ kéo dài hơn một chút nhưng sẽ dễ chịu hơn? Nàng cũng hơi lo lắng rồi.

Nàng đang lo lắng cho ta sao? Yên tâm ta còn chịu được. Chút đau đớn này nếu chịu đựng không nổi sao còn là Nam Tử hán Đình Thiên Lập Địa. Khí thế Vương Giả tự nhiên phát ra. Làm người ta muốn cúi đầu thuận phục.

Nhược Ly cũng không nói nữa mà chỉ im lặng quan sát Lãnh Thế Tuyết.

Người này cho nàng cảm giác an toàn. Tự nhiên không gò bó. Cảm giác bềnh bễ Thiên Hạ này làm nàng như bị cuốn hút vào.

Tìm nàng đã không còn nghe nàng nữa. Chẳng lẽ Nàng động tâm rồi sao? Nàng động tâm với người nam nhân này? Nàng không hề bài xích chuyện tình cảm, nhưng chưa gặp người làm nàng động tâm mà thôi.

Sư phụ cho nàng cảm giác được cha yêu thương. Đây cũng là thứ mà kiếp trước nàng ao ước.

Sư huynh cho nàng cảm giác được cưng chiều, được dựa dẫm, nhưng đó nàng xem là anh trai.

Còn với người này hoàn toàn khác ah. Nàng muốn đứng bên hần bềnh bễ nhìn Thiên Hạ. Cảm giác này hoàn toàn khác ah. Nàng muốn chiếm hữu là Tâm hần.

Đúng vậy thứ nàng muốn là TÂM của người này, Làm sao đây, nàng muốn tìm hần chỉ rung lên vì nàng ah.

Hần là của nàng. Đôi mắt bóng loé sáng lấp lánh như, Đôi môi nở nụ cười thật tươi, chói sáng làm người ta ngẩn ngơ mà ngắm nhìn.

Đáng tiếc có người đang nhắm mắt chịu đau đã không thấy được nụ cười của nàng ah. Nếu hần mà biết nàng suy nghĩ gì chắc giờ hần đã hết đau mà vui đến nở hoa luôn rồi.

Huỳnh đã cưới vợ chưa? Nàng bỗng nhiên lên tiếng hỏi.

Vẫn chưa. Hần nhìn đau trả lời.

Vậy huỳnh bao nhiêu tuổi?

Đã 27.

Huỳnh là xử nam sao?

Lãnh Nhất và Lãnh Tử tròn tròn mắt rồi. Không ngờ Nhược Ly cô nương nhìn dịu dàng như nước mà lại mạnh mẽ vậy ah.

Nhưng mà Gia sẽ trả lời sao đây? Thật phần khích ah. hai tên thuộc hạ vô lương tâm đứng xem cuộc vui.

Nếu lúc này Lãnh Thế Tuyết đang mở mắt sẽ dùng ánh mắt lạnh tri hay tên đó nhưng rất tiếc giờ hần đang nhắm mắt, tại hần còn có vết ửng hồng rất khả nghi ah.

Phải.

Qua một lúc lâu vẫn không nghe trả lời Nhược Ly định bỏ qua, thì nghe tiếng nói vang lên.

Nhìn vết ửng hồng trên tai của hần nàng càng vui vẻ ah. Nam nhân của nàng rất sạch sẽ ah.

(bá đạo hết sức, có ai bá đạo như vậy chị ấy không ah, còn hơn cả anh Tuyết nữa)

Ha ha. Vậy huỳnh thích ta sao?

Nàng lại hỏi một câu làm bọn Lãnh Nhất kinh ngạc đến mức có thể nhéc luôn quả trứng gà vào miệng rồi.

Hình như hần có cảm giác là Gia bọn họ bị bán mà còn đang vui vẻ đếm tiền ah.

Rốt cục là Gia định lừa cô nương người ta hay cô nương nhà người ta lừa mất Gia bọn họ vậy?? Hổ hổ hỏ.. Bọn hần chỉ là thuộc hạ không thể xen vào chuyện của Gia. Chỉ mong Gia đừng bị người ta lừa mất là được rồi. Hai tên thuộc hạ bất lương lại tiếp tục xem ah.

Ta thích nàng. Hần bỗng mở mắt, ánh mắt ôn nhu nhìn thẳng vào nàng, trong đôi mắt đó chỉ có sự yêu thương, nuông chiều, chân thành và ấm áp. Không một chút tập tễnh nào.

Nàng cũng thu hồi thần sắc đùa giỡn thấy vào đó là sự nghiêm túc nhìn vào mắt hần mở lời.

Ta rất ích kỷ và nhỏ nhen. Lòng ta không rộng lượng. Ta sẽ không chấp nhận dung dù là 1 hạt cát.

Ta biết. Bản thân hần cũng không dung nổi một hạt bụi nhỏ, sau lại yêu cầu người khác.

3 ngàn giai lệ, chỉ sùng một người?

Chỉ sùng một người.

Hần khẳng định gặt đầu. Lại sợ nàng chưa hiểu lại nói thêm

Một đời một kiếp một đời người. Bất Ly bất khí.

Nàng hít một hơi thật sâu. Nhìn vào mắt hần nói từng chữ một.

Ta không dung thứ cho người phản bội. Nếu chàng dám phản bội ta, ta sẽ giết chàng. Nếu đã nhận định ta, thì dù là một cái liếc mắt cũng không thể cho người khác. Chàng khẳng định?

Ta khẳng định! Lãnh Thế Tuyệt không một chút do dự.

Tốt! Từ hôm nay chàng là của ta. Tuyệt không cho đổi ý.

Không đổi ý. Gặt đầu chấp nhận lời của nàng, hần thật vui về ah. Nhược Ly của hần thật bá đạo. Bỏ thêm một câu. Cũng Giống hần ah!! .

(từ chương này sẽ đổi cách xưng hô nha. Thay là chàng và nàng, người ta yêu rồi, phải thay đổi cách xưng hô thôi. hỏ hỏ hỏ)

Hoàng cung Thiên Long quốc. Ngự Thư Phòng.

Tất cả Các người đều là phế vật, người đã mất tích được một đoạn thời gian, nếu lúc này Hoàng Nhi của Trầm đang bị thương cần giúp đỡ. Bọn người các người chỉ biết mở miệng là thần vô năng, câu Hoàng Thượng trách phạt. Hào nếu đã vô năng như vậy, Trầm thành toàn cho các người.

Người tôi, mang lũ phế vật ra trảm hết cho Trầm. Thiên Long Đế nổi giận lôi đình. Tam Hoàng Nhi là người mà hần yêu thương và tin tưởng nhất, nhưng lần này hồi triều lại gặp mai phục. Mất đi tung tích, Sống chết không rõ, bảo hần làm sao không giận?

Còn cái đám hỗn đản này ngày ngày chỉ toàn nói những lời sáo rỗng. Chém hết cho đỡ phải hao tổn quốc khố cho lũ vô năng này. Càng nghĩ càng giận.

Sao còn không lôi bọn hần đi? Hần quát lên.

Trong Ngự Thư Phòng tiếng vang xin liên tục vang lên.

Hoàng Thượng tha mạng, Hoàng Thượng ta mạng.... Càng nghe càng thấy phiền phát tay. Ngự lâm quân lập tức che miệng kéo bọn họ ra ngoài.

Thái tử và các đại thần tận lực không để Hoàng Thượng chú ý đến mình. Làm sao dám đi ra xin tha cho bọn người kia? Giỡn sao Hoàng Thượng đang nổi giận ai dám mở lời. Nếu không thì cũng đừng cần cái đầu trên cổ rồi.

Hoàng cung nước Phụng Chiêu, trong một gian mật thất,

Gia, chuyện đã làm tốt. Một người Áo đen cung kính bẩm báo.

Tốt, lui xuống đi. Lạnh nhạt Nói cũng không xoay người lại.

Dạ! Lập tức lui ra ngoài.

Lúc này người nọ mới từ xoay người lại là một người Trung niên, tỏa ra hơi thở âm lãnh. Trên người trường bào đen Thêu một con kim long.

Lúc này trong mật thất quý dị xuất hiện thêm một hắc y nhân.

Về nói với chủ nhân của người, chuyện đã thành. Đừng quên hiệp ước.

Hắc y nhân kia cũng không trả lời mà Nhanh chóng biết mất khỏi mật thất.

Sau đó hần lại đi đến bên bàn viết xuống một mảnh giấy . Bỏ vào ống tre nhỏ đi vài bước đến lồng chim lấy ống trúc nhỏ cột vào chân nó. Rồi bước ra ngoài mật thất ở một nơi kín đáo thả đi.

2 năm trước xảy ra một cuộc đảo chính ở Đông Lăng quốc. Đại Thái tử mất tích nhiều năm trở về, sau khi về được Ôn Đế phong vương nhưng không có thực quyền, ở dưới sự chèn ép như vậy nhưng vài năm sau đại Thái Tử lại đảo chính dùng binh tiến vào Hoàng Cung buộc Ôn Đế phải thoái vị, trả lại giang sơn cho mình.

Sau đó đăng cơ, hiệu là Lăng Tiêu Đế. Dùng thủ đoạn lôi đình nắm giữ triều chính. Tay nắm thực quyền. Tiến hành cải cách luật lệ, lưu thông buôn bán, chế tạo và tàn trừ vũ khí, huấn luyện binh lực.

Chỉ trong 2 năm đã lớn mạnh giàu có ngang với Phụng Chiêu quốc. Thu phục nhân tâm, là một minh quân được người người Đông Lăng ca ngợi.

Lúc này Lăng Tiêu Đế đang vừa đi vừa nghe người phía sau bẩm báo.

Bẩm Hoàng Thượng! Chiến Thần của Thiên long Hoàng Triều, Lãnh Thế Tuyệt đã mất tích trong lúc hồi triều, hiện giờ không rõ tung tích.

Ah! Tiếp tục theo dõi có tin gì thì hồi báo cho ta. Mà Thôi, người dẫn theo vài người đến Thiên Long điều tra chuyện này, đi đi! Giọng nói ôn hòa trầm bổng vang lên.

Dạ! Thuộc hạ sẽ lập tức đi ngay. Rồi xoay người lui xuống.

Lãnh Thế Tuyệt.. Chiến Thần sao?? Đôi môi mông nhẹ nhấc lên.

Người này chính là Bách Lý Mạch ah. Nhưng giờ không còn ôn nhu nhẹ nhàng nữa. Mà quanh thân tỏa ra khí thế sắc bén, lạnh lẽo.

Đôi mắt loé lên, thu hồi khí thế . lại là một thân ôn hòa nhẹ nhàng. Là một Hoàng Đế ôn nhu, vô hại.

Bên ngoài đang sống gió ngập trời vì Chiến Thần mất tung tích, Sống chết không rõ. Nhưng nhân vật chính lại đang vui vẻ nấu ăn ah.

Hắn đã bức độc ra ngoài gần hết rồi, Ly Nhi nói rằng chỉ cần một lần bức độc ra sẽ khỏi hoàn toàn.

Giờ hắn đã hoạt động bình thường. Chỉ là không được sử dụng nội lực mà thôi.

Mấy ngày nay hắn rất vui vẻ ah. Những chuyện khác để sau này tính.

Giờ hắn phải lấy lòng Ly Nhi ah. Nhớ lúc trước Lãnh Nhất từng nói lúc làm đồ ăn cho nàng, nàng rất vui ah. Nên hôm nay hắn mới xuống bếp . đợi lát nữa nàng nhất định sẽ ngạc nhiên nha hahaha (một thể nô mới ra lò rồi)

Gia! Lãnh Tứ vừa chạy vào vừa kêu lên. Đi với thuộc hạ, nhanh ah! Vừa nói vừa lôi hắn đi.

Đi vòng qua bên hông nhà được một khoảng Thấy Lãnh Nhất đang đứng trước một ngôi mộ,

Gia .

Ừ !

Đây là mộ của Phượng Tiểu. Như vậy người cuối cùng của Phượng Gia cũng đã chết, vụ huyết án Phượng Gia và bản đồ đã không còn manh mối.

Lúc ban đầu muốn tìm từ Phượng Tiểu giờ người đã chết làm sao điều tra tiếp đây? 3 người đang không biết làm sao thì phía sau đột nhiên có tiếng nói vang lên.

Sao các người ở đây? Còn huynh hình như ta đã nói không được làm loạn mà? Câu đầu nói với bọn Lãnh Nhất, câu sau thì nói với Lãnh Thế Tuyệt.

Ta nào có làm loạn, bọn họ phát hiện mộ của người chúng ta đang tìm kiếm mấy năm nay. Nhưng giờ đầu mối đã đứt hết người cũng đã chết. Hắn thần sắc hơi khó chịu lên tiếng. Sau đó lại lấy lòng đến bên cạnh Nhược Ly.

Tìm hắn làm gì?

Gia được lệnh điều tra về huyết án diệt môn của Phượng Gia, sau đó biết được có lẽ trong tay người duy nhất thoát chết có vật mà bọn chúng muốn.

Nhưng điều tra mấy năm chỉ có tin tức của Phượng Tiểu từng ở 7 -8 năm trước từng xuất hiện rồi thất tung.

Đồ vật trong tay hắn cực kỳ quan trọng. Gia muốn tìm về. Cũng trả lại công đạo cho Phượng Gia. Lãnh Tứ một hơi nói hết. Sau đó lại bắt đầu dĩ lắc đầu. Mọi người chìm trong suy nghĩ của mình cũng không ai lên tiếng.

Đồ vật đó nằm trong tay ta. Nàng bình tĩnh nói.

Chúng ta về nhà đi ta sẽ nói rõ cho các người nghe.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21

Về đến nhà nàng kể cho họ nghe về chuyện của Phượng Tiểu, sau đó lại nói thêm

Tiểu thúc thúc đã lưu lại cho ta một phần bản đồ. Và nhờ ta tìm ra hung thủ trả thù cho Phượng Gia.

Ta cũng được xem như đệ tử của người chỉ không bá sư mà thôi. Ta cũng đang muốn điều tra chuyện năm đó, Tiểu thúc nói với ta thật ra hôm đó người không ở Phượng Gia mà ra ngoài tìm một người.

Đến lúc người hay tin trở về thì đã muộn, Gia Chủ Phượng Gia Phượng Bất Hối. Lúc đó đang chiến đấu với hung thủ, nên lập tức ra tay bức lui hung thủ chạy vào cấm địa Phượng Gia.

Giao bản đồ cho Tiểu thúc thúc rồi bảo Tiểu thúc chạy và nhất định phải tìm được và bảo vệ người kia.

Vì bảo vệ bản đồ và tìm kiếm người kia nên Tiểu thúc mới đi.

Sau khi đi người mai danh ẩn tích, thay đổi dụng mạo tiếp tục tìm kiếm người kia .

Nhưng 7 năm trước không biết vì sao tin tức người lại lộ ra còn bị truy sát, sau đó mới đến đây. Lúc Tiểu thúc nói cũng gián lượt rất nhiều nên ta chỉ nghe sao nói vậy.

Chuyện còn lại lúc này ta đã nói rồi.

Tiểu thúc từng nói là có nội gian trong Phụng Gia. Bởi vì Lúc đó tất cả đã trúng độc, chỉ còn Gia Chủ và vài người không trúng độc mà thôi. Còn nữa lúc chiến đấu thúc phát hiện người đó hẳn là đã vô tình nói một câu phở âm Của Phụng Chiêu quốc. Đây là suy đoán của Tiểu thúc.

như vậy sẽ có phương hướng điều tra. Còn 1 tháng nữa ta mới rời khỏi đây được.

Nếu huynh muốn rời đi ta mang huynh đi lên Dược Cốc. Sau đó lúc ta rời đi nơi này sẽ tới tìm huynh. Quay sanh nói với Lãnh Thế Tuyệt.

Không cần! Hẳn chặn ngang lời nàng. Ta sẽ đợi đến lúc nàng đi được. Nàng đừng nghĩ thoát khỏi ta, ai biết lúc nàng đi có bị người khác lừa mất hay không? Hẳn không thương lượng lên tiếng.

Ta nào có trẻ con như vậy ah . nàng oán thầm nhưng lại vui vẻ ah. Nàng cũng thật không muốn rời xa hẳn.

Nhưng mà hẳn như vậy rất đáng yêu nha..

Chi chi chi... Tiểu Hoa như cười ngất nhìn hẳn ah .

Cái con hồ Ly này dám cười hẳn. Ý vào Nhược Ly yêu thương lại không hề sợ hẳn, tức chết hẳn mà, hồ Ly thúì. Dám cộ vào người Nhược Ly của hẳn, hẳn còn chưa được ôm Nhược Ly mà nó dám chạm vào nàng ah.

Mai là giống cái nếu không hẳn đã vụng trộm đem quăng rồi.. Hừ hừ

(a ấy lại ghen tị với con hồ Ly ah dễ thương hết sức lun Ka ka ka)

Nhìn hẳn giống như bình dấm chua. Nàng thật mắc cười ah...y như đứa con nít to xác dễ thương quá... Mắt nàng công thành hình trăng khuyết rùi. Ha ha ha đúng là đáng yêu chết được ah..(chương này hơi ngắn xúi thông cảm nha các nàng)

Bạn đang đọc truyện *Phụng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22

Ly Nhi, thân phận của ta thật ra là Tam Vương Gia của Thiên Long quốc. Vừa nói vừa lo lắng nhìn Nhược Ly.

Có liên quan gì đến ta?

Hẳn ghen hòng, Nàng thật không liên quan gì đến ta . bởi vì nàng căn bản không quan tâm ta. Nên nàng mới không cần biết, cũng đúng từ đầu nàng đã không thèm hỏi thân phận của ta.

Ách nàng đâu có nghĩ vậy ah. Tên ngốc này lại suy nghĩ lung tung ah.

Ngốc thật! Nhưng nàng thật thích.

Gõ lên trán hẳn một cái. Nói ngốc cái gì đó? Thân phận của chàng thì có liên quan gì đến ta? Người ta thích là chàng chứ không phải thân phận của chàng.

Đưa tay nâng mặt của hẳn lên đối diện với nàng, nhìn thẳng vào mắt hẳn nghiêm túc nói. Ta thích chính là con người của chàng. Chàng đã hiểu chưa??

Đưa tay cầm chặt tay nàng Hẳn nụ cười rồi gật gật đầu.

Đã hiểu!

Nếu lần sau còn nói như vậy ta sẽ giận.

Tuân lệnh, Nương Tử!

Xi ai nói sẽ gả cho chàng? Chúng ta quen thân sao? Nhược Ly chơi xấu.

Nhưng biết làm sao đây? àng nhìn thấy hết thân thể ta,nàng phải chịu trách nhiệm. Thân sắc uỷ khuất nhìn nàng..

Ách hình như có chuyện này thiệt nha. Vậy phải nói lại 2 ngày trước rồi..chuyện là hôm đó trăng rất đẹp ah đây là dưới vực nên thường thường trăng hầu như không sáng tới.

Chỉ những ngày trăng cực sáng ở dưới cốc mới nhìn thấy mà thôi. Hôm đó là ngày trăng sáng Nhược Ly mới định rủ Lãnh Thế Tuyệt ngắm Trăng.

Nhưng tới phòng hắn thì lại không thấy đâu. Nên nàng đi một mình, bình thường nàng thích leo lên tầng cây cao để ngắm ah.

Nhưng cây cao nhất chính là cây cổ thụ bên hồ ah. Nên nàng dùng kinh công nhẹ nhàng lướt đến trên cây ngồi ngắm trăng.

Ngắm được một lúc nàng mới nghe được tiếng nước nên dỗi tầm mắt nhìn vào hồ oh..

Quả nhiên cảnh đẹp hơn trăng ah. Chỉ thấy dưới nước một thân hình thon dài cường tráng, mái tóc ướt đầm dính vào sau lưng. Lộ ra thân hình màu đồng mờ người

Hắn bỗng xoay người là Lãnh Thế Tuyệt! Gương mặt hại nước hại dân ah.

Yêu nghiệt! Nàng thấp giọng mắng .

tầm mắt nàng di chuyển xuống theo giọt nước từ trên tóc lăn xuống cổ, vai, ngực, cơ ngực rắn chắc ah.

Nhìn không được nuốt một ngụm nước bọt .

lại xuống chút nữa là bụng sáu múi eo thon ah.

Nàng thật không phải sắc nữ ah...nàng hét lên trong lòng...

Lại xuống chút nữa ặc không có? Người đâu?

Trong lúc nàng đang yy trong lòng hắn đã bước lên bờ lấy áo ngoài khoác vào đang bước đến gốc cây nàng ngồi ah..

Đôi mắt hơi nheo lại môi thì nhếch lên một nụ cười làm chết người không đền mạng ah.

Nhìn vừa ý sao?? Giọng nói quyến rũ, Hắc khiêu mi nhìn nàng tươi cười hỏi.

Vừa ý rất vừa ý. Gật Gật đầu Vô ý thức trả lời.

Ha ha ha nhìn bộ dạng sắc nữ của nàng thật đáng yêu chết được ah . Cũng có chút hãnh diện ah. Rất may hắc có bộ dạng làm cho nàng Hoa si.

Nếu lúc trước ai dám nhìn hắc bằng ánh mắt như vậy chắc giờ đầu lia khỏi cổ rồi ah.

Lấy lại tinh thần mới biết nàng vừa bị trêu ghẹo nữa ah.

Tên này cứ lấy bộ mặt yêu nghiệt mẽ hoặc nàng, đáng ghét hử không trở tài tương mèo bệnh ah??

Phi thân xuống đất bước lại gần hắc ánh mắt quét từ trên xuống dưới dừng ở bụng hắc.

Thần sắc tức nuối.

Đáng tức ah! Nếu xuống thêm chút nữa sẽ cực kỳ vừa ý ...

Ánh mắt vẫn quét tới quét lui trên người hắc giống như nhìn xuyên y phục hắc vậy,

Nàng! Nàng! Hắc lấp bắp nói. Nàng Phải chịu trách nhiệm với ta

Ánh mắt uy khuất nhìn nàng chằm chằm ah. Giống như ánh mắt thiếu nữ bị tên ác bá nhìn thấy hết,rồi không chịu trách nhiệm ánh mắt uy khuất cực kỳ ah .

ách trễ rồi ta phải về ngủ. Nói xong dùng kinh công chạy trốn về nhà ah.

Phía sau nhìn bóng lưng nàng lúng túng hắc cười ra tiếng vang vọng luôn.

Kết thúc hồi tưởng.

Nàng hận nghiêng răng nghiêng lợi ah . lại dám chọc ghẹo nàng.

Ân tiểu Mỹ nhân chàng muốn ta chịu thế nào vừa nói vừa thổi hơi vào tai hắc...

Lòng hắc như có mèo cào cào ah..thật ngứa.

Vậy nàng lấy thân trả cho ta . ta cũng giao ta cho nàng, thế nào?

Được, nhưng mà...chỉ được phép nhìn ta,không cho nhìn người khác. Vĩnh viễn!

Được! không thay đổi.

Thành giao! Cái này thường cho chàng vừa dứt lời Chặt một cái lên môi hắc sao đó lập tức xoay người đi mất.

Ngẩn người triệt để ah. Tay sờ lên môi vẫn còn lưu lại cảm giác mềm mại Tuyệt vời ah...hắc ngây ngốc đứng cười cả buổi ah.

Sáng hôm sau lúc Nhìn nàng không tự chủ cứ ngắm nhìn môi nàng, thật mềm ah.

Thấy ánh mắt trắng trợn của hắn cứ nhìn môi nàng cười, hai người Lãnh Nhất và Lãnh Tứ dùng đầu gối cũng biết tối qua hai người đã làm gì tốt nha.

Dù da mặt có dày cũng không chịu nổi ánh mắt 3 người cứ ái muội nhìn nàng Nga. Trong đó còn có một ánh mắt nóng bỏng như muốn ăn tươi nuốt sống nàng nữa chứ.

Ăn thật nhanh cho xong nàng tìm cơ ra ngoài hái thuốc . Nhưng hôm nay người nào đó không bỏ qua cho nàng ah.

Nàng ăn nhanh hắn cũng nhanh, nàng đi hái thuốc còn hắn đi sau lưng nhìn nàng.

Biết vậy tối qua không hôn hắn ah.Cái này gọi là hối hận muộn màng..

"Chàng rốt cục theo ta làm gì?"

"nhìn nàng "

"mặc kệ chàng " nói hết nỗi rồi... Ah đây là cảm giác bê đá đập vào chân mình sao? Nửa canh giờ sao.

"Chàng nói rõ cho ta,chàng muốn cái gì??" nàng nổi nóng rồi nha. Hắn chột dạ nhìn nàng..

"Không, không có"

" vậy chàng theo sau ta làm gì?" rảnh quá sao?

"Nói! hay lập tức trở về đừng phiền ta."

"nhưng mà nàng sẽ không đồng ý nên thôi đi, ta chỉ nhìn nàng" thần sắc nàng không đồng ý ta sẽ nhìn....

Khoé môi nàng giật giật..tên này đang giở trò vô lại. Mặc kệ,

"đồng ý! Chàng muốn gì ta cũng đồng ý hết " nàng bó tay rồi.

"Thật, nàng không đổi ý sao?" thần sắc tội nghiệp như đứa bé thấy món ăn ngon vừa muốn ăn nhưng lại sợ bị mắng, rất phân vân.

"Thật không gạt chàng"

"Vậy nàng qua đây đi" cứ như sợ nàng nuốt lời vậy.

"Rồi bây.... " lời nói tiếp theo bị hắn nuốt luôn vào bụng rồi chặn ngang môi nàng Vừa liếm vừa cắn như muốn nuốt luôn nàng vậy.

Ukm. Buông... Thừa dịp nàng mở miệng dùng lưỡi chen vào trong miệng nàng đầu lưỡi quấn quýt chơi đùa trong miệng nàng lâu lâu lại dùng răng cắn nhẹ Khiến nàng như nhũn ra.

Không biết qua bao lâu hình như cảm thấy nàng hít thở không thông mới lưu luyến buông môi nàng ra, còn kéo theo một sợi chỉ bạc ái muội.

Nàng vô lực dựa vào người hắn hít thở từng ngum từng ngum không khí.. Nhìn nàng lúc này tìm hắn rất ngứa ah.. Sắc mặt thì ửng hồng đôi mắt phũ sương mơ màng còn cánh môi vì bị hắn gặm cắn mà sưng đỏ ah.

Thật quyến rũ chết người. Nàng đây là muốn cái mạng già của hắn mà. Cũng bất chấp nàng đang hít thở liên cuối đầu ngậm lấy môi nàng tiếp tục hôn sâu.

Một lúc lâu sau hai người mới tách nhau ra. Thở dốc một lúc mới lấy lại bình tĩnh. Mặt Nhược Ly vẫn còn đỏ hồng, hô hấp hỗn loạn.

"Chàng là đồ hỗn đản, vô lại, xấu xa. Chán ghét chàng! dám ăn đậu hủ của ta, đáng ghét!"

Mồ vô lại nào đó được lời lớn rồi còn không quên đồ tội cho người khác (Mồ phúc hắc ra đời ka ka ka)

"là chính nàng chấp nhận, ta mới dám hôn nàng nha."đáng thương hề hề nhìn nàng.

"Chàng! Chàng!..." tức giận xoay người bỏ đi, nhưng hắn vẫn leo đèo đi sau nàng. Nghẹn khuất ah lần đầu tiên mới thấy người vô lại, xấu xa như vậy. Tức chết nàng mà.

"Không cho đi theo" trừng mắt cảnh cáo.

Ai đùa quá trớn rồi, nàng giận thật rồi ah..làm sao đây?? Có khi nào giận quá bỏ chạy luôn không.

Ai biết vậy lúc này kiềm chế chút là tốt rồi. Nhưng mà quay lại lúc này hắn cũng sẽ làm như vậy ah. Ai biết Ly Nhi mê người như vậy chứ. Làm sao dỗ lại nương tử đây...

Hắn mãi suy nghĩ về đến nhà lúc nào cũng không hay.

Bọn Lãnh Nhất thấy lúc này Gia đi vui về sớm mà, sao giờ ù rũ trở về ah?

"Gia ah! Người không sao chứ? "

"Ly Nhi giận rồi" Không phải tôi qua còn tốt lắm sao? Thật khó hiểu ah.

"Có rồi! Đảm bảo Ly Nhi sẽ hết giận " nhân thân loé lên quay sang nói với bọn Lãnh Nhất

" chuẩn bị giấy và đèn cầy, nhanh lên" sau đó lại tự mình đi tìm trúc non ah.

Bọn Lãnh Nhất nghi hoặc nhưng vẫn đi làm

Thật ra Nhượng Ly cũng không giận, chỉ là bức mình mà thôi tính ra 2 kiếp nàng đã ba mươi mấy tuổi rồi ah. Mà lại thua trong tay một tên nhóc mới hai mấy tuổi.

Nhưng mà tên đó không phải lừa nàng chứ? Hắn hôn giỏi như vậy..nhớ tới nàng lại đỏ mặt rồi.

Tôi nay chính chết hẳn xem hẳn còn dám bắt nạt nàng không.

Ai đó đang lay hoay làm đồ đồ nướng từ lại hắc xì liên tiếp ah.

Nói đến đáng thương nhất là tiểu Hoa ah. Lúc Lãnh Thế Tuyệt hôn Nhượng Ly hắn tiện tay nắm nó từ trên vai Nhượng Ly xuống đất ah.

Đang muốn phản ứng,Lại thấy tên xấu xa đó đang cắn Nhượng Ly của nó ah.. Xấu hổ quá, nên dùng tiểu móng vuốt che mắt lại ah..

Nhượng Ly đang xấu hổ nên cũng không để ý đến nó đúng là trọng sắc khinh hồ Ly mà.

Đội đi tên nam nhân xấu xa, Nó vừa trúc giận lên thảo dược vừa nghĩ ah.

Còn tiểu Xích chỉ liếc mắt xem thường mà thôi.

Hồ Ly ngốc cái đó gọi là hôn nhẹ, không phải cắn.. Chỉ được cái thân to ốc nhỏ ah. Không như Xích gia ta, vừa sinh ra đã thông minh Tuyệt đỉnh ah. Tiểu Xích tự kỳ lên tiếng.

Nhưng mà Nhượng Ly chỉ nghe tiếng xì xì khè khè với tiếng rít chói tai của tiểu Hoa, nhìn lại thấy một con hồ Ly nhỏ chỉ vào còn rần nhỏ rít lên mà thôi.

Cái đầu con rần ngắn cao lác qua lác lại phát ra âm thanh xì xì. Nhìn rất buồn cười.

Đến tối Nhượng Ly mới về nhà trong nhà lại không đốt đèn. Nàng hơi nghi hoặc nhưng vẫn bước vào.

Đèn trong nhà bỗng cháy lên làm nàng hơi giật mình. Nhìn đến giữa nhà là một bàn đầy thức ăn ah..

Lãnh Thế Tuyệt trưng ra gương mặt lấy lòng

" Ly Nhi, nàng đói không? Ngồi xuống ăn đi, đây là tự tay ta làm ah,thử xem vừa miệng không?" kéo ghế lấy đĩa chia thức ăn gấp mỗi món một Đũa bỏ vào chén Nhượng Ly.

Nhìn hẳn thân là một Vương Gia được người người hầu hạ, có từng lấy lòng hầu hạ ai như vậy? Chắc chỉ có nàng thôi.

Thật ra nàng không giận rồi. Nhưng thấy hẳn cẩn thận hầu hạ,như vậy rất vui mắt vui tai ah. Nên nàng làm mặt lạnh ăn cơm ah.

Hắn nhìn nàng ăn mới cảm thấy bắt đầu ăn ah từ lúc về tới giờ bận nên hẳn vẫn chưa ăn gì. Mỗi lần nàng nhìn tới đĩa thức ăn nào ngay lập tức trong chén nàng sẽ có.

Thấy nàng buông đũa hẳn cũng lập tức buông theo.

"Ta mang nàng đi xem cái này " cũng không quản nàng có đồng ý hay không cầm tay kéo nàng ra ngoài sân.

"nhìn xem, có đẹp không? " hẳn ngẩn mặt kêu nàng nhìn,

nhìn theo ánh mắt hẳn ngạc nhiên thốt lên.

" đẹp quá ah" chỉ thấy phía trên rất nhiều đèn Không Minh, sáng lấp lánh như sao trên trời ah .

ở Dược Cốc này trắng còn khó thấy chứ nói gì sao ah. Hình như từ lúc đến thế giới này nàng vẫn chưa thấy ngôi sao ah.

Lần trước rời khỏi đây lúc đó vì cứu sư phụ nên rảnh đầu mà ngắm sao chứ.

Tên ngốc này không ngờ vì đồ nàng mà cách này cũng nghĩ ra. Còn tốn công làm một bàn đồ ăn nữa chứ.

Hôn Chụt lên má hẳn" cảm ơn chàng Thế Tuyệt."

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23

Thời gian êm đềm trôi qua. Mới đó mà đến lúc rời đi Dược Cốc rồi, hiện giờ nội lực Lãnh Thế Tuyết chẳng những khôi phục mà còn tăng mạnh. Vì nàng cho hấn dùng hạt Cửu Xích liên Hoa.

Cả Lãnh Nhất và Lãnh Tứ đều có phần. Đi lần này không biết đến bao lâu mới trở lại.

Nàng đã đi từ biệt sư phụ và Tiểu thúc thúc.(ý chỉ mộ của hai người)

Lúc trước thì mong tới ngày rời đi. Bây giờ lúc đi lại không nỡ. Nhìn thần sắc lưu luyến không nỡ của nàng, Lãnh Thế Tuyết tiến lên ôm nàng vào lòng,

"nàng còn có ta, sau này ta sẽ thường xuyên dẫn nàng trở về thăm Dược Cốc." nàng cũng chỉ im lặng không đáp lời.

"ngốc quá, nàng không phải đang trở về nhà sao? Nhà của ta và nàng! " bưng lấy gương mặt, cho nàng nhìn vào mắt mình Lãnh Thế Tuyết dịu dàng nói ra.

"Ukm. Về nhà của ta và Chàng" cười thật tươi..đúng vậy nàng còn có hấn có nhà nữa. Nàng không phải một mình, hấn cần nàng nha.

"Hi hi cảm ơn chàng Thế Tuyết, chúng ta về nhà thôi " nắm tay hấn xoay người bước đi.

Sư phụ! Người có thấy không? con sẽ sống thật Hạnh phúc. Tuy con rời đi nhưng Dược Cốc mãi là nhà con . là nơi vui vẻ và ấm áp nhất trong lòng con. Tạm biệt, sư phụ, con sẽ thường về thăm người...

Đi lên Đoạn Nhai, sau đó Lãnh Thế Tuyết dùng kinh công mang Nhược Ly đi.

Ha ha ha cười chết mất thôi tên ngốc này nói nàng chỉ biết chút kinh công nên để hấn mang nàng đi sẽ nhanh hơn .

Chii chi!!!! chưa thấy ai ngốc như vậy, tiểu Hoa trên vai Nhược Ly cứ cười ngất. Ngốc thật! Tiểu Xích đồng ý nói. Nhưng người ngốc ấy vẫn nghe chii chi mà thôi,

Nếu hấn hiểu được sẽ tức chết mất đường đường Chiến Vương Gia lại bị một con rắn và xú hỏ Ly mắng ah.

Đương nhiên hấn không biết nên vẫn vui vẻ ôm Nhược Ly lướt đi.

Trần dưới Đoạn Nhai chỉ là một trấn nhỏ nên cũng không dừng lại mà là tiếp tục đi về phía trước.

Đến lúc chiều hấn tới một thành trì khác là Tiêu Dự thành. Trong thành có một phủ viện của hấn, cái này đương nhiên là Lãnh Tứ nói hấn mới biết ah.

Đến trước phủ viện lãnh Tứ kêu cửa, mọi người trong viện đều chấn động ah...

Vương Gia còn sống! Còn sống ah!! Trở về rồi... Mọi người ai cũng đều vui mừng

Nhưng sau đó lại trở mặt nhìn ah. Vương Gia đang ôm một cô nương!!! chấn động còn hơn lúc nãy...

Khụ khụ! Lãnh Nhất hấn giọng hai tiếng. Lúc này mọi người mới tỉnh lại

"tham kiến Vương Gia " mọi người đồng loạt hành lễ.

"Đây là Vương Phi " hấn nói thân phận của Nhược Ly làm mọi người sùng sốt ah. Nguyên lai là Vương Phi.

"tham kiến Vương Phi "

"được rồi, dọn dẹp phòng và mang nước nóng cho Gia sau đó làm vài món ăn mang lên."

"dạ, Vương Gia Vương Phi trước vào phòng tắm rửa nghỉ ngơi, chút nữa thuộc hạ mang đồ ăn đến phòng Vương Gia, Vương Gia thấy có được không?? Hấn khom người hỏi ý kiến.

"được" lạnh nhạt trả lời.

"Chuyện Gia ở đây không được lộ ra ngoài. Nếu không giết không tha. Hiểu rõ?? " Lãnh Nhất lạnh lùng nói."

"Dạ, thuộc hạ đã rõ, sẽ không để bọn hạ nhân lăm lăm mồm." Quân gia lập tức gật đầu. Chuyện của Gia bọn hạ nhân không được phép nghị luận. Nếu không sẽ chết lúc nào không biết.

Rồi bản thân tự mình dẫn đường cho Vương Gia Vương Phi đi đến phòng. Nhưng mà chỉ có một phòng thôi.

Nhược Ly nhìn thoáng qua người đang ôm mình thấy khoé môi hấn nhếch lên ah. Rõ ràng là cố ý mà. Để xem hấn sẽ làm sao??

Hấn đương nhiên là cố ý. Nếu không cũng không ôm được Ly Nhi nha. Ha ha Quân gia làm rất tốt. Hấn gật gù đắc ý.

GIA ah! Mặt người nhìn gian quá ah. Bộ người tưởng mọi người không nhìn ra Gia đang nghĩ gì sao? Nhất là cái người nằm trong lòng Gia ấy.

Rồi liếc xuống lại gặp được nụ cười thâm ý của Vương Phi ah. Ách! Không phải ta không giúp Gia tại vì ai đó thông minh quá mà thôi.. Lãnh Tứ mặc niệm trong lòng một chút.

Vào phòng được một khắc chung. Hạ nhân mang dục bồn và nước ấm vào từ lúc đi qua Lãnh Thế Tuyệt đều mặt đỏ tím đập thành thịch những từ nữ này ai không muốn bay lên cây làm Phượng Hoàng. Nhưng rất tiếc Mỗ nam nào đó đang suy nghĩ cách lấy lòng nương tử nên không nhìn thấy.

"Trêu Hoa ghẹo nguyệt" Nhục Ly thấp giọng mắng. Đưa tay véo vào hông hấn một cái đau điếng người.

Mỗ nam nào đó đang yy trong lòng sức tình người mờ mịt nhìn nàng ah!

Nhìn hấn bày ra vẻ khó hiểu nàng dờ khóc dờ cười ah. Nãy giờ người ta mang nước vào hấn còn không biết bao,ngốc hết sức.

"Còn muốn ôm đến lúc nào? "

"nàng khó chịu ở đâu sao?" lo lắng hỏi.

Nhìn hấn như vậy nàng thật bó tay rồi. " nước đã mang vào rồi" hấn vẫn không phản ứng "Ta muốn tắm "

"Nga!"buồng nàng ra, lại không có ý định ra ngoài.

Khoé môi nàng giật giật, tên vô lại này lại giờ trò ah. Cả tháng ở chung nàng mới biết da mặt hấn rất dày ah...thường xuyên giờ trò vô lại,gia ngu với nàng, lần nào cũng bị hấn ăn đậu hũ.

Có ai nói cho nàng biết người có khí thế Vương Giả bề thế Thiên hạ đâu mất rồi?? Lại lòi ra một tên vô lại phúc hắc như vậy chứ?? Nàng thật muốn gào lên trước mặt hấn ah. Nhưng vẫn gượng nuốt xuống,

hừ người không muốn ra?? Ta xem ai sẽ khó chịu biết liền. Nàng xoay người đi đến sau tấm bình phong, bắt đầu cời y phục.

Mỗ Vô lại nào đó mặt ngoài bình tĩnh nhưng trong lòng lại như con nai chạy loạn rùi.. (mắc cười wa) đóng tai nghe động tĩnh phía sau bình phong,

Nhục Ly đang cời y phục ah. Mặt đỏ tai hồng luôn rùi. Đầu tiên sẽ cời áo khoác ngoài, sau đó cời áo, bây giờ đang cời áo trong ah...tiếp nữa sẽ cời luôn áo lót (áo mặc ở trong màu trắng) ặc bay giờ chỉ còn yếm và tiểu khôi mà thôi..

Hắn mơ màng nghĩ đến Bộ dạng Nhục Ly hiện tại, da thịt trắng như tuyết, non mềm mịn màng, dáng người thon nhỏ gợi cảm,cái lưng tron bóng lộ ra đường cong lồi lõm,, cặp chân thon dài.... Hắn đang yy trong lòng lại nghe tiếng nước ào ra...Nhục Ly vào dục bồn rồi... Nhịn không được liếc nhìn tấm bình phong lại thấy một vật từ trong bình phong bay ra. Theo quán tính Đưa tay cầm lấy mới biết đó là cái yếm.

Cái yếm của Nàng vừa mới cời ra ah. Hấn hét lên trong lòng. vậy lúc này trên người nàng không còn mảnh vải rồi... Một dòng chất lỏng màu đỏ từ mũi hấn chảy ra ah...

nàng! ..nàng! Nàng là cô tình chinh hấn mà, trong lòng oán nàng nhưng cũng không dám chậm trễ lập tức phi thân ra ngoài phía sau chuyền tới tiếng cười trong trẻo nhưng lại khiến hấn càng chạy nhanh hơn ah.

Thật mất mặt mà..... Nàng đợi đó ah Ly Nhi ngay cả tướng công mà nàng cũng dám trêu chọc. Ta nhớ kỹ rồi.....

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24

Cũng không dừng lại ở đó lâu. Sau khi nghỉ ngơi một đêm sáng hôm sau đã lên đường hồi kinh.

Vì không muốn rùm rà nên chỉ kêu Quân gia chuẩn bị ngựa mà thôi.

Ngồi trong lòng Mỗ Vương Gia, Nhục Ly rất buồn cười. Từ sáng đến giờ cứ làm mặt nghiêm với nàng, tưởng nàng không biết hấn đang chọc dạ sao?? Đáng đời ai kêu dám có ý nghĩa xấu xa với nàng.

Quả thật hấn đang chọc dạ nên đành làm mặt nghiêm che dấu thôi...nhắc lại mí nhớ tối qua khi hấn về phòng Nhục Ly đã khóa trái cửa đi ngủ không cho hấn vào.

Mà hấn cũng không dám làm nàng nổi nóng nên qua phòng Lãnh Nhất đuổi hấn qua ngủ với Lãnh Tử rồi chiếm phòng của hấn, trước khi đuổi đi không quên kêu hấn mang cơm lên.

Ai!! Có ai như hấn không bị nương tử đuổi lại chạy chiếm phòng của thuộc hạ...

Mặt mũi anh ninh thần võ của hấn còn đâu ah. Nên hấn phải làm mặt nghiêm

"Nếu đi theo tiến độ này thuộc hạ nghĩ rằng khoảng hơn 10 ngày nữa sẽ về đến kinh thành" đang đi Lãnh Tử bỗng nói.

"Trên đường phải cẩn thận, lần trước gặp mai phục lần này chưa chắc sẽ thuận lợi về kinh thành." Lãnh Nhất cũng nghiêm túc nói.

"Ah đúng rồi ta vẫn chưa nói với chàng, độc chàng trúng lúc trước là một trong Thập Đại Kỳ Độc, Bạch Cốt Tán. Chàng có biết người có thứ này không!?? Nếu điều tra từ người có loại độc này có thể có chút manh mối."

Lãnh Nhất và Lãnh Tứ tái mặt rồi, lúc trước biết Gia bị trúng Độc lợi hại,nhưng không ngờ lại là Bạch Cốt Tán, càng nghĩ càng sợ nếu lúc đó không gặp được Vương Phi mà gặp người khác thì bây giờ Gia chỉ là một đồng Bạch Cốt rồi.

Nhưng mà Vương Phi thật lợi hại. Độc được của thập đại kỳ độc trên thế gian người cũng giải được.

Đúng là mắt nhìn người của Gia thật tốt.

Lãnh Thế Tuyệt cũng là hơi giật mình. Vương Phi của hắn rất có bản lĩnh mà, hắn có nên cảm ơn Bọn thích khách không ah. Nếu không có bọn họ, hắn và Ly Nhi đã đi trên con đường khác nhau hắn sẽ không gặp được nàng. Nàng cứu mạng hắn lại là người mà hắn yêu, suốt đời này hắn cũng sẽ không buông tay nàng ra.

"Ngày chàng có nghe ta hỏi gì không? " thấy hắn lại ngăn người nàng phải hỏi lại.

"Uh! Ta cũng không rõ lắm nguồn gốc loại độc này. Chỉ nghe người ta nói mà thôi. các ngươi có biết không? " hắn lắc đầu sau lại hỏi bọn Lãnh Nhất.

"Thuộc hạ từng nghe nói một chút về chuyện này. Thập Đại Kỳ Độc thật ra do một người ở trăm năm trước chế ra. Người này chỉ chế độc không chế thuốc giải, là một quái nhân sau này bị Tứ đại thế gia liên thủ giết chết sau đó đệ tử của hắn là Độc tà tiếp tục nghiên cứu khoản năm mươi năm trước không biết vì sao, một lần đại khai sát giới giết chết mấy ngàn mạng người của Minh Gia ở Thiên Long quốc.

Lại một lần nữa Tứ đại thế gia và Hoàng Thất Thiên Long vây giết nhưng tử thương vô số. Mới giết được hắn.

Sau đó cũng chỉ lưu truyền về thập đại kỳ độc mà thôi. " Lãnh Nhất nói

" vậy nếu như hậu nhân của hắn còn sống cũng đã ngoài 50 tuổi rồi, như vậy chắc là hậu nhân đời sau của hắn đã chế ra " Nhục Ly suy đoán

"ah thuộc hạ từng nghe người ta nói xuất xứ của thập đại kỳ độc có liên quan đến Ma Cung và Thánh Độc Giáo. " Lãnh Tứ bỗng nói xen vào.

" Không phải Ma Cung, bởi vì cung Chủ Ma cung luyện một loại võ công lấy độc làm gốc luyện ra độc công chứ không dùng độc được bình thường. " nàng khẳng định lên tiếng

"sao nàng lại biết? "

" Ta đã từng gặp " mà còn giao thủ nữa. Lúc đó nàng còn chưa luyện công Pháp Dược Thiên Kinh mà còn không sợ độc công của hắn. Với lại hắn là sư đệ của sư phụ. Nếu hắn biết chế loại độc đó cần gì lấy bản thân ra luyện độc đến người không ra người chứ.

"Nàng có sao không?" nhìn hắn khăn trương như vậy trong lòng nàng thật ngọt.

" Chàng cũng không xem ta là ai" hắn đương nhiên biết nhưng nghe nàng nói đã từng gặp Cung Chủ Ma Cung tâm hắn lại nhảy lên ah.

" Vậy chỉ còn lại Thánh Độc Giáo, khi về kinh thành thuộc hạ lập tức điều tra " Lãnh Nhất xung phong nói.

"Ừ!"Lãnh Thế Tuyệt gật đầu.

Cuộc thảo luận tới đó thì dừng. Lại tiếp tục đi được 3 ngày đường nữa, bây giờ biết người muốn đối phó với họ có liên quan đến Thánh Độc Giáo tuy có Nhục Ly nhưng vẫn nhanh chút trở về thì tốt hơn.

Từ giờ là lúc hấp dẫn rồi, Thật ra ai là người muốn giết Lãnh Thế Tuyệt??

Thánh Độc Giáo có phải là hung thủ? Vụ án diệt môn trước kia của Phụng Gia là ai làm?

Bách lý Mạch đóng vai trò gì trong chuyện này và còn có những ai liên quan?

Tình yêu của hai người họ rồi sẽ thế nào khi đứng trước sóng gió do người khác gây nên?

Thân phận thật sự của Nhục Ly là ai??

Bảo tàng của Thiên Lam Đế rốt cuộc sẽ rơi vào tay ai??

Tiếp sau đây sẽ có rất nhiều nhân vật mới những âm mưu quỷ kế sẽ thực hiện như thế nào???

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25

Gấp gáp lên đường, hầu như không ngừng nghỉ 4 ngày sau họ tới thành trì tiếp giáp với Thăng Long thành.

Từ lúc vào thành đến giờ vẫn có cảm giác có ánh mắt nhìn chằm chằm bọn họ.

"Hừm rốt cục cũng đã đến rồi sao? " Lãnh Nhất lạnh lùng nói.

"Cứ làm như không có chuyện gì, tối nay chúng ta ở lại đây " Lãnh Thế Tuyết bình tĩnh lên tiếng.

"Nếu đã vậy chúng ta đi mua y phục để thay đổi ah.." người nàng thật khó chịu nha.

"Được, chúng ta mua y phục trước rồi tìm chỗ nghỉ ngơi. " sủng nịnh nhìn nàng rồi thúc ngựa đến một tiệm y phục lớn trong thành.

Nhược Ly chọn mua 2 bộ y phục màu trắng Hoa văn màu tím. Và một cái áo choàng rộng có nón cũng màu tím, nàng chỉ thích 3 màu trắng, tím và đỏ mà thôi. Sau đó lại chọn một bộ y phục màu tím đen cho Lãnh Thế Tuyết.

Lãnh Thế Tuyết nhìn nàng lựa chọn y phục cho mình, hần cảm thấy lần lần ah. Ly Nhi của hần rất quan tâm hần ah.

Sau đó lại đến tiền trang Ngân Bảo, có chi nhánh cả 5 nước. Đổi một ngàn lượng vàng ngân phiếu sang ngân phiếu bạc. Ở nơi đây vàng là loại lưu thông giá trị nhất. 1 lượng vàng có thể đổi 100 lượng bạc. Người làm công bình thường chỉ khoảng 10 lượng 1 tháng mà thôi. Nên một ngàn lượng vàng là rất nhiều. Một ngàn lượng có thể đổi được 10 vạn lượng bạc rồi.

"Nàng thích tiền Sao?" thấy nàng vui vẻ đếm tiền hần hỏi.

" thích!" Nhược Ly ngược lại không hề che dấu mình thích tiền.

" vậy sau này tiền trong Vương Phủ ta cho nàng hết có chịu không? " sủng nịnh vuốt tóc nàng

"Ukm!"

" chúng ta tìm nơi trọ lại đi."

"Phúc Lâm khách điểm là nơi lớn nhất thành,"

"vậy đến đó đi, đi thôi "

mấy ngày nay tiểu Hoa làm tổ trong lòng nàng rồi không biết bị sao nữa.

Đến Phúc Lâm khách điểm thuê 4 gian phòng thượng hạng rồi kêu tiểu nhị mang nước tắm lên phòng.

sau khi tắm rửa sạch sẽ thay y phục mới cả người đều thoải mái hơn không ít. Bốn người cùng nhau xuống dưới lầu dùng cơm, giờ mới xế chiều nên có rất nhiều khách gọi vài món ăn và một ít rượu,

Sẵn tiện nghe ngóng một chút tình hình kinh thành hiện nay. Chỉ nghe một người gần bàn họ nói là Chiến Vương Gia, mất tích kỳ thật đã bị ám sát chết rồi.

Hiện giờ Thiên Long Đế nổi giận lôi đình, vì không tìm được Chiến Vương Gia mà chém đầu biết bao nhiêu quan viên triều đình rồi.

Lại nghe nói mấy hôm trước tức giận công tâm ho ra máu rồi ngất xỉu đến hôm nay vẫn chưa lên triều.

Qua loa cho xong bữa rồi mạnh ai nấy về phòng nghỉ ngơi chuẩn bị cho chuyện tối nay. Lòng hần đang rất loạn, không biết tin đó là thật hay giả.

Thấy hần bất an Nhược Ly nắm chặt tay hần rồi nói

" có ta ở đây, cho dù Diêm Vương cũng không cướp người đi được, đừng lo lắng"

"cảm ơn nàng, Ly Nhi" Đưa tay ôm nàng vào lòng, trấn an lo lắng trong lòng hần.

cũng không làm phiền Ly Nhi nữa . Nàng đã mệt mỏi lắm rồi nên để yên cho nàng nghỉ một chút.

Quả nhiên đến lúc nửa đêm có một đám người dùng khinh công lướt đi trên mái ngói, dừng lại trên nóc phòng bọn Lãnh Thế Tuyết, nhẹ nhàng dờ miếng ngói sau đó dùng ống trúc tre dài thổi mê hương vào. một khắc thời gian. Bọn chúng mới phi thân xuống lan can rồi nhẹ nhàng bước vào phòng. Dùng dao đâm xuyên qua chấn

" xoẹtttt! " "người đâu ".

"Sau lưng " phía sau vang lên một giọng nói làm hắc y nhân kia giật bắn người. Nguy, trong lòng vừa hiện lên từ này lập tức xoay người muốn chạy.

" Nếu đã đến thì đừng ngại lưu lại đi. " Phập! một lưỡi kiếm đã xuyên qua người hần. đã tắt thở.

Ngay lập tức chạy đến phòng Nhược Ly, thấy Nhược Ly vẫn ngủ say, mà dưới đất có một người, môi thâm đen. là hiện tượng trúng độc.

"Cho hần nuốt vào, mang hần ra khỏi phòng ta ah. Ta muốn ngủ " Ly Nhi có thói quen lúc ngủ bị làm phiền, tính tình sẽ rất xấu nên im lặng nhét viên thuốc vào miệng hần sau đó lòi qua phòng hần

Đây chính là manh mối nên không thể chết được. sau đó lập tức ra tay truy sát những tên còn lại.

Nhóm sát thủ này cũng giống nhóm người lúc trước, nhưng lúc trước là Lãnh Thế Tuyệt bị thương.

Còn bây giờ hắn đã giải hết độc võ công còn tăng mạnh. Ngay cả bọn Lãnh Nhất cũng tu vi tăng cao.

Một lúc sau đã bắt được 2 tên còn sống và một tên trong phòng là 3. Gần 1 canh giờ sau bọn họ mới khai ra sự thật làm Lãnh Thế Tuyệt chấn động....

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

"Ta hỏi lại lần nữa, ngươi là ai? Ai phái ngươi đến?" chỉ nghe tiếng "rất" cánh tay của hắn đã bị bẻ thấy xương.

"ummm...ur..."hắn bị điểm huyết cam nhưng vẫn đau đớn phát ra tiếng. Lãnh Tứ thật không kiên nhẫn nữa, tên này cũng cứng miệng thật, hắn tuy không biết phân gân tháo cốt, nhưng hắn đã bẻ gãy hết ngón tay chân hắn, lại bẻ luôn tay của hắn mà vẫn nhất quyết không chịu gật đầu.

Lúc này cửa kẹt một tiếng mở ra...Nhược Ly nhìn thoáng qua trong phòng.

"sao lại sang đây? Ôn đến nàng sao?" lập tức tiến đến ôm Nhược Ly vào lòng ôn nhu hỏi.

Gật đầu "thật phiền" giọng nói hơi nùng nịu vang lên làm lòng hắn thật ngứa. Ah. Lúc Nhược Ly thức dậy là đáng yêu chết người. Nếu không phải có người khác ở đây hắn hung hăng hôn nàng rồi. "vẫn còn chưa khai sao?"

"ngươi không biết chứ, hắn rất cứng miệng ah,thuộc hạ đã bẻ hết các ngón tay và cánh tay hắn nhưng vẫn không khai. " Lãnh Tứ bực bội mở miệng.

Trùng Lãnh Tứ một cái trách hắn thật nhiều chuyện. Lãnh Tứ gục cổ lại, tại hắn không chịu nổi thôi.

"nàng về phòng nghỉ ngơi đi ở đây có ta được rồi" hắn không muốn nàng thấy cảnh tra tấn máu me. Ly Nhi của hắn rất thiện lương nàng sẽ không chịu đựng được. liếc mắt là biết hắn đang nghĩ gì. Ngụ ngốc.

Cũng không trả lời mà bước về phía tên thích khách. "Ngươi thật không muốn khai sao?" giọng điệu nhàn nhạt. Tên thích khách nhìn nàng tròn mắt, như muốn nói "giết ta đi, ta cũng không nói".

"Hảo! Giải huyết đạo cho hắn đi" Lãnh Tứ nghỉ hoặc nhưng vẫn làm. Nhưng sau khi giải huyết hắn vẫn không động, thần sắc vui mừng nhưng lát sau lại thống khổ hoảng loạn. một khắc sau hắn đã mở mắt nhưng trong mắt toàn mê mang hoảng loạn không có một tia lí trí. Lúc nàng hỏi hắn đã hạ một loại huyệt được có thể làm hắn không còn lí trí

"Ngươi là ai, từ đâu đến?" Nhược Ly bỗng mở lời hỏi, ngược lại hắn rất thành thật trả lời.

"Mã Thương, Tả Đô Úy dưới trướng của phó Thống Lĩnh Ngự lâm quân, Hoàng cung Thiên Long quốc. "

"nhiệm vụ?" "giết Chiến Vương Gia "

"chủ nhân của ngươi là ai?" "Đương kim Hoàng Thái Hậu" lúc này Lãnh Thế Tuyệt cũng giật mình rồi

"là Thái Hậu sai ngươi đến giết ta?" Lãnh Thế Tuyệt không tin hỏi. Thái Hậu bình thường rất quan tâm và chăm sóc hắn, hắn thật không tin nổi.

"phải" tên thích khách gật đầu."

"làm sao ngươi lại ở đây đợi chúng ta? Ngươi biết Chiến Vương Gia không chết "

"nửa tháng trước Thái Hậu nhận được tin tức người kia, có lẽ Chiến Vương vẫn chưa chết, mà có thể chỉ rơi xuống Dược Cốc mà thôi, nên lập tức cho người đến các thành giáp với Thăng Long thành đề nghị, nếu gặp được lập tức giết"

người kia đưa tin cho Thái Hậu? Vậy không phải một mình Thái Hậu đứng sau chuyện này.

"người kia là ai?"

"Không biết, chỉ biết Thái Hậu thường gửi thư cho một người, cũng nhận được thư của người kia mới ra mệnh lệnh "

" vậy có phải lần trước cũng là người kia hợp tác với Thái Hậu chặn giết Chiến Vương?"

"đúng vậy là người kia gửi thư cho Thái Hậu, sau đó phái người đến hợp tác vây giết Chiến Vương"

"ngươi cũng có trong đó?"

gật đầu "có "

"Ngươi tên là A Cửu, chỉ là một hạ nhân bình thường, ngươi không biết võ công"

"chỉ là một người hạ nhân bình thường, tên A Cửu" hần thì thầm lập lại lời Nhượng Ly.

"Lãnh Nhất! lập tức âm thầm áp giải người này về biệt viện, cho người canh chừng hần cẩn thận "

Lãnh Thế Tuyệt ra lệnh. "

"Dạ, Gia!"cũng không nhiều lời lập tức mang người rời khỏi. Hai người đến phòng Nhượng Ly. Lãnh Tứ thu dọn hiện trường.

"Thái Hậu là người thế nào? " Nhượng Ly lên tiếng hỏi trước.

Như nhớ lại, Lãnh Thế Tuyệt nhẹ giọng nói. "bình thường rất quan tâm đến ta, lúc nhỏ sau khi mẫu phi qua đời người cũng từng chăm sóc cho ta 2 năm, sau đó ta lại chuyển đến cung Hoàng hậu một thời gian rồi ra chiến trường. Đến giờ vẫn như vậy rất yêu thương ta, săn sóc ta. là một người hiền lành, nhân hậu.

Sau đó thần sắc thay đổi tràn đầy tức giận. " hoá ra những biểu hiện đó chỉ là giả dối mà thôi" hần thật phẫn nộ. Sinh trong Hoàng gia định sẵn sẽ không có tình cảm chân chính. Chỉ vì một chủ quyền lợi mà thôi. Người dối ta lừa, âm mưu trù trừ. Nhưng mà hần thật không ngờ người muốn giết hần không ai khác là người luôn tỏ ra hiền lành, nhân hậu, yêu thương chăm sóc hần. Mặc dù hần cũng không có yêu thương nhiều nhưng vẫn xem bà ta là Hoàng Tổ Mẫu mà kính trọng.

Nhìn hần như vậy nàng cũng không mở miệng,mà bước đến ôm hần thật chặt, yên lặng xua đi những cảm xúc tiêu cực và đau lòng của hần. Nàng thì thầm bên tai hần

"Chàng còn có ta,không phải sao" đứng vậy hần còn có nàng. Nàng là sinh mạng của hần, Đưa tay ôm thật chặt nàng, hai người cũng không nói gì mà yên lặng ôm nhau.

Khi Lãnh Tứ thu dọn hiện trường Xong xuôi. Bọn họ bỏ lại ngựa dùng kinh công lướt đi, đến giờ Thìn (8-10h sáng) sáng hôm sau họ đã tới cổng thành. cũng không dừng lại hướng Phủ Chiến Vương mà đi.

2 tên thủ vệ nhìn ngậy ngốc... Dụi dụi mắt lập tức vui vẻ tiến đến hành lễ.

Vẫn không ngừng lại bước vào Vương Phủ, tên thủ vệ thấy vậy lập tức đi tìm Quản gia.

Lúc Quản gia vào sảnh chính thì đã thấy Vương Gia của bọn họ đang an ổn ngồi trên ghế chủ vị , trong lòng còn đang ôm một người không thấy mặt nhưng chắc chắn là một cô nương ah .. Sắc mặt còn vui mừng hơn lúc nãy nữa.

"Tham kiến Vương Gia, người trở về là tốt rồi,thật tốt rồi " Không giấu được khoe mát ướt lên. Gia của họ về rồi. Người không có chết. Thật may quá.

"đau bụng " một giọng nói ngọt ngào du dương vang lên cắt đứt không khí buồn ngủ trong sảnh đường.

"Sai người mang nước ấm vào phòng, chuẩn bị vài bộ y phục cho nữ mạng đến."Ôm Nhượng Ly bước về hậu viện.

Quản gia lúc này chạy đến hỏi nhỏ Lãnh Tứ, "Tứ hộ vệ, cô nương đó là ai?"

kinh thường liếc mắt " người nhìn không biết sao? Đương nhiên là Vương Phi rồi, mau đi chuẩn bị thứ Gia phân phó đi " Lãnh Tứ hồi thúc .

"Ah nha! " sao đó vừa chạy vừa cười đi chuẩn bị..

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27

Aiii, Nhượng Ly lúc này đang rất khó chịu, mỗi lần đến Nguyệt sự là nàng lại đau bụng kinh khủng,, thân thể này cái gì cũng tốt chỉ có cái đó thôi.

Nhưng không thể tùy tiện châm vài châm cho hết đau được. Nếu không sau này nàng cũng không cần Bảo Bảo rồi.

"Uống chút nước táo đỏ ấm sẽ thấy đỡ hơn " hôm qua lúc đến Vương Phủ Thế Tuyệt đã kêu một ma ma lớn tuổi đến chăm sóc cho nàng,

Ngoài ra còn có Châu Nhi. Liên Nhi hầu hạ nàng. Diệp ma ma là lão nhân trong phủ, thật ra bà là nhìn Vương Gia lớn, là cung nữ theo hầu Thần Phi.

Lúc bà nghe nói Vương Gia dẫn một cô nương về muốn bà đến chăm sóc, rất là tò mò không biết cô nương Gia thích bộ dạng thể nào.

Đến lúc gặp mặt thật không tin vào mắt mình nữa, làm sao có cô nương xinh đẹp tuyệt trần như vậy ah. Bà từng là cung nữ nên thấy rất nhiều hậu phi, người nào không xinh đẹp như hoa như ngọc, nhưng nếu so với nàng thì thật chẳng bằng một nửa ah.

Đến lúc Vương Gia mở miệng bảo mọi người kêu nàng là Vương Phi bà biết Gia rất yêu thương nàng ta, nên cũng tận tâm chăm sóc.

Châu Nhi và Liên Nhi cũng Hoa si ah. Tuy nàng hơi trắng nhợt và chỉ yên lặng nhưng lại đẹp đến chói mắt... Thật đẹp ah.

Diệp ma ma phải trừng mắt một hồi 2 nàng mới phát hiện, lúng túng cuối đầu. Sau đó trong Vương Phủ nổi lên lời đồn Vương Gia lần này thoát chết trở về mang theo một cô nương khuyển quốc khuyển thành, yêu thương vô cùng còn bảo mọi người kêu nàng là Vương Phi, chỉ một đêm mà lan truyền chóng mặt, khắp đường lớn ngõ

nhỏ trong kinh thành Thăng Long đều biết được.

Hôm nay sáng hán đã lên triều sớm, sau khi bãi triều được Thiên Long Đế triệu vào thư phòng.

"con bình an trở về ta cũng an tâm" nhìn hán đầy từ ái "mau Nói cho Trẫm nghe chuyện đã xảy ra, con làm sao bị phục kích, rồi sau đó không trở về mà lại mất tích hơn một tháng nhất nhất không sót chuyện nào cho Trẫm nghe." hán muốn biết đến cùng đã xảy ra chuyện gì?

Lãnh Thế Tuyệt cũng đầu đuôi kể lại hết một lượt. Thiên Long Đế lúc thì khiếp sợ chốc lát lại thờ phào, đến cuối hán càng nghe càng giận.

Vỗ long án một cái, giận dữ ném tấu chương xuống đất. "Phản rồi, phản rồi! Không ngờ bà ta lại dám cả gan như vậy. ? bà ta tưởng là ta đã chết sao? "Thiên Long Đế nổi giận gầm lên.

"Phụ Hoàng, chuyện thật không đơn giản như vậy, Nhi Thần trúng độc là một trong Thập Đại Kỳ Độc, Bạch Cốt Tán. Bà ta không có bản lĩnh có được. Còn người hợp tác với bà ta là ai cũng phải điều tra ra, nếu không hậu quả không lường được. Nhi thần muốn điều tra rõ ràng,sau đó một mẻ hốt gọn. "

"được, ta giao chuyện này cho con."

"tạ phụ Hoàng " lại quỳ xuống "con còn một chuyện xin phụ Hoàng thành toàn "

"con muốn Trẫm ban hôn cho con và cô nương kia? " tựa tiểu phi tiểu nhìn hán.

"Xin phụ Hoàng thành toàn " Hán lại lập lại.

"Con đó, lúc trước sống chết không chịu thành hôn, đến mức đi biên quan không chịu về, mỗi lần điều là Trẫm triệu con mới trở về "

sắc mặt hán cũng hơi ngượng ngùng, nhìn thấy hán như vậy, ông cũng cười cười, thôi không chọc hán nữa hán giọng.

"khu, được rồi, được rồi Trẫm lập tức hạ thánh chỉ cho con có được chưa? Nhưng Trẫm cũng muốn thấy mặt con dâu của Trẫm ah. 3 ngày nữa Trẫm thiết cung yến mừng công cho con,cũng đã dời lại hơn 1 tháng rồi, con dẫn nàng đến để Phụ Hoàng nhìn xem!"

"phụ Hoàng nhất định sẽ thích nàng " nhắc đến nàng hán cảm thấy thật hạnh phúc ah.

"Ai ai aii, lão tam Trẫm nói con, có cần phải như vậy trước mặt phụ Hoàng hay không, con làm ta càng muốn gấp mặt con dâu rồi " ông cũng thật vui vẻ, mấy đứa con trai ông đưa nào không thể thiệp thành đoàn ah. Chỉ có hán là không chịu thú thế. giờ thì tốt rồi.

"con còn một yêu cầu hơi quá đáng xin người hãy thêm vào thánh chỉ, Lãnh Thế Tuyệt chỉ thú 1 thế, vĩnh viễn không nạp thiếp. Một đời một kiếp một đôi người. "

"Không được" ông lập tức phản đối.

"Phụ Hoàng, mạng của Nhi Thần là nàng dùng máu để cứu. Nếu không có nàng ai có thể giải Bạch Cốt Tán? Nếu không gặp nàng con đã thành một đồng xương trắng, đã không còn mạng trở về gặp người. Nàng là người mà con yêu. Con muốn cho nàng hạnh phúc. Tuyệt không phụ nàng." nói xong lập tức quỳ xuống về mặt kiềng định.

Nhìn con trai ông nhớ lại mình lúc trẻ ông yêu mẫu phi của Thế Tuyệt, từng muốn đẹp bỏ hậu cung, chỉ độc sủng một người. Nhưng ông không có can đảm, cũng không dám vì nàng đẹp bỏ tổ chế. Nếu lúc đó ông quyết tâm có lẽ Yên Nhi vẫn còn sống. Lại nhìn xuống dưới đứa con trai của ông và Yên Nhi, hán là đứa ông yêu thương nhất.

"được rồi! "

"tạ phụ Hoàng, vậy thì người có thể hạ thánh chỉ cho con không?? "

"con còn sợ ta nuốt lời sao?" tuy nói vậy nhưng cũng lập tức lấy bút hạ chỉ.

"Quý Hỷ,lập tức đến Chiến Vương Phủ tuyên chỉ"

"tạ phụ Hoàng" "lập tức về đi, nhìn con nóng lòng như vậy, còn sợ nương tử chạy mất sao??" ông cười cười mắng.

"Phụng Thiên thừa vận, Hoàng Đế chiếu viết, dân nữ Dạ Nhược Ly hiền lương thực Đức, huệ chất lan tâm, xinh đẹp yếu điệu,dung mạo xuất chúng, y thuật như Thần, có thể xưng là Thần Y cái thể. Có công cứu mạng Chiến Vương Gia, nay ban cho chính phẩm Quận chúa, danh tự Thiên Y. Ban cho phủ viện, vàng ròng ngàn lượng, bạc trắng vạn lượng, tỳ nữ 50, gia nô 50. Được nhận bổng lộc triều đình, khâm thờ. "

"Tạ vạn Tuế "

"Thiên Ý quận chúa tiếp chỉ " Quý Hỷ lại nói tiếp. Mọi người trong sảnh lại quỳ xuống

"Thiên Y quận chúa là kỳ nữ tử trong Thiên hạ, dung mạo xinh đẹp, tính cách đoan trang, dịu dàng lương thiện. Nay Từ hôn cho Chiến Vương Gia Lãnh Thế Tuyệt, vị Vương Phi. Chiến Vương Gia Lãnh Thế Tuyệt chỉ thú một người, vĩnh viễn không nạp thiếp. Một đời một kiếp một đôi người, răng lông đầu bạc, bắt Ly bắt khí. Khâm Thiên giám chọn ngày lành thành hôn. Khâm Thờ! "

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28

Chớp mắt đã đến cung yến, hôm nay Nhưộc Ly mặc y phục màu đỏ, trang điểm thập phần xinh đẹp, mắt vẽ kẻ một đường màu đen đuôi mắt kéo hơi dài, đôi mắt to tròn long lanh phong tình vạn chủng ah, môi dùng một chút son càn thêm gợi cảm, trên trán vẽ một ấn ký màu chu sa. Mái tóc dài dùng trăm vàng cài lên, như một tinh linh lưu lạc phạm gian. Làm núm mắt người khác,

Lãnh Thế Tuyệt nhìn ngây người, " Thật đẹp "

"Chàng cũng rất soái ah, đừng có mà trêu hoa ghẹo nguyệt đó, nếu không ta sẽ xử chàng " quả thật hôm nay Lãnh Thế Tuyệt rất soái ah. Mặc một bộ trường bào đen Thêu kim long, anh tuấn hiên ngang, khí thế bức người.

"đi thôi" tiến đến ôm nàng bước ra ngoài. Đến trước cửa cung, cũng không để Nhưộc Ly bước xuống mà tự mình ôm xuống, xuống xe cũng không muốn buông ra, nếu không phải Ly Nhi nhéo hần hần cũng không buông ra ah. Nhưng mà tay vẫn vòng qua hông Nhưộc Ly, rồi cùng bước đi theo Quý Hỷ. Trong Càng Đức điện mọi người đều đến đông đủ,

" Chiến Vương Gia đến. " " Thiên Y Quận chúa đến " mọi người lập tức quay đầu ra cửa điện. thấy một người trường bào đen, khí thế hiên ngang, uy phong凛冽, anh tuấn cực kỳ nhưng lại lạnh lẽo làm người khác không dám ngẩng mặt nhìn.

Nhưng tâm điểm hôm nay không phải là y, mà là cô nương bên cạnh. không nhìn thì thôi đã nhìn đều hít vào một ngụm khí ah...xinh đẹp quá xinh đẹp rồi, y như nàng tiên trên trời lạc bước phạm gian. Thanh nhã, lạnh nhạt, quý khí không thua kém Chiến Vương ah. Quả là khuynh quốc khuynh thành.

Thiên Long Đế cũng thật vừa lòng ah. Con trai ông rất tinh mắt.

Còn Một người đang khó chịu vô cùng, hừm vẫn để hần quay trở về, còn mang theo một con yêu nữ trở về. Người bà phải đi toàn bộ bị giết. Hần có tra được gì không?Chút nữa thử hần một chút.

Tuy trong lòng đang tính toán, nhưng ngoài mặt vẫn tươi cười vui mừng, như một người bà từ ái.

"tham kiến phụ Hoàng, phụ Hoàng Thiên Tuế."

" Thần nữ Nhưộc Ly tham kiến Hoàng Thượng, Hoàng Thượng Thiên Tuế. "

" bình thân "

" tạ Hoàng Thượng "

Lúc này Thái Hậu bỗng chen lời "Đây chính là vị Thần Y đã cứu Chiến Vương sao? Mau tới đây ai gia nhìn xem"

" Dạ "

"đúng là xinh đẹp như hoa ah. Ta từng nhìn thấy rất nhiều người xinh đẹp nhưng nếu so với Thiên Y quận chúa này thì thật là xa không bằng ah" một câu nói đã gây thù chuốt oán cho Nhưộc Ly, đây là Hoàng cung, trong cung thứ không thiếu nhất là Mỹ nhân, nhưng những nữ nhân này ai không ghen ghét người so với mình xinh đẹp hơn, lời hay nên giữ trong lòng, mới gặp mặt đã muốn làm cho nàng bị bài Xích sao?

" Người sao lại nói vậy? Nếu muốn nói về cao quý xinh đẹp, quý khí ai có thể so với Hoàng hậu đứng đầu hậu cung?? Còn so về khí chất ôn nhu dịu dàng nếu Chiêu phi nói đứng thứ hai ai dám xếp thứ nhất chứ? Thái Hậu nói như vậy không phải muốn làm khó sử Nhưộc Ly sao?"

Hơi ỷ khuất, Nàng một câu ngây thơ hỏi làm Thái Hậu trở tay không kịp, bà đứng là cố ý làm cho nó trở thành một tấm bia để mọi người ngắm vào. nhưng giờ nàng ỷ khuất như vậy mọi người sẽ nói mình cố ý khó sử nàng thì không được..nếu bình thường một là sẽ yên lặng thẹn thùng, hai sẽ luôn miệng nói không dám ai sẽ như nó hỏi thẳng nàng như vậy?

" Ai Gia chỉ nói đùa mà thôi, đừng để trong lòng "

" Dạ! Nhưộc Ly biết người đang đùa mà, người là người nhân hậu sao lại khó dễ Nhưộc Ly chứ? " nàng là giả bộ ngây thơ đến cùng.

"Con về chỗ đi " "dạ Hoàng Thượng, thái hậu nương nương thần nữ xin phép " Rồi lui về chỗ ngồi.

"Bắt đầu khai tiệc " Quý Hỷ hô lên. Thức ăn và rượu được mang lên. Lúc này Nhưộc Ly mới được dịp quan sát chung quanh,

"người ngồi bên tay phải là Hoàng hậu, bên tay trái Thái hậu là Chiêu phi (Triệu Ngọc Chiêu) mẹ đẻ của Nhị Vương Gia Lãnh Phi Vân ,cũng là cháu ruột của bà ta. " Lãnh Thế Tuyệt nhẹ giọng giới thiệu cho nàng.

"phía dưới Chiêu phi là Mai quý tần. Kế bên là Trần tần. Dưới Hoàng hậu là Hy quý phi là mẹ đẻ của Tứ Vương Gia Lãnh Hiên. Dưới nữa là Đức phi(Phương Thanh Dao) dưới gối có 1 công chúa."

Nàng quan sát một chút. Đức phi nhìn hơi yếu đuối, Trần tần (Bùi Chiêu Nhi) và Mai quý tần (Mai Thu Nhã) nhìn cũng chỉ 20 mà thôi. Hình như có địch ý với nàng.

Nghĩ một chút nàng liền biết là vì người ngồi kế bên.

Hai người đó quả thật chính là trong 3 người mà lúc trước Thái Hậu muốn Lãnh Thế Tuyệt thú. Nhưng cuối cùng cũng không có bước qua cửa Vương Phủ nữa bước. Nên giờ đương nhiên là hận nàng chết rồi.

Đang quan sát bỗng vang lên một giọng nói thanh thót vang lên, nhìn lại chính là vị Chiêu phi kia

" hôm nay là ngày mừng công cho Chiến Vương Gia, cũng là ngày ra mắt của Thiên Y quận chúa sao không để Quận chúa biểu diễn chút tài nghệ để cho mọi người cùng thưởng lãm ah"

lại quay sang dịu dàng như nước hỏi " Hoàng Thượng xem có được không?"

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29

"Hảo! Nhượng Nhi con biểu diễn một chút đi" Hoàng Thượng mở miệng liền gọi Nhượng Nhi chứ không phải Thiên Y quận chúa, ông muốn cho mọi người biết ông rất xem trọng nàng.

" dạ Hoàng Thượng " " được rồi không cần gọi phụ Hoàng như Tuyết nhi đi. "

"Dạ phụ Hoàng "

" Hoàng Thượng, người xem Thiên Y quận chúa vẫn chưa chuẩn bị, hay để cho muội muội thiếp biểu diễn trước cho Thiên Y quận chúa có thời gian chuẩn bị " " Trần tần lên tiếng xen vào. "

"Thần nữ xin bêu xấu." Bùi Bảo Nhi tự bước ra ngoài. Hoàng Thượng liếc mắt nhìn Trần tần một cái, hần chi vì Bùi giá mà cho nàng chút ân sủng đã không biết mình là ai.

Trần tần nhìn thấy ánh mắt sắc bén kia mà rùng mình. Hoàng Thượng đây là đang cảnh cáo nàng.

"chuẩn " " Bùi Bảo Nhi đứng là đang tính toán sẽ biểu diễn cái gì để hạ gục nàng ta . Nghi mình là ai muốn leo lên cành làm Phượng Hoàng sao?? Bùi Bảo Nhi nàng xét về gia thế và tài năng ai có thể hơn nàng.(tự kỳ thấy ơn)

" ai gia thấy nếu đã biểu diễn thì phải có phần thưởng, dù sao cũng mừng Chiến Vương thắng trận chi bằng để các tiểu thư cùng biểu diễn tài năng, người xuất sắc nhất sẽ được thưởng. Hoàng Thượng thấy thế nào? "

bà ta rõ ràng muốn ám chỉ Nhượng Ly không bằng những tiểu thư ở đây, nếu không chấp nhận thì đã thua. Ba lần bốn lượt muốn làm Nhượng Ly mất mặt, sao trước kia hần không nhìn ra giả tạo hết sức. " Lãnh Thế Tuyết oán thầm.

"Thần nữ cảm thấy đề nghị của Thái Hậu rất hay. Thỉnh phụ Hoàng chấp nhận " Không ai ngờ Nhượng Ly lại đứng ra chấp nhận.

" Hảo! Nếu Nhượng Nhi thắng con muốn thứ gì phụ Hoàng đều sẽ cho con " lời hứa này rất có trọng lượng nha.

"Vây trước đa tạ phụ Hoàng rồi " Thần sắc tự tin nói.

"Hừ để xem ngươi còn cười được bao lâu!" Trần tần oán độc nói thầm.

"vây thì đấu 3 vòng đi. Vòng đầu tiên kỳ nghệ. Vòng thứ 2 cầm nghệ. Vòng cuối thi vũ nghệ đi. " Hoàng đế suy nghĩ một chút lại nói.

" đem thập đại kỳ phổ đến, trong 1 nén hương ai giải được nhiều nhất người đó thắng," thập đại kỳ phổ do những kỳ thủ trăm năm trước tạo ra, là những nước cờ chết.

Đến nay chỉ phá giải được 7 bản kỳ phổ mà thôi. Nay lại đem ra làm đề mục cũng làm cho mọi người ngạc nhiên.

"Bắt đầu " tổng cộng có 7 người cùng thi. trừ Nhượng Ly và Bùi Bảo Nhi ra còn có 5 tiểu thư khác.

Xôn xao, Xôn xao...

Bùi Bảo Nhi thoáng nhìn qua thì tròn tròn mắt, làm sao có thể. Làm sao có khả năng nàng ta giải được mà còn nhanh như vậy? Nhượng Ly đương nhiên giải nhanh rồi đối với người hiện đại như nàng, kỳ phổ trong hiệu sách nào không có.

Những kỳ phổ khó hơn nửa nàng cũng từng thấy qua. Không đến một chung trà, nàng đã giải xong 7 thể cờ rồi.

Lúc này các tiểu thư cũng không quan tâm nữa mà đến đứng bên Nhượng Ly để xem nàng chơi cờ. Ngay cả Hoàng Đế cũng bước xuống nhìn Nhượng Ly.

Tuyết nhi đưa về một cô nương Thiên tư thông minh lại cực kỳ xinh đẹp này đúng là đã cho ông một kinh hỷ ah... Hoàng Đế Đông Lăng quốc cũng chỉ giải được 7 thể cờ mà thôi.. Nàng một cô nương lại có tài hoa như thế, ông ngày càng thích con dâu này rồi. Không biết có thể giải được mấy thể cờ đây??

Đến bên bàn bày ra thể cờ thứ 8 Nhượng Ly cũng không ngừng lại mà hạ luôn 5 nước cờ, sau đó lại đến bên bàn cờ thứ 9.

Lại hạ xuống 1 nước cờ nhưng vừa hạ xuống lại là Nước cờ chết. Mọi người tưởng Nhượng Ly không phá giải được thì nàng lại thu cờ trắng trên bàn. Đặt xuống liền tiếp 2 quân cờ đen, thế cục đã phá. đây là tìm đường sống trong chỗ chết. Phải thua một nước mới thắng lại được bàn cờ này.

Lúc này mọi người tràn đầy khiếp sợ rồi. Sao lại có thể ah. Họ dùng bao nhiêu lâu vẫn chưa phá giải được, đúng là người so với người tức chết người mà.

Qua bàn thứ 10 Nhược Ly ngược lại chỉ nhìn bàn cờ. Qua gần một khắc Nhược Ly mới lấy 1 quân cờ đen đặt vào bàn cờ. Thế cục đã giải nhưng lại là cờ hoà. Không làm thì thôi đã làm phải hết mới được.

"Ha ha ha Nhược Nhi đúng là tài nữ chân chính ah. Con tìm cho phụ Hoàng con dâu thật giỏi ah. " Thiên Long Đế cười thật vui vẻ nói với Lãnh Thế Tuyệt.

" Phụ Hoàng nói đúng , gặp được Ly Nhi là phúc phần của Nhi Thần " Lãnh Thế Tuyệt thật hạnh diện ah. Ly Nhi của hắn lúc nào cũng sáng chói. Nàng luôn tỏa ánh hào quang lấp lánh làm hắn không rời mắt được.

" Trăm tuyên bố Nhược Nhi là người chiến thắng vòng một. Chuẩn bị vòng 2 đi!"

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30

"các vị tiểu thư xin mời " Quý Hỷ công công thủ thề mời. Cảm được mang ra ." lúc này có 4 vị tiểu thư không giải được kỳ phở nên không được tham gia . chỉ còn lại Nhược Ly, Bùi Bảo Nhi, và Trần Thi Thi . 3 người mà thôi . cả 3 cùng tấu mỗi người một khúc."

"Thi Thi xin tấu cảm trước" tiếng đàn thanh thoát vang lên, mọi người im lặng lắng nghe. kết thúc một khúc cảm tiếng vỗ tay vang lên. không hổ danh là một trong tứ đại tài nữ Thiên Long quốc. tứ đại tài nữ Thiên Long Quốc gồm có Bùi Bảo Nhi. Trần Thi Thi. Bạch Mỹ Thanh. Cổ Lam. bốn người họ đều là nữ tử mà mọi người Thiên Long quốc ngưỡng mộ ah.

"hừ, chỉ được có vậy mà cũng xếp vào tứ đại tài nữ sao? " Bùi Bảo Nhi khinh miệt nhếch khóe miệng. "Đúng là Thi Thi tiểu thư cảm nghệ cao siêu ah, Bảo Nhi cũng tự cảm thấy không bằng. Bảo Nhi bêu xấu rồi."Một khúc Phượng cầu hoàng vang lên làm cho mọi người cảm thấy không được tự nhiên .

" thật không ngờ nàng ấy lại biểu diễn dân từ diêm khúc này ,nàng là muốn cầu ai đây?" Nhược Ly quay sang hỏi Lãnh Thế Tuyệt .

" mặc kệ nàng ta, ta chỉ yêu mỗi mình nàng thôi" Lãnh Thế Tuyệt lấy lòng cười nói ngay cả ánh mắt cũng không cho nàng ta. một khúc kết thúc ,

Bùi Bảo Nhi liếc mắt đưa tình về phía Lãnh Thế Tuyệt nhưng rất tiếc mỡ nào đó đang lấy lòng Nhược Ly nên hoàng toàn không thấy ánh mắt đắm đuối của ai đó.

Hoàng Đế đen mặt rồi,đây là cung yến do hắn tổ chức để mừng hoàng nhi chiến thắng trở về chứ không phải kỷ viện, để cho nàng ta đàn dân khúc như vậy.

liếc mắt nhìn về phía Trần tần , ánh mắt sắc lạnh ý người nhìn xem muội muội tài giỏi của mình đi. Trần tần cũng hời hợt xanh ruột rồi, nàng đâu ngờ muội muội tự nhiên lại đàn khúc nhạc như vậy. các tiểu thư thì đỏ mặt không thôi , thật mất mặt mà,

Trần Thi Thi cười muốn lộn ruột rồi ,lúc này vừa mới ám chỉ nàng cảm nghệ không bằng người hừ! xem ai mất mặt.

Bùi Bảo Nhi lúc này hận tìm một cái lỗ chui xuống. vốn nàng định dùng cảm khúc này để Chiến Vương gia biết vẫn còn một người yêu ngài tha thiết , nhưng đàn xong chỉ đòi lại ánh mắt kinh miệt của mọi người. (bà tự tin thấy ớn lun)

"đến Nhược nhi biểu diễn đi." còn nhìn nàng đứng giữa điện hắn sẽ không nhận được sai người mang nàng đi chém đầu. Thiên Long đế bực mình lên tiếng.

" Dạ" Nhược Ly nhẹ đáp rồi bước lên chỗ đặt cổ cầm . tay nhẹ đặt lên dây đàn khảy một âm Tang!

Bùi Bảo Nhi quên mất xấu hổ cười trào phúng. "hừm đúng là không biết xấu hổ đã không đàn được thì đừng có mà mạnh miệng, tiện dân chỉ là tiện dân mà thôi"

" cảm miệng" Lãnh Thế Tuyệt phẫn nộ quát, đừng tưởng là hắn không nghe được mà bôi nhọ Ly Nhi .

Bùi Bảo Nhi bộ giọng ủy khuất dương đôi mắt ai oán nhìn hắn, nam nhân mà nhìn thấy nhất định sẽ ôm ấp yêu thương nàng một phen.

Nhưng rất tiếc hắn không phải loại nam nhân đó nên mặt càng đen. " người có tin ta lập tức móc mắt người ra không?"

Hắn âm u lên tiếng làm Bùi Bảo Nhi sợ hết hồn, nhưng cũng không dám nhìn hắn nữa. lúc này tiếng đàn vang lên.

Một khúc Thập Diện Mai Phục vang lên làm mọi người như chìm vào trong sát khí bốn phía, âm mưu ngập tràn. đến lúc kết thúc mọi người mới thở ra một hơi nhẹ nhõm, sau lưng đã ướt đầm , vẫn còn chìm đắm trong tiếng đàn không biết ai đã vỗ tay trước, lập tức vang lên một tràng pháo tay dậy sóng

" hay thật quá hay. Trăm lần đầu tiên trong đời nghe được một khúc nhạc như vậy! đây là cảm khúc gì? sao TRẫm chưa từng nghe nói qua?"

" phụ hoàng đương nhiên không biết được, đây là lần đầu tiên Nhược Ly biểu Diễn trước mọi người mà" Nhược Ly không kêu ngoa không siểm nịnh cười cười lên tiếng.

" đây là con tự sáng tác sao?" Nhược LY cười gật đầu. đây là một trong 10 cổ khúc hay nhất hiện đại , nhưng ở đây chỉ nàng biết mà thôi, nên nói nàng sáng tác ra

cũng không miễn cưỡng

"hào , hảo con muốn TRẫm ban thưởng thứ gì? cứ nói đừng ngại" Hấn thật vui về ah. bây giờ hấn biết vì sao Tuyết nhi chỉ muốn thú một người, cho dù có nhiều người thì đã sao ? vẫn không bằng một gốc tài hoa dung mạo của Nhược Nhi ah.

Lãnh thế tuyệt thật oan ah, hấn nào biết nàng còn có tài năng tuyệt diệu như vậy. đến lúc mọi người nghi nàng đã thể hiện tài năng ra hết thì nàng lại đột nhiên làm cho điểm áp quần phương ah...mỗi một mặt nàng đều sáng chói như vậy. nàng là của hấn ah ...

Thật mai, mai là hấn đã gặp được nàng...

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 31

"Vẫn còn phần thi thứ 3 mà, sao Hoàng Thượng lại muốn ban thưởng cho Thiên Y quận chúa rồi, cái này người ta không biết nhìn vào còn tưởng rằng người Thiên vị ah" Thái Hậu bỗng chen lời, bà không tin con hồ Ly kia có thể thắng được cả 3 vòng.

"Hừm! Còn gì để thi? Nhược Nhi đã thắng 2 vòng. Trẫm đây thấy là có người cố tình gây sự thì đúng hơn "

Thái Hậu cứng họng, Hoàng Thượng bình thường dù gì cũng nể mặt mũi bà 3 phần, hôm nay sao lại??? Lúc trước bởi vì Thiên Long Đế cũng xem như bà từng hầu hạ tiền Hoàng lại cũng nuôi dưỡng ông vài năm mà cho vài phần mặt mũi, nhưng giờ bà ta rõ ràng không an phận, dám hợp tác người ngoài ám sát con trai mà ông yêu thương nhất.

Còn năm lần bảy lượt làm khó dễ con dâu ông. Hừm bộ tướng ông là ngốc sao?

"Phụ Hoàng, người cho tiếp tục đi. Con muốn không phải là một nửa mà là toàn bộ đều thắng, như vậy mới đòi người một món quà thật to ah,có được không?" giọng nói tự tin nhưng hơi làm nũng làm hấn không nhịn được mà yêu thích ah. Con dâu này của ông càng lúc càng thấy vừa lòng rồi.

"được theo ý con, tiếp tục đi " " tạ phụ Hoàng "

"Xin Hoàng Thượng thứ tội, thần nữ nguyện chịu thua, vũ nghệ thật không bằng người không dám bêu xấu "

"chuẩn " Thiên Long Đế lập tức đồng ý.

Thật ra nàng nói sự thật từ nhỏ nàng thể chất đã yếu, hoạt động hơi nhiều sẽ lập tức ngắt đi. Nên nàng không phải không muốn mà là không làm được.

Nhược Ly nhìn thoáng qua Trần Thi Thi, sau đó lại dời ánh mắt sang Thái Hậu. Bà ta sẽ không dễ dàng bỏ cuộc vậy chứ? Sợ là có hậu chiêu ah..cứ chờ xem.

Lúc này Bùi Bảo Nhi đã ra giữa điện. Động tác xoay người, tung mình uốn éo eo,cũng rất gọi cảm ah.. Làm mất những công tử thế gia này điều đáng trên người nàng ta

Nhìn thoáng qua người kẻ bên lại thấy hấn đang chuyện tâm chia cá cho nàng còn cẩn thận lượt bỏ hết xương cá mới để vào chén nàng.. Nhìn hấn như vậy nàng thật hạnh phúc ah.

"Nào Ly Nhi, mở miệng a" nàng còn đang suy nghĩ thì một miếng cá đã đưa tới miệng nàng hé miệng ngậm vào nhẹ nhàng nhai, sau đó lại có thêm một miếng rau củ được đưa tới. Mắt nàng cũng cong lại luôn rồi.

"Hi hi, chàng cũng ăn một chút đi." cầm đũa gấp một miếng thịt nai đưa đến bên miệng Lãnh Thế Tuyệt. Tiểu Hoa thì đã lên bàn ngồi ăn thịt gà quay,nhìn hai người này lặng lẽ lấy tay che mặt ah.

Thật xấu hổ! Chi chi chi....

Hai người bên này khanh khanh ta ta vui vẻ dứt nhau ăn, bên kia mấy con mắt người biết Lãnh Thế Tuyệt sắp sửa roi ra luôn rồi.

Tầng băng ngàn năm bị tan chảy rồi, người diệu dàng kia là ai ah??Nên hầu như ai cũng chú ý đến Lãnh Thế Tuyệt bên này lại chỉ còn vài công tử vẫn nhìn Bùi Bảo Nhi múa.

Lúc xoay vòng nàng nhìn Chiến Vương Gia đang bị con hồ Ly kia quyến rũ thì giận điên người. Hấn học múa cho hết bài, nhưng nàng không biết lúc múa sai rất nhiều nên nhìn thật buồn cười..

Thấy ánh mắt Nhược Ly nhìn về phía giữa sân lại còn mang ý cười đậm như vậy mọi người bắt giác nhìn theo.

Thật hết hồn, đây..đây! là tài nữ của bọn họ sao?? Động tác thì cứng ngắt, khuôn mặt vắn vẹo, sai từa lura hết, nhìn thật chẳng ra sao ah.

Mặt của Hoàng Thượng bây giờ đen như đất nòi rồi, cho hấn biết cái điên bà tử kia ở đâu ra ah.

Thật, thật là lúc này thì đàn dân từ diễm khúc, giờ thì múa y như con vịt dưới ao vậy. Đúng là chưa từng thấy qua.

Tiểu Hoa càng khoa trương hơn ôm bụng lăn trên bàn cười ngặt nghèo luôn, Nhược Ly không nhìn được bung lên trán nó một cái.

Nhóc con này càng ngày càng lạnh tính rồi. Tiểu Xích cũng gật gù rồi lắc đầu nhìn thật mắc cười. Nàng đã nói tiểu Xích không được tự ý động đây. Nó rất ngoan ngoan trên cổ tay nàng.

Cuối cùng cũng kết thúc đoạn vũ rồi, nàng múa cho ai xem chứ? chỉ nhìn con hồ Ly kia mà thôi. Bùi Bảo Nhi tức giận ah..nàng mất công tốn sức múa lại không ai xem, vì tức giận quá nên nàng đã vô thức nhắm mắt lại.

Thật tiếc cho nàng ta, này giờ ai cũng đều thấy nàng ấy múa hết chỉ là nàng không biết mà thôi.

Nên ánh mắt nhìn nàng đều rất kỳ lạ. Thấy những ánh mắt đó Bùi Bảo Nhi càng nghi hoặc ah?? Mặt nàng dính gì sao??

Nhược Ly nói nhỏ vào tai một thái giám đứng phía sau. Sau đó bước dần tới giữa sảnh, xoay người lại nhìn Lãnh Thế Tuyết mở miệng

" khúc này Nhược Ly vì Quân mà vũ".

Bỗng đèn vụt tắt. Tiếng tinh tang vang lên là lắc tay của nàng, mọi người giương mắt về phía giữa sảnh.

Ánh đèn giữa sảnh bỗng cháy lên.... Nhược Ly lại không thấy đâu.. Lại nghe tiếng tinh tang vang lên mọi người lập tức nhìn về phía trần nhà, một bóng dáng từ trên nhẹ nhàng buông người đáp xuống.

Vừa chạm chân xuống lại xoay một vòng lúc này mới bắt đầu múa. Cánh tay mềm mại mà vũ lộng, eo thon nhỏ hơi lắc, cả người kiêu mị mà xinh đẹp như tinh linh lưu lạc trần gian..lúc dịu dàng khi thì quyến rũ, lúc lại mạnh mẽ, mỗi một động tác một cái nhún mảy, một ánh mắt điều khiển người chết lặng.

Thật như là tiên cảnh nhân gian ah...trong lòng mọi người ở đây vĩnh viễn đều không quên được.

Một khúc người vì quân mà vũ. Khuynh quốc khuynh thành.

Lãnh Thế Tuyết, bỗng muốn giấu Nàng đi, nàng cứ tỏa sáng như vậy hẳn thật không muốn bất cứ ai thấy được nàng

" khúc này Nhược Ly vì Quân mà vũ " trong tai vang lên giọng nói của nàng.. Nàng vì mình mà múa....nàng đây là múa cho hấn ah....khoé miệng cong lên lộ một nụ cười hạnh phúc, ánh mắt nhìn về phía người giữa sảnh kia tràn đầy nhu tình....

Thái Hậu nhún mảy thật sâu! "Vy Nhi chuyện lúc này đã làm xong chưa? " Người kêu Vy Nhi kia gật đầu. Nhếch khoé miệng. Lần này ngươi làm sao thoát...

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

"Nhược Ly, con muốn phụ Hoàng thượng gì cứ nói " Hoàng Đế rất là vui vẻ...

" con muốn phụ Hoàng đế bút viết vài chữ thôi!" Ồ, Trẫm thật tò mò con lại muốn Trẫm đề chữ gì đây...? "

" Không phải đề trên giấy ah, con muốn người đề lên biển hiệu của con " "con muốn kinh doanh? Là y quán sao? " "Không phải"

" ai ai được rồi, phụ Hoàng đế cho con là được, người tới mang Hoàng bản đến đây (tấm biển màu vàng) " " con muốn 3 tấm, có được không?? " nàng dễ thương lên tiếng, làm ông yêu thương không dứt ah...

" được đương nhiên được, không nghe Nhược Nhi đã nói sao cho, mau mang đến" lát sau đã mang đến 3 tấm Hoàng bản để trên bàn giữa điện, Thiên Long Đế bước xuống đến trước bàn cầm lấy bút.

" cái đầu tiên là Vũ Y Phưởng, " lập tức đề bút.

" Phụ Hoàng có thể viết một dòng chữ nhỏ không? " Thần sắc ngượng ngùng lên tiếng

" được " "người sẽ không giận chứ " còn chưa chắc chắn lại hỏi..

" Trẫm sẽ không giận " " vậy người ký tên phía dưới có được không?? " "

" nha đầu, con định lấy tên ta quảng bá sao?" " Không được sao?? Nếu vậy thì thôi đi " Hơi chu môi giống như đã làm sai gì đó sợ người lớn la mắng. Làm mọi người ngạc nhiên là Thiên Long Đế lại tiếp tục đề phía dưới. Thiên Long Đế đề bút.

"Đa tạ phụ Hoàng " vui vẻ cười híp cả mắt ah..

" tiếp là Trần Bảo Chai và Vạn Bảo Đường " đề bút xong Nhược Ly rất vui vẻ ah...kế hoạch làm phú khả địch quốc của nàng được bước đầu tiên rồi. Thấy nàng cười vui vẻ như vậy Lãnh Thế Tuyết cung chiêu sờ sờ tóc nàng.

Đột nhiên " Thái Hậu, thái hậu.. mau mau truyền Thái y. Thái Hậu ngất rồi... " Vy Nhi la toát lên. Có thái y trong đám người dự tiệc lập tức tiến đến bắt mạch cho Thái Hậu,

" chuyển người vào trong nội điện. Đến Thái y cục mang hòm thuốc của ta đến " quay sang nói với tên Thái giám đứng cạnh.

" khởi bẩm Hoàng Thượng, thái hậu nương nương bị trúng độc, loại độc này rất là nguy hiểm, thần sẽ toàn lực giải độc cho Thái Hậu, loại độc này là độc phát nhanh nên có thể tối nay mới bị hạ "

" đi đi " Hoàng Đế phát tay. một lúc sau Chiêu phi ra rất là tức giận vào Nhục Ly quát lên

" là nàng ta đã hạ độc, tối nay mẫu hậu chỉ tiếp xúc với nàng ta mà thôi. Đúng là đồ ác độc lập,nàng ta muốn nhân cơ hội này để hạ độc Thái Hậu sau đó lúc Thái hậu phát độc sẽ đứng ra giải. Thật dễ tiện mà Không ngờ lại sử dụng Thái Hậu làm bàn đạp cho nàng ta" chiêu phi một phen hùng hổ nói ra...

"xin Hoàng Thượng trả lại công đạo cho Thái Hậu trừng trị tên hung thủ ác độc này ah" quay sang yếu đuối đáng thương cầu xin Thiên Long Đế.

" Chuyện còn chưa rõ ràng, dám ăn nói bậy bạ " Thiên Long Đế tức giận quát. Tưởng ông không biết sao? 2 cô cháu các người muốn diễn khổ nhục kế giả hoạ cho Nhục Nhi sao??

" gọi Trương Thái y, và những người liên quan đến, hôm nay ta phải tra xem ai giờ trò quỷ" hần thật tức.

Còn vai chính thì đang nhân nhả ăn trái cây tựa tiểu phi tiểu nhìn Chiêu phi. xuất chiêu rồi sao?? Lãnh Thế Tuyệt mặt lạnh nhìn mọi chuyện cũng không mở miệng, nhìn thần sắc Ly Nhi, hần tin tưởng Ly Nhi, nàng sẽ có cách đối phó bọn họ nên lo lết nho cho Ly Nhi ăn là được rồi. Hần sẽ không xen vào.

" hạ thần tham kiến Hoàng Thượng. " " nô tỳ (nô tài) tham kiến Hoàng Thượng"

"nói rõ ràng mọi chuyện, người ở cạnh Thái Hậu nói trước " nô tỳ cũng không biết là có chuyện gì, chỉ thấy Thái Hậu ngã xuống đất thôi "

"khởi bẩm Hoàng Thượng, loại độc này là Đoạn trường tán. nếu trúng độc trong vòng 2 canh giờ sẽ phát tác. Thần tìm thấy chất độc trong bàn tay trái của Thái Hậu. Tin là người tiếp xúc với hung thủ vào 2 canh giờ trước"

"hừm! Hai canh giờ trước là lúc khai tiệc, ngoài nàng ta ra Thái hậu chưa từng tiếp xúc với ai. Không phải nàng ta thì là ai?? "

" Chiêu phi người cứ nói Nhục Ly hạ độc vậy động cơ là gì?? "

" Còn không phải nàng ta muốn mọi người biết mình giỏi y thuật sao?? Tính toán hạ độc Thái Hậu sao đó tìm cách giải độc nhất cử lưỡng tiện, vừa làm Thái Hậu thiếu năng 1 ân tình vừa được danh tiếng "

" nhưng mà rất mai có trương Thái y ở đây kế hoạch nàng bày ra đã hỏng. Nếu không sao nàng lại im lặng như vậy?" Trần tần lên tiếng.

" đúng là Chiêu phi, và Trần tần có khác suy nghĩ thật nhanh nhạy ah" Nhục Ly tựa tiểu phi tiểu nhìn hai người kẻ xướng người hoạ muốn hát nước bản này lên đầu nàng.

" xin hỏi trương Thái y, thái hậu trúng là độc gì?

"là đoạn trường tán "

" đoạn trường tán do hoa độc và bò cạp độc mà chế thành, thời gian phát độc là 2 khắc thời gian, người thật xác định là đoạn trường tán sao?"

" xác định " Trương Thái y thật hơi sợ nhưng kế hoạch Thái Hậu định ra thật Hoàn hảo không kẻ Hở. Nên trấn định lại.

" Hào! Vậy ai từng thấy ta hạ độc?? "

" nô tỳ, nô tỳ thấy người lấy trong áo một gói thuốc nhỏ màu vàng " Vy Nhi lên tiếng

"ah, sao lúc đó người lại không kêu lên hay nhắc nhở Thái Hậu, mà đợi đến giờ này mới nói ra,hay chính là người hạ độc Thái Hậu? Há?! " nàng đang chờ, chờ nàng nói ra ah....các người muốn giăng bẫy ta, còn non tay lắm. Tên trương thái y kia nữa. Bà ta lúc này hoàn toàn không có trúng độc. Chỉ là lên giả bộ ngất mà thôi.

" nô tỳ không có, nô tỳ có động cơ nào để hạ độc Thái Hậu chứ, oan uổng nô tỳ ah...nếu Thiên Y quận chúa đã nói không hạ độc nhưng chính mắt nô tỳ thấy nàng có gói độc mà, không thì cứ xét trong tay áo phải của nàng ta " độc là nàng bỏ vào đó làm sao không có được chứ..

" Bồn quận chúa do chính Hoàng Thượng thân phong. Ai dám làm càn? " Nhục Ly hoảng hốt la lên.

Thấy vậy mọi người ai cũng nghĩ Nhục Ly có tật giật mình.

" Nếu người không có thì sao lại không dám cho người xét chứ? "

"được, nếu Chiêu phi và Trần tần đã nói, Nhục Ly nếu không để người xét thì có ý khác rồi, nhưng đây là danh dự của Nhục Ly, nếu xét không thấy có phải Chiêu phi và Trần tần nương nương sẽ cho Nhục Ly một cái công đạo? " Nhục Ly ra vẻ đáng đo nôi.

Hừm chỉ sợ người cố chống mà thôi, trong lòng Chiêu phi và Trần tần cực kỳ khẳng định

" được, nếu người quả thật trong sạch, ta sẽ dập đầu tạ lỗi với người " nhưng người sẽ không có cơ hội đó. Âm thầm dặt ý suy nghĩ.

"Đây là lời Chiêu phi đã nói còn Trần tần? "

"được, nếu người thật không làm ta cũng dập đầu xin lỗi người "

" Hào ah! Vậy thì xét đi " khoẻ môi Nhược Ly nhếch lên. Nụ cười tà Tử mà xinh đẹp.....

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33

"Nhưng mà cho công bằng vậy mời Thi Thi tiểu thư xét " Trần tần sợ là người của Hoàng Thượng thì sẽ động tay động chân giúp đỡ tiện nhân kia.

" vậy ta và Thi Thi tiểu thư cùng xét vậy sẽ không ai có thể dị nghị kết quả " Sương Hoàng hậu lên tiếng. Bà biết Hoàng Thượng đã nghiêng về phía Nhược Ly mà Lãnh Thế Tuyệt là trợ giúp lớn nhất cho con trai bà lên ngôi. nên giúp nàng sẽ không keo kiệt, phóng một cái ân tình, sau này sẽ dễ nói chuyện hơn.

" Đúng vậy. Để mẫu hậu cùng Thi Thi tiểu thư đi. Thần cũng thấy hợp lý hơn " Thái tử Lãnh Đình Phong lên tiếng.

" vậy thì Hoàng hậu cùng Thi Thi tiểu thư xét đi " Hoàng Thượng cũng biết không cách nào khác cũng là đồng ý.

" Thiên Y Quận chúa, thứ lỗi! " " Không sao " Nhược Ly cười cười trả lời. " Bỏn cung sẽ công bằng không thiên vị ai, Thiên Y quận chúa, đất tội rồi "

"Hoàng hậu đừng nói vậy là Nhược Ly làm phiền người đúng hơn. " biết Hoàng hậu nói cho có lệ, Nhược Ly cũng lấy lệ nói. "phiền người Đưa tay phải lên" Nhược Ly hợp tác Đưa tay phải lên, Hoàng hậu và Thi Thi tiểu thư tra xét một hồi mới buông tay. " phiền người lại Đưa tay trái ra" lại xét một hồi chẳng thấy gì.

Sương Hoàng hậu mới quay sang nói với mọi người " Bỏn cung đã tra xét không tìm thấy vật gì! " "Tiểu nữ cũng không tìm thấy " Thi Thi cũng mở lời.

" Không có khả năng, làm sao có thể rõ ràng lúc này ta đã..... " Vy Nhi kinh ngạc bật thốt lên nhưng phát hiện mình lỡ lời nên lập tức ngậm miệng.

" Người đã thế nào? Người là đang nghỉ ngơi Hoàng hậu sao? Hay là vốn không ai hạ độc Thái Hậu mà chính người đã hạ độc sau đó giả họa cho ta?? " Nhược Ly sắc sảo hỏi dồn. Hiện giờ không nên đánh rần động cỏ. Thái Hậu chỉ là quân cờ của người khác mà thôi. Nàng muốn tìm người đứng sau lưng bà ta, Với lại tội danh vu khống chi làm bà ta bị phạt một chút.

Hừm dám động vào người của nàng, tuyệt đối không dễ dàng buông tha như vậy. (người của nàng ý chỉ Lãnh Thế Tuyệt)

" với lại trương thái y đã khẳng định đó là Đoạn trường tán, tiếp xúc vào da không đến nửa canh giờ sẽ phát tác, chi có người trong thời gian đó bên người Thái Hậu, không phải người thì ai? "

Nhược Ly ánh mắt sáng sắc bén như sao nhìn nàng Đối diện với ánh mắt như vậy nàng có cảm giác mọi bí mật trong lòng đều bị nàng ta nhìn thấy được. Thật đáng sợ. Nàng không dám nhìn Nhược Ly mà cuối đầu gương mặt tràn đầy sợ hãi.

" tiện tỳ, Thi ra là người đã hạ độc còn ác độc giả họa cho Thiên Y quận chúa. Thái Hậu vì thương hại người nhà người mới thu lưu người bên người, người lại ác độc hạ thủ với người "Chiêu phi thấy thế cuộc đã định lập tức xoay chuyển, quay sang uy hiếp bắt Vy Nhi phải nhận.

Vy Nhi cắn răng Chiêu phi đây là đang lấy người nhà uy hiếp nàng, " đúng vậy chính ta đã hạ độc. " nàng ta tái nhợt lên tiếng

" Thật giỏi cho một cậu nô người. Dám dùng thủ đoạn như vậy hãm hại Thái Hậu còn muốn giả họa cho người khác, để cho ta và Chiêu phi nương nương vì lo lắng mà hiểu lầm Thiên Y quận chúa" Trần tần ra vẻ phẫn nộ lớn tiếng mắng Vy Nhi.

Người tưởng một câu vì lo lắng mà ta sẽ bỏ qua người, không có cửa đâu cung. Nhược Ly nhếch mồm xem thường.

Đúng là Trần tần đang sợ ah. Minh đường đường là một tần phi mà phải dập đầu xin lỗi nàng ta vậy sao này trong hậu cung nàng còn mặt mũi nào nữa.

"được rồi chuyện dừng ở đây đi " Thiên Long Đế cũng biết là Nhược Ly không muốn truy cứu tiếp nên bảo dừng.

" về phần nàng ta để Thái Hậu tính dậy sẽ xử lý, bãi tiệc đi Trầm mặt mọi "

"Thần thiếp (chúng thần) xin phép lui. "

" Trần tần và Chiêu phi hình như còn quên gì đó thì phải? " Lãnh Thế Tuyệt nhẹ giọng giễu cợt, dám sĩ nhục Ly Nhi rồi muốn đi sao? Đâu dễ dàng như vậy .

Mặt Chiêu phi và Trần tần xanh mét rồi. " cái này, lúc này là chúng ta vì lo lắng cho Thái Hậu mà loạn, muốn sớm tìm hung thủ...."

" rốt cuộc có dập đầu tạ lỗi hay không? " Lãnh Thế Tuyệt lạnh giọng cắt ngang.

" Hoàng Thượng, người xem cái này....." Chiêu phi và Trần tần quay sang điềm đàm đáng yêu cầu cứu Hoàng Thượng.

Nhược Ly nhìn mà sồn da gà ah, Trần tần còn thấy dễ thương một chút, còn Chiêu phi có phải hơi quá không....

"tự làm tự chịu, còn muốn Trẫm giúp các người nuốt lời sao?" Hoàng Thượng không nề mặt mũi nói.

hai người cứng họng, mặt lúc trắng lại xanh rồi sang Đỏ,Nhược Ly nhìn mà trầm trồ ah...giống con tấ kè quá ah mắc cười quá... Nàng vui đầu vào lòng Lãnh Thế Tuyệt hai vai run run... Lãnh Thế Tuyệt phối hợp vỗ vỗ vai nàng... Nhìn vào cứ như Nhược Ly uất ức mà khóc.

" Thật xin lỗi, ta đã hiểu lầm Thiên Y quận chúa " nói xong lập tức bỏ chạy đi. Chỉ còn lại Chiêu phi...

" xin lỗi là ta đã hiểu lầm " Rồi cũng bỏ chạy luôn.....Ha ha ha... Nhìn mặt các nàng thật mắc cười quá.

Trước khi lên xe ngựa không quên cho Trương thái y một ánh mắt như nói "là ta đã cứu ông" Trương Thái y đỏ mồ hôi hột từ lúc đứng trong điện. Giờ nhìn thấy Nhược Ly cho ông một ánh mắt lập tức kinh hồn tán đảm ngất xỉu ..

Trên xe ngựa về Vương Phủ Nhược Ly ôm bụng dựa vào người Lãnh Thế Tuyệt cười ngất ngào. "Nàng đó, nghịch ngợm " Lãnh Thế Tuyệt mắng yêu....

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34

Khâm Thiên giám đã chọn được ngày tốt là là mùng 9 tháng 9. còn 5 tháng nữa, và sau ngày Ngũ Quốc Đại Điển 3 năm 1 lần vào tháng 8.

Hôm nay cũng sau ngày cung yến gần một tháng rồi, 3 Trần Bảo Chai và Vạn Bảo Đường, Vũ Y Phưởng đã đi vào quỹ đạo, kinh thành thứ không thiếu nhất là chính là người quyền quý, các mệnh phụ cho đến tiểu thư khuê phòng, ngay cả cung phi cũng tìm người đến mua Y phục và trang sức .

Trần Bảo Chai và Vũ Y Phưởng hàng cung không đủ cầu ah. Còn riêng Vạn Bảo Đường Nhược Ly muốn bán các vật phẩm quý giá và tổ chức đấu giá hội.

Lãnh Thế Tuyệt đã điều Lãnh Nhị và Lãnh Ngũ về, còn Lãnh Tam vẫn còn ở biên quan.

Lãnh Nhất phụ trách âm vệ bảo vệ Lãnh Thế Tuyệt. Lãnh Nhị phụ trách kinh doanh các sản nghiệp của Lãnh Thế Tuyệt. Lãnh Tam là tướng quân, phụ trách luyện binh và lãnh đạo quân đội. Lãnh Tứ phụ trách tìm hiểu thông tin thu thập tình báo . Lãnh Ngũ phụ trách việc lớn nhỏ trong Vương Phủ và biệt viện.

Hiện tại Lãnh Thế Tuyệt đã giao toàn bộ sản nghiệp của hắn cho Nhược Ly. Lãnh Nhị vẫn như cũ quản lý luôn cả 3 nơi Nhược Ly mới mở. Ba nơi kinh doanh đó chỉ là bên ngoài mà thôi.

Nhược Ly âm thầm thu mua trà lâu, khách điểm, còn mở một kỳ viện gọi là Mỹ nhân lâu. Chuyên thu thập tình tức, và huấn luyện thủ hạ. Nàng phải chuẩn bị sẵn,hiện giờ nhìn như sóng yên gió lặng nhưng chỉ là êm đềm trước cơn bão lớn mà thôi.

Giờ mọi chuyện đâu đã vào đó hết. Chỉ chờ Lãnh Tứ trở về, lúc vừa trở về kinh thành, Lãnh Tứ đã đi điều tra chuyện Thánh Độc Giáo rồi giờ đã 1 tháng chắc sẽ có kết quả.

Nàng và Lãnh Thế Tuyệt đoán rằng Chiêu phi cũng có phần trong chuyện này. Theo ý này suy đoán ra có thể Phượng Chiếu quốc chủ là người đứng sau lưng của Thái Hậu.

Muốn giết Lãnh Thế Tuyệt có thể là muốn diệt trừ đối thủ cạnh tranh của Nhị Vương Gia Lãnh Phi Vân, bọn họ đã ra hiệp nghị gì đó nên Phượng Chiếu quốc chủ mới giúp bà ta hay còn nguyên nhân khác tạm thời vẫn chưa rõ ràng.

Còn về Phượng Gia, Nhược Ly cũng đã phái người âm thầm thâm nhập vào tam đại thế gia còn lại, nhưng vẫn chưa có kết quả gì dù sao chuyện đó đã gần 10 năm rồi.

Điều cần làm trước mắt là tăng thực lực, tạo thế lực cho riêng mình để ứng phó với bất kỳ Thế lực nào.

"Quận chúa, Trần tiểu thư đến rồi " " mời nàng vào đi "

" Thi Thi ra mắt quận chúa " Phúc thân thi lễ với Nhược Ly.

" được rồi không cần phải như vậy đâu, đứng lên trước đi."

" Thật không dám, không biết quận chúa hôm nay triệu kiến Thi Thi có chuyện gì sao?" Thần sắc e dè hỏi

" Không có chuyện gì chỉ muốn tìm người trò chuyện mà thôi, dù sao đã gặp mặt trước đó ta nghĩ nói chuyện sẽ dễ hơn. "

" Thi Thi thật Vinh hạnh vì quận chúa còn nhớ tới "

" đừng khách sáo nữa, dù sao ta không có bằng hữu, hay là chúng ta kết làm bằng hữu đi " Nhược Ly cảm thấy cô gái này cũng không xấu xa, với lại về sao cũng ở kinh thành kết giao vài người bạn sẽ vui hơn.

" Ah..Thì Thì thật không dám " nàng không nghĩ quận chúa lại muốn làm bằng hữu với nàng.

" Ngươi chê ta sao?" " Thì Thì nào dám "

" Hào nếu đã như vậy từ này ngươi là bằng hữu với ta, cứ gọi ta Nhượng Ly là được " thấy ý nàng đã quyết nên Thì Thì cũng không dám nói nữa.

" Thì Thì hay là chúng ta đi dạo một chút sao đó đến Bát Tiên lâu dùng cơm trưa, thế nào? "

Mấy ngày trước Lãnh Thế Tuyệt dẫn nàng đến Bát Tiên lâu dùng cơm, đồ ăn ở đó quả thật rất ngon.

Nhưng mà ai đó lại không cho nàng ra ngoài một mình, ngay cả cửa tiệm hoặc sản nghiệp cũng là Lãnh Nhị quản hết.

Trừ những lúc giải quyết công việc phải cải nam trang mới đi ra ngoài hầu như là ngốc ở Vương Phủ. Cũng là ai đó bá đạo ra ngoài phải mang hần theo, nếu không có hần thì những lúc cần thiết bắt buộc giả trai mới được đi.

"Tiểu liên, chuẩn bị xe ngựa " Bát Tiên lâu, nhà gian lâu 2.

" tam đệ, thật lâu bốn huynh đệ mới được ngồi cùng bàn như vậy, ta kính đệ một ly. " Thái tử tươi cười nói.

" đúng vậy ah,,thật lâu lắm rồi mọi người mới chung một bàn ah...đệ cũng kính Tam ca 1 Ly." Tứ Vương Gia Lãnh Hiền cũng cao hứng lên tiếng.

" Nếu tam đệ không vì tránh phụ Hoàng ban hôn mà đi biên quan nhiều năm, thì đã có dịp ngồi chung với nhau rồi " Nhị Vương Gia Lãnh Phi Vân cũng lên tiếng.

" Ta cũng kính các huynh Ly này "

" Hào! Cạn"

" nhưng mà tam đệ ah.. Đệ cũng tỉnh mất thật tìm được một đệ muội xinh đẹp như vậy " Thái tử cảm khái nói. "

"đúng vậy , đệ chưa từng gặp người đẹp như Tam tẩu ah!" Lãnh Thế Tuyệt chỉ hơi nhếch môi nhưng không nói gì.

" Nhưng mà tam đệ ah, Đệ cũng nên đề ý kỹ một chút, nếu không... "Nhị Vương Gia ẩn ý nói.

"Không phiền huynh quan tâm " Lãnh Thế Tuyệt lạnh giọng người của hần khi nào đến phiền người khác quan tâm ..

--- ----- BỔ SUNG THÊM --- -----

CHƯƠNG 34

Khâm Thiên giám đã chọn được ngày tốt là là mùng 9 tháng 9. còn 5 tháng nữa, và sau ngày Ngũ Quốc Đại Điện 3 năm 1 lần vào tháng 8.

Hôm nay cũng sau ngày cung yến gần một tháng rồi, 3 Trân Bảo Chai và Vạn Bảo Đường, Vũ Y Phường đã đi vào quỹ đạo, kinh thành thứ không thiếu nhất là chính là người quyền quý, các mệnh phụ cho đến tiểu thư khuê phòng, ngay cả cung phi cũng tìm người đến mua Y phục và trang sức .

Trân Bảo Chai và Vũ Y Phường hàng cung không đủ cầu ah. Còn riêng Vạn Bảo Đường Nhượng Ly muốn bán các vật phẩm quý giá và tổ chức đấu giá hội.

Lãnh Thế Tuyệt đã điều Lãnh Nhị và Lãnh Ngũ về, còn Lãnh Tam vẫn còn ở biên quan.

Lãnh Nhất phụ trách âm vệ bảo vệ Lãnh Thế Tuyệt. Lãnh Nhị phụ trách kinh doanh các sản nghiệp của Lãnh Thế Tuyệt. Lãnh Tam là tướng quân, phụ trách luyện binh và lãnh đạo quân đội. Lãnh Tứ phụ trách tìm hiểu thông tin thu thập tình báo . Lãnh Ngũ phụ trách việc lớn nhỏ trong Vương Phủ và biệt viện.

Hiện tại Lãnh Thế Tuyệt đã giao toàn bộ sản nghiệp của hần cho Nhượng Ly. Lãnh Nhị vẫn như cũ quản lý luôn cả 3 nơi Nhượng Ly mới mở. Ba nơi kinh doanh đó chỉ là bên ngoài mà thôi.

Nhượng Ly âm thầm thu mua trà lâu, khách điểm, còn mở một kỹ viện gọi là Mỹ nhân lâu. Chuyên thu thập tình tức, và huấn luyện thủ hạ. Nàng phải chuẩn bị sẵn,hiện giờ nhìn như sóng yên gió lặng nhưng chỉ là êm đềm trước cơn bão lớn mà thôi.

Giờ mọi chuyện đều đã vào đó hết. Chỉ chờ Lãnh Tứ trở về, lúc vừa trở về kinh thành, Lãnh Tứ đã đi điều tra chuyện Thánh Độc Giáo rồi giờ đã 1 tháng chắc sẽ có kết quả.

Nàng và Lãnh Thế Tuyệt đoán rằng Chiêu phi cũng có phần trong chuyện này. Theo ý này suy đoán ra có thể Phượng Chiêu quốc chủ là người đứng sau lưng của Thái Hậu.

Muốn giết Lãnh Thế Tuyệt có thể là muốn diệt trừ đối thủ cạnh tranh của Nhị Vương Gia Lãnh Phi Vân, bọn họ đã ra hiệp nghị gì đó nên Phượng Chiêu quốc chủ mới giúp bà ta hay còn nguyên nhân khác tạm thời vẫn chưa rõ ràng.

Còn về Phượng Gia, Nhượng Ly cũng đã phái người âm thầm thâm nhập vào tam đại thế gia còn lại, nhưng vẫn chưa có kết quả gì dù sao chuyện đó đã gần 10 năm rồi.

Điều cần làm trước mắt là tăng thực lực, tạo thế lực cho riêng mình để ứng phó với bất kỳ Thế lực nào.

"Quận chúa, Trần tiểu thư đến rồi " " mời nàng vào đi "

" Thi Thi ra mắt quận chúa " Phúc thân thi lễ với Nhực Ly.

" được rồi không cần phải như vậy đâu, đứng lên trước đi."

" Thật không dám, không biết quận chúa hôm nay triệu kiến Thi Thi có chuyện gì sao?" Thần sắc e dè hỏi

" Không có chuyện gì chỉ muốn tìm người trò chuyện mà thôi, dù sao đã gặp mặt trước đó ta nghĩ nói chuyện sẽ dễ hơn. "

" Thi Thi thật Vinh hạnh vì quận chúa còn nhớ tới "

" đừng khách sáo nữa, dù sao ta không có bằng hữu, hay là chúng ta kết làm bằng hữu đi " Nhực Ly cảm thấy cô gái này cũng không xấu xa, với lại về sao cũng ở kinh thành kết giao vài người bạn sẽ vui hơn.

" Ah..Thi Thi thật không dám " nàng không nghĩ quận chúa lại muốn làm bằng hữu với nàng.

" Ngươi chê ta sao?" " Thi Thi nào dám "

" Hào nếu đã như vậy từ này ngươi là bằng hữu với ta, cứ gọi ta Nhực Ly là được " thấy ý nàng đã quyết nên Thi Thi cũng không dám nói nữa.

" Thi Thi hay là chúng ta đi dạo một chút sao đó đến Bát Tiên lầu dùng cơm trưa, thế nào? "

Mấy ngày trước Lãnh Thế Tuyệt dẫn nàng đến Bát Tiên lầu dùng cơm, đồ ăn ở đó quả thật rất ngon.

Nhưng mà ai đó lại không cho nàng ra ngoài một mình, ngay cả cửa tiệm hoặc sân nghiệp cũng là Lãnh Nhị quản hết.

Trừ những lúc giải quyết công việc phải cải nam trang mới đi ra ngoài hầu như là ngồi ở Vương Phủ. Cũng là ai đó bá đạo ra ngoài phải mang hắc theo, nếu không có hắc thì những lúc cần thiết bắt buộc giả trai mới được đi.

"Tiểu liên, chuẩn bị xe ngựa " Bát Tiên lầu, nhà gian lầu 2.

" tam đệ, thật lâu bốn huynh đệ mới được ngồi cùng bàn như vậy, ta kính đệ một ly. " Thái tử tươi cười nói.

" đúng vậy ah,,thật lâu lắm rồi mọi người mới chung một bàn ah...đệ cũng kính Tam ca 1 ly." Tứ Vương Gia Lãnh Hiền cũng cao hứng lên tiếng.

" Nếu tam đệ không vì tránh phụ Hoàng ban hôn mà đi biên quan nhiều năm, thì đã có dịp ngồi chung với nhau rồi " Nhị Vương Gia Lãnh Phi Vân cũng lên tiếng.

" Ta cũng kính các huynh Ly này "

" Hào! Cạn"

" nhưng mà tam đệ ah.. Đệ cũng tình thật tìm được một đệ muội xinh đẹp như vậy " Thái tử cảm khái nói. "

"đúng vậy , đệ chưa từng gặp người đẹp như Tam tẩu ah!" Lãnh Thế Tuyệt chỉ hơi nhếch môi nhưng không nói gì.

" Nhưng mà tam đệ ah, Đệ cũng nên để ý kỹ một chút, nếu không... "Nhị Vương Gia ẩn ý nói.

"Không phiền huynh quan tâm " Lãnh Thế Tuyệt lạnh giọng người của hắc khi nào đến phiên người khác quan tâm ..

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35

"Áy, ta chỉ đùa chút thôi mà, gần đây ta nghe nói trong kinh mới mở một nơi gọi là Mỹ Nhân lầu, Mỹ nhân nhiều như mây, chỉ bán nghệ không bán thân. Có hứng thú đi một chút không?" " Vân Vương (Lãnh Phi Vân) khêu mi hỏi.

" đúng vậy nha, đệ cũng có nghe nói, nơi đó giống như Thiên đường nhân gian ah...còn nữa trong đó còn có một loại rượu mới, là Mỹ tửu ah..đệ muốn đi thử cho biết ah" Hiền Vương (Lãnh Hiền) phấn khởi nói.

" vậy Cô (tự xưng của Thái tử) cũng muốn nếm thử xem loại mỹ tửu đó . nhưng mà đến tối Cô mới đi được " Thái tử cũng đồng ý lên tiếng.

" bản Vương lại không vấn đề gì? Ở đó có một Hoa khôi tên là Băng Cơ mỗi tuần múa 1 vũ khúc có thể so sánh với đệ muội ah..."

Thần sắc Lãnh Thế Tuyệt tối lại.. Ánh mắt rét lạnh nhìn Vân Vương.. Hơi rùng mình nhưng vẫn khiêu khích nhìn Lãnh Thế Tuyệt . sau đó lại tươi cười

" Ta chỉ đùa với đệ thôi. Để chúc mừng đệ lần này an toàn trở về. Ta sẽ đãi khách. đệ không phải vì sợ....." khiêu khích trắng trợn...

Tuy không nói hết nhưng ai cũng hiểu được là đang ám chỉ Lãnh Thế Tuyệt sợ Nhực Ly. Lãnh Thế Tuyệt lạnh mặt nhìn hắc... Không đợi Lãnh Thế Tuyệt trả lời.

Hiên Vương đã la lên " tam ca tuy là tam tẩu rất đẹp, nhưng huynh không đến nỗi là sợ tẩu tử đến vậy chứ?? " Hiên Vương hét lên.

" cảm mệnh, ta vẫn chưa nói là không đi "

" vậy tối nay hẹn ở Đông thành đi "

" một lời đã định " Lãnh Thế Tuyệt đã hơi hối hận , nếu Nhược Ly mà biết chắc chắn sẽ giận. tối cứ để Lãnh Nhất ở lại với nàng hẳn đi có lẽ sau đó sẽ về sớm.

Nhưng rất không mai cho Lãnh Thế Tuyệt, bọn họ nói chuyện Nhược Ly đều nghe thấy.

Lúc này đi dạo phố và mua vài thứ xong, hai người họ đã đến Bát Tiên lâu dùng cơm. Trùng hợp là lại ở phòng cách vách với Lãnh Thế Tuyệt.

Giới lắm dám lên nàng muốn đến kỹ viện sao?.

Liên Nhi thấy thần sắc Nhược Ly hơi lạ nhưng cũng không dám hỏi. Cũng không còn hứng thú Nhược Ly dùng xong cơm thì lập tức về phủ.

Còn phần Thi Thi thật ra nàng cũng muốn xác định một việc, nên cũng không giữ nàng lại nữa.

Lúc trở về phủ Lãnh Thế Tuyệt đang ở thư phòng. "Nhược Ly, về rồi sao có mệt không? ta nghe Quản gia nói nàng mời Trần tiểu thư đến sau đó cùng ra ngoài. "

" ta chỉ đi dạo thôi, còn chàng về khi nào? " nàng tươi cười hỏi.

" Ta về cũng một lúc rồi, đã ăn gì chưa ta cho người dọn cho nàng?"

" lúc này đã ăn rồi, Thế Tuyệt tối nay chàng rảnh không?"

" có chuyện gì sao?"

" Không có gì ta chỉ là muốn hỏi chút thôi, mấy ngày nay ta thấy chàng rất bận nên muốn làm vài món ăn cho chàng thôi "

Lãnh Thế Tuyệt hơi chột dạ một chút "tối nay ta có hẹn ra ngoài rồi, nàng đừng buồn mai ta mang nàng đến Nguyệt hồ dạo có chịu không?? "

"Chàng có hẹn? không phải là Mỹ nhân chứ? " Nhược Ly cười trêu hỏi.

"ách ta sao lại hẹn với nữ nhân chứ, suy nghĩ bậy bạ" Lãnh Thế Tuyệt chột dạ nhưng vẫn chối

" vậy được, ta về phòng trước " Lãnh Thế Tuyệt ới Lãnh Thế Tuyệt chàng lại dám gạt ta? ta đã cho chàng cơ hội cũng vẫn gạt ta.

Đến tối, Lúc Lãnh Thế Tuyệt đi có ghé qua phòng nàng nhưng Liên Nhi nói nàng mệt nên đã ngủ, hẳn cũng không làm phiền nàng.

Chi kêu Lãnh Nhất ở lại nhà với nàng, nửa canh giờ sau

"Lãnh Nhất, đi thôi " nghe thấy phía sau có tiếng nói của Nhược Ly, mới quay người lại thì thật ngạc nhiên ah...là một thiếu niên phong lưu tiêu sái. Ngọc thụ lâm phong, ôn nhã như ngọc ah,lại có một chút khí Thế hiền ngang, đâu còn là một mỹ nhân chứ rõ ràng là một thiếu niên mà ...

" Vương, Vương Phi..." Lãnh Nhất lắp bắp nói không ra lời..

"ha Ha ha, nhìn đến ngọc vậy có phải thấy gia anh tuấn hiền ngang nên bị hớp hồn rồi không?" vừa nói vừa lấy quạt nâng cằm hắn lên...

Ách.. Vương Phi đây là đang trêu ghẹo hắn ah...

" Vương Phi người đây là muốn ra ngoài sao?"

" đúng vậy, gọi là Dạ Công Tử. "

"ờ à Nga " Lãnh Nhất có chút ngốc trệ trả lời.

Đến trước cửa

" Vương Phi..ah Dạ Công Tử người thật muốn vào sao??"

" đương nhiên, nếu không sao phải đến đây " nói xong cũng không quản Lãnh Nhất mà bước thẳng vào trong...

Có ai nói cho hắn biết vì sao Vương Phi lại muốn vào kỹ viện chứ, Gia mà biết hẳn cho Vương Phi đi chắc chắn sẽ giết hắn ah. Lãnh Nhất khóc không ra nước mắt vừa đi vào trong.

Bên trong quả thật là Thiên đường nhân gian ah... Trang trí tinh xảo.. Người đẹp như mây Mỗi người một vẻ nhưng không tục tằn thấp kém mà rất có khí chất ôn nhu ,địu dàng, thùy mị và quyến rũ làm hắn không khỏi ngẩn ngơ.

" ai ôi, công tử gia ngài mới đến lần đầu sao? "tú bà vừa thấy Nhược Ly đã bước đến

" vị này chắc hẳn là ma ma ở đây rồi, gia nghe nói nơi đây cô nương xinh đẹp tuyệt trần nhưng không biết là ma ma cũng là một mỹ nhân ah" vừa nói vừa dùng tay khều nhẹ vào lòng bàn tay của vị ma ma kia.

Khuôn mặt của nàng ta đỏ lên " người thật dẻo miệng mà. Ăn nói ngọt xót muốn cướp tim của nhân gia sao?" giọng nói ngọt ngào ửng ửng lên tiếng,tay thì học theo Nhược Ly cào cào lòng bàn tay Nhược Ly ánh mắt thì đưa tình.

"khụ khụ... Ngươi không phải muốn công tử đứng vậy chứ? " Lãnh Nhất cắt ngang.

Giết chết hẳn đi, Vương Phi cứ như là một tên ăn chơi, còn cầm tay liếc mắt đưa tình nữa ah..gia ah người ở đâu, mau tới mang Vương Phi về đi ah...hắn vừa nói vừa ngẩn mặt nhìn trời

Ách!! Gia? Không phải chứ? Sao Gia lại ở đây? Lại nhìn Nhược Ly đi phía trước đột nhiên trong lòng rung lên.....không, không phải là đi bắt ghen chứ?? Vương Phi của hắn rất cường ah.. Gia ah người tự cầu phúc đi.

Hôm nay hắn được lệnh đi làm việc nên không biết hôm nay đã xảy ra chuyện gì.

Trên lầu Lãnh Thế Tuyết bỗng hắt xì một cái, đưa mắt nhìn về phía đài giữa lầu...bỗng đứng phắt dậy. Dưới kia hắn thấy được một dáng người tương mình lắm, lại thấy Lãnh Nhất đi theo phía sau.

Nữ nhân này nàng đến đây làm gì?? người phía dưới dường như cảm nhận được ánh mắt muốn ăn tươi nuốt sống mình, chậm rãi ngẩng đầu lên khoe môi nở nụ cười làm Lãnh Thế Tuyết ngây người.

Bởi vì nụ cười đó rất lạnh.

" Ah, ta thấy được người quen, ta có thể lên lầu sao?"

" được chứ, nhân gia dẫn người lên nhà gian phía trên " cười cười đi lên.

" Chiến huynh, đã lâu không gặp, ta có thể ngồi cùng bàn với huynh không? " khoả tay làm một thế chào,

" ah..được "

" vậy đa tạ trước, không khách khí rồi " lại lấy một tấm khăn phiếu nhét nhẹ vào cổ áo của nàng ta.

" thường cho người " ah người thật đáng ghét, trêu chọc nhân gia" Rồi lắc mông đi xuống lầu.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36

Mặt Lãnh Thế Tuyết đen thành đất nòi rồi. Nàng Thế nhưng còn lớn mật dám đụng chạm vào người của nàng ta. Y như là một tên phong lưu vậy tức chết hẳn mà.

Tại sao lại đến đây? Nữ nhân này tức chết hẳn mà.

Ngươi đến làm gì? Ta cũng vậy!

Nàng.. Nàng!

Ta Thế nào? ngươi được đến ta không được sao? Nàng lạnh mặt phản bác.

Ách, có phải nàng đang ghen không? Nghi như vậy hẳn lại vui ah..lúc nào hắn cũng ghen tị sắp chết. Lần đầu tiên thấy Nhược Ly ghen tuông ah..

Bọn người Thái tử đã kinh ngạc rớt cằm rồi. Người trước mặt là đệ muội nha, nhìn sao cũng không giống nếu không phải nghe bọn họ đối thoại bọn hắn còn tưởng là một thiếu niên anh tuấn phong lưu ah..

Đệ đệ muội ah, chúng ta chỉ đến uống rượu thôi, thật không có chuyện gì khác . Thái tử hơi chột dạ một chút.

Vậy Nhược Ly phải đa tạ đại ca trước rồi, thật là một nơi tốt, thích hợp để uống rượu..... Hoa ah. Nhược Ly âm khí kéo dài nói.

Tẩu tử ah, nam nhi đại trượng phu có việc nên làm có việc không nên làm. Hiền Vương xen vào

oh Thì ra nam nhi đình Thiên lập Địa thì phải ngày làm quốc sự đêm uống rượu Hoa, trái ôm phải ấp cô nương thì mới là việc nam nhân nên làm, ta quả thật nông cạn rồi, khinh bỉ lên tiếng.

Nhưng nữ nhân không ở nhà hiền lương thực Đức thay chồng dạy con, mà ganh tị đuổi theo đến kỳ viện thì là nữ nhân đánh đá. Không có phẩm Đức. Hừm dám nằng hấn sao? Hiền Vương gắt cổ cái.

Đúng vậy đúng vậy! Nhược Ly vui vẻ cười nói làm mọi người ngạc nhiên.. Nữ nhân thật đúng là không phẩm Đức ah. Thật là còn xa không bằng loại động vật tên nam nhân chỉ biết suy nghĩ bằng nửa thân dưới. Giống như một số người nửa đêm đến kỳ viện uống rượu Hoa.. Nếu không phải có thái tử ở đây thì không đơn giản lắm

vài câu vạy đầu.

Nữ nhân không biết liêm sỉ như vậy mà nói ra được, tam ca huynh nhìn nàng xem.

Ta Thế nào? Có nói người sao? Hay người tự nhận mình là động vật suy nghĩ nửa thân dưới sao? Tựa tiểu phi tiểu nhân Hiên Vương Tuyết không yếu Thế. Muốn đấu với nàng, vẫn còn non lắm.

Tức chết hần mà, ghen hòng trần chối nhìn Nhượng Ly.

Ha ha đệ muội ah, hôm nay là ta mời khách có phải hay không cho ta chút mặt mũi. Vân Vương cười tà Tứ nhìn Nhượng Ly.

Chúng ta quen thân sao? Nhân nhạ lên tiếng làm mặt của Vân Vương đỏ lên.

Khụ khụ chúng ta thật chi đến uống rượu thôi. Muội đừng hiểu lầm, thái tử lên tiếng hoà giải.

Vậy Nhượng Ly phải xin lỗi rồi. Người tới mang rượu, mang tất cả rượu trong lâu mang đến ! Thần sắc dịu đi lại cao giọng hô lên.

Lời vừa nói ra làm bọn họ kinh ngạc ah,,phải biết rượu ở đây giá 500 lượng vàng 1 vò ah. Đây chỉ có quý nhân mới uống nổi, tuy vài vò rượu chẳng đáng bao nhiêu với bọn họ nhưng tất cả rượu đều mang lên là chuyện khác ah.

Một khắc sau, hơn trăm bình Mỹ tửu được mang lên. Hơn năm vạn lượng vàng ah..là con số không nhỏ đâu.

Nhị ca, huynh không ngại chứ? Giương ánh mắt ngây thơ hỏi.

Mặt của Vân Vương giờ đã tái mét rồi, rõ ràng nàng là cố ý. Thái tử cũng đồng tình nhìn về phía Vân Vương. Hiên Vương ực một cái nuốt một ngụm nước bọt, quá bui đi, chết rồi lúc này mình đắc tội nàng không sao chứ?? Hiên Vương cầu cứu về phía Lãnh Thế Tuyết.

Hiên Vương ah,người đừng nhìn Gia, Ốc còn mang không nổi mình ốc sao cứu được người chứ, Gia tự cầu phúc đi ah.

Không, không ngại. Vân Vương xanh mặt cắn răng trả lời.

Hào ah, nhị ca đúng là sáng khoái, lúc này Nhượng Ly còn nghi Nhị ca là một tên tiểu nhân muốn chia rẽ uyên ương chứ, thật có lỗi,thật có lỗi ah! Nhượng Ly tuy miệng xin lỗi nhưng thần sắc không một chút hối lỗi nào.

Lãnh Nhất nhìn cười muốn đau bụng rồi, Vương Phi thật rất bui hần ah.còn không quên mắng người,Chưa bao giờ hần thấy Hiên Vương và Vân Vương ghen hòng như vậy ah. Tuy Hiên Vương nóng nảy nhưng cũng đứng về Gia, thật không có ác ý.

Còn Vân Vương tuy thấy như vậy nhưng âm hiểm xảo trá, sâu không lường được lần nào cũng kiếm chuyện với Gia. Nhìn mặt của Vân Vương giống như nuốt phải con ruồi vậy lúc trắng lúc xanh ah.

Nhị ca ah,ta kính huynh một ly xem như ta chưa từng nói huynh là tiểu nhân ah,Nhượng Ly lớn tiếng nói.

Mặt hần tái mét rồi nàng đây muốn cho mọi người đều nghe thấy sao? Dù phản hận nhưng hần vẫn uống, nếu không không biết nàng sẽ nói tiếp cái gì.

Lãnh Thế Tuyết cũng chỉ im lặng nhìn nàng rõ ràng tức giận không nhẹ ah.

Gọi Băng Cơ cô nương và các Hoa khôi đến. Vân Vương mở miệng gọi.

Nhượng Ly chỉ nhếch mày nhìn thoáng qua người kế bên rồi nở nụ cười thật tươi ah...da đầu Lãnh Thế Tuyết run lên, Tức giận thật rồi, làm sao đỡ đây..

Băng Cơ qua ngồi kế tam đệ của ta đi. Băng Cơ nghe lời yểu điệu bước đến bên người Lãnh Thế Tuyết ngồi xuống, tìm đập tai hồng, thật hấp dẫn khó đỡ ah..

Vân Vương khiêu khích nhìn về phía Nhượng Ly sau đó liếc qua Lãnh Thế Tuyết. Nhượng Ly ngược lại thập phần tự nhiên khêu mi cười cười.

Công tử xưng hô Thế nào? Tiểu nữ là Trúc mai, kính chàng một ly. Cười tươi như hoa thật khiến người ta muốn ôm ấp yêu thương một phen. Nhưng nàng không phải trong số đó.

Gọi ta là Dạ công tử là được. Mỹ nhân nàng thật đáng yêu. Vừa tiếp Ly rượu vừa tà Tứ phong lưu Đưa tay chạm vào môi nàng ta làm nàng ta đỏ bừng mặt.

Lãnh Nhất lạnh sống lưng ah...người có thể dùng dọa người vậy được không ah.. Lãnh Thế Tuyết triệt để đen mặt..Co

n bọn Thái tử và Hiên Vương tròn tròn mắt sắp rót ra ngoài rồi.. Thật, thật là cường hần ah..

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37

Hoàng cung Đông Lăng quốc, "không có khả năng, Nhượng Nhi sao lại có thể là Vương Phi của Lãnh Thế Tuyết " Bách Lý Mạch dị thường tức giận, hần vốn định một

thời gian ngắn nữa thôi, khi hân xong việc sẽ đón Nhượng Ly đến để nàng trở thành Hoàng hậu của hân, nên tới giờ dù có tàn phi nhưng hậu vị lại để trống.

Lúc hân trở về đây một thời gian hân mới biết mình đã thật động tâm với Nhượng Ly. Đến lúc đám cưới còn một khoảng thời gian. Tuyệt đối không được để bọn họ thành thân. Ngũ Quốc Đại Điện hân sẽ gặp Nhượng Nhi ,Nhượng Nhi chờ huynh đến đón muội.

Hoàng cung Phụng Chiêu quốc. " lần này Ngũ Quốc Đại Điện diễn ra, tìm cơ hội thăm dò nàng ta. Nếu không có nàng ta thì kế hoạch của ta đã thành công. Lãnh Thế Tuyệt đã biến mất, đầu tóm Thiên Long Hoàng Triều chỉ là vấn đề thời gian. Đáng tiếc!! " quốc chủ Phụng Chiêu quốc thở dài.

" Nếu đã vậy,tập trung tìm bản đồ vào tay . người đã vào trong tam đại Thế gia chưa? "

" Dạ! đã thành công thâm nhập vào tam đại thế gia còn lại " "tốt "

Trở lại Mỹ nhân lâu.

" Gia! Chàng cũng uống một ly với Băng Cơ có được không? " mềm mại lên tiếng ánh mắt đưa tình làm người ta không thể cự tuyệt.

" tránh ra, đừng để ta lặp lại lần nữa " Lãnh Thế Tuyệt mặt đen như than hung thần ác sát nói.

"Hức hức " Băng Cơ uly khuất thúc thích...

" Tam ca huynh không cần phải hung dữ như vậy đâu, mặc kệ huynh ấy đến ngồi bên Gia " Hiến Vương thương tiếc mỹ nhân nhẹ nhàng nói.

Thái tử cũng không có làm gì quá đáng, còn Văn Vương đúng là trái ôm phải áp.

" ngửa đực " Nhượng Ly thấp giọng mắng.

" công tử người nói gì ah?"

" Không có gì, nàng không vui sao, muốn gia thưởng gì cho nàng? "

" người ta nào có không vui chứ " ổng ẹo lên tiếng, vừa then thùng vừa nũng nịu.

" vậy nàng múa cho Gia xem đi" vừa nói vừa sờ eo nàng ta.

" ai nha! Người thật hư! " đỏ mặt nhưng vẫn bước xuống giữa đài. Ánh mắt nhu tình nhìn về phía trên lầu. Nhượng Ly nhìn thấy tặng lại một ánh mắt đăm chiêu.

"Rất " cái ly trong tay Lãnh Thế Tuyệt hoá thành bột. Gân xanh trên trán nổi lên, Không nói một lời nắm tay lôi Nhượng Ly đi.

" tam ca! " Hiến Vương kêu lên.

"Lãnh Nhất! Mang tất cả rượu về,nếu không sẽ phụ lòng nhị ca"

Trước khi mất bóng Nhượng Ly để lại một câu làm Văn Vương phun luôn ngụm rượu vừa mới uống vào.

Thái tử thì nhin cười sắp chết rồi, vợ lão tam thật thú vị ah.

Vẫn không buông tay lôi Nhượng Ly về tới phòng. "Dạ Nhượng Ly nàng nói rõ ràng cho ta? " hân rống lên.

Nhượng Ly lại nhàn nhả đến bên bàn trà ngồi xuống lại tao nhã rót một ly trà đưa lên môi nhấp một ngụm, mặt cũng không nâng lên một chút.

Ach! Lãnh Thế Tuyệt hối hận rồi lúc này nóng quá mới quát nàng. Chuyện này là hân đuổi lý mà sao lại nổi giận với nàng chứ?

" Nhượng Ly ta... Ta chỉ là tính đi một chút sẽ về, ta..."

" ta đã cho chàng cơ hội nói với ta, chàng nghĩ ta không biết phân biệt lý lẽ sao? Đừng nghĩ ta nông cạn như vậy! " cắt ngang lời hân, tựa tiểu phi tiểu nhìn Lãnh Thế Tuyệt từng chữ nhẹ nhàng nói ra.

Tâm Lãnh Thế Tuyệt giật thót một cái, đúng vậy nàng không phải một nữ nhân bình thường, nàng thông tuệ, nàng cơ trí như vậy sao có thể. Nàng muốn không phải hân có làm hay không. Mà là sự tin tưởng tuyệt đối, nàng không chấp nhận sự lừa dối dù chỉ là một chút .

" Ly Nhi, Ta thật xin lỗi, là ta đã sai rồi, sẽ không có lần sau,tà sẽ không bao giờ gạt nàng nữa. Lần sau ta sẽ bàn với nàng " Lãnh Thế Tuyệt hối hận rồi.

Nàng hoàn hảo như vậy Tuyệt đối sẽ không cho một hạt cát nào xen vào tình cảm của mình.

" Lãnh Nhất! Chuẩn bị xe ngựa hồi phủ quận chúa " Không cho hân nếm chút đau khổ hân sẽ không nhớ. phạm sai lầm một lần nếu không nghiêm khắc một chút sẽ có lần thứ hai, thứ ba.

"Ly Nhi ta sẽ không như vậy nữa đừng đi! " Lãnh Thế Tuyệt vội vàng kéo Nhượng Ly vào lòng .

Nhượng Ly nhẹ nhàng tránh thoát bước thẳng ra cửa phòng.

Lãnh Nhất khóc không ra nước mắt mà, sao lại kêu hân ah... Gia sẽ trút giận lên người hân. Tuy là yy trong lòng nhưng vẫn đi chuẩn bị xe ngựa cho Nhượng Ly. Gia còn sợ Vương Phi nha, hân làm sao dám cãi lời nàng. Ôi thật đau khổ mà.

Một đêm này có người thức trắng đêm hồi hận ah. Một người khác lại an an ổn ổn mà ngủ.

Thật ra Nhược Ly đã hết giận nhưng làm sai vẫn chịu phạt ah. Để xem tên ngốc đó còn dám gạt nàng.

Lúc Lãnh Thế Tuyệt lên triều mọi người ai cũng không dám lại gần... Khinh khùng quá ah..khí Thế kia thật đáng sợ ah. Lúc đi qua người Lãnh Thế Tuyệt đều sợ tới xanh mặt.

Thiên Long Đế cũng chỉ kêu mọi người thảo luận chuyện Ngũ Quốc Đại Diễn lần này, vì xoay vòng nên mỗi lần sẽ tổ chức ở một nước.

Năm nay là Thiên Long quốc làm chủ đài khách nên phải chuẩn bị từ sớm. Thảo luận một hồi cũng không có kết quả.

Tại vì trong triều chia làm hai phe, một ủng hộ Thái tử chủ trì. Một phe khác lại ủng hộ Vân Vương. Cuối cùng Thiên Long Đế hỏi ý Lãnh Thế Tuyệt.

"Tuyệt nhi! Con có nghe Trẫm đang nói gì không???"

" Ah! Người đang hỏi Nhi Thần chuyện gì? "

Bất đắc dĩ,hồn hán cứ bay đi đâu " Trẫm đang hỏi con Ngũ Quốc Đại Diễn lần này sẽ để ai chủ trì thì thích hợp? "

" theo ý Nhi Thần, lần này Thiên Long quốc làm chủ. Người chủ trì mọi chuyện phải đại biểu cho Hoàng Thất Thiên Long. Con nghĩ Thái tử sẽ thích hợp hơn"

Thiên Long Đế cần nhắc một chút rồi mở miệng

"vậy chủ trì Ngũ Quốc Đại Diễn sẽ do Thái tử làm chủ, các quan viên hộ bộ sẽ phối hợp với Thái tử. Con đừng phụ kỳ vọng của Trẫm "

" Nhi thần đã hiểu, Tuyệt đối sẽ không làm phụ Hoàng Thất vọng " Thái tử vui mừng lên tiếng.

Ra khỏi điện " cảm ơn đệ lão Tam,nếu không phải có đệ chuyện lần này có thể không đến phiên ta rồi " Thái tử cảm kích nói.

" Không có chuyện gì, dù không có đệ phụ Hoàng cũng sẽ để cho Thái tử người mà thôi " Lãnh Thế Tuyệt lạnh nhạt trả lời.

" dù sao cũng cảm ơn đệ " Thái tử vỗ vai hán nhẹ nói.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38

Chớp mắt đã gần đến Ngũ Quốc Đại Diễn. Hôm nay Hoàng Thượng mở tiệc chiêu đãi sứ đoàn Tứ quốc.

Cao Ly đã đến từ một tuần trước , Nam Vũ và Phượng Chiếu đến sau 2 ngày. Cuối cùng là Đông Lăng quốc, quốc chủ Lăng Tiêu Đế đích thân đến. Mọi người ai cũng mong gặp được người làm cho Đông Lăng quốc đi lên chi trong vài năm này mặt mũi ra sao!.

Tối nay Thiên Long Đế thiết yến triệu tập quần thần và mệnh phụ phu nhân nhất phẩm. Nhược Ly tất nhiên phải có mặt,

Tối đó nàng trang điểm thật đẹp, đuôi mày kéo hơi dài, mắt kẻ đen thêm một chút hồng đường kẻ mắt thật sắc đính chút kim sa dưới mắt trong to tròn nhưng quyến rũ, đôi môi dùng son đỏ thoa lên. Căng mọng, mềm mại,má dùng một chút phấn hồng phớt nhẹ..

Vừa trẻ trung vừa quyến rũ câu hồn người ah. Lãnh Thế Tuyệt nhìn thấy Nước miếng sắp chảy ra rồi. Nàng thật đúng là yêu tinh mà, làm hán không nhận được muốn hung hăng hôn nàng ah..nhưng mà Nhược Ly vẫn còn gặt.

Lãnh Thế Tuyệt lúc đầu thì hưng phấn lúc sau lại rầu rĩ thờ dài, từ hôm đó hán có đi tìm Nhược Ly nhưng bị ăn bế môn canh, hán tìm nàng nhưng lại không gặp được.

Ah Nhược Ly giận thật đáng sợ mà, bình thường nhẹ nhàng, dịu dàng, hiền lành như vậy nhưng giận rồi thì lại mạnh mẽ, không xiu lòng chút nào ah..Nếu hôm nay không phải ý chí của phụ Hoàng chắc Nhược Ly vẫn tránh gặp hán ah.

" nàng đừng giận nữa, ta thật sai lầm rồi." Bất chấp mọi người đang nhìn. Đưa tay ôm chặt Nhược Ly không buông.

" buông tay"

" Không buông dù chết cũng không buông " Lãnh Thế Tuyệt chơi trò ăn vạ. Nhược Ly đầu đầy hất tuyền. Người này mới không gặp hán vài ngày lại trẻ con như vậy.

" vậy chàng muốn sao? "

" nàng tha thứ ta, ta lập tức buông " im lặng, Nhược Ly không nói gì làm hán hết hồn, thật ra hán biết mình chơi xấu nhưng không còn cách nào ah.

Nếu không sẽ không gặp được nàng, từ ngày quen Nhược Ly hầu như ngày nào cũng nhìn thấy nàng.

Mấy ngày nay không nhìn thấy nàng hán cảm thấy trống vắng và sợ hãi chưa từng có lúc nào cũng nhớ tới nàng, nhớ lúc nàng cười, lúc vui lúc tức giận hay những lúc

nàng tỏa sáng hẳn mới hiểu ra, nàng đã ăn sâu trong lòng hắn, hẳn có thể mất tất cả nhưng nếu mất Nhược Ly hẳn sẽ không chịu đựng nổi.

Nàng là Tâm hắn. Hắn sợ rất sợ Nhược Ly sẽ rời xa hắn.

"Ly Nhi nàng tha thứ ta có được không, lần này là lần duy nhất ta gạt nàng, đời này kiếp này Lãnh Thế Tuyệt sẽ không bao giờ gạt nàng hay phụ nàng làm nàng đau lòng. Nếu không ta sẽ chết không toàn thây. Vội bật miệng hắn lại."

"nói vậy! Nếu chàng chết rồi sao ta có thể trúc giã được, Ngốc nghếch hết sức" nàng đã không giận hắn chỉ muốn cho hắn một bài học thôi. Nghe hắn dùng tính mạng ra thế nàng thật rất vui mừng nhưng cũng không muốn lấy tính mạng hắn ra đùa giỡn.

"vậy, Nàng...???"

"tha thứ chàng lần này, không có lần sau, biết chưa?"

"Dạ biết nương tử" Lãnh Thế Tuyệt cực kỳ vui mừng cũng không quản có người cuối xuống hôn nàng.

"Uhm..." Nhược Ly bất ngờ tránh không kịp bị hắn ăn đậu hủ. Một lúc lâu sau Nhược Ly cố dùng sức đẩy hắn ra, mặt đỏ bừng trừng mắt nhìn Lãnh Thế Tuyệt.

"nàng đây là muốn quyến rũ phu quân sao?" thấy nàng hết giận hắn lại chơi trò vô lại.

"Chàng! Chàng vô lại, tưởng ta tha thứ thì muốn làm gì thì làm sao? Không được phép chạm vào ta khi chưa cho phép, nếu không..." trừng mắt tức giận.

Ách không phải chứ chỉ hôn nàng tí xíu mà." đã biết, đã biết Tuyệt đối không dám trái lời nương tử, nàng đừng tức giận" Lãnh Thế Tuyệt chân chó trả lời. Ai biểu nương tử hắn cường hãn như vậy chứ!!!

Càng Đức điện. mọi người đều đến đông đủ. Trên có Hoàng Thượng, Hoàng hậu, thái hậu, dưới văn võ bá quan mệnh phụ phu nhân. Tiểu thư khuê các đều có

"Cao Ly quốc, Cao Nghiêm Đế đến. Thái tử Khương Minh cùng văn võ bá quan Cao Ly đến" bước vào đầu tiên là Cao Nghiêm Đế, nhìn hơi tiều tụy. Mặc Lam bào (áo vua màu xanh Thêu hình rồng). Thái tử nhìn cũng có chút ốm yếu giống như bệnh nặng. Nhược Ly cũng không thấy lạ. Lãnh Thế Tuyệt vừa thẳng trận bắt Cao Nghiêm Đế xưng thần thì sắc mặt hay không tốt cũng đúng.

"Nam Vũ Quốc, Vũ Đế đến. Hoài Vương Gia đến cùng các sứ thần đến" Vũ Đế và Hoài Vương là anh em song sinh nhìn giống hệt nhau. Chỉ là Vũ Đế nhìn nho nhã hơn một chút.

"Phượng Chiêu quốc, Phượng Chiêu quốc chủ đến. Miên Như công chúa đến" lại nhìn về cửa, Miên Như công chúa đứng chuẩn Mỹ nhân nha da trắng mặt trái xoan mày lá liễu mắt đa tình hơi xếch. Đôi môi nhỏ chúm chím chắc chắc! Đúng là Mỹ nhân ah. quốc chủ Phượng Chiêu quốc thì gương mặt hơi dài mày kiếm hơi xếch Đôi mắt nhỏ nhưng âm hiểm, nhìn kỹ thật ra Chiêu phi và Thái Hậu có nét tương tự hần. Quả nhiên âm hiểm như nhau.

"Đông Lăng quốc, Lăng Tiêu Đế đến. Linh Lan lục công chúa đến và các sứ thần đến. Cô công chúa này cũng xinh đẹp không phân với Miên Như của Phượng Chiêu quốc ah. Lại ngược nhìn về Lăng Tiêu Đế, thoáng một chút Ngạc nhiên nhưng nhiều hơn là vui mừng.

"Đông Lăng kính chúc quý quốc phồn hoa hưng thịnh, sánh ngang trời đất vĩnh viễn trường tồn." "Đa tạ, mời Thượng tọa" mày kiếm mắt Phượng hẹp dài gương mặt nho nhã, Thiên Long Đề cười nói.

Nhưng Lăng Tiêu Đế lại bước đến hàng ghế dành cho Hoàng Thất Thiên Long dừng trước mặt một người. Nhược Ly mỉm cười thật vui vẻ.

"sur muội, ta.... thật nhớ muội" Bách Lý Mạch thâm tình nói.

"Ta cũng rất nhớ huynh" Nhược Ly đứng dậy nhẹ giọng nói

"cũng đã mấy năm rồi, sao muội lại ở đây? Sur phụ giờ Thế nào có khỏe không? Ta cũng thật nhớ người"

Đưa tay xoa đầu Nhược Ly, như nhớ lại Bách Lý Mạch cười cười hỏi, lại Nhìn thoáng qua Lãnh Thế Tuyệt.

Nhược Ly hơi khựng lại "có nhiều chuyện bây giờ không tiện nói, lúc khác gặp muội nói cho huynh" nhàn nhạt lên tiếng.

"Uhm, vậy ta sẽ đến tìm muội, có muốn ngồi kể ta không?" sùng nịnh kéo tay Nhược Ly. Lãnh Thế Tuyệt nhử mày, Ly Nhi từng kể cho hắn nàng có một sur huynh luôn rất yêu thương nàng, nhưng xem ra không chỉ là yêu thương giống như Nhược Ly đã nói.

Ánh mắt hắn ta nhìn Nhược Ly rất giống ánh mắt khi hắn nhìn Nhược Ly.

Hơi căng thẳng, Nhược Ly có biết hay không? Nếu Nhược Ly biết được có theo hắn ta hay không? rất lo lắng nhìn về phía Nhược Ly.

Thấy hắn khẩn trương và bất an như vậy Nhược Ly không khỏi nở nụ cười" dịp khác đi, còn hai ngày nữa mới đến Ngũ Quốc Đại Diễn hay là huynh đến phủ muội sẽ dẫn huynh đi tham quan"

"Hảo! Ta sẽ đến tìm muội" vẫn ôn nhu nhìn Nhược Ly nhưng khi thoáng về phía sau lại lộ vẻ tàn độc, lại biến mất rất nhanh. Nhược Ly cũng không thấy đến..

"Ah! muội lại cao hơn rồi" tay xoa đầu Nhược Ly lại như phát hiện chuyện vui hô lên...

"Huynh cũng đã gần 5 năm không gặp muội tự nhiên thấy cao hơn mà thôi." Nhược Ly tùm tùm cười nói.

"trách sur huynh sao?! Yên tâm ta sẽ bù cho muội" rất sùng nịnh bẹo má Nhược Ly.

" Không được véo mặt muội! "

" được rồi, xin lỗi huynh không véo mặt muội nữa, ta sẽ tìm muội " Rồi xoay người đi về chỗ lúc xoay người còn không quên cho Lãnh Thế Tuyết một ánh mắt khiêu khích.

Lãnh Thế Tuyết giận điên người, muốn dành Nhục Ly của hắn sao? Nằm mơ! Rồi lập tức đứng dậy nắm cầm Nhục Ly cuối xuống hôn.

Nhục Ly bất ngờ cũng không có phản ứng. Buông môi nàng ra nhìn về phía Bách Lý Mạch đang xanh mặt lại nhìn trong điện.

" Ta! Lãnh Thế Tuyết chỉ thú một người là Dạ Nhục Ly làm thế vĩnh viễn không nạp thiếp,mọi người có thể làm chứng cho ta."

Nhục Ly ngạc nhiên nha, tên ngốc này... Hắn thế nhưng muốn mọi người làm chứng, đúng là ngốc mà, ngốc chết được. Làm sao đây? Càng yêu hắn hơn rồi.....

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 39

"Khai tiệc " Quý Hỷ lớn tiếng hô lên.

" Chúc Thiên Long quốc ngày càng phồn thịnh, quốc thái dân an." Phượng Chiêu đế nâng ly rượu lên.

" Hào! Vậy đa tạ Phượng Chiêu đế rồi! Cạn " Thiên Long Đế cũng nâng ly rượu lên rồi uống cạn.

" Bồn Vương nghe nói Miên Như công chúa cầm kỳ thư họa điều tình thông, nói đúng thứ hai không ai nhận thứ nhất. Tài nghệ tuyệt luân. Không biết có được thưởng thức hay không? " Hoài Vương cười hướng về phía Phượng Chiêu Đế nói.

" Quá khen rồi, Miên Như chỉ biết chút ít sao dám nhận thứ nhất chứ. Nếu Hoài Vương có hứng thú Miên Nhi con biểu diễn một chút đi, đừng làm Hoài Vương thất vọng " tuy lời nói khiêm tốn nhưng cử chỉ lại kiêu ngạo tự nhiên là chấp nhận Miên Như công chúa đứng đầu.

" dạ phụ Hoàng " Miên Như công chúa nhỏ nhẹ đáp lời. " Miên Như thật không dám nhận mình giỏi nhất nhưng cầm nghệ có chút thành tựu, Miên Như sẽ đàn một khúc cho mọi người cùng thưởng lãm, Thu Nhi mang cầm của ta lên " thái độ, lời nói thập phần tự tin kiêu ngạo.

Không đến một khắc sau tỳ nữ đã mang đàn đến. Bước chân nhẹ nhàng đến giữa điện, thái giám đã kê sẵn một cái bàn và ghế. Tiếng đàn vang lên, phong tình vạn chủng liếc nhìn về phía Thái tử đôi mắt đắm đuối nhu tình.

Ah! Thì ra là vậy. Nhục Ly đã hiểu, Thì ra ý nàng ta muốn là liên hôn với Thái tử Thiên Long Hoàng Triều, đúng là ý nghĩ sâu xa. Một mặt muốn nâng Vân Vương lên Hoàng vị, mặt khác sợ không thành công nên muốn nắm Thái tử Đương triều trong tay. Có Chiêu phi và Thái Hậu giờ còn muốn nắm lấy Thái tử rõ ràng muốn nắm lấy Hoàng vị Thiên Long quốc.

Đúng là thâm sâu ah, tưởng rằng Hoàng Đế Thiên Long ngu ngốc lắm sao? Đúng là mơ tưởng hảo huyền.

Lãnh Thế Tuyết và Nhục Ly đều nhìn ra chẳng lẽ Hoàng Đế không nhìn ra?

Một khúc ngọt ngào trầm lắng kết thúc, phản ứng của 3 nước khác đều ngạc nhiên, không tin hoặc còn chưa kịp tỉnh chỉ Thiên Long quốc là ai cũng bình thường. Thấy phản ứng như vậy của người Thiên Long quốc Miên Như rất là kinh ngạc, không thể nào nàng đàn hay như vậy sao bọn họ vẫn bình thường không một chút say mê? Hay bọn họ quá ngốc không hiểu nổi tiếng đàn của nàng, ah chắc chắn là vậy.

Nghĩ vậy nàng ta càng cười rất chi là đắc ý." Miên Như thật đã bêu xấu rồi " tao nữa đứng dậy, nhìn mọi người khi nhìn về phía người của Thiên Long quốc thì có một tia khinh miệt.

Khinh miệt bọn họ sao? Đúng là éch ngồi đây giềng. Mới được chút da lông, đã tưởng mình là đệ nhất sao? Nằm mơ đi, đừng tự kỷ như vậy chứ? Người Thiên Long quốc là to trong lòng.

Cho Miên Như công chúa ánh mắt khinh thường y như nhìn người ngoài hành tinh.

Miên Như càng nghi hoặc ánh mắt của họ như vậy là sao? Cũng đúng thôi người đã nghe qua tiếng đàn của Nhục Ly ai lại ngạc nhiên trầm trồ với tiếng đàn của nàng ta chứ!

Không cùng một đẳng cấp mà. Cứ đắc ý đi đợi khi Vương Phi của chúng ta đàn người sẽ biết người so với người tức chết người. Éch thì chi ngồi đây giềng mà thôi .

Chi chi chi chi..phi phi khè. Tiểu Hoa và tiểu Xích ghét ghét rít lên đồ ngu ngốc, dám khinh thường bọn ta sao người mới là ngu ngốc, tiếng đàn của Nhục Ly hay hơn nhiều. Ngu Ngốc, hai đứa trắng trợn khinh bỉ Miên Như nhưng nàng ta hoàn toàn không biết.

Nhục Ly cũng chẳng quan tâm. Chỉ suy nghĩ tin tức mà Lãnh Tứ mang về, mấy tháng trước Thế Tuyết phái Lãnh Tứ đi điều tra chuyện Thánh Độc Giáo, hơn một tháng sau Lãnh Tứ gửi về một phong thư.

Nói là đã có chút manh mối, muốn thâm nhập thánh Độc Giáo điều tra nên tạm thời không liên lạc.

Đến hôm trước mới gửi một bức thư về cho Thế Tuyết, nội dung bức thư là: Có 1 người thường qua lại với Giáo Chủ Thánh Độc Giáo. Theo điều tra được biết người này giao dịch với Giáo Chủ nhiều lần, khoảng 10 năm trước sau khi Giáo Chủ gặp người đó đã cho Giáo chúng thu thập và luyện chế Miên Miên tán số lượng lớn. Sau đó người đó đến lấy, gần đây người đó lại đến, nhưng lần này đích thân Giáo Chủ pha chế độc được không biết là độc gì.

Thời gian trùng khớp trước 1 tuần với lúc Lãnh Thế Tuyết trúng độc. Một tháng trước lại đến, cũng là đích thân Giáo Chủ pha chế độc được. Lãnh Tứ muốn tiềm phục tiếp tục điều tra. Lúc này Thế Tuyết mới nói cho nàng nội dung bức thư. Theo nàng suy đoán có khả năng...

" Thế Tuyết, lúc thảm án diệt môn của Phụng Gia xảy ra có phải là toàn bộ mọi người đều trúng độc? Thi thể hoàn toàn không có dấu hiệu phản kháng, Đều như ngủ say có phải hay không? "

Lãnh Thế Tuyết cũng hơi động dung, nhủ mảy như nhớ lại tự liệu điều tra " theo như thông tin thì hoàn toàn không có dấu hiệu phản kháng, chỉ duy nhất Gia chủ Phụng Gia là có dấu hiệu đã phản kháng mà thôi."

Hơi giật mình nhìn Nhục Ly. " ý của nàng là người đã tàn sát Phụng Gia và muốn giết ta là một? "

Nhục Ly Gật đầu "rất có thể là cùng một người chàng nghĩ xem, gần 10 năm trước chỉ có Phụng Gia là bị diệt lại trúng độc mà bị giết không phản kháng, Miên Miên tán là loại độc không màu không mùi khi trúng phải sẽ lâm vào ngủ say dù có kẻ dao vào cổ cũng không chút phản ứng. Mà người đó trước lúc chàng bị trúng độc 1 tuần lại đến lấy thuốc độc, tuy không biết đó là loại gì nhưng mà một trong Thập Đại Kỳ Độc đầu phải ai cũng luyện chế được."

Bạn đang đọc truyện *Phụng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40

"Chúng ta cũng điều tra qua chỉ có Thánh Độc Giáo và Ma Cung là có khả năng. Nhưng Ma Cung lại không phải. Chỉ còn thánh Độc Giáo Chủ mà thôi. Nếu vậy người hạ độc chàng và Phụng Gia chỉ có một. Là người đứng sau lưng Thái Hậu, rất có thể là hân" vừa nói vừa nhìn thoáng qua hàng ghế dành cho Tứ quốc.

Ánh mắt của Lãnh Thế Tuyết cũng âm trầm hơn, chuyện tới giờ cũng không còn đơn giản.

Nếu không vì điều tra chuyện hân bị hạ độc chắc cũng không tìm ra được manh mối kẻ đã tàn sát Phụng Gia, không ngờ là cùng một hung thủ, vậy bà ta chắc ăn có phần trong chuyện này rồi.

" trước cứ im lặng, đừng bức giầy động rừng. Nếu hân đã lấy độc chắc chắn sẽ hạ, nếu hạ độc, có cơ hội sẽ ở Ngũ Quốc Đại Diễn mà thôi. Để xem hân có chú ý gì? Có ta ở đây xem hân nhắc được bao nhiêu sống gió. " Nhục Ly hừ lạnh lên tiếng.

Sau một hồi tiệc tùng. Đến gần nửa đêm tiệc tan, sứ đoàn các nước về hành cung dành cho khách nghỉ ngơi.

Trước khi đi Bách Lý Mạch không quên tìm Nhục Ly nói chuyện một chút.

Lãnh Thế Tuyết mặt than như hộ thân đứng kế Nhục Ly nửa bước không rời.

Nàng thấy mùi giấm chua nồng nặc cũng chỉ khẽ cười, nói vài câu sau đó nắm tay hủ giấm chua nào đó về nhà.

" Chàng buông tay, ta muốn ngủ " Thật bó tay với hủ giấm này rồi, nắm tay nàng đến tận lúc về nhà rồi vào phòng cũng không buông.

Vẫn cứ nắm " rốt cuộc chàng làm sao ah? Đó là sư huynh của ta vậy mà chàng cũng ghen sao?" cười khò lên tiếng.

" chỉ là sư huynh? Không có gì khác? " nhìn chằm chằm nàng mới lên tiếng hỏi.

" cái gì khác chứ? Chỉ là sư huynh ta mà thôi, huynh ấy rất thương ta. Cũng rời đi hơn 5 năm rồi, giờ gặp lại nên vui mừng vậy thôi. Chàng đừng nghi bậy à!" nàng nghiêm mặt nói.

Xác định nàng quả thật không biết tên kia thích nàng, thở phào một hơi, hừ người mơ tưởng Nhục Ly của ta sao? Nhục Ly chỉ xem người là sư huynh mà thôi. Nhìn hân cười ngốc ngốc nàng cũng hết biết nói gì luôn.

" vậy giờ ta đi ngủ được rồi chứ? "

"mấy ngày nay ta thật rất nhớ nàng..." biểu tình không muốn đi ra.... Azzz cuối đầu xuống nhắm môi hân mà hôn... Cái lưỡi khẽ vẽ lên môi hân, hân lập tức hé miệng ra cho nàng đưa lưỡi vào, dùng sức đáp lại người đến ta đi, lúc ngậm lúc cắn sau một lúc mới buông ra.

" vậy được chưa? " Nhục Ly liếc hân nói. Mồ nào đó cười y như hồ Ly tinh gật đầu, rồi đứng dậy buông tay về phòng. Còn không quên đóng cửa cho nàng.

" Ngốc" Nhục Ly lầm bầm.

Sáng hôm sau đang trên giường nàng nghe thấy Liên Nhi nói

"bẩm quân chúa có Lăng Tiêu Đế xin gặp đang đợi ở đại sảnh Gia đã tiếp rồi,nói là đến tìm người "

" Ukm, đã biết " Rồi tiếp tục ôm gối ngủ, Lăng Tiêu Đế là ai? Không biết. Ngồi bật dậy!... Là sư huynh! Ách nói Lăng Tiêu Đế làm nàng không biết ai.

" chuẩn bị nước ta muốn rửa mặt " sau khi chuẩn bị xong xuôi nàng mới đến đại sảnh thấy không khí hình như không được tốt cho lắm.

" làm Chiến Vương bận tâm rồi, ta và sư muội tình cảm tốt lắm, sư muội là ta và sư phụ nhìn lớn lên Người ngoài thật không hiểu nổi tình cảm trong đó đâu " Bách Lý Mạch nhẹ giọng cười nói

Muốn khoe khoang sao? "cũng đúng, có nhiều lúc người ngoài thật không hiểu nổi tình cảm của người trong cuộc được, vọng tưởng xen một chân vào,nhưng vọng tưởng cũng chỉ là mơ mộng hảo huyền mà thôi " Lãnh Thế Tuyệt cũng sắc bén đáp trả.

" kẻ muốn xen chân vào thật nhìn kỹ không biết là ai?"

" là ai tự người đó hiểu, nếu nói quá rõ ràng không phải sẽ mất mặt hơn sao? Có phải hay không Lăng Tiêu Đế?"

" hừm! " Bách Lý Mạch hừ lạnh

"khụ khụ, hai người đang nói chuyện gì vậy? Cho muội nghe với được không?" thấy Nhược Ly đến Bách Lý Mạch thu lại khí Thế âm trầm ôn nhu cười nhìn Nhược Ly mở lời trước

" bọn huynh chỉ thảo luận một chút thôi. Đến ngồi kế huynh " vừa nói vừa vỗ chỗ ngồi bên cạnh.

Nhược Ly cũng đến ngồi kế Bách Lý Mạch nhìn về phía Mỗ mặt than nào đó cười cười.

Thấy nàng hướng mình cười cười lấy lòng(tự cho là vậy) mặt hân cũng giãn ra.

Tiểu Hoa nhìn Lãnh Thế Tuyệt lại nhìn Bách Lý Mạch, ôi Nhược Ly làm sao chọn đây? Một người ôn nhu nho nhã, một người khí Thế sắc bén nhưng ai cũng anh tuấn cực kỳ, chắc thật khó lựa chọn mà... Ngay cả tiểu Hoa cũng không biết chọn ai ah...lắc lắc đầu dùng tiểu móng vuốt gãi cằm như đang suy nghĩ.

Cho Tiểu Hoa một ánh xem thường, tiểu Xích liếc trắng mắt, như vậy mà chưa rõ ràng sao? Nhược Ly rõ là thích hủ giấm chua kia ah. Vậy mà cũng không biết đúng là hồ Ly ngốc mà! tất nhiên không ai hiểu bọn chúng nói gì.

" Ta đến là muốn muội làm chủ dẫn sư huynh ta đi tham quan, có phiền muội không? "

" Không có. Chỉ không ngờ sư huynh đến sớm mà thôi. Để sư huynh phải đợi rồi. Thế Tuyệt chàng có rảnh không? "

" rảnh, hôm nay ta được nghỉ "

" vậy tốt quá ta với chàng dẫn sư huynh đi tham quan, ta cũng chỉ biết vài chỗ "

Nghe một câu ta với chàng Lãnh Thế Tuyệt như lên mây. Héch mặt nhìn về phía Bách Lý Mạch. Nhìn xem nàng muốn ta đi cùng. Người chỉ là người ngoài thôi

" Hào vậy chuẩn bị xe ngựa chúng ta cùng đi "

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: CHƯƠNG 41

Nhược Ly cũng đã lựa lời nói với Bách Lý Mạch về chuyện sư phụ.

Bách Lý Mạch cũng không có tinh thần nên chuyển đi chơi kết thúc rất nhanh chỉ tới khoảng giờ Ngọ 2 khắc đã về.

Qua ngày hôm sau Bách Lý Mạch vì bận chuyện Ngũ Quốc Đại Điện nên cũng không đến nữa.

Nàng trong lúc rảnh rỗi thì cải nam trang dạo một vòng qua các sản nghiệp của nàng, các sản nghiệp này nàng cũng không nói cho Lãnh Thế Tuyệt biết ví như Mỹ nhân lâu chẳng hạn, đó là nơi thu thập tình báo nhiều nhất.

Còn Âm Dạ các mối nối trong giang hồ. Các chủ võ công cái thế, y thuật như Thần, tự xưng Vô Song công tử . Uy danh lừng lẫy Chỉ cần người muốn chữa bệnh hay giải độc chỉ cần

Một: có thông tin Các chủ cần trao đổi, hai:thực hiện 3 yêu cầu của các chủ đương nhiên cũng phải có ngân lượng .

Nhưng tính tình lại rất lạnh lùng. Lại thích kinh doanh tin tức. Từ lâu khách điểm đều hoạt động dưới danh nghĩa Âm Dạ Các, mua bán trao đổi thông tin,muốn tìm các chủ cứ đến các sản nghiệp của Âm Dạ các nhắn lại.

Còn Có Vạn Bảo Sơn Trang, kinh doanh ngành nghề tơ lụa, lúa gạo, tiền trang. Còn Có bảo vật nhiều vô số kể. Đây là gần một năm qua nàng cố tình dựng nên.

Nàng âm thầm lúc ban đêm đi làm, ngay cả Lãnh Thế Tuyệt cũng không biết.

Nàng dùng Cửu Xích liên Hoa, bồi dưỡng thể lực nhanh gấp mấy chục lần những người khác.

Trà lâu từ quán là tuyển những đứa bé không cha mẹ, ăn xin hoặc người nàng đã cứu. Yêu cầu của nàng làm việc cho nàng 3 năm, nhưng đến lúc đó bọn hắn có muốn đi hay không vẫn chưa biết được.

Mang một tấm mặt nạ bạc che nửa gương mặt. Nhục Ly nhẹ bước vào Âm Dạ Các. "Các chủ" mọi người đồng loạt cúi người hành lễ

"được rồi, không cần quỳ. Mấy hôm nay có việc gì không?" giọng nói lạnh lùng vang lên.

"bẩm các chủ, 2 ngày trước có người muốn xin người giải độc. Thuộc hạ cũng điều tra qua hắn đến từ Thánh Độc Giáo, là phản đồ của Thánh Độc Giáo đang truy nã khắp nơi."

"oh, vậy hắn có biết nguyên tắc của ta?"

"Dạ hắn nói hắn có thông tin Các chủ muốn có "

"ta muốn có sao? Rất thú vị, đưa hắn đến đây!"

"Dạ các chủ" nói xong xoay người đi. Một khắc sau đã mang thêm một người đến, là một Trung niên vẻ mặt đen xanh, đi còn không nổi, trúng độc đi. Nhục Ly quan sát hắn ta.

"Ngô Duy ra mắt các chủ "

"ngươi nói có thông tin mà ta muốn? Có giá trị sao?"

"có giá trị "

"nói nghe xem! Ta muốn xem có đáng giá vì nó mà giải Thực Cốt trong người ngươi hay không? "

Trung niên nhân kia thoáng giật mình không nhận được lên ngược mắt nhìn người trên bảo tọa. Hắn ta Thế nhưng nhìn đã biết mình trúng độc gì? Ánh mắt ánh lên tia hy vọng

"Còn chưa nói, sợ các chủ chúng ta không giải được cho ngươi sao?" tên Đường Chủ lúc này hét lên.

"Ta là Tà hộ Pháp của Thánh Độc Giáo Ngô Duy, ta vì vô tình biết được một bí mật nên Giáo Chủ muốn giết ta diệt khẩu. Nhưng ta lại chạy thoát mặc dù cuối cùng trúng Độc Thực Cốt trong người. "

Nhục Ly im lặng nhìn hắn. Hắn hạ giọng rồi nói tiếp" ta vô tình nghe được vụ thám sát Phụng Gia cách đây 10 năm có liên quan đến Giáo Chủ, là Giáo Chủ đã cho phối chế Miên Miên tán, và cũng là một trong những người trực tiếp tham gia thám sát Phụng Gia vì giao dịch một thứ với quốc chủ Phụng Chiêu quốc. "

Hoi dừng lại nhìn về phía Nhục Ly nhưng vẫn thấy hắn bình tĩnh như chuyện hắn vừa nói không ăn nhập, tiếp tục nói

"Phụng Chiêu quốc chủ Có một phối phương trong Thập Đại Kỳ Độc, lấy đó làm thù lao cho Giáo Chủ. Còn chuyện ám sát Chiến Vương cũng là Phụng Chiêu quốc chủ cùng Giáo Chủ làm, thù lao vẫn là một phối phương của thập đại kỳ độc. Giáo Chủ từ lúc nhỏ đã say mê chế độc, đối với ông ta độc là quan trọng nhất nên khi ông ta phát hiện ra ta đang ở ngoài trong lúc ông ta nói chuyện với Phụng Chiêu để liên muốn giết ta, đúng hơn là Phụng Chiêu để muốn giết ta để diệt khẩu. Ta đã nói xong có thể giải độc cho ta chưa? "

"được " lập tức phát tay ngân châm trong tay áo bay ra cắm vào huyệt vị trên người Ngô Duy. Lấy ra một viên thuốc nhỏ bắn vào miệng hắn. Lại thu châm thời gian không đến một khắc đã xong.

"độc đã giải, nhưng ngươi cũng biết điều kiện đầu tiên được thông qua, nhưng kim ngân vẫn không thể thiếu "Nhục Ly lạnh nhạt nói

"ta thật không mang tài sản theo " mặt hắn đỏ lên lí nhí nói.

"vậy tính theo quy định, ngươi làm việc cho ta 3 năm trừ nợ. Hết 3 năm ngươi được tự do! Thế nào?" giọng điệu không cho phép từ chối.

"được ta sẽ làm việc 3 năm"

"Hào! Mang hắn xuống, àh ngươi nói lúc ngươi phát hiện là lúc nào? "Nhục Ly làm như vô tình hỏi đến

"khoảng hơn một tháng trước một chút "

Nhục Ly trầm tư khẽ phát tay bảo lui. Một mình ngồi trong điện sắp xếp lại những thông tin này và thông tin Lãnh Tứ đã Báo về là trùng khớp hoàn toàn.

Nếu như vậy Thánh Độc Giáo cũng có phần rồi, thánh Độc Giáo, Phụng Chiêu đế, thái hậu, chiêu phi nên lấy ai khai đao đây? Ánh mắt loé lên ánh sáng lạnh lẽo.

Không một tiếng động về phòng, thay y phục rồi nhẹ nhàng lên giường,

Tiểu Hoa nhảy lên người nàng dùng móng vuốt cào cào áo nàng giống như đang trách sao nàng không dẫn nó đi.

"ngoan! Ta biết ngươi phải ở trong phòng rất buồn. Mai ta mang ngươi đi có được không?" chi chi chi chi chi..... Dùng móng vuốt chi vào nàng kêu lên vui vẻ.

"Không gạt ngươi mai sẽ cho ngươi theo " sùng nịnh vuốt vuốt đầu nhỏ của hồ Ly. Sau đó nằm xuống đuổi hết suy nghĩ trong đầu ra, nhẹ nhàng ngủ.... Chuyện khác

để mai tính.... Hôm nay là ngày khai mạc Khánh Điền của Ngũ Quốc Đại Điền. Sẽ diễn ra liên tục nửa tháng.

Ngày đầu tiên tổ chức cuộc thi săn bắn, sẽ được tổ chức ở nơi săn bắn Hoàng gia. Nữ quyền cũng được tham dự.

Sáng sớm Nhục Ly đã bị lỗi xuống giường trang điểm ăn mặc. Trang điểm nhẹ nhàng, mái tóc cột cao dùng một cây trâm từ một cổ định, mày vẽ đen hơi ngang mũi cao thẳng thanh tú, môi không son vẫn đỏ đôi mắt có thần sáng như sao, làm người ta ngẩn ngơ.

Nàng cũng muốn tham gia nên mặc kỳ phục màu tím hoa văn Đại bàng sải cánh thập phần anh khí. Lãnh Thế Tuyệt cũng là một bộ y phục giống hệt nhưng vật áo ngắn hơn.

Đôi ủng màu đen tím, đai lưng hắc sắc treo một miếng ngọc bội hình phi long điêu khắc tinh xảo. Mày kiếm mắt Phụng hẹp dài cánh mũi cao thon gọn, gương mặt Lãnh nhưng kiên nghị anh tuấn mười phần.

Hai người đứng chung cứ như một đôi bích nhân trời định. Hoàng mỹ vô khuyết, nữ đẹp như Thiên tiên, thanh nhã không nhiễm bụi trần. Nam anh tuấn hiên ngang khí thế vương giả. Kết hợp lại thật đúng là làm người ghen tị hâm mộ không thôi.

Bách Lý Mạch siết chặt nắm tay đôi mắt ánh lên tia oán độc. Lại thu rất nhanh.

Tao nhả bước đến chỗ Nhục Ly. "Nhục Nhi" ôn nhu kêu lên.

"Ah, sư huynh ta đang định đến tìm huynh" Nhục Ly cười cười nói.

"muội tìm ta có chuyện gì? Mấy hôm nay bận quá không đến tìm muội được. Sau Ngũ Quốc Đại Điền ta sẽ ở lại vài ngày muội có thời gian bồi ta được không?"

"đương nhiên, ta rất rảnh mà ta cũng muốn biết chuyện sau khi huynh rời đi Dược Cốc. "

"ah đúng rồi, giới thiệu với muội đây là Linh Nhi muội muội ruột của ta, Linh Nhi đây là sư muội mà Ta đã nói với muội "

Bách Lý Linh dịu dàng gật đầu "ta là Bách Lý Linh quận chúa có thể gọi ta là Linh Nhi giống sư huynh" hướng Nhục Ly cười ngọt ngào.

Nhục Ly cũng có hảo cảm với cô công chúa này liền cười tươi đáp lại

"Cứ gọi ta là Nhục Ly hay Nhục Nhi là được, sư huynh vẫn chưa có nói cho ta chuyện của huynh ấy, Giờ có người kể cho ta rồi, người không ngại chứ? "

"sao lại ngại, ta rất sẵn lòng ah. ta cũng muốn biết chuyện lúc ca ca ở Dược Cốc ca cũng chẳng nói với ta" Hoi chu môi nhìn đáng yêu cực kỳ.

Bên đây 2 người nói chuyện vui vẻ Bên kia mùi thuốc súng nóng nực. Hôm nay Vân Vương cũng thăm gia thấy Lãnh Thế Tuyệt và Bách Lý Mạch cũng bước đến

"Tam đệ, Lăng Tiêu Đế hảo! Hôm nay xin nương tay rồi "

"khách khí, cũng mong Vân Vương nương tay cho, nghe nói kỳ xạ của Vân Vương xuất quỷ nhập thần, Bản Đế cũng là có dịp để miễn nhãn rồi" Bách Lý Mạch cũng nói vài lời khách khí với Vân Vương.

"Bản Vương thật không dám nhận, nói về Kỳ xạ, Thiên Long quốc ai có thể so với Tam đệ Chiến Vương được đây? Người phải tán thưởng là Tam đệ của bản Vương ah"

"Bổn Vương cũng thật muốn so thử tài nghệ với Chiến Vương Gia đây, nghe danh đã lâu giờ mới có cơ hội phân tranh, cuộc so tài này tính Bổn Vương một phần" Hoài Vương đột nhiên chen vào. Lãnh Thế Tuyệt vẫn im lặng không lên tiếng

Bên đây càng lúc càng đông người hấp dẫn chú ý của những người khác.

AiAiz không ngờ Lăng Tiêu Đế, Chiến Vương Gia, Hoài Vương Gia đều tụ lại một chỗ đúng là đại khai nhãn giới ah..vẫn còn thiếu Không Thái tử của Phụng Chiếu thì đủ Tứ đại danh Tài của Tứ quốc rồi, mỗi người trong đó đều là các vị thần hộ mệnh các nước, được dân chúng ngưỡng mộ danh tiếng lẫy lừng. Đáng tiếc lần này Không Thái tử không đến.

Thật anh tuấn ah, Chiến Vương Gia đúng là anh tuấn tiêu sái, ôi nàng không không chế được tim mình rồi. Bùi Bảo Nhi nhìn Lãnh Thế Tuyệt mà mặt đỏ tim đập. (tái xuất hiện rồi)

Đội đến bên kia người tán đi bớt nàng ta mới lên lúc bước đến.

"tham kiến Chiến Vương Gia! "yếu điệu hành lễ.

Lãnh Thế Tuyệt cũng không thèm nhìn nàng ta. Nhục Ly đã nói ngay cả một ánh mắt cũng không cho người con gái khác.

Thấy hồi lâu mà không ai nâng nàng lên, hơi nghi hoặc ngược mắt nhìn người đối diện, thấy hấn vẫn như thường nàng hơi ỷ khuất ah, chẳng phải nam nhân nhìn thấy nàng diễm đam đáng yêu như vậy sẽ đỡ lên sao?

Cũng không nghĩ nữa, đứng lên bước về phía trước một bước đôi mắt nhu tình như nước nhìn Lãnh Thế Tuyệt mặt thì đỏ hồng, hơi ưỡn ngực hôm nay nàng ăn mặc thật xinh đẹp cổ tình còn kéo cổ áo xuống thật thấp khoe khe ngực thật sâu với hai ngọn núi này nở hút mắt nhìn, nàng không tin Lãnh Thế Tuyệt sẽ không bị nàng mê hoặc.

Ngập ngừng nhẹ giọng nói "Thật ra,...thật ra tiểu nữ đã phải lòng Chiến Vương Gia người từ lâu, luôn mong có dịp để bày tỏ, nhưng thật không có cơ hội..... Hôm nay.... Rốt cuộc cũng có được cơ hội, Bảo Nhi thật không cầu danh phận gì, chỉ mong có thể được bên Vương Gia người là đã thỏa lòng... Người..... " đến khi nàng ngẩn mặt lên thì chết sững...

Nàng ta khi nào thì đến đây còn mang nhiều người như vậy nhìn nàng.

Nhược Ly buồn cười nhìn nàng ta quần bách, lúc này trò chuyện với Linh Nhi, thì gặp Thi Thi và một số tiểu thư nên nàng cũng xã giao nói chuyện lại thấy nàng ta lên lúc tiến đến bên Lãnh Thế Tuyết nàng nổi ý muốn nhìn xem nàng ta làm gì nên rủ mọi người nhẹ nhàng bước đến.

Lãnh Thế Tuyết thấy nàng bước đến nên đã lùi về phía sau đứng với Nhược Ly.

Thành ra lúc này nàng ta nói xong ngược mắt nhìn lên thấy Nhược Ly đang đứng bên Lãnh Thế Tuyết ánh mắt nhìn người điên nhìn nàng, các tiểu thư người hầu xung quanh nén cười đến đỏ mặt. Nàng thật muốn tìm cái lỗ để chui xuống ah.

Chiiiiii.....chiiiiii tiểu Hoa một tay chống lên cổ nàng một tay ôm bụng cười ngặt nghèo, thật không nề mặt mũi người ta mà. Thi Thi thấy tiểu Hoa biểu tình như vậy lại nhìn về Bùi Bảo Nhi không nhịn được phì cười...

"cho người Cao ngạo hôm nay lại không biết xấu hổ, ban ngày ban mặt công khai quyến rũ nam nhân thật đúng là không biết xấu hổ mà. Ta mà là người chắc tìm cái khe chui vào rồi. Làm sao có mặt mũi nhìn người chứ " Thi Thi trào phúng lên tiếng.

Từ khi nàng quen biết Nhược Ly đã hoạt bát hơn, nhất là Nhược Ly đã trị hết bệnh cho nàng, nàng bây giờ có thể múa có thể nhảy là nhờ Nhược Ly ban cho, ai dám đối nghịch với Nhược Ly phải bước qua nàng, dám mơ tưởng tương công của Nhược Ly sao? không biết xấu hổ.

" đúng vậy ah! Thật không biết xấu hổ mà! Không biết nàng ta sao lại có mặt mũi mà gặp người ah?"

" người như vậy sống trên đời chỉ toàn ước vọng nam nhân, àh ta mới nói không phải rồi, ước vọng nam nhân là chỉ những cô nương không đăng hoàng sao ta lại dùng từ như vậy chứ, thật bậy mà " vị tiểu thư này rất ghét Bùi Bảo Nhi, nàng ta ý cha mình quyền cao cứ trèo lên đầu các nàng, hôm nay có dịp sao lại nở bô qua chứ....

Người một câu ta một câu châm chọc làm cho Bùi Bảo Nhi sắc mặt lúc trắng lúc xanh hận tìm không ra một cái lỗ chui xuống luôn.

Nàng là hồn ngọc quý trong tay phụ thân lại là muội muội ruột của Trần tần nương nương mà lại bị bọn họ nhục nhã như vậy, nước mắt chảy ra...

Nhược Ly tất cả là tại cô ta nếu không có tiền nhân đó Chiến Vương Gia sao lại không thích nàng, nếu không phải cô ta nàng đã không nhục nhã như vậy, thù này nàng sẽ trả gấp đôi cứ chờ đó. Phần hận nhìn về phía Nhược Ly sau đó bỏ chạy mất dạng.

Ách nàng vẫn chưa nói hay làm gì nha! Sao lại nhìn nàng? Muốn trả thù sao? Thật mong đợi đừng làm cho nàng thất vọng mới tốt.

Lại nhìn thoáng qua Chỗ Phụng Chiêu quốc, cả người nữa đừng làm ta thất vọng. Khoé môi nhẹ nhếch lên nụ cười thâm ý nhưng cũng thật xinh đẹp...

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42

Tùng tùng tùng tùng tùng tùng tùng tùng! 9 tiếng trống vang lên khai mạc Khánh Điền.

Ngũ Quốc Đại Điền bắt đầu. Thiên Long Đế bước lên đọc diễn văn khai mạc, các hạng mục thi đấu sau đó tuyên bố Khánh Điền bắt đầu. Ngày đầu tiên hành săn thú.

Vòng đầu tiên thi thiện xạ. Mỗi đội 5 người, dùng chim chóc làm mồi, Vì để tránh quá nhiều đội vào vòng chung kết nên giới hạn chỉ 5 đội xạ tiễn nhiều nhất mới vào vòng tiếp theo.

Nhược Ly, Lãnh Thế Tuyết, thái tử và Lãnh Nhất và Trần Văn Bản thị vệ của Thái tử một đội.

Vân Vương, Bùi Nhận con trai của lễ bộ thị lang anh trai của Trần tần. Mai Tiến Nguyên. Phó Lạc thống lĩnh tả vệ quân. Triệu Khai hộ vệ 1 đội.

Đông Lăng quốc cũng 2 đội. Và các nước khác điều là 2 đội. Bách Lý Mạch dẫn một đội. Hoài Vương dẫn một đội. Phượng Chiêu quốc thì do hộ vệ của quốc chủ dẫn đội.

Nhưng chỉ có đội của Lãnh Thế Tuyết có nữ nhân. Ai cũng cười thầm trong bụng nói Nhược Ly chỉ là bình hoa mà thôi.

Tuuuuuuuu..... Tiếng tù vang lên.

Cuộc thi đấu bắt đầu. Nội thị giám ở trong rừng cây thả chim, và bỏ câu lên. Các đội đều giương cung ngắm chuẩn bị bắn.

Để phòng ngừa vì quá nhiều người bắn trúng cùng một con mồi, nên chia ra 2 đội sẽ bắn một lượt.

Đầu tiên đội Vân Vương và đội Của Phượng Chiêu. Đội Vân Vương bắn được 45 con. Đội Nước Phượng Chiêu được 38 con. Đây cũng là Chiến đấu ngầm giữa các nước.

Đến lúc cuối còn lại đội Lãnh Thế Tuyết và Hoài Vương "Chiến Vương! Bỏn Vương muốn đấu với người xem thử xem Tiến Pháp người hay ta lợi hại " cũng không chờ Lãnh Thế Tuyết gật đầu đã phi ngựa lên trước.

Đốt đầu thả 10 con mỗi bên trứng 5 con. Lần sau thả 20 con Lãnh Thế Tuyệt bắn trứng 6 con Hoài Vương trứng 5 con. Nhược Ly trứng 5 con. Thái tử và Lãnh Nhất mỗi người một con.

Bên phe Hoài Vương chỉ trứng 7 con. Sắc mặt hần dờ tệ. "Hừm, đất ý quá sớm " lần sau lại thả 30 con.

Lãnh Thế Tuyệt lại bắn được 8 con Nhược Ly 7con Hoài Vương 8 con. Còn bọn Lãnh Nhất và Thái tử mỗi người 2 con. Sắc mặt Hoài Vương đen thui rồi.

Lần thứ 3 thả 40 con Lãnh Thế Tuyệt 10. Nhược Ly 10. Lãnh Nhất 4, thái tử và Trần Văn Bản mỗi người 2 con bên Hoài Vương được 12 con.

Lần 5 Lãnh Thế Tuyệt lại giương cung nhắm lên trời bắn đột nhiên một tiếng xé gió vang lên, một mũi tên đã đến trước ngực Lãnh Thế Tuyệt

" Gia cẩn thận! " " tam đệ " Lãnh Nhất và thái tử cùng la lên.

Lãnh Thế Tuyệt đang trong lúc giương cung cấp tốc lui về sau nhưng mũi tên vẫn tiếp tục đi tới Lãnh Thế Tuyệt buông cung tên, muốn Đưa tay bắt lấy mũi tên thì phía sau một mũi tên khác sượt qua vai Lãnh Thế Tuyệt bắn trúng đầu mũi tên kia cũng không dừng lại từ đầu mũi tên chẻ thẳng đến đuôi rồi vụt đi

"aaaaa" phật! Một người trong nhóm của Hoài Vương trúng tên rớt xuống ngựa. Mũi tên xuyên qua vai trái hần vút qua đến cái cây phía sau mới dừng lại nhưng chỉ còn đuôi tên mà thôi. Bởi vì toàn bộ cây tên đều cắm vào thân cổ thụ.

Mọi người hút một ngụm khí lạnh, phải có lực công kích và kỹ thuật Thế nào mới khiến cho mũi tên chẻ thẳng một mũi tên khác rồi xuyên qua người cắm thẳng vào thân cây ah...trong Đới của Thiên Long quốc khi nào có người tài ba như vậy ah?

Là Thái tử? nhưng không đúng Thái tử ở bên trái, Lãnh Nhất? Cũng không phải Lãnh Nhất ở bên phải mà mũi tên là từ phía sau, đúng rồi.

Phía sau!!! Mọi người chột sững người nhìn về phía sau Lãnh Thế Tuyệt.

Là nàng ta!!! Không thể nào? Lãnh Thế Tuyệt cũng rất ngạc nhiên, không ngờ Ly Nhi xạ tiễn lại giỏi như vậy. Nàng đúng là không thể rời mắt, vừa rời mắt không nhìn nàng nàng lại tỏa ra ánh sáng, tài năng của mình. May mắn nàng là Ly Nhi của hần ah.

" Lãnh Nhất, bắt trời tên dám hành thích Vương Gia về phủ"

" ta không hành thích Chiến Vương, chỉ trượt tay mà thôi. Vương Gia người phải giúp thuộc hạ " hần quát lên lại quay sang cầu xin Hoài Vương.

Hoài Vương hơi khó xử " Đây là Bồn Vương quân giáo không nghiêm, Bồn Vương hướng Chiến Vương thay mặt hần tạ tội."

" tạ tội thì không dám, chỉ cần Hoài Vương giao hần cho ta là được, ta tin Hoài Vương cũng không biết hần sẽ hành động như vậy " Lãnh Thế Tuyệt lạnh giọng nói, coi như cho hần một cái thang

" Vương Gia! Ta là người Nam Vũ Quốc, muốn trị tội ta cũng phải là người Nam Vũ Quốc. Dù người trị tội chết ta cũng sẽ không chớp mắt sợ hãi. Với lại ta thật không có ý. Người phải giúp ta. " một câu 2 ý. Hần là người Nam Vũ Quốc thì Thiên Long quốc không có quyền xử Lý hần, nếu Hoài Vương đưa hần ra chính là sự Thiên Long quốc.

" Đây là người của Bồn Vương. Bồn Vương sẽ điều tra và cho Chiến Vương một cái công đạo. " hần lãnh giọng lên tiếng. Không phải hần không biết tên này có vấn đề, nhưng hần ta đã nói như vậy thì lại là sĩ diện một nước dù muốn hay không hần vẫn phải giữ hần ta , xem ra thật không đơn giản tên nội gián này đã ở bên cạnh hần lâu như vậy. Lạnh lẽo nhìn tên đang quỳ dưới đất .

Nhược Ly im lặng nhìn Hoài Vương. Lại nở một nụ cười Tuyệt sắc khiến Hoài Vương ngẩn người.

" Hoài Vương Gia! Người có nghe câu nói hoạ hổ hoạ bì nan hoạ cốt. Tri nhân tri diện bất tri tâm. Ai biết đâu được hần có phải là gian tế nước khác phái đến bênh cạnh người, đến đây thích sát Chiến Vương sau đó đổ tội cho người? Hay là Hoài Vương ngài không muốn chân tướng được rõ ràng? " Nhược Ly sắc sảo hỏi làm Hoài Vương á khẩu.

" Nhưng mà ai cũng biết Hoài Vương người làm người chính trực, đình thiên lập Địa, đầu đội trời chân đạp đất, là một nam nhân chân chính làm người ngưỡng mộ, sẽ không bao giờ làm chuyện bỉ ổi lên lúc, hay che dấu phạm nhân đâu. Người nói có phải không?" Nhược Ly vừa tát hần một cái lại ngọt ngào dùng kẹo dỗ hần, chiêu vừa đánh vừa xoa này thật làm cho người lằng lằng vừa đắng vừa ngọt lại không thể nhổ ra. Chỉ được nuốt vào.

Thiên Long Đế nãy giờ vẫn quan sát chuyện bên này nên khi Nhược Ly ra tay ông cũng thấy rõ, giờ đối đáp trôi chảy với Hoài Vương mà khí Thế có hơn chứ không kém, ông càng thích con dâu này hơn rồi. Phải kêu Tuyệt nhi nhanh thủ nàng vào của nếu không lại có người dụ dỗ đi mất nha.

Lãnh Nhất thì vui vẻ không thôi, Vương Phi ah người thật cừ, làm cho tên Hoài Vương này không thể không theo. Đúng là thần tượng mà, quá bua đi. .

" hướng chi... " ngừng một chút lại nói tiếp "Đây là Thiên Long Hoàng Triều, người đến là khách nào có đạo lý chủ nhà lại để khách bận rộn hay bị hăm oan chứ? Nếu bất kỳ ai trong chư vị đến Thiên Long mà bị uy khuất gì, Thiên Long quốc sẽ dốc toàn lực ra cho các vị một cái công đạo, còn giờ là Chiến Vương của chúng ta bị ám sát tuyệt đối phải do chúng ta làm chủ, điều tra chân tướng! " giọng điệu quyết liệt không cho người phản kháng.

Hoài Vương đúng là nuốt không trôi nhỡ cũng không được. Hần thật không luyện tiếc gì tên này danh dự không thể mất mà thôi. Nếu hần nhượng bộ thì chấp nhận thua Chiến Vương và Thiên Long quốc rồi. Không được phải làm sao đây?

Ah có rồi, nhân thần hần sáng lên nhìn về phía Nhược Ly mở miệng " Bồn Vương đáp ứng yêu cầu của Thiên Y quận chúa và Chiến Vương chỉ có điều phải thắng Bồn Vương. Thế nào? "

" ah, ta cũng thật tò mò "

" Bồn Vương và Thiên Y quận chúa thi đấu xạ tiễn chỉ bắn 3 tên, cũng như trước ai nhiều con mồi hơn người đó thắng. Người dám tiếp? Nếu không thử Bồn Vương

không giao hấn ra "

hahaha xem xem các người còn muốn mang hấn đi, dù xạ nghệ nàng ta rất cao kết quả vẫn thua mà thôi. Huống hồ nàng chưa chắc dám nhận lời thách đấu. Nếu lúc này hấn yêu cầu như vậy, mọi người sẽ khinh bỉ hấn, nhưng sau khi nhìn thấy tiền Pháp lợi hại của Nhượng Ly lại sẽ không như vậy.

Nhìn hấn đắc ý cười, Nhượng Ly lắc đầu nhẹ cười trả lời " được "

" người không cần miễn cưỡng, ta sẽ lấy lại công đạo cho Chiến Vương uh? Há? " hấn tưởng nàng sẽ từ chối nên huyền thuyên một hồi mới suy nghĩ lại lời Nhượng Ly gật mình kêu lên.

" đồng ý??"

Gật gật đầu, Nhượng Ly hơi buồn cười, người ta nói Hoài Vương anh minh thần võ, cái gì mà Thần bảo hộ của Nam Vũ Quốc. Lời đồn đúng là không đáng tin cậy mà..

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: CHƯƠNG 43

"Chuẩn bị, thả " tiếng nội thị giám vừa dứt lời thì một đàn chim bay loạn lên không.

Do chỉ bắn 3 tiễn nên chim chóc được thả một lượt. Vút..... Tiếng xé gió vang lên mũi tên lao vút đi đến khi rơi xuống đã cắm vào đó 5 con chim nhỏ. Vút lại một mũi tên khác rơi xuống cắm đầy chim cũng là 5 con, mọi người hồi hộp nhìn về giữa sân..

Nàng ta chỉ may mắn mà thôi, lần sau đừng mơ, vút... Lại một mũi tên... Phập. Tên cắm chắc lên trên thân cây nhưng không có con chim nào đó, bắn trượt sao? bịch! bịch bịch bịch.... Bịch bịch liên tiếp 10 con chim liên tục rơi xuống đất.

Nhượng Ly một tiễn bắn hạ 10 con chim, đúng là Hy hữu mà, lập tức tiếng vỗ tay hoan hô dậy trời vang lên. " Thiên Y quận chúa, Thiên Y quận chúa tất thắng ! Tất Thắng! " mọi người reo hò.

Hoài Vương đen mặt trên trán mấy sợi gân xanh đều nổi lên. Chết tiệt! Sao nàng ta lại làm được như vậy? Quái thai mà! Rút tên thứ 2 ra, vút.....

Hấn muốn thắng nàng chỉ còn cách này thôi, nhắm ngay tên của Nhượng Ly mà bắn

kẹt! Mũi tên va vào tên của Nhượng Ly làm đường tên lệch hướng..chơi xấu sao? Nhìn thoáng qua Hoài Vương Nhượng Ly nhếch mép nếu đã vậy đừng trách nàng không lưu tình, vận chuyển nội lực nhẹ hướng mũi tên, tên đang lệch hướng sau khi được nội lực của Nhượng Ly điều khiển lập tức không bay lệch nữa mà xuyên qua từng con từng con mũi. Mà mũi tên của Hoài Vương đã rơi xuống này giờ rồi, kết quả ai thắng ai bại đã rõ. Mặt Hoài Vương đỏ lên, "hừ " phẩy tay áo bỏ đi lưu lại tên lúc này, hấn có muốn bắn tiếp tên thứ 3 kết quả cũng vậy mà thôi.

" Lãnh Nhất lập tức dẫn hấn về trong trướng. Kỳ lạ là Hấn không phản kháng cũng không kêu la mà nghe lời đi theo Lãnh Nhất. sau khi thu thập xong, chờ đến giờ Ngọ mới bắt đầu vòng 2, lúc này bọn Nhượng Ly và Lãnh Thế Tuyết trở về trướng bỗng.

" Vương Gia, Vương Phi! Hấn từ lúc về đến giờ vẫn không nói câu nào cả " Lãnh Thế Tuyết lại Nhìn qua Nhượng Ly,

" Chàng nhìn ta làm gì? Ta có làm gì hấn sao?"

" Nếu không phải nàng ai lại có bản lĩnh vô thanh vô thức làm hấn im lặng như vậy? " Lãnh Thế Tuyết sùng nịnh nhu nhu đầu Nhượng Ly.

" thông minh " Nhượng Ly cười khen một câu rồi vẫy tay một cái hấn đã trở lại bình thường chỉ là không hoạt động được.

" Người đã làm gì ta?"hấn hét lên, chủ nhân đã nói Hoài Vương là người sĩ diện,sẽ không để người mang hấn đi, chỉ cần lúc đó không bị mang đi chủ nhân sẽ Cứu hấn

" Không gì. Chỉ làm người không hoạt động được thôi, thế nào, khó chịu sao?" hỏi hột nói

"Người tiện nhân này! "

Chát chát chát Lãnh Nhất vung tay ba cái tát thật mạnh rơi vào mặt hấn cũng không nhẹ. Khiến mặt hấn nháy mắt sung lên miệng phun ra một ngụm máu.

" nói chuyện cho sạch sẽ, ta không ngại biến người khác thành một tên vô sĩ đâu " Lãnh Nhất hung ác nói. " Ta thật không có cố ý....."

tách! Nhượng Ly búng tay một cái hấn liền im lặng

" thân phận người ? "

" hộ vệ của Hoài Vương "

" chủ nhân của người là ai? " "

là quốc chủ Phượng Chiếu quốc "

" mệnh lệnh của hần là gì? "

" có cơ hội lập tức giết Chiến Vương " hỏi tới đây mọi người cũng đã biết.

" mang hần về thiên lao!" " xem ra có người không chịu đựng nổi nữa! " khoe môi nhẹ nhấc.

" mục tiêu vẫn là chàng ah! Có ta ở đây không ai có thể phung hại tới chàng" Nhục Ly kiên định, thần sắc rất nghiêm túc.

" Ta cũng sẽ bảo vệ nàng, dù là ai ta cũng không cho phép hần làm hại nàng!"

" Ukm! Ta tin chàng! " đến giờ ngo mọi người tập trung trong sân trường bắn ngoài bia rừng.

Thiên Long 2 đội được vào vòng trong, Cao Ly thì không có đội nào, 3 nước khác mỗi nước 1 đội, sẵn bắn tổ chức trong rừng, mỗi tên mỗi đội sẽ có ký hiệu. Đến lúc mặt trời xuống núi sẽ kết thúc. Mọi người thúc ngựa chạy vào rừng.

"Chia nhau ra sẽ săn được nhiều hơn, ta và Nhục Ly, Lãnh Nhất người đi bảo vệ Thái tử. " Lãnh Thế Tuyết phân phó.

" được " Rồi chia nhau đi. Nhục Ly và Lãnh Thế Tuyết trên đường đi hạ được rất nhiều con mồi. Đi được khoảng hơn 1 canh giờ. Đến sâu trong rừng, ở đây cây cối rậm rạp.

Lãnh Thế Tuyết và Nhục Ly dừng ngựa lại, Xào xào! Xào xào.. Tiếng lá cây xen vào nhau. " rút cuộc cũng xuất hiện ! " " đội thật lâu ah!"

Vút!!! phía trước chợt xuất hiện rất nhiều hắc y nhân.

"30 người hơn nha, đúng là chịu bỏ vốn luyện mà " Nhục Ly thấp cười như vô hại.

" Thế Tuyết ta và Chàng cả xem ai hạ được nhiều hơn? " nghịch ngợm nháy mắt,nói như là ta với chàng ai ăn cơm nhiều hơn.

" Không biết sống chết, 2 người các người tưởng sẽ thoát được sao?" hắc y nhân bị ngó lơ kia tức giận.

" vậy sao?" Lãnh Thế Tuyết lạnh giọng. Không biết là người kia quá tự tin hay là chờ không nổi nữa. Vận nội lực vào kiếm nhanh như chớp hướng tới tên vừa nói.

vút! Keng!! Hai thanh kiếm chạm vào nhau, tên hắc y nhân kia bị bức lui về sau 3, 4 bước mới đứng vững. Lãnh Thế Tuyết cũng âm thầm ngạc nhiên, kiếm vừa rồi hần sử dụng năm thành công lực chỉ bức lui đối phương. Xem ra lần này bọn họ muốn dốc lực rồi.Hắc y nhân kia vẫn chưa dùng hết sức. Khoe môi nhấc lên một nụ cười khác màu, đã lâu rồi chưa gặp được đối thủ xứng tầm

Nhục Ly vẫn đứng im lặng quan sát, nàng vẫn chưa muốn động thủ, nàng cũng phát hiện bọn họ chỉ muốn đối phó Lãnh Thế Tuyết, không hề có ý tấn công nàng.

Đúng vậy! ở quanh đây vẫn còn người ẩn nấp giám thị bọn họ. Nhếch mép cười khẩy. Tìm ra người đó trước đã. Nhắm mắt lại, Nàng mở rộng cảm giác cảm nhận.

Không đến mười hô hấp sau đột nhiên biến mất, mấy hắc y nhân đứng gần giật mình, người đâu? Bọn họ được lệnh không được phép làm bị thương nàng nên vẫn không động thủ với nàng, giờ người mới đây sao lại mất rồi?

Người đang quan sát ở trên tàng cây gần đó cũng giật mình kinh ngạc, người đâu?

Soạt! Sau lưng hần chỉ kịp quay đầu lại đã bị điểm huyết, tay chân không động đậy cũng không nói được chi biết giương mắt phản nộ nhìn Nhục Ly.

"Đừng nhìn như vậy ah, ta sẽ ngại ngùng " Nhục Ly tựa cười nói với hần. " trước cứ tạm thời ở đây, ta làm xong việc sẽ tới đón người " nàng đã điểm huyết đạo tuyệt sẽ không ai giải được.

Xử Lý râu ria trước cái đã. Nhẹ nhàng lướt đi, một khắc thời gian, những hắc y nhân ở ngoài vòng Chiến điều ngã xuống đất bất tỉnh.

Lãnh Thế Tuyết này giờ đã giải quyết được mười mấy tên phía trong

" Ta thắng! " Nhục Ly đến trước mặt hần cười nói, nàng không muốn giết bọn họ, thật bần ah. Nên nàng chỉ làm bọn họ ngất mà thôi.

" được rồi, nàng thắng muốn ta thưởng gì? " Lãnh Thế Tuyết cũng hùa theo nàng

" ta suy nghĩ ah, hay là thưởng chàng cho ta, có được không Mỹ nhân? " nàng ngả gối Đưa tay nâng cằm hần. Nàng phát hiện hần lúc này rất là có sức hút ah. Lãnh liệt lại thêm một chút dã tính khí Thế sát phạt, thật hấp dẫn, có phải thẩm mỹ quan của nàng có vấn đề hay không. Càng lúc càng nhìn hần thuận mắt. Chẹp! Không lẽ như người ta nói già mà mê trai chứ? Bệnh hao sắc Bọc phát rồi sao?

Nhìn nàng đùa giỡn hần rồi lại đắm chiêu thất thần. Thấy đáng về thất thần của nàng. Thật đáng yêu chết được. Nhịn không được cúi xuống ngoạn lấy môi nàng... Ua! Nàng đang trên hần sao giờ lại bị hôn ah! Tên lợi dụng thời cơ này.

" e hèm! Khụ khụ! " Thái tử mất tự nhiên hần giọng. Hần đã đến được một lúc rồi nhìn hai người không xem ai ra gì mà khanh khanh ta ta, xem như chốn không người sao? Thật là!

" đến lúc nào? " Lãnh Thế Tuyết lạnh mặt hỏi, nhìn kỹ sẽ thấy trên tai hần có vết hồng khả nghi. Nhục Ly nhìn thấy cố nhịn không được, cười run người luôn.

Lãnh Thế Tuyết hết biết nói gì với tay ra sau vỗ bốp một phát vào mông nàng. Nhục Ly đang cười xựng lại liếc mắt nhìn Lãnh Thế Tuyết, Lãnh Thế Tuyết thấy thoảng vui vẻ khoe môi nhếch lên.

Đúng thật là cảm giác thật tốt ah,mềm mại co dãn, đàn hồi rất tốt ah..tên ngốc này! Dám xoa mông nàng! chân dùng sức dẫm thật mạnh lên chân Lãnh Thế Tuyệt.

Hút một ngụm khí lạnh, nàng đây là cố ý ah. Nhưng vẫn Ngoan ngoan bỏ tay ra, một bộ vẫn còn tiếc nuối.

Lãnh Nhất đồ mắt rồi, Gia ah người có thể dùng như vậy sao? Khi dễ hấn không có ai sao, hừ hấn nhất định tìm một người cho Gia xem.

Thái tử hết nói nổi rồi, có cần liếc mắt đưa tình như vậy không?

"Thái tử" Trần Văn Bản mang một nhóm người đến "mang bọn họ về phủ " Thái tử phát tay. Từ lúc vào rừng bọn họ đã theo kế hoạch

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: CHƯƠNG 44

Lãnh Thế Tuyệt sẽ dự định xuất hiện , Lãnh Nhất bảo vệ thái tử một lúc sau sẽ đến để đảm bảo an toàn, Trần Văn Bản trở về mang người đến. Bây giờ kế hoạch đã thành công, tới lúc sân thú rồi.

" đi thôi, xem ai sẽ săn nhiều hơn " Thái tử lên ngựa phi đi để lại một câu.

" Không lượng sức " Lãnh Thế Tuyệt bỏ lại một câu ôm Nhượng Ly lên ngựa cũng phi đi vào sâu trong rừng.

Trước lúc đi Nhượng Ly dặn dò Lãnh Nhất mang tên ở trên tảng cây về Vương Phủ rồi trở lại đây. Không phải nàng không tin Thái tử nhưng chuyện gì cũng phải nằm trong tay mình mới thật an tâm.

Tới khi mặt trời lặn, tất cả mọi người đều trở về ngoài bìa rừng.

"Sư muội, thế nào? Có mệt không? " Nhượng Ly vừa xuống ngựa Bách Lý Mạch đã tới ân cần hỏi.

" muội tốt lắm, sư huynh không cần lo lắng! Không biết chừng muội săn còn nhiều hơn huynh nha! " nháy nháy mắt với Bách Lý Mạch.

"Ah vậy phải xem lại rồi, huynh chưa chắc sẽ không thắng được muội " cười ôn nhu.

" Hi hi vậy chờ xem muội sẽ không thua huynh đâu " Nhượng Ly cười tươi với Bách Lý Mạch.

Chi chi chi... Tiểu Hoa chui ra khỏi áo Nhượng Ly nhảy sang người Bách Lý Mạch

" oh, tiểu hồ Ly sao? " Bách Lý Mạch ôm tiểu Hoa lên

" nó tên là tiểu Hoa, đúng rồi nó ở Dược Cốc. Tiểu Hoa người biết sư huynh sao?" Tiểu Hoa thường rất không thân thiết với ai trừ nàng và Lãnh Thế Tuyệt chỉ bọn Lãnh Nhất mới chạm được vào người nó.

" chi chi chi " gật gật đầu, giọng vuốt nhỏ chỉ Nhượng Ly lại chỉ vào Bách Lý Mạch. Nhìn đáng yêu cực kỳ. " Tiểu Hoa sao, tên rất dễ thương " dùng tay xoa xoa đầu tiểu Hoa.

Tuuuuuuu!!!!... Tiếng tù vang lên, nội thị giám và thị vệ đã mang con mồi về đến lúc tổng kết rồi..

Tổng mỗi đội điều săn rất khá, kết quả đội Lãnh Thế Tuyệt, Bách lý Mạch, Hoài Vương đứng đầu.

Kết thúc ngày đầu tiên, Thiên Long quốc đạt được kết quả rất khả quan. Nếu hôm nay không mất thời gian với bọn thích khách đội Lãnh Thế Tuyệt đã thắng áp đảo rồi. Nhưng mà kết quả như vậy vẫn rất tốt.

Trên đường về phủ Lãnh Thế Tuyệt lại tìm cách ăn đậu hủ của Nhượng Ly. Tên này càng lúc Càng háo sắc, Nhượng Ly nhìn trời than thở.

" Gia! Người đã mang đến " đưa vào đi, xem ra nên đưa bà ta và hấn xuống rồi. Nhân chứng hiện tại có rất nhiều, đều do Ly Nhi bắt được ah... Đúng là Ly Nhi của hấn mà,

Lãnh Nhất nhìn trời, Gia đừng có dọa người như vậy chứ! Người mà cứ cười Ngốc ghêch như vậy sẽ mất hình tượng lắm biết không?

" người là người của ai? Thái Hậu? Phượng Chiếu quốc chủ? " tên thích khách gật bắn người. Không thể nào. Sao hấn lại biết? Không có khả năng, chủ nhân làm luôn rất sạch sẽ, vậy chỉ là đoán mà thôi. Quyết định xong chủ ý hấn mở miệng

" Nếu ta nói người sẽ không giết ta? "

" ta muốn giết, người sẽ không sống tới giờ "

" được ta tin người, ta là người của Thái Hậu."

" oh! "

Thái độ hời hợt làm tên thích khách yếu tim, "ta không có nói dối, ta là hộ vệ bên cạnh Thái Hậu. Nếu người không tin có thể điều tra người bên cạnh Thái Hậu "hắn quỳnh quảng nói ra.

"Thái Hậu vì sao muốn giết ta?" như bắt được cọng rom cứu mạng hắn vội vàng nói "Thái Hậu muốn nâng đỡ Vân Vương Gia lên để vị, người là trở ngại lớn nhất. Sau khi giải quyết xong người sẽ dễ dàng đối phó Thái tử, Vân Vương và Chiêu phi không tham gia vào chuyện này "

Lãnh Thế Tuyệt vẫn im lặng làm hắn toát mồ hôi. Hắn đã theo dận dò của chủ nhân Lãnh Thế Tuyệt sẽ không phát hiện ra. "đem hắn đưa xuống, trông coi cẩn thận "phản phó cho Lãnh Nhất xong phát tay áo xoay người rời đi.

Trong phòng "Đúng như nàng nói, Thái Hậu chỉ là tốt thí trên ván cờ của hắn mà thôi, hắn muốn bảo vệ Vân Vương và Chiêu phi,đem Thái Hậu ra làm bia đỡ hay có mục đích khác, tạm thời vẫn chưa rõ,nhưng chắc chắn Thái Hậu đã không còn tác dụng nữa. "

"ta nghĩ Thái Hậu và Vân Vương chỉ bị lợi dụng mà thôi, mục đích thật sự của hắn là bản đồ bảo tàng Thương Lam Đê lưu lại, người thừa kế ngai vị mới biết được bản đồ nằm ở đâu. Vân Vương cũng chỉ là một con cờ để hắn nắm Thương long quốc trong tay."Nhược Ly nhíu mày lên tiếng

"nên bây giờ hắn muốn đưa Thái Hậu ra, một muốn thử xem chúng ta đã biết được những gì, hai cũng nhẹ nhàng phủi sạch quan hệ." Lãnh Thế Tuyệt lạnh giọng tiếp lời. "Ta nghĩ hắn tiếp theo sẽ không đối phó với ta nữa mà sẽ ra tay với tam đại gia tộc, người chúng ta phải đi cũng không có tin tức gì nhiều. Ta nghĩ giờ nên tập trung vào tam đại gia tộc "

"hiện tại vẫn chưa đủ bằng chứng để vạch trần hắn, dù gì hắn vẫn là quốc chủ một nước, chuyện thật không dễ dàng như vậy. Trước khi có đủ lực lượng không nên manh động, nhưng. " ngừng một chút lại nói tiếp "nhưng mà xử lý một số người thì không có vấn đề. "Nhược Ly lạnh lẽo lên tiếng.

Đôi mắt xinh đẹp hơi híp lại trong mắt ánh ra ánh sáng lạnh lùng không giống như bình thường, Lãnh Thế Tuyệt nhìn ngây người, nàng lúc này thật khác ah.. Cảm giác rất mạnh mẽ và sắc bén.

Hồi thần "Chàng nhìn ta làm gì? ngày mai thi đá cầu ta sẽ không đi, thật nhàm chán. Ta muốn ngủ trưa "Nhược Ly ghét ghét nói.

"được rồi, mai ta sẽ dặn bọn họ không đánh thức nàng, nàng muốn thì cứ ở nhà ngủ nhưng phải ăn biết không? "cung chiêu hôn lên tóc nàng cẩn dặn. Tóc nàng rất thơm, là mùi hoa lan thoang thoảng vừa mới tắm xong, thật thơm lại rất mềm mượt ah. Tham lam hít thêm vài hơi lại hôn thêm vài cái. Nhược Ly cũng kệ tên vô lại đang ăn đầu hủ của nàng. Cùng người mình yêu thân thiết sao lại ghét chứ. Nàng lại cảm thấy hạnh phúc thôi.

"được! Sẽ không để đói bụng "nàng ngọt ngào trả lời. "Gloan lắm, mai ta phải đi, Ta không thể vắng mặt trong Đại Điền, nàng không muốn đi thì cứ ở lại nhà."

"Uh "gật đầu đồng ý Nhược Ly chủ động hôn lên môi Lãnh Thế Tuyệt vừa chạm vào môi hắn đã bị đảo chủ thành khách.

Cái lưỡi nhẹ nhàng vờn quanh trong khoang miệng Nhược Ly đầu lưỡi quấn quýt trên chọc lấy lưỡi nàng, hô hấp hỗn loạn và dồn dập. Đầu nàng như trống rỗng, chỉ còn lại âm thanh môi lưỡi giao nhau.

"Ukm" hết hơi Nhược Ly dùng tay đập vào vai hắn.... Lãnh Thế Tuyệt lưu luyến buông môi Nhược Ly kéo theo một sợi chỉ bạc, người này thật là muốn ăn nàng vào bụng luôn sao? Quảng cho hắn một cái liếc mắt thật sắc.

Nhưng nàng không biết là vừa mới hôn xong mặt nàng hồng nhuận, hơi thở Phập phồng môi thì hơi sưng đỏ mắt ánh nét phong tình. Cái liếc mắt nàng cho là sắc bén kia vào mắt Lãnh Thế Tuyệt hết như đang quấy rầy hắn, tâm hắn thật ngứa nơi nào đó trên cơ thể lập tức có phản ứng.

Hơi thở bị đè nén lập tức cuối đầu đoạt lấy môi Nhược Ly "Ukm...buông.. "Nhược Ly dùng sức muốn đẩy hắn ra. Nhưng giờ hắn đã không nhượng bộ nữa tay nắm lấy hai tay Nhược Ly để lên đầu ngã người xuống để lên người nàng dùng sức hôn, tay còn lại cũng không yên phận nhẹ xoa lên eo nàng có xu hướng dần lên trên,

"um." Nhược Ly sống đã ba mươi mấy năm lần đầu bị cưỡng hôn ah. Cảm xúc xa lạ làm người nàng nóng dần lên. Thấy nàng không còn phản kháng mà mềm nhũn người, Lãnh Thế Tuyệt buông môi nàng ra....

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: CHƯƠNG 45

Môi nhẹ nhàng lướt xuống cảm lại xuống một chút đến Cổ nàng nhẹ liếm mút để lại những dấu hôn đỏ chi chít "ư "nàng nhẹ than một tiếng làm người hắn càng khó chịu, kêu gào muốn nàng.

Tay không nhàn rồi xoa nhẹ dần lên cách lớp áo nhẹ xoa nắn nơi đầy da của nàng "Ukm... U".. "khẽ rên nhẹ, tiếng rên nhẹ kia như mồi lửa ah,người hắn đang nóng đến sắp cháy nàng lại châm lửa vào hắn triệt để bốc hỏa rồi.

Tay xé mở dạt áo nàng hai ba cái áo ngoài, Trung y, áo trong đều rơi xuống đất, chỉ còn lại chiếc yếm màu đỏ ôm lấy khuôn ngực no tròn nảy nở. "ực "nuốt Nước miếng, hấp dẫn chết người ah..môi khẽ chạm vào xương quai xanh tinh xảo đẹp đẽ như không muốn bỏ qua chỗ nào trên người nàng mà hôn xuống, tay cách lớp vải mỏng của áo yếm nắm lấy một bên nảy nở của nàng nhẹ bóp, "ummm" khẽ rên lên người nàng hơi run rẩy.

Khẽ ngán đầu nhìn nàng gương mặt cả cổ lộ tai đều đỏ hồng, hàng lông mi thật dày khẽ nhích, đôi môi hé mở như đang mời gọi phát ra âm thanh rên rỉ mê người. Cuối người xuống dùng miệng khẽ hấp một bên ngọc thỏ của nàng, làm người nàng run lên. Khẽ dùng răng cắn nhẹ đỉnh nhụy hoa vừa mới cứng lên làm nàng hét lên "ahh.. đau...a "giọng nói hơi nũng nịu quấy rầy vang lên. Làm hắn sắp không nhịn được mà ăn nàng.

Khẽ buông môi nhìn áo yếm vì nước miếng của hắn mà dán sát vào nhụy hoa hơi thờ Phập phồng trong Càng dâm Mỹ, Đưa tay dứt khoát xé luôn áo yếm đập vào mặt là đôi ngọc thô trắng muốt mịn màng, đỉnh nhụy hoa hồng tươi vì bị hắn cắn mà phiem đỏ hơi ướt ác. Theo hơi thở của nàng mà Phập phồng từng chút, đúng là không gì hấp dẫn hơn được.

Nhìn không được nữa Đưa tay bắt lấy một bên nhào nặn xoa nắn, miệng lại ngậm lấy nhụy hoa bên kia mà dày xéo, tay còn lại cũng tham lam lần mò xuống dưới. Tay hắn chạm vào bụng nàng nhẹ vuốt ve, lại xuống thêm một chút cách lớp quần chạm vào nơi thần bí của nữ nhân nhẹ xoa. Nhược Ly run bắn người lên, thật kích thích "Ukm... Thế Tuyệt " vô thức gọi tên hắn làm hắn hưng phấn không thôi.

Tay bạo dạn hơn chui vào quần nàng. Lúc này, hắn ngửi thấy mùi máu tươi nhàn nhạt. nhìn lại sắc mặt Nhược Ly đã không đỏ như lúc nãy mà tái xanh. Như bị tạt một thao nước lạnh, quần hôn lập tức ngồi dậy ôm Nhược Ly lên lộ lẳng hời

"Ly Nhi nàng có sao không? Đau ở đâu sao?" nhìn hắn sợ như vậy nàng nhìn cười muốn chết, này không phải tại nàng nha, ai biết đang lúc gây cấn nguyệt sự của nàng lại tới chứ? Nhìn hắn đang lửa nóng hưng hực bị gọi một gáo nước lạnh nàng lại mắc cười. Thấy vai nàng run run tưởng nàng đang khóc.

Cuốn quýt không biết làm sao lấp bấp mờ miệng "ta.. Ta thật xin lỗi, nàng đừng giận, ta sẽ không dám đối nàng vậy nữa, đừng khóc, đừng khóc mà! "hắn nghĩ nàng vì bị hắn làm cho sợ hãi mới như vậy.

"Hức Hi hi hi, ngốc! "nâng mặt Nhược Ly muốn lau nước mắt cho nàng lại thấy nàng đang cong mắt cười khúc khích. Một dấu chấm hỏi thật to hiện ra trên mặt hắn.

"nói chàng ngốc còn không chịu, đúng là ngốc chết mà "Nhược Ly cười muốn đau bụng luôn. Mặt hắn lại càng ngờ ra "Ah..ukm. nguyệt sự của ta đến! "nàng hơi đỏ mặt nói.

"nguyệt sự?"hắn Ngốc nghếch lặp lại lời nàng. Sau đó tức giận gầm lên "nàng nói nguyệt sự của nàng đến? Hừ! "vô tội gật đầu. Nhìn khoe mắt nàng vẫn đang mang ý cười hắn hận đến nghiến răng, "nàng đợi đó cho ta! Tưởng giờ ta không trị được nàng thì lên mặt sao?"trừng nàng nói,

Lắc lắc đầu nàng có làm gì đâu nha! Nhìn biểu tình vô tội của nàng Thật xấu chộc hắn phát hỏa lên lại lấy thao nước lạnh tưới vào. Hưng hăng hôn nàng đợi nàng thờ không nổi nữa mới buông ra, "Hừm đợi nguyệt sự của nàng hết xem ta làm sao trị nàng, "Nhược Ly lạnh sống lưng lấy, có cần như vậy không ah, nàng đâu có cố ý làm hắn dục hoá đốt người chứ. Biểu biểu môi không nói gì.

Sáng hôm sau lúc Lãnh Thế Tuyệt thức dậy đi vào cung Nhược Ly cũng đã thức, nhưng vẫn nằm im giả bộ ngủ, vì lúc nãy nàng vừa liếc mắt thấy trên áo trắng của Lãnh Thế Tuyệt có một vết đỏ rất ư là chói mắt, tối qua hắn không chịu về phòng ngủ mà ôm nàng ngủ tới sáng, hôm qua sau khi thu thập xong thì mới ngủ ai ngờ được lại đây sang người hắn chứ, thật mắc cỡ chết được!

Nhược Ly không tiếng động làm con dâ điều rút đầu vào Chấn, Lãnh Thế Tuyệt bên đây nhìn vết đỏ trên y phục mình lại nhớ tới chuyện tối qua, tất cả là tại nguyệt sự chết tiết này làm lỡ mất cơ hội khó khăn lắm mới có được. Trừng mắt nhìn như muốn đốt thành tro cái vết trên áo luôn.

Các tỷ nữ sợ muốn chết rồi, lúc nay Vương Gia vẫn tốt mà, chỉ là giờ khó chịu như vậy. Vương Gia đừng mảnh như vậy, mà Vương Phi rất mảnh mai yếu đuối. Chắc là tối qua Vương Gia chưa tận hưởng, ôi Vương Phi còn ra máu nữa chứ đủ biết tối qua Vương Gia mảnh liệt như thế nào. Ôi Vương phi thật đáng thương ah..Thương xót liếc nhìn vào trong màn lụa.

Hắn mà biết mấy người này nghĩ gì chắc tức sùi bọt mép rồi hết lên, ta cũng muốn mảnh liệt như vậy ah, nhưng thức ăn tới miệng mà không ăn được, ta bị uất ức ah...có chấm dứt gì được đâu! Rất mai hắn không hiểu được người khác đang nghĩ gì Chứ nếu không hắn mà hết lên như vậy, hình tượng còn đâu ah.

Hôm nay thi đá cầu Lãnh Thế Tuyệt không tham gia thi đấu chỉ ngồi quan sát thôi, Bách lý linh có đến tìm Nhược Ly nói chuyện nhưng không có nhược Ly nên cũng về chỗ ngồi của mình, Thái Hậu hôm nay rất là yên phận từ đầu tới cuối không nói tiếng nào, ngồi được một lúc rồi nói một mồi về cung nghỉ ngơi. Rốt cục là Nam Vũ Quốc thắng, cầu là sở trường của Nam Vũ Quốc nên cũng không có gì lạ.

Hôm nay kết thúc sớm nên Thiên Long Đế tổ chức một bữa tiệc nhỏ. Nói nhỏ vậy thôi chứ trong Hoàng cung chính Hoàng Thượng mở tiệc chiêu đãi sao lại nhỏ được chứ.

Lãnh Thế Tuyệt dù không muốn cũng phải ở lại. Đến giữa tiệc hắn cảm thấy hơi choáng váng, nghĩ mình uống hơi nhiều rượu nên lui về phía sau điện nghỉ ngơi.

lãnh Nhất về Vương Phủ báo lại cho Nhược Ly tới nay Vương Gia về trễ nên không có đi theo chỉ có nội thị giám dẫn Lãnh Thế Tuyệt đi vào phía sau điện. Vào phòng người được mùi hương nhẹ cảm giác trong người cũng không có gì nên nằm ngủ,

Một lúc sau cánh cửa nhẹ mở, một bóng người bước vào phòng, bước gần lại giường, đưa tay cời dây áo khoác, rồi ngoại sam trung y,mỗi một bước là một kiện y phục rơi xuống đất, đến trước giường ngủ đã trần như nhện. "Chàng là của ta!, muốn đấu với ta sao nằm mơ!"khoé môi gọi lên một nụ cười đất ý.

Người trên giường hô hấp hỗn loạn nặng nề, mở mắt thấy một bóng cô gái bên giường thân người trần trụi, đang quyến rũ hắn làm sao chịu đựng nổi lập tức kéo cô ta lên giường, không biết vì vô tình hay cố ý mà đèn trong phòng rất tối nên chỉ thấp một cây, một chút sau trong phòng tràn đầy tiếng rên rỉ dâm Mỹ của nữ nhân và tiếng gầm nhẹ của Nam nhân làm người đó mặt,

Trên điện

"bẩm Hoàng Thượng, Hoài Vương Gia không thấy đâu, nô tài phái người tìm một vòng vẫn không thấy "

"sao lại không thấy? Phái ngự lâm quân lập tức tìm cho ra Hoài Vương!" Thiên Long Đế nổi giận.

"Hoàng Thượng, hay là tìm ở phía sau điện, có lẽ Hoài Vương Gia mệt nên tìm chỗ nghỉ ngơi mà thôi "Chiêu phi chen vào, này giờ bà ta vẫn đang tìm có muốn dẫn người xét sau điện, nhưng vẫn chưa có cơ hội, giờ cơ hội trời cho đã đến bà ta làm sao mà bỏ qua.

Thiên Long Đế suy nghĩ một chút "ngươi ra phía sau điện tìm một chút "quay sang nói với Quý Hỷ.

"dạ " một khắc sau Quý Hỷ hốt hạ chạy ra nói nhỏ vào tai Thiên Long Đế, sắc mặt Thiên Long Đế đen lại, " Các vị cứ tự nhiên, Trẫm có một chút chuyện cần xử lý, sẽ quay lại ngay " nói xong lập tức đứng dậy xoay người đi.

Phía sau Chiêu phi nhếch môi cười đắc ý, xem ra cô ta không làm nằng thất vọng.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: CHƯƠNG 46

Đến trước cửa phòng vẫn nghe tiếng động dâm dăng có tiết tấu phía trong. Thiên Long Đế giận tái mặt, đúng là bại hoại mà, gần đen trên trán nổi lên từng sợi. Lý nào lại vậy! Xem đây là nơi nào?

" mở cửa ra cho Trẫm " thị vệ lập tức đập cửa xong vào, người trên giường vẫn còn đang vận động kịch liệt như không hay có người đến. "Lời xuống " Thiên Long Đế quát lên.

Thái giám lập tức bước đến bên giường lời hai người vẫn đang vận động xuống. " Ukm....Bảo Nhi muốn, Gia cho Bảo Nhi.....uuu Ukm..."người trên giường hoá ra là Bùi Bảo Nhi ah, Bùi Bảo Nhi vẫn còn đang mê loạn không chịu buông nam nhân kia ra, vì lúc này vận động nên tóc nam nhân che lại khuôn mặt, không nhìn ra.

Chiêu phi phía sau lên cười đắc ý. Ha ha để xem lần này người sẽ làm sao?. " gọi nước cho Trẫm " Thiên Long Đế tức muốn nổ phổi rồi, thật chưa từng thấy người vô sỉ đến như vậy. Nội thị giám mang nước vừa mức dưới giếng lên hắt thẳng vào mặt 2 người trên giường.

Giội 3 lần như vậy người trên giường mới tỉnh lại. "hử? Chuyện gì? " nam nhân hết hồn. " Phụ Hoàng? Có chuyện gì sao? " ngờ ngác hỏi.

Chiêu phi đang cười đến nở hoa trong bụng nghe âm thanh này thì tá hỏa, nhìn về phía người trên giường vì nước làm ướt tóc với lại vừa được vuốt lên thì muốn ngất xỉu tại chỗ rồi. Thiên Long Đế thì càng tức giận hơn.

" Không ngờ đứa con trai tốt của nàng lại tài giỏi tới mức này, Chiêu phi! " nhấn mạnh hai chữ chiêu phi sau đó liếc cũng không liếc người quỳ trên giường phát tay áo xoay người bước ra khỏi phòng. Cũng không lập tức trở về chính điện mà là đi giả qua phòng kế bên.

Bên phòng này Chiêu phi nổi giận đùng đùng nhào tới tát tới tấp vào mặt Bùi Bảo Nhi " tiện nhân, tiện nhân này, ngươi dám quyến rũ con trai ta, đồ tiện nhân " Bùi Bảo Nhi nào dám phản kháng chỉ ôm mặt khóc sụt sụt.

Thôi đánh Bùi Bảo Nhi, " sao con lại ở đây? "

" con cũng muốn biết chuyện sau lại như vậy? "

" trước khoan hãy nói chuyện, chuyện cấp thiết bây giờ là làm phụ Hoàng con người giận, mau giúp Vương Gia chinh chu " quay sang quát lớn với nô tài đang mặc y phục vào cho Vân Vương. " mang con tiện nhân này theo luôn " chỉ Bùi Bảo Nhi đang khóc lóc trên giường.

" tham kiến Hoàng Thượng " ba người qua phòng kế bên lập tức quỳ xuống không đợi Thiên Long Đế mở lời, chiêu phi mở miệng nói trước

" kính xin Hoàng Thượng trách phạt, là thần thiếp quản giáo Nhi tử bất lực, để Nhi tử tuổi nhỏ vô tri bị người quyến rũ mà gây nên chuyện hoang đường này, xin Hoàng Thượng trị tội " mở miệng là muốn đổ tội lên đầu người khác xem Trẫm là con nít lên 3 sao? Thiên Long Đế cười lạnh trong lòng

" phải không? Tuổi nhỏ vô tri, bị người quyến rũ? Lý do rất hợp tình hợp lý! Ngươi tưởng Trẫm là hôn quân hay trẻ lên 3 mà tin lời nói của ngươi, Tuổi nhỏ vô tri? Hắn năm nay đã bao nhiêu tuổi? 3 Hay 4 tuổi. Bị người quyến rũ nếu hắn không muốn ai quyến rũ được hắn? Chiêu phi ơi chiêu phi, ngươi ngu ngốc hay là tưởng Trẫm cũng ngu ngốc giống ngươi? Hử? " vô cùng tức giận quát lên.

" Thần thiếp không dám, Xin Hoàng Thượng bớt giận, điều do nàng ta quyến rũ Vân Vương, nếu không sao nàng ta lại ở trong phòng hậu điện? Là nàng ta cố tình xin bệ hạ minh xét "

Lúc này Lãnh Thế Tuyệt bước vào " Phụ Hoàng, đây có chuyện gì? "

Đưa tay chỉ vào chiếc ghế bên cạnh, Lãnh Thế Tuyệt ngồi xuống ông mới mở lời " hắn đang làm chuyện bại hoại ngay trong điện, Con nhìn xem xử Lý Thế nào, ta mệnh mồi " bàn giao sang Lãnh Thế Tuyệt, ông lại ngồi nhắm mắt lại không quan tâm giống như đã ngủ.

Chuyện này ông nếu xử lý nghiêm túc, hiện đang có mặt Phượng Chiêu quốc chủ chiêu phi sẽ đến khóc lóc kể lể với hắn ta, làm lớn chuyện chỉ mất mặt Thiên Long quốc, bọn họ chỉ mong có chuyện để làm mất thể diện Thiên Long quốc, tự nhiên lại đưa điểm yếu cho người ta bắt lấy sao? nếu không xử Lý mặt mũi Thiên Long quốc để ở đâu? Đường đường là Vương Gia dĩ giang giếu với khuê nữ gia các, Làm chuyện đồi phong bại tục như vậy.

" Chuyện rất đơn giản, nạp nàng ta làm thiếp là được. " Lãnh Thế Tuyệt nhướn mày quảng ra một câu rồi im lặng. Thiên Long Đế nhướn mày nhìn Lãnh Thế Tuyệt, thật ra ông cũng định xử Lý như vậy, chỉ là muốn khảo nghiệm con trai một chút thôi.

" tốt, ngày mai Vân Vương nạp Bùi Bảo Nhi làm thiếp, Vân Vương làm chuyện mất mặt mũi Hoàng Thất, thu hồi tả vệ quân, không được vào ngự Thư Phòng nghị sự. Cắt giảm một năm bổng lộc. Cầm tù nửa năm " ngừng một chút nhìn về phía Chiêu phi

" Chiêu phi dạy con bất nghiêm, không làm được Đức hạnh thay chồng dạy con, đáng lý phải trước vị thoái cấp. Nhưng niệm tình, chỉ phạt cầm tù nửa năm chép kinh thư cầu phúc. Cắt bổng lộc một năm "

liếc nhìn phía sau tràn đầy chán ghét. "Bùi Bảo Nhi không tuân nữ tấ, yếu điệu là loi, quyền rũ dụ người. Không phẩm hạnh, không đoan chính. Cả đời làm tiện thiếp, không Đức hạnh không được phép nuôi con. Từ nay cấm không cho ra phủ một bước, trái lệnh trăm!" 3 người bên dưới xanh mặt cắt không còn giọt máu.

"đi thôi, ta với con ra chính điện" lại quay sang Yêu thương nói với Lãnh Thế Tuyết,

Bên dưới Vân Vương hận đỏ mắt, vì sao? Chỉ hấn ta phụ Hoàng mới yêu thương như vậy? Còn hấn một cái liếc mắt điều tiếc cho. Ngươi một ngày không chết sẽ không giải được hận trong lòng ta. Oán độc nhìn bóng lưng Lãnh Thế Tuyết đi ra cửa.

Trở lại trong điện

Lãnh Thế Tuyết ngồi vào chỗ, nhìn sang dãy ghế ngồi của Đông Lăng quốc, bất gặp một gương mặt dễ thương đang nheo mắt với hấn, gật đầu cười nhẹ một cái rồi lại dòi tâm mắt đi.

Nhưng Lãnh Thế Tuyết không biết khi hấn dòi mắt đi trên gương mặt dễ thương đó lại ánh lên tia tính toán và mưu mô, còn có một chút mê luyến nhưng lại che dấu rất nhanh, trở lại là một đôi mắt long lanh ngây ngô và nụ cười ngọt ngào vô hại.

Nếu Nhược Ly nhìn thấy tất sẽ để tâm, nhưng nàng lại không nhìn thấy được.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: CHƯƠNG 47

Mấy ngày nay vì nguyệt sự nên nàng không tham gia Ngũ Quốc Đại Diễn, hôm nay tổ chức ngày thứ 5 rồi. Là thơ văn gì đó, do các tài tử và lão sư so đấu.

Nàng cũng chẳng hứng thú tham gia nên vẫn ở nhà. Lãnh Thế Tuyết vừa đi nàng cũng ra khỏi Vương Phủ. Thay một bộ nam trang, đảo một vòng các sân nghiệp dưới tay nàng.

Cuối cùng lại tới Âm Dạ các, lấy mặt nạ bạc đeo lên. Bước vào trong phòng nàng trong Âm Dạ các, khoác áo choàng màu tím đen lên người, lại rung chuông lên, chuông này nàng tự chế lúc nàng muốn triệu tập tất cả chỉ cần rung chiếc chuông lớn, những chiếc chuông nhỏ sẽ vang theo.

Các thành viên quan trọng trong các điều có mang theo bên người. "Các chủ" mọi người đồng loạt hành lễ.

"đứng lên đi. Triệu tập các người đến, ta muốn biết chuyện Phượng Gia đã điều tra tới đâu?" nàng vẫn nhớ lúc Tiểu thúc thúc mắt vẫn còn luôn miệng nhắc đến tìm người. Giờ hung thủ đã tra ra, nhưng người đó vẫn còn chưa rõ. Nên nàng ra lệnh điều tra trước khi Phượng Gia bị diệt tộc có mất tích ai không? Nhưng vẫn không có kết quả. Giờ tung toàn lực điều tra mong sẽ tìm ra được người Tiểu thúc thúc muốn.

"bẩm các chủ, thuộc hạ đã điều tra tất cả thông tin về Phượng Gia nhưng không thấy ai bị mất tích. Chỉ có vài hạ nhân nhưng hiện tại vẫn không rõ hạ lạc"

"Không phải là hạ nhân, người đó rất quan trọng, có thể là con riêng hoặc con ruột hay bà con, nói chung không phải râu ria, mà rất là quan trọng" Nhược Ly nhún nhún mày nói. Tìm vết và như vậy, còn dặn dò lưu lại bản đồ Bảo tàng Tuyết không phải người ngoài..

"thuộc hạ không biết có nên nói không?" Âm nhất lưỡng lự

"nói đi"

"thuộc hạ điều tra từ thương nhân kinh doanh có liên quan đến Phượng Gia, trong một lần say rượu. Ông chủ của Tú phường Thiệu Khánh vô ý nói rằng, Phượng gia, Gia chủ Phượng Bất Hối vẫn còn một đứa con gái nhỏ, rất là đáng yêu, ông định cầu thân cho con trai mình, nhưng nghe đâu một thời gian sau đã không thấy nữa. Phượng Gia cũng kín như bưng về chuyện này. Ông ta tò mò nên đã mua chuộc một hạ nhân mới biết được, Thì ra tiểu thư Phượng Gia bị bắt cóc, đòi đổi thứ gì đó nhưng Gia chủ không đồng ý. Nghe nói bị giết rồi. Nhưng mà một thời gian sau Ông lại thấy Phượng Gia tiểu thư nhỏ đó trong phủ nên thăm rửa tên gia nô đó cho tin tức sai."

Nhược Ly trầm tư, nếu như tin đầu là thật vậy đứa bé đó đã chết. Nhưng sau đó lại sống ở trong Phượng Gia? Rốt cuộc là sao?

"Được rồi lui đi, Âm Nhị ở lại, bên Vạn Bảo Sơn Trang thế nào rồi?"

"bẩm các chủ, mọi việc điều ổn. Âm Tam và Âm Tứ đã lo liệu buổi đấu giá sắp tới đâu vào đấy. Chỉ đợi đến ngày đấu giá hội diễn ra thôi" Âm Nhị cung kính nói.

"Ukm! Đừng để xảy ra chuyện, có chuyện gì Lập tức báo cho ta" dừng một chút

"Người trong tam đại thế gia có tin tức gì không?"

"người trong Cổ Gia đưa tin đến, Cổ Thanh Thanh đại tiểu thư của Cổ Gia trên đường đến kinh thành, mục tiêu là Chiến Vương Phủ"

"ồ" Cổ Thanh Thanh là biểu muội của Lãnh Thế Tuyết, mẹ của Lãnh Thế Tuyết là người Cổ Gia, nếu không làm thì là Cô của Cổ Thanh Thanh. Đến làm gì đây? Hay đến mừng hôn lễ? mặc kệ đến rồi nói sau.

"lui ra đi". Cũng không về Vương Phủ, mà đi tìm Lãnh Nhị

" Vương Phi, sao người lại đến đây? "

" chỉ đi ngang qua nên ghé xem một chút "

" mọi chuyện đều rất tốt cuối tháng thuộc hạ sẽ mang sổ sách về cho người kiểm tra."

" đúng rồi! sắp tới Vạn Bảo Sơn Trang sẽ mở đấu giá hội, đã phát thiệp mời, người và Vương Gia chắc sẽ có "

" Uhm ta cũng có nghe nói tới. Lãnh Tứ về sắp tới rồi, chỉ còn lại Lãnh Tam là ta vẫn chưa gặp mặt"

" người khỏi phải trông Vương Gia đã kêu hấn về kinh thành rồi chắc sẽ về cùng thời gian với Lãnh Tứ thôi "

" vậy ah! Đúng rồi Lãnh Ngũ gia nhập với các người bao lâu rồi? "

"gần 4 năm rồi, lúc đầu chỉ có 4 người thuộc hạ, sau gia vô tình cứu được Lãnh Ngũ, thấy hấn rất trung thành lại thật thà nên mới trọng dụng hấn. Người có thắc mắc gì không? "

" ta chỉ hỏi vậy thôi, không việc gì. Ta trở về đây "

" cung tiễn Vương phi "

Thật nàng cũng không có tin tưởng quá vào bọn họ, trừ Lãnh Nhất và Lãnh Tứ ra, 3 người còn lại đều đáng nghi. Lãnh Thế Tuyệt rất cảnh giác sao lại dễ dàng trúng độc mà Thần không biết quý không hay? Với lại bên người chỉ có thuộc hạ thân cận.

Lãnh Nhị thì ở lại kinh thành nên bị loại bỏ tình nghi. Lãnh Ngũ thì đến Chiến trường nhưng lại trở về trước cũng thời gian đó Lãnh Thế Tuyệt trúng độc, có trùng hợp như vậy không? Nhưng nàng đã cho người theo dõi điều tra mấy tháng nay vẫn không có gì khả nghi, đúng như Lãnh Nhị nói rất thật thà tận tâm làm việc.

Còn Lãnh Tam là phó tướng cũng là thuộc hạ thân tín dưới trướng của Lãnh Thế Tuyệt cơ hội bỏ độc sẽ nhiều hơn và cũng không ai nghi ngờ. Nhưng nghe đâu lúc Lãnh Thế Tuyệt mất tích hấn đã suýt chút kháng chỉ Lãnh binh về kinh tìm kiếm.

Nàng cũng không nói cho Lãnh Thế Tuyệt suy đoán của nàng, nếu không có bằng chứng cụ thể. Sẽ không đánh rấn động cỏ, nếu đã là nội gian người này ắt dấu thật quá sâu, muốn moi ra cũng không phải dễ dàng.

Về đến phủ lại có một vị khách hàng, là Linh Lan công chúa Bách Lý linh. Lãnh Thế Tuyệt đã nói hôm đó sau khi hấn vào phòng chính Bách Lý linh đã đến kêu hấn ra ngoài, lúc đó hấn quả thật phát hiện trong người không được bình thường, đã bị bỏ được. Mai nhờ Bách Lý linh hấn tương kế tựu kế giáng cho Chiêu phi và Vạn Vương một đòn. Hoài Vương là chính hấn đem đi để tìm người đến.

" linh Lan sao lại đến đây? Không phải nên ở trong cung xem Khánh Điện sao?"

" Nhục Ly có phải không hoan nghênh ta, nếu vậy ta sẽ về cung " chu môi lên giả bộ giận nói.

" hoan nghênh chứ sao lại không? Sao không sai người báo trước ta sẽ ở nhà chờ, đến đợi ta có lâu không? " nàng cũng thích cô nương này, rất lương thiện dễ thương với lại cũng là muội muội ruột của sư huynh nên nàng không để phòng hay khách sáo.

" Không lâu, ta vừa đến mà thôi, Hi hi ở trong cung thật buồn chán ta muốn tìm người chơi, Vương Phủ thật đẹp ah " biểu tình rất là dễ thương.

" Hảo, ta mang người dạo một vòng Vương Phủ " Nhục Ly cười cười dẫn đầu bước đi trước.

" đi thôi, chuẩn bị đồ ăn mang đến lương đình giữa hồ đi " phân phó quản gia rồi mới đi.

" oa, hoa viên của người còn đẹp hơn cả trong cung, những thứ hoa này ta chưa từng thấy là hoa gì vậy? "

" Đây là thảo dược ta trồng thôi, có nhiều loại để chữa bệnh cũng có hoa độc nên đừng sờ. Một không? Ra lương đình ngồi chút đi " đến trong lương đình ngồi xuống, tiểu Liên đã mang sẵn thức ăn và trà đến cũng mắc màn lụa lên để tránh nắng.

" liên hoa thật đẹp, ta chỉ thường thấy hoa sen hồng, chỉ thấy Bạch liên trong sách thôi. "

" Phụng Chiêu quốc cách xa Thiên Long, có lẽ thổ những nơi đó không trồng được Bạch liên, với lại Bạch liên hái xuống sẽ không giữ được lâu nên người không thường thấy cũng đúng "

" Thật đẹp, ah đúng rồi! Ta có thể dọn đến đây được không? nếu vậy sẽ thường xuyên ngắm được" nàng hưng phấn nhảy cẫ lên về mặt kích động, chưa đợi Nhục Ly trả lời nàng lại ôm ngực ngã ngồi xuống, nhìn lại sắc mặt đã tái mét còn rơi mồ hôi, có bầm mồi không phát ra tiếng.

" Công chúa!" Tỳ nữ phía sau phát hoảng lính quýnh đỡ lấy. lập tức bắt mạch cho Bách Lý linh, máu không lưu thông, tim đập yếu ớt còn có triệu chứng tắt nghẽn, là bệnh tim bẩm sinh.

Lật tay xuất vài cây ngân châm, hạ xuống trước ngực nàng ta, lại lấy một lọ thuốc nhỏ bỏ vào Ly trà đưa lên môi cho nàng nuốt xuống.

" diu nàng ta lên tháp nằm xuống đi " Một khắc sau

" tỉnh rồi, tỉnh rồi " tỳ nữ đó reo lên vui sướng. Đưa tay lại bắt mạch lần nữa, thấy tình trạng đã ổn định mới buông tay.

--- ----- BỔ SUNG THÊM --- -----

CHƯƠNG 47

Mấy ngày nay vì nguyệt sự nên nàng không tham gia Ngũ Quốc Đại Diễn, hôm nay tổ chức ngày thứ 5 rồi. Là thơ văn gì đó, do các tài tử và lão sư so đấu.

Nàng cũng chẳng hứng thú tham gia nên vẫn ở nhà. Lãnh Thế Tuyệt vừa đi nàng cũng ra khỏi Vương Phủ. Thay một bộ nam trang, đảo một vòng các sản nghiệp dưới tay nàng.

Cuối cùng lại tới Âm Dạ các, lấy mặt nạ bạc đeo lên. Bước vào trong phòng nàng trong Âm Dạ các, khoác áo choàng màu tím đen lên người, lại rung chuông lên, chuông này nàng tự chế lúc nàng muốn triệu tập tất cả chỉ cần rung chiếc chuông lớn, những chiếc chuông nhỏ sẽ vang theo.

Các thành viên quan trọng trong các điều có mang theo bên người. "Các chủ" mọi người đồng loạt hành lễ.

"đứng lên đi. Triệu tập các người đến, ta muốn biết chuyện Phụng Gia đã điều tra tới đâu?" nàng vẫn nhớ lúc Tiểu thúc thúc mắt vẫn còn luôn miệng nhắc đến tìm người. Giờ hung thủ đã tra ra, nhưng người đó vẫn còn chưa rõ. Nên nàng ra lệnh điều tra trước khi Phụng Gia bị diệt tộc có mất tích ai không? Nhưng vẫn không có kết quả. Giờ tung toàn lực điều tra mong sẽ tìm ra được người Tiểu thúc thúc muốn.

"bẩm các chủ, thuộc hạ đã điều tra tất cả thông tin về Phụng Gia nhưng không thấy ai bị mất tích. Chỉ có vài hạ nhân nhưng hiện tại vẫn không rõ hạ lạc "

" Không phải là hạ nhân, người đó rất quan trọng, có thể là con riêng hoặc con ruột hay bà con , nói chung không phải râu ria, mà rất là quan trọng " Nhục Ly nhíu mày nói. Tìm vật và như vậy, còn dặn dò lưu lại bản đồ Bảo tàng Tuyệt không phải người ngoài.

" thuộc hạ không biết có nên nói không? " Âm nhất lưỡng lự

" nói đi"

" thuộc hạ điều tra từ thương nhân kinh doanh có liên quan đến Phụng Gia, trong một lần say rượu. Ông chủ của Tú phường Thiệu Khánh vô ý nói rằng, Phụng gia, Gia chủ Phụng Bất Hối vẫn còn một đứa con gái nhỏ, rất là đáng yêu, ông định cầu thân cho con trai mình, nhưng nghe đâu một thời gian sau đã không thấy nữa. Phụng Gia cũng kín như bưng về chuyện này. Ông ta tò mò nên đã mua chuộc một hạ nhân mới biết được, Thì ra tiểu thư Phụng Gia bị bắt cóc, đòi đổi thứ gì đó nhưng Gia chủ không đồng ý. Nghe nói bị giết rồi. Nhưng mà một thời gian sau Ông lại thấy Phụng Gia tiểu thư nhỏ đó trong phủ nên thăm rửa tên gia nô đó cho tin tức sai. "

Nhục Ly trầm tư, nếu như tin đầu là thật vậy đứa bé đó đã chết. Nhưng sau đó lại sống ở trong Phụng Gia? Rốt cuộc là sao?

"Được rồi lui đi, Âm Nhị ở lại, bên Vạn Bảo Sơn Trang thế nào rồi? "

"bẩm các chủ, mọi việc điều ổn. Âm Tam và Âm Tứ đã lo liệu buổi đấu giá sắp tới đâu vào đấy. Chỉ đợi đến ngày đấu giá hội diễn ra thôi " Âm Nhị cung kính nói.

" Ukm! Đừng để xảy ra chuyện, có chuyện gì Lập tức báo cho ta " dừng một chút

"Người trong tam đại thế gia có tin tức gì không? "

" người trong Cổ Gia đưa tin đến, Cổ Thanh Thanh đại tiểu thư của Cổ Gia trên đường đến kinh thành, mục tiêu là Chiến Vương Phủ"

" ờ" Cổ Thanh Thanh là biểu muội của Lãnh Thế Tuyệt, mẹ của Lãnh Thế Tuyệt là người Cổ Gia, nếu không làm thì là Cô của Cổ Thanh Thanh. Đến làm gì đây? Hay đến mừng hôn lễ? mặc kệ đến rồi nói sau.

" lui ra đi". Cũng không về Vương Phủ, mà đi tìm Lãnh Nhị,

" Vương Phi, sao người lại đến đây? "

" chỉ đi ngang qua nên ghé xem một chút "

" mọi chuyện điều rất tốt cuối tháng thuộc hạ sẽ mang sổ sách về cho người kiểm tra."

" đúng rồi! sắp tới Vạn Bảo Sơn Trang sẽ mở đấu giá hội, đã phát thiệp mời, người và Vương Gia chắc sẽ có "

" Ukm ta cũng có nghe nói tới. Lãnh Tứ về sắp tới rồi, chỉ còn lại Lãnh Tam là ta vẫn chưa gặp mặt"

" người khỏi phải trông Vương Gia đã kêu hân về kinh thành rồi chắc sẽ về cùng thời gian với Lãnh Tứ thôi "

" vậy ah! Đúng rồi Lãnh Ngũ gia nhập với các người bao lâu rồi? "

"gần 4 năm rồi, lúc đầu chỉ có 4 người thuộc hạ, sau gia vô tình cứu được Lãnh Ngũ, thấy hân rất trung thành lại thật thà nên mới trọng dụng hân. Người có thối mất gì không? "

" ta chỉ hỏi vậy thôi, không việc gì. Ta trở về đây "

" cung tiễn Vương phi "

Thật nàng cũng không có tin tưởng quá vào bọn họ, trừ Lãnh Nhất và Lãnh Tứ ra, 3 người còn lại đều đáng nghi. Lãnh Thế Tuyệt rất cảnh giác sao lại dễ dàng trúng độc mà Thần không biết quý không hay? Với lại bên người chỉ có thuộc hạ thân cận.

Lãnh Nhị thì ở lại kinh thành nên bị loại bỏ tình nghi. Lãnh Ngũ thì đến Chiến trường nhưng lại trở về trước cùng thời gian đó Lãnh Thế Tuyệt trúng độc, có trùng hợp

như vậy không? Nhưng nàng đã cho người theo dõi điều tra mấy tháng nay vẫn không có gì khả nghi, đúng như Lãnh Nhị nói rất thật thà tận tâm làm việc.

Còn Lãnh Tam là phó tướng cũng là thuộc hạ thân tín dưới trướng của Lãnh Thế Tuyệt cơ hội bỏ độc sẽ nhiều hơn và cũng không ai nghi ngờ. Nhưng nghe đâu lúc Lãnh Thế Tuyệt mất tích hẳn đã suýt chút kháng chỉ Lãnh binh về kinh tìm kiếm.

Nàng cũng không nói cho Lãnh Thế Tuyệt suy đoán của nàng, nếu không có bằng chứng cụ thể. Sẽ không đánh rắn động cỏ, nếu đã là nội gian người này ắt dấu thật quá sâu, muốn moi ra cũng không phải dễ dàng.

Về đến phủ lại có một vị khách hàng, là Linh Lan công chúa Bách Lý linh. Lãnh Thế Tuyệt đã nói hôm đó sau khi hẳn vào phòng chính Bách Lý linh đã đến kêu hẳn ra ngoài, lúc đó hẳn quả thật phát hiện trong người không được bình thường, đã bị bỏ được. Mai nhờ Bách Lý linh hẳn tương kế tựu kế giáng cho Chiêu phi và Vân Vương một đòn. Hoài Vương là chính hẳn đem đi để tìm người đền.

"linh Lan sao lại đến đây? Không phải nên ở trong cung xem Khánh Điền sao?"

"Nhược Ly có phải không hoan nghênh ta, nếu vậy ta sẽ về cung" chu môi lên giả bộ giận nói.

"hoan nghênh chứ sao lại không? Sao không sai người báo trước ta sẽ ở nhà chờ, đến đợi ta có lâu không? " nàng cũng thích cô nương này, rất lương thiện dễ thương với lại cũng là muội muội ruột của sư huynh nên nàng không hề phòng hay khách sáo.

"Không lâu, ta vừa đến mà thôi, Hi hi ở trong cung thật buồn chán ta muốn tìm người chơi, Vương Phủ thật đẹp ah " biểu tình rất là dễ thương.

"Hào, ta mang người dạo một vòng Vương Phủ "Nhược Ly cười cười dẫn đầu bước đi trước.

"đi thôi, chuẩn bị đồ ăn mang đến lương đình giữa hồ đi " phân phó quản gia rồi mới đi.

"oa, hoa viên của người còn đẹp hơn cả trong cung, những thứ hoa này ta chưa từng thấy là hoa gì vậy? "

"Đây là thảo dược ta trồng thôi, có nhiều loại để chữa bệnh cũng có hoa độc nên đừng sờ. Một không? Ra lương đình ngồi chút đi " đến trong lương đình ngồi xuống, tiểu Liên đã mang sẵn thức ăn và trà đến cũng mắc màn lụa lên để tránh nắng.

"liên hoa thật đẹp, ta chỉ thường thấy hoa sen hồng, chỉ thấy Bạch liên trong sách thôi. "

"Phượng Chiêu quốc cách xa Thiên Long, có lẽ thổ nhưỡng nơi đó không trồng được Bạch liên, với lại Bạch liên hái xuống sẽ không giữ được lâu nên người không thường thấy cũng đúng "

"Thật đẹp, àh đúng rồi! Ta có thể dọn đến đây được không? nếu vậy sẽ thường xuyên ngắm được" nàng hưng phấn nhảy cẫ lên về mặt kích động, chưa đợi Nhược Ly trả lời nàng lại ôm ngực ngã ngồi xuống, nhìn lại sắc mặt đã tái mét còn rơi mồ hôi, có bậm môi không phát ra tiếng.

"Công chúa!" Tỳ nữ phía sau phát hoảng lính quỳnh đỡ lấy. lập tức bắt mạch cho Bách Lý linh, máu không lưu thông, tim đập yếu ớt còn có triệu chứng tắt nghẽn, là bệnh tim bẩm sinh.

Lật tay xuất vài cây ngân châm, hạ xuống trước ngực nàng ta, lại lấy một lọ thuốc nhỏ bỏ vào Ly trà đưa lên môi cho nàng nuốt xuống.

"dieu nàng ta lên tháp nằm xuống đi " Một khắc sau

"tĩnh rồi, tĩnh rồi " tỳ nữ đó reo lên vui sướng. Đưa tay lại bắt mạch lần nữa, thấy tình trạng đã ổn định mới buông tay.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: CHƯƠNG 48

Bách Lý linh cười chua xót

"Thật ra ta tiếp cận người vốn có mục đích, ta nghe ca ca nói y thuật của người rất cao minh, là chân truyền của Dược Cốc. Ngày cả ca ca cũng không so được. Bệnh của ta ca ca và danh y các nơi cũng đều bó tay, Ta muốn thân thiết với người để người giúp ta. Buộc người vì tình cảm mà chữa trị. Ta rất đề tiện phải không? " vừa nói vừa không ngần được giọt lệ nơi khóe mắt.

Nhược Ly cảm thấy tội nghiệp nhiều hơn là giận, có một chút đồng tình. Nếu nàng mắc bệnh nhưng sợ người đó không chữa trị cũng sẽ dùng một chút thủ đoạn tranh thủ cơ hội thôi.

"Ta không trách người, là ta cũng sẽ làm như vậy! Bệnh của người không thể trị tận gốc, nhưng giảm bớt 7,8 phần ta có thể làm được " nhân thần sáng lên tràn đầy hy vọng nhìn nàng

"Thật.. Thật sao?" nhìn Bách Lý linh như vậy lại thấy tội nghiệp hơn,

"Uh! Nhưng thời gian sẽ hơi dài, không thể tới lúc kết thúc Ngũ Quốc Đại Diễn mà chữa khỏi "

"ta, ta sẽ xin phép ca ca ở lại, đến khi nào khỏe lại ta sẽ về Đông Lăng quốc " kích động nói.

"Cứ vậy đi, người về hỏi ý kiến sư huynh rồi đến tìm ta" ta sẽ phái người chuẩn bị xe ngựa cho người hồi cung. Cần phải nghỉ ngơi không được kích động quá. Giữ cái này, mỗi ngày chia ra pha với nước uống, mỗi ngày uống một lần, uống được một tuần. Quyết định xong lại tới tìm ta bắt đầu trị liệu "

"Đa tạ, thật đa tạ người" rom rôm nước mắt cảm ơn Nhược Ly. Trên xe ngựa hồi thay gương mặt kích động, vui mừng, cảm kích và tràn đầy hy vọng là về mặt âm trầm và sắc lạnh còn mang nét tươi cười đắc ý. Ha ha ha đã giải quyết đề phòng trong lòng người, nếu không mang mục đích gì đến, người sẽ nghỉ ngơi. Nếu người đề phòng ta, sao ta có thể Hoàng thành nhiệm vụ, như vậy chẳng phải phí công sức ta hủy hoại trái tim mình. "trò chơi sẽ kịch tính hơn không phải sao?" Nói thì thâm chỉ nàng ta nghe được, khi bước xuống xe ngựa đã trở lại là Linh Lan công chúa đáng yêu ngây thơ động lòng người.

Lãnh Thế Tuyệt đang định ra khỏi cung, nhìn thấy Bách Lý linh sắc mặt trắng bệch, nhìn rất không khỏe. "linh Lan công chúa không được khỏe sao?" tốt bụng hỏi thăm nàng ta dù gì nàng ta cũng từng giúp mình.

"Tạ Chiến Vương Gia quan tâm" vừa nói dứt lời lại choáng váng ngã về phía sau Lãnh Thế Tuyệt đứng gần phản ứng rất nhanh đưa tay kéo nàng ta lại, không biết do lực kéo mạnh quá hay nàng ta vì quá sợ hãi bắt được tay Lãnh Thế Tuyệt lại ngã vào lòng hắn, nhưng phản ứng rất nhanh vừa đứng vững liền hơi đỏ mặt lui lại phía sau

"Thật xin lỗi Chiến Vương Gia, là Linh Lan vụng về khiến Chiến Vương chê cười rồi. Đa tạ người đã ra tay giúp đỡ, xin phép!" rất chuẩn mực không hề ẻo lả đáng như những người khác Lãnh Thế Tuyệt lại đánh giá cao nàng ta thêm chút ít. Rồi cũng không để tâm xoay người ra khỏi nam thiên môn.

Lãnh Nhất cũng nhìn không được nhìn lại bóng lưng linh Lan công chúa, cũng không để ý lắm bước nhanh theo Lãnh Thế Tuyệt.

Phía sau người đang bước đi trên mỗi hiện lên nụ cười đắc thắng bởi vì đang cuối đầu nên không ai nhìn thấy, sẽ không ai thoát khỏi tay nàng, chàng cũng vậy. (xì! mơ tưởng)

Hai ngày sau buổi chiều, Bách Lý Mạch và Bách Lý linh cùng đến tìm Nhược Ly, Bách lý linh mờ lời trước "ta đã nói với ca, ca ca cũng đã đồng ý cho ta ở lại" nàng vui vẻ nói trên mặt trên mặt đều mang ý cười.

"Ta nghe Linh Nhi nói lại, muội ấy từ nhỏ đã bị bệnh, lúc ta trở về cũng muốn chữa cho muội ấy nhưng lực bất tòng tâm, có ý nhưng lại không khả năng giúp muội ấy, ta cũng âm thầm tìm danh y khắp nơi, nhưng vẫn vô phương. Lần này mang muội ấy đến cũng muốn tìm mai xem ngự y của Thiên Long quốc có chữa được không. Nếu bất đắc dĩ ta sẽ tìm sư phụ" dừng một chút lại nói tiếp

"giờ có muội ở đây, ta cũng muốn sau Ngũ Quốc Đại Điện sẽ đến nhờ muội, nhưng không ngờ linh Nhi lại nhanh hơn ta trước tới tìm muội rồi."

"muội sẽ cố sức, tuy không thể chữa hết tận gốc, nhưng có thể chữa vài phần. Nhưng thời gian...."

Cắt lời Nhược Ly "ta biết, nên ta mặt dày đến cầu muội chăm sóc cho linh Nhi, Ta sẽ để hộ vệ lại, khi muội ấy khỏe lại ta sẽ đến rước muội ấy về Đông Lăng quốc" Bách Lý Mạch thâm tình nói.

"được muội sẽ tận lực. Sau Ngũ Quốc Đại Điện linh Lan cứ đến phủ quận chúa của muội ở lại rất gần đây muội cũng tiện chuẩn bị hơn" Nhược Ly sáng khoái đồng ý, sư huynh yêu thương chăm sóc nàng từ nhỏ huynh ấy đã mờ lời nàng sao có thể từ chối, với lại dù huynh ấy không nhờ nàng cũng hứa với Linh Lan rồi.

"Nhược Nhi, muội sống có tốt không? đi với ta, ta sẽ bảo vệ muội không để ai ức hiếp muội. Đến Đông Lăng quốc với ta, Ta luôn muốn đón muội đến.. Ta....."

"Không phiền Lăng Tiêu Đế quan tâm đến Vương phi của Bôn Vương" Lãnh Thế Tuyệt trầm giọng cắt ngang lời Bách Lý Mạch. Hắn vừa về phủ Quân gia báo là có Đông Lăng quốc chủ và công chúa đến tìm Vương phi, lập tức ba bước thành hai đến lại vừa lúc nghe được Bách Lý Mạch muốn dụ dỗ Nhược Ly đi, bảo sao hắn khó chịu.

Nhìn sắc mặt hắn rất tệ, lại nghe như ghen tuông nàng cảm thấy buồn cười, tên ngốc này đến giờ còn sợ nàng chạy sao?

"muội sẽ đến" dừng lại một chút người đang siết chặt tay của nàng đến phát đau, đứng dậy bước qua ngòi vào lòng hắn, Lãnh Thế Tuyệt bị động tác này lấy lòng, mày nhíu chặt buông ra môi hơi gợi nét cười nhìn thoáng qua Bách Lý Mạch thấy mặt hắn đã trầm lại thì lấy tay vòng qua hông Nhược Ly kéo nàng sát vào lòng mình cảm để lên đầu Nhược Ly khiêu khích nhìn về Bách Lý Mạch, nói thì chậm nhưng diễn ra rất nhanh

"sau khi thành hôn, muội và Thế Tuyệt định sẽ đi thăm thú các nước cũng sẽ đến Đông Lăng quốc. Lúc đó lại tới phiên huynh làm chủ nhà chiêu đãi bọn muội rồi" cười hạnh phúc nói

Bàn tay giấu trong áo của Bách Lý Mạch siết chặt lại. Móng tay cứa vào da đến chảy máu nhưng hắn vẫn không có cảm giác đau đớn. Hít sâu một hơi bình tĩnh lại.

"đương nhiên, Nhược Nhi đến ta sẽ tận tình gia chủ chiêu đãi muội, muội là sư muội duy nhất của huynh mà"

Nhược Ly cười tươi chợt nhớ gì đó mờ mờ

"đúng rồi sư huynh, huynh có thể làm chủ hôn cho muội không? Ngoài sư phụ, huynh là thân nhân duy nhất của muội" nàng cũng không còn người thân nào khác sư phụ nàng từ lâu đã xem là cha mình, sư huynh thì như anh của nàng vậy, Nàng không muốn lúc thành hôn vẫn lại không có mặt người thân nào.

Bách Lý Mạch trầm ngâm, trong lòng đang đau đớn vô cùng Nhược Nhi lại muốn hắn làm người chủ hôn cho nàng, nhưng lại không thể từ chối. Do dự nhưng nhìn Nhược Ly trong mong nhìn mình lại gật đầu

"được, ta sẽ ở lại sau hôn lễ của nàng mới trở lại Đông Lăng."

"cảm ơn huynh, sư huynh" Nhược Ly tươi cười rạng rỡ.

"muội thật lâu không ăn được thức ăn huynh nấu, thật nhớ Mỹ vị đó ah!" Nhược Ly mê mèm đòi ăn

"Ta muốn mượn trù phòng. Chiến Vương Gia không thấy phiền chứ?" tâm trạng hắn đã thoải mái trở lại.

"Không phiền " Hùm không mới là lạ, ta rất phiền có được không?, nhưng nương tử muốn phải chiều thôi. Nương tử lớn nhất mà.

Ủi ừi Nhược Ly như muốn nói nàng thấy ta tốt chưa?. Nhược Ly nhìn trời than thở, sao tướng công của nàng càng lúc càng trẻ con ah...

Cũng qua mấy ngày từ ngày Bách Lý Mạch đến. 3 ngày cuối trong Ngũ Quốc Đại Diễn là thi đấu của nữ tử. Cũng là hạng mục mọi người mong đợi nhất.

Cảm kỳ thi hoạ đều đầy đủ, Nhược Ly cũng Thi đấu, nàng chỉ thi vũ nghệ và cầm nghệ. Nếu không phải vì Lãnh Thế Tuyết, nàng một môn cũng không muốn tham gia.

Vì là 3 ngày cuối nên Nhược Ly cũng phải có mặt. Hôm nay thi từ thư pháp.

Nàng thật không hứng thú ah. Thật buồn ngủ mà sáng sớm đã rời giường, thật mệt mỏi muốn ngủ. Nghỉ là làm dựa dựa vào lòng Lãnh Thế Tuyết tìm tư thế thoải mái nhắm mắt lại đi gặp chu công.

Lãnh Thế Tuyết cười sùng nịnh nhu nhu tóc nàng rồi ngồi im lặng cho nàng ngủ thoải mái. Không biết rằng có người như có như không liếc mắt qua, rồi lại vội vàng che dấu.

Thái tử nhìn xuống thấy Nhược Ly dựa vào lòng Lãnh Thế Tuyết, nhu thuận như con mèo nhỏ đáng yêu, trong lòng có một chút gì đó nảy lên nhưng lại không dám tiếp tục, đành che dấu đi. Nếu như, nếu như gặp được nàng sớm hơn một chút, với thân phận của hắn, có không ít thế thiếp nữ nhân, nhưng không người nào cho hắn có cảm giác như nàng. Nàng tài giỏi, nàng chói sáng, nàng cũng không vì thân phận hắn mà lấy lòng. Vì sao? Nàng lại Là đệ muội hắn? Sao hắn không gặp Nàng sớm hơn?

Hít sâu một hơi bình ổn cảm giác khó chịu trong lòng. Không dám tiếp tục nghĩ đến nữa. Quay đầu nhìn lại chính điện, các tiểu thư, công chúa khi hắn liếc mắt nhìn qua đều đỏ mặt tía tai cuối đầu thẹn thù. Chán ghét nhũm nhặn quả thật không giống, bọn họ không thể so với nàng... Áo nào cầm lên Ly rượu một hớp uống hết, vị cay nồng nơi đầu lưỡi làm hắn tỉnh táo lại..

Bên kia Bách Lý Mạch hận đỏ mắt, vì cái gì? Nhược Nhi là hắn từ nhỏ nhìn lớn lên, là hắn bên cạnh nàng chăm sóc nàng, hắn đã chờ Nhược Ly lớn lên cùng đón về cung cho nàng hưởng thụ cuộc sống sung sướng đứng đầu hậu cung, cùng nhìn ngắm giang sơn mà hắn giành lấy. Vì cái gì? Vì hắn tất cả là tại hắn ta.

Nhược Nhi ta sẽ cho nàng thấy con người thật của hắn, ta sẽ hủy hoại hắn ta nàng sẽ trở về bên cạnh ta. Chỉ ta mới là người yêu thương nàng nhất. Hắn rất rõ ràng tính tình Nhược Nhi khi đã nhận định cái gì Tuyết sẽ không dễ dàng, nếu đã nhìn nhận nàng sẽ cố chấp không buông. Nên hắn sẽ không giết Lãnh Thế yệt mà là hủy hoại hắn, làm cho nàng từ bỏ hắn ta. Quay về bên hắn, Hắn sẽ mãi mãi là đại sư huynh yêu thương Nhược Nhi nhất.

Lãnh Thế Tuyết nhìn thoáng qua Bách Lý Mạch, đối diện với ánh mắt hiểm độc của Bách Lý Mạch khi định thần nhân đáp trả, khí Thế bàng bạc tuông ra áp lại không hề thua kém Đế Vương một nước còn có phần áp đảo hơn.

Chính chủ là Nhược Ly đang gặp chu công đánh cờ không hề biết vì nàng mà có biết bao người mình tranh ám đấu.

Tiểu Hoa đang ở một bên gặm đùi gà không chút nào bị ảnh hưởng bởi khí Thế của Lãnh Thế Tuyết, tiểu Xích gần đây hầu như là ngủ xuôt không tỉnh nên Nhược Ly bỏ nó ở nhà, có lẽ nó đang chuẩn bị lột da rồi...

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: CHƯƠNG 49

Đến khi kết thúc nghe nói là Bách Lý linh thắng. Đến khi 2 người về tới Vương Phủ Quân gia báo lại có Tiểu thư Cổ Gia, Cổ Thanh Thanh đến tìm Vương Gia. Cũng đã đợi hết cả buổi rồi.

Đến rồi! nhanh thật nha. Xem nàng ta có mục đích gì. Lãnh Thế Tuyết cũng không để ý lắm tuy là người nhà mẹ đẻ, nhưng chỉ gặp một lần lúc nhỏ xú khi mẫu phi còn sống. Giờ cũng gần mười mấy năm rồi.

Bước đến chính sảnh bỗng có một bóng dáng xinh đẹp tinh tế đang im lặng ngồi. Vừa thấy Lãnh Thế Tuyết đến nàng ta vụt đứng dậy.

" Thanh Thanh ra mắt biểu ca " khẽ khụy người hành lễ, chỉ một động tác nhỏ đã xinh đẹp động lòng người vạn phần.

Lãnh Thế Tuyết cũng nhìn nhều hơn một cái. Sau lưng hắn bỗng nhói lên, nhìn lại thấy Ly Nhi đang tủm tỉm cười làm hắn lạnh sống lưng.

Ặc! không phải Ly Nhi ghen nữa chứ, lần trước là gần cả tháng mới gặp được nàng, làm sao đây

" Ly Nhi ta chỉ..... " xuýt xoắn mở miệng.

Khinh thường cho một ánh mắt, buông tay bước đến chủ vị ngồi xuống như cười như không nhìn hắn. Lãnh Thế Tuyết lo rồi.

Đang không biết làm sao thì phía sau một giọng nói dịu dàng nhu nhợc vang lên " biểu ca người không nhớ Thanh Thanh nữa sao? " u ất lên tiếng ghen lời giống như muốn khóc.

"ta từng gặp ngươi. Lúc nhỏ!" như muốn giải thích cho Mỗ nữ nào đó nhận mạnh từ lúc nhỏ.

"đúng vậy, cô từng dẫn biểu ca về Cổ Gia, lúc đó biểu ca còn dẫn muội đi chơi sau đó còn bị mắng nữa " gương mặt sáng lên, như thật vui về kể lại. Đúng là Mỹ nhân như hoạ ah...Mỗi một nét cười một cái nhu mày một ánh mắt cũng làm người điều đứng không yên.

Lãnh Thế Tuyệt đang muốn dập lửa để nàng ta nói lung tung một hồi chắc sẽ Thêu rui hấn luôn vội mở miệng hỏi

" ngươi đến tìm Bồn Vương có chuyện gì? " Không nghi Lãnh Thế Tuyệt sẽ hỏi Thăng như vậy nàng ta hơi ngạc nhiên nhưng sau đó lại xấu hổ mà đỏ mặt vỗ khăn nhỏ trong tay rất thẹn thùng

" cái này.... " ngập ngừng không dám nói hết câu, mặt hơi cúi xuống nhìn điềm đậm đáng yêu khiến người ta muốn cưng chiều. Nhưng Lãnh Thế Tuyệt đang gấp muốn chết làm gì có thời gian nhìn nàng ta diễn, khó chịu quát lên

"Bồn Vương không có thời gian nghe ngươi nói nhảm " ừy khuất muốn chết, rõ ràng nàng ta làm đáng yêu đáng thương như vậy mà biểu ca một chút thương tiếc cũng không có thật quá đáng mà, tất cả là tại hồ Ly tình kia,

Lúc nghe được tin Chiến Vương sẽ thành hôn nàng không thể chấp nhận được, nàng vì một lòng chờ đợi biểu ca mà thủ thân như ngọc, chỉ có Thiên chi kiều tử, anh tuấn hiền ngang như Chiến Vương Gia mới xứng đáng để nàng nương tựa. Nàng mới là Vương phi chân chính.

" muội vì thực hiện hôn ước mới đến đây "

" hôn ước? " Lãnh Thế Tuyệt có dự cảm không mai.

" Cô đã từng vì biểu ca mà định hôn sự với muội, người nói khi muội 18 tuổi biểu ca sẽ thú muội, nên muội đến "

" oh" Nhượng Ly Cười lạnh nhìn Lãnh Thế Tuyệt. Vậy mà Dám dẫu nàng đến hôm nay. Lãnh Thế Tuyệt sắp chết rồi, hấn bị oan mà hấn nào biết có chuyện này

" hoan đường, xàm ngôn! Mẫu phi khi nào định hôn cho ta? Sao lại không nói cho ta biết? Ngươi đây là nghĩ mình là cháu ruột của mẫu phi ta không dám trị tội ngươi sao? " tức giận vỗ xuống ghế, phẫn nộ quát lên.

" muội không có, là Cô Cô đã chính miệng hứa với muội, còn đưa cho muội vật đính ước. " nói rồi thân thủ móc ra một chiếc vòng ngọc. " vòng ngọc này là Cô đã đưa cho muội "

" ngươi là cháu ruột của mẫu phi người có muốn tặng ngươi vài món trang sức thì có gì lạ? Ngươi lại dám mang ra nói lời xàm ngôn muốn Bồn Vương thú ngươi? Đúng là mơ tưởng"

"muội không có nói láo, là Cô đã hứa với muội, muội đã chờ biểu ca mười mấy năm rồi " chiếc vòng này thật là Cô tặng nàng, nàng thích chiếc vòng này nên đã xin Cô.

" Người muốn gả cho Chiến Vương Gia có thể sắp hàng từ thành nam vòng qua 3 con phố lớn tới Vương Phủ, nhưng mà chưa ai có can đảm bỏ liêm sĩ đức hạnh đến Vương Phủ cầu thân. Lần đầu tiên mới có người đến mang vòng cầu thân ah, thật bội phục dũng khí của ngươi "

Nhượng Ly trào phúng lên tiếng, Lãnh Thế Tuyệt sẽ không gạt nàng lúc này cũng đã nói chỉ gặp một lần lúc mẫu phi hỏi Gia, hậu phi trong cung đâu dễ dàng rời cung chứ, có lẽ là cũng gặp nàng ta duy nhất một lần thôi,

Thứ không thiếu nhất trong hậu cung chính là Mỹ nhân mà thứ Mỹ nhân có nhiều nhất là trang sức, ai không muốn mình xinh đẹp để giữ trái tim Hoàng Thượng. Nô tỳ, thái giám trong cung Chủ tử cao húng ban thưởng thì nói gì một chiếc vòng ngọc, Vàng bạc châu báu thứ nào không có. Một nàng ta cảm lòng gả mà tưởng Phụng tiền.

Lãnh Nhất ôm bụng nén cười đến trướng đỏ mặt. Vương Phi giết người không thấy máu ah. Nói nàng ta vô liêm sĩ, không tuân nữ đức mặt dày đến cầu thân, xưa nay toàn nhà trai cầu thân nhà gái, nàng ta Thế nhưng có dũng khí đến Vương Phủ cầu thân. Ha ha chết cười mất. Âm thầm giờ ngón tay cái hướng Nhượng Ly bội phục!

Cổ Thanh Thanh mặt cắt không còn giọt máu, đây là nàng đến thực hiện hôn ước qua miệng nàng ta nói ra nàng là người mặt dày vô sỉ đi theo đuổi Chiến Vương Gia còn mặt nữ đức đến cửa cầu thân, để người khác nghe thấy sao nàng dám gặp người.

" Ngươi tiện nhân.... này dám nhục mạ Bồn tiểu thư. Bồn tiểu thư đang nói chuyện với Vương Gia ai cho phép ngươi xen vào, biểu ca huynh nhìn nàng ta xem.. Nàng ta Thế nhưng nhục mạ muội! "

nàng là hòn ngọc quý trong gia tộc, bất luận tướng mạo hay tài năng đều để người khác ngược nhìn ngưỡng mộ không thôi, từ nhỏ đến lớn được mọi người nâng niu, chiều chuộng chỉ nàng mắng chửi người khác, ai dám mắng nàng, lại bị một tiện nhân này mắng chứ.

Chậc thay đổi nhanh chóng mặt luôn mới hung thần ác sát mắng người quay sang lại điềm đậm, yếu đuối nhu nhượng đáng thương như vậy. Ajji tò mò quá ah..lãnh Nhất thấy biểu tình của nàng ta gai óc trên người nổi hết.

" Lãnh Nhất, tát "

Bốp Bốp Bốp Bốp Bốp Bốp Bốp Bốp Bốp. Mười cái tát vang dội vang lên. Lãnh Nhất không nói một lời liền tiếp mười cái tát vào mặt nàng ta.

Cổ Thanh Thanh kinh ngạc đến quên đau chỉ ngây ngốc ôm mặt một lúc sao mới òa khóc lên thảm thiết...

" biểu ca, hấn dám đánh muội, huynh phải làm chủ cho muội, tiện nhân này dám sai người đánh muội.... Oa huhuhu.." bộ dạng hoa lệ đầm mưa của nàng ta thật không hợp chút nào, nếu lúc bình thường có lẽ người ta sẽ ngắm nghía thương tiếc, nhưng giờ vừa mới ăn qua mười cái tát, mặt nàng ta sưng thành đầu heo, nước mũi chảy ra mặt bầm tím trong thập phần buồn cười.

"Quân gia, nếu một người thường dân đi hạ phạm Thượng, xúc phạm tới quân chúa do Hoàng Thượng đích thân phong, lại là nhất phẩm Vương phi thì đáng bị tội gì? "

" bầm Vương phi nhẹ thì đánh 50 đại bản, nặng thì loạn côn đánh chết "

" oh Thì ra là vậy! Người xem, nàng ta là nặng hay nhẹ? " giọng nói nhẹ nhàng làm Cổ Thanh Thanh lạnh run người lên.

" biểu ca! " ánh mắt nài nỉ vang xin nhìn hấn.. Huynh phải cứu muội.... Lãnh Thế Tuyệt nhắm mắt làm ngo, mặt kệ nàng ta. Thấy cầu cứu không thành nàng ta quay sang Nhục Ly

" xin quân chúa thứ tội, Thanh Thanh thật không biết thân phận người mới phạm phải lỗi lầm. Người không biết không có tội mong quân chúa nể mặt Vương Gia tha thứ Thanh Thanh lần này " nàng là người thông tuệ, co được giãn được.

" vì sao ta phải nể mặt Thế Tuyệt mà tha người? với lại Người thì liên quan gì tới mặt mũi Thế Tuyệt? "

" ta , ta Là biểu muội của Vương Gia " cần môi không cam tâm run rẩy nói ra

" vậy sao? Không phải vị hôn thê Sao?" tựa tiểu phi tiểu nhìn nàng ta, đây là uy hiếp trắng trợn. Người dám nói mình là vị hôn thê ta liền.... ..

" Không phải! Thanh Thanh chỉ là đùa một chút, Cô tặng vòng ngọc vì Thanh Thanh thích, còn lời hứa chỉ là nơi vui, đùa giỡn với Thanh Thanh mà thôi. " nhìn thấy sát khí trên người Nhục Ly nàng ta sợ hết hồn, nàng không muốn bị trượng hình đâu.

" Thật chỉ đùa giỡn Sao?"

" Dạ, chỉ đùa một chút thôi "

" nể mặt người là biểu muội của Thế Tuyệt ta sẽ không truy cứu, trời cũng không sớm, tối nay nghỉ lại đây đi, chuẩn bị một gian sương phòng cho nàng ta "

" Dạ Vương phi". Quân gia phục sát đất rồi, có đôi khi chỉ cần vài lời đã giải quyết được vấn đề

" Ta thật không biết mà, nàng đừng nhìn ta như vậy!" từ lúc về phòng tắm rửa xong, Ly Nhi cứ nằm nghiêng trên giường tay chống đầu nằm nhìn hấn chăm chăm như muốn đục thủng một lỗ trên người hấn mới cam tâm.

Chịu hết nổi mới mở miệng giải thích đối lại là một nụ cười chết người không đèn mạng. Ưc! nàng đây là muốn lấy mạng già của hấn mà..

Nàng không biết bộ dạng mình hiện tại mê người Thế nào sao? Mới tắm xong nên trên tóc còn vương hơi nước, da trắng tuyết hơi ửng hồng, đôi mắt phong tình lúng luyến, môi Căng mọng hơi nhếch lên.

Cổ ngọc hơi nghiêng bởi vì tóc còn ướt một chút có một giọt nước nhẹ lăn từ Tóc mai lăn nhẹ xuống cổ rồi nhẹ nhàng xuống xương quai xanh xinh đẹp lại lăn xuống biến mất trong khe ngực đang Phập phồng theo hơi thở.

Ưc! Không tự chủ nuốt một ngụm nước bọt đôi mắt lại tìm tòi trên người nàng. Tơ tằm màu tím nhạt dính sát vào cơ thể, vì nằm nghiêng nên khe ngực ẩn hiện dưới lớp áo, đường cong quyến rũ, vòng eo thon gọn, đôi chân dài thẳng tắp.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: CHƯƠNG 50

Chân thon dài hơi nâng lên tạo thành độ cong duyên dáng, tay nâng lên làm ống tay áo trượt xuống lộ ra cánh tay trắng ngần mềm mịn ngón tay khẽ ngoắc tựa như mời gọi lại như quyến rũ, Lãnh Thế Tuyệt không tự chủ được bước từng bước đến bên giường.

Tay ngọc nắm lấy cổ áo hấn kéo mạnh xuống giường, không kịp đề phòng hấn bị ngã xuống chột thấy trên người hơi nặng, nhìn lại thế nhưng nàng đang ngồi trên người hấn tư thế làm người ta liên tưởng ah...

" nàng... " một ngón tay khẽ đặt lên môi hấn

" xuyt! Đừng ồn!" mi nhãn như tơ tay lại được thế lướt nhẹ trên môi hấn như đang phát thảo lại đôi môi, cảm giác trên môi hơi ngứa hé miệng nhẹ cắn vào ngón tay đang nghịch ngợm kia còn khẽ mút.

Trên tay ướt ác nàng không rút tay lại mà tiến tới chơi đùa với cái lưỡi ấm nóng kia.. Chết tiệt! Hấn có phản ứng chỉ vì bị nàng chơi đùa, định cắn vào cái tay kia lại trống trơn.

Như biết hấn muốn cắn nàng vội rút tay lại, để ngón tay chạm nhẹ lên môi trên ngón tay vẫn còn vương vài sợi chỉ bạc bị nàng ngậm lấy. Lãnh Thế Tuyệt nhìn hình ảnh dâm Mỹ này hạ thân trưởng lên..

" Tiểu yêu tinh nàng đang quyến rũ ta sao? " khiêu mi nhìn hấn

"Chàng nghĩ sao?" cuối người thổi hơi vào tai hắn vừa ngứa vừa nhột,

Lãnh Thế Tuyệt lật người dậy chuyển đổi tư thế cả hai. Nhìn nàng đang cười trêu hắn, thật ngứa tay mà Bốp! Nàng tay vỗ vào mông nàng một cái, co giãn thật lại không muốn buông tay, tiếp sờ sờ nắn nắn

"sắc lang" Nhược Ly thăm mắng nhưng cũng không ngăn hắn lại, hắn là người của nàng, nếu đã nhận định sao có thể để người của nàng ghen khuấy chứ.

Từ hôm đó đến giờ hắn cũng không dám làm gì nàng, dù biết hắn rất tôn trọng nàng, dù muốn nhưng lại có nhần nhẹn, nếu nàng nói muốn chờ hắn nhất định sẽ.

Hắn đã yêu nàng như vậy cần gì phải bắt hắn ghen đến lúc thành hôn.

Môi đỏ hồng khẽ mở đầu lưỡi khẽ liếm lên môi

Bật! thần kinh kèm chế của Thế Tuyệt một tiếng đứt mất. Cuối đầu ngậm lấy môi Nhược Ly mà cắn mứt.

Cảm thấy vẫn chưa đủ tay luồn vào áo Nhược Ly xoa nắn. Một đường hôn xuống tới xương quai xanh, cảm thấy vương vãi liền xoay xé luôn y phục của nàng, dưới lớp y phục là thân hình gọi cảm mê người, định lực của Lãnh Thế Tuyệt cạn kiệt.

Đưa tay xé luôn áo yếm cuối người cắn nhẹ lên đỉnh nhụy hoa dụ hoặc kia tay một tay nặng nhẹ mà xoa ngọc thỏ bên kia.

Tay kia thì không nhân rồi vuốt nhẹ dọc theo eo thon tới đùi lại lướt lên đến chỗ tiết khổ men đến nơi thần bí mà chưa ai chạm vào. Tay nhẹ niết rồi xoa xoa.

"Ukm. U....." Nhược Ly vì động tác của hắn không khỏi than nhẹ. Lãnh Thế Tuyệt nghe tiếng rên này như bị kích thích ngấn đầu lên nhìn nàng thấy nàng mắt nhắm nghiền đôi môi hơi mở bật ra tiếng rên rì câu hồn.

Nhịn không được tay lại nhẹ niết đóa hoa kia đổi lại một tiếng rên rì lớn hơn nữa, như tìm được trò chơi vui. Cuối đầu nhìn về đóa hoa nhỏ bị tiết khổ che khuất.

Tay động chiếc tiết khổ cuối cùng cũng bị hắn cời ra. Nhìn đóa hoa đỏ hồng ướt át nhìn không nổi cuối xuống khẽ hôn lên

"Ukm Thế Tuyệt ummm" Nhược Ly giật thót đưa tay nắm lấy tóc Lãnh Thế Tuyệt, hắn ngược lại không có buông mà dùng lưỡi khẽ liếm

"Ukm.. Chàng...uh.....bỏ..... ..ahh" hắn càng không bỏ Dùng tay dây dây hoa huyết đang run rẩy ngón tay chen vào

"Uh.." khó chịu vì dị vật chen vào Nhược Ly cự mình muốn lui lại, hắn sao để nàng lùi chứ tay giữ chặt eo nàng không cho nàng cự quậy.

Ngón tay lại đi vào sâu hơn sau đó lại lui ra cứ rút ra đưa vào hoa huyết chật hẹp, cảm giác nàng thích ứng, lại đẩy thêm một ngón tay thành hai ngón.

"ư... Ukm.. Thế Tuyệt ư ah khó.. chịu. Ukm..ah....ư!"

"Ngoan, chịu một chút bảo bối, nàng chật như vậy ta sợ nàng sẽ đau. "hắn cũng sắp chịu hết nổi Hạ thân hắn kêu gào trưởng đau.

Hắn muốn nàng phát điên nhưng nàng chật hẹp như vậy hắn đi vào nàng sẽ đau chết, nên phải nhẫn nại làm cho nàng thích ứng một chút. Buông môi ra kéo theo một sợi chỉ bạc ẩm muối

"Thật ngọt! "Nhược Ly đang nhắm mắt cũng biết hắn đang nói gì, càng xấu hổ.

"Chàng.... sắc... Uh....quý.... U' ah...ừ! "Khi nàng đang nói hắn tà ác đẩy tay sâu hơn làm nàng ghen ra tiếng.

Cười tà cuối đầu nhìn nàng. Thấy nàng đã chuẩn bị tốt. 2,3 lượt cời đi quần áo mình đang mặc. Lộ ra thân hình màu đồng rắn chắc vật nam tính đã trưởng to kiêu ngạo đứng thẳng gào thét muốn nàng

"Ly Nhi ngoan, gắng nhịn một chút " giọng nói ôn nhu trầm thấp trấn an. Bỗng cảm thấy hạ thân đau đón như bị xé ra

"đau, đau quá! " "Ngoan, ta sẽ không động, gắng nhịn một chút sẽ không đau. " trấn an nàng lại thấy nàng vì đau mà nhăn mặt nhủu mảy thương tiếc mà hôn lên môi nàng nuốt xuống bụng tiếng than đau.

Tay thì nắm lấy ngọc thỏ đùa giỡn xoa nắn khi thì dùng hai ngón tay kẹp lấy nhụy hoa cứng rắn niết nhẹ. Dần cảm giác nàng thả lỏng chút Mối cong lưng đẩy vào sâu, khi vào hết toàn bộ thì mới nhẹ động rút ra lại đẩy vào, nhấp nhẹ nhàng nam căn vì bị nàng xiết chặt mà muốn buông vũ khí đầu hàng. Ráng nhìn xuống.

"Tiểu yêu tinh, nàng muốn ép chết ta sao? Thật chặt! " trả lời hắn chỉ có tiếng rên rì mê người

"Ukm... Ukm.....uh....ahh....uhh. " thấy nàng dần thích ứng được kích cỡ của mình mới mạnh dạn mà rút ra đưa vào thấy nàng không đau nữa mới hưng hăng mà va chạm

"Ukm...nhẹ.... Nhẹ chút.... Uhhhh ahhhhh" hắn ngược lại không nhẹ mà còn va chạm mạnh hơn..... Một đêm triền miên hầu như không ngừng nghỉ, Nhược Ly ngất rồi lại tỉnh, tỉnh dậy rồi lại ngất.

Đến khi tỉnh lại đã đến tối. Nàng đã bỏ qua một ngày thi đấu trong Ngũ Quốc Đại Điện. Lãnh Thế Tuyệt lấy Lý do, nàng bị cảm nắng.

Tên ngọc chết tiệt! Hôm qua cả ngày đều ngồi trong Đại điện, làm gì có nắng? Muốn tìm Lý do cũng phải hợp Lý một chút chứ!

Nàng hiện tại thật muốn đập cái tên đang cười đến nở hoa đầy mặt đỏ xuống giường, thật là, đồ tinh trùng lên não hắn tám ngàn năm chưa chạm vào phụ nữ. Thật hối hận, biết trước dù hắn có ghen chết cũng mặt kệ.

"Ly Nhi ngoan há miệng a" Mồ nào đó vừa mới được ăn no nê, mặt mày tươi cười sáng láng múc một muổng cháo đưa tới miệng Nhực Ly.

Nhìn sao cũng thấy ghét, nếu nàng có sức giờ chân sẽ đạp thẳng vào mặt hắn, đây có phải là bê đá đập vào chân mình không??

Nhìn nàng buồn bực không thôi, hắn càng ra sức nịnh nọt, giỡn sao nếu để nương tử giận chỉ thiệt hắn thôi, ném qua mùi vị tiểu hồn, như mới ăn được Mỹ vị mà giờ bắt hắn nhìn được mà không ăn được, hắn sẽ khó chịu đến chết mất, nếu không phải thấy nàng một muốn chết hắn sẽ không buông tha nàng dễ dàng như vậy.

Nếu Nhực Ly biết hắn nghĩ gì sẽ bất chấp ngồi dậy đạp vào mặt hắn vài cái cho đỡ tức. Hai người đều im lặng, một người đút một người ăn, nhưng đều đuổi theo suy nghĩ của mình mà yy trong lòng. Nhưng cũng không phải suy nghĩ chuyện gì, mà là nghĩ về đôi phương.

"Vương Gia! Cổ tiểu thư xin gặp người.!" giọng Quân gia vang lên ngoài cửa. À ha! Quên mất chuyện này, quăng cho Lãnh Thế Tuyệt một ánh mắt xem thường: giải quyết đi. Không giải quyết được đừng tới tìm ta.

Lãnh Thế Tuyệt nhứt đầu, đang đồ nương tử mà thứ này nọ râu ria tới phá đám, nếu nương tử giận biết làm sao?

"chờ ta!" nói rồi hôn trên trán Nhực Ly một cái rồi mới xoay người ra ngoài.

"Biểu ca, huynh tới rồi" rang rờ nộ nụ cười mê người, nhưng mà phụt! Lãnh Nhất phì cười, hài quá rồi hôm qua nàng ta vừa mới ăn tát, mặt nàng ta sau một đêm càng tròn hơn chút so với hôm qua, vì muốn che lấp vết bầm xanh nên nàng ta thoa cả lớp phấn trắng lên mặt.

Có lẽ thấy quá trắng nên muốn có màu trung hoà nên mày liễu kẻ thật đen, đôi môi nhỏ thêm một lớp son đỏ, nếu bình thường sẽ xinh đẹp động lòng người, nhưng hiện tại chỉ thấy thật giống trong đoàn xiếc ah...

Thêm biểu cảm mừng rỡ e then của nàng ta thật muốn ôm bụng cười bò thôi, thật có một tên không khách khí ôm bụng cười chết sống không ai khác ngoài hồ Ly tiểu Hoa ra, "chỉ chỉ chỉ chihihi..." một tay chỉ vào Cổ Thanh Thanh một tay ôm bụng lăn lộn trong lòng Lãnh Nhất cười nghiêng ngả.

"khụ khụ" Lãnh Thế Tuyệt suýt không nhịn được cũng bật cười.

"biểu ca huynh? Huynh ức hiếp muội!" dậm chân xuống đất, môi hơi chu ra làm biểu tình đáng yêu

"phì" nhin hết nổi bọn Lãnh Nhất đứng phía sau phì cười ra tiếng lại vội ngậm lại nén cười đến đỏ mặt.

"Người muốn tự trở về Cổ Gia hay muốn Bôn Vương phái người đưa về?" vào chủ đề chính

"muội, biểu ca aaaaa! Huynh cho phép muội ở lại đi muội sẽ không gây phiền toái nữa" năn nỉ đáng thương nói.

"Lãnh Nhất! Chuẩn bị xe ngựa đưa Cổ tiểu thư hồi gia" như thường lên tiếng như không hề phát hiện nàng ta cầu xin. Nếu không phải nghĩ tình người là người nhà mẹ đẻ của mẫu phi, người còn sống đứng đây sao? Một người còn ở đây diễn, Ly Nhi đáng yêu còn đang chờ ah.

"muội, muội tự mình về" căn môi ỷ khuất trả lời. Rồi lên nhìn người nam nhân anh tuấn hiên ngang nhưng ngược mắt mới phát hiện người đã đến cửa, nàng vẫn chưa nói xong mà, khóc không ra nước mắt về phòng rồi rời khỏi Vương Phủ. Hừm! Nàng tuyệt sẽ không buông tay dễ dàng. Cứ chờ xem.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51

Sáng sớm hôm sau Nhực Ly được Lãnh Thế Tuyệt bế lên xe ngựa vào cung Lý do đường đường chính chính là để nàng không mệt mỏi, vì hôm nay nàng phải thi đấu.

Nàng cũng chẳng muốn hành hạ bản thân, với y thuật của nàng, thật ra hôm nay đã không sao rồi. Nhưng mà có người tự nguyện bế nàng, nàng tội gì phải đi.

Đề thỏa mãn tính khí nam nhân của hắn. Thế là một người bế vui vẻ vì thỉnh thoảng ăn đậu hủ mà lại tuyên bố với mọi người nàng là của hắn, để một số người dùng đánh chủ ý lên Ly Nhi.

Một người được bế cũng thoải mái hưởng thụ, vậy là lúc vào cung mọi người đều lên lúc nhìn người vừa bước vào, hôm qua bên Thiên Long quốc không có đạt được chiến thắng hạng mục gì.

Mọi người ai cũng biết là Thiên Long quốc đặt cược vào ngày thi đấu cuối cùng này. Nghe nói Thiên Y quận chúa tức Chiến Vương phi sẽ tham gia ai cũng muốn biết vì sao mà Thiên Long Đế lại tự tin như vậy.

Ai cũng biết Miên Như công chúa cảm thuật tinh thông, còn vũ điệu của Nam Vũ Quốc luôn quyền rũ nhất, Đông Lăng quốc thì đã thắng mấy ngày nay rồi chỉ có chủ nhà vẫn chưa có nổi bật.

Trừ ngày đầu tiên, còn lại đều 3 môn 1 thắng, cứ đều đều. Chỉ còn cuối cùng là ngày hôm nay, thi 3 hạng mục cuối, ca hát, Vũ nghệ, cảm nghệ thôi. Nếu hôm nay ai thắng được các hạng mục này sẽ là nước thắng cuối cùng.

Mỗi lần Ngũ Quốc Đại Diễn quốc chủ các nước đều bỏ ra rất nhiều tiền tài trân bảo, bảo vật quý hiếm, một nước tuy không đến vét sạch quốc khố nhưng cũng hơn một phần ba, nếu cộng lại năm nước sẽ là một kho tàng nhỏ ah.

Ngũ Quốc sẽ có một nước Chiến thắng cuối cùng nhận được bảo tàng này. Đây mới thật là Lý do các nước đỏ mất. Số tài sản này có thể làm bất cứ một nước nào giàu mạnh hơn.

Mỗi nước đều nhìn chăm chăm vào cuộc đấu hôm nay, đều có lá bài tẩy chưa lật.

Bởi vì là thi múa hát nên đến tối mới bắt đầu chỉ là mọi người phải có mặt chuẩn bị từ sớm mà thôi, hôm nay Nhực Ly biểu diễn nên phải đến sớm để phân phó cho Nhạc Cung Cục phối hợp tấu nhạc cho điệu múa, xong rồi tranh thủ nghỉ ngơi đợi đến tối nay

"Hoàng Thượng giá lâm" giọng Thái giám làm mọi người đều tỉnh lại.

"trước khi bắt đầu Trẫm muốn thông báo thể lệ sẽ thay đổi, cảm nghệ và ca hát sẽ biểu diễn cùng một lúc. tức là vừa tấu cầm vừa hát. Độ khó sẽ cao hơn. Cũng có thể phối tấu với Nhạc Cung Cục. Sẽ do năm nước cùng chọn ra người thắng cuộc. Các vị thấy thế nào?"

"Bổn Đế không có ý kiến gì" Phụng Chiêu quốc chủ nói.

"như vậy có phải thể lệ chỉ là một người biểu diễn cùng lúc?" Vũ Đế hỏi

"đúng vậy" Thiên Long Đế gật đầu đồng ý.

"Bổn Đế cũng không ý kiến" Bách Lý Mạch cũng lên tiếng đồng ý.

"Bổn Hoàng cũng đồng ý" Cao Ly quốc chủ lên tiếng.

"vậy bắt đầu đi! Đầu tiên ra đề ca từ: về Thương Lam Hoàng hậu, tình yêu, ca tụng, cuộc đời tất cả đều được." Thiên Long Đế nói.

Thương Lam Đế là truyền kỳ, thì Thương Lam Hoàng hậu là Mỹ nhân cũng là tri kỷ cùng bên Hoàng Đế giành giang sơn. Là một nữ nhân mà người đời phải kính nể. Đề bài này nói dễ không dễ, nói khó thì chưa hẳn đã khó vì trong ca từ có rất nhiều bài về người.

"trước đề cho mọi người chuẩn bị, hiện tại sẽ thi vũ nghệ." Quý Hỷ tiếp lời. "sẽ do Cao Ly quốc, Phụng Chiêu quốc, Nam Vũ Quốc, Đông Lăng quốc và Thiên Long quốc, theo thứ tự vừa tuyên bố biểu diễn." Quý Hỷ lớn tiếng nói.

Cao Ly quốc biểu diễn đầu tiên. Một hàng mỹ nữ mặc áo hồng, xanh, trắng, thướt tha lướt trên đại điện. Xoay thành vòng tròn tùm lại một chỗ lúc ngã người ra đột nhiên lại xuất hiện thêm một mỹ nhân mặc áo vàng che mặt đang dần dặt múa chính.

Y phục rất khéo léo khoe đường cong nóng bỏng. Eo thon mong tròn lại thêm đôi chân dài nuột nà lộ ra ngoài khiến tầm mắt mọi người đều dừng lại trên người nàng ta. Kỹ thuật cũng tương đối tốt nhưng cũng chỉ vậy. Nhực Ly quan sát cho ra kết luận.

Đến kết thúc hầu như mọi người cũng không hoan hô lắm, vì lúc đầu có kinh diễm nhưng nhìn một lúc cũng chỉ đẹp mắt mà thôi, không hơn.

đến Phụng Chiêu quốc do Miên Như tham kiến gia, hình như nàng ta thăm gia luôn 3 hạng mục. Nàng ta dù sao cũng là đệ nhất Mỹ nhân Phụng Chiêu quốc. Lúc nàng ta lên đài mọi người đồng loạt chờ mong, xiêm y là lướt, đường cong Nóng bỏng vũ điệu câu nhân, mọi người ai cũng nhìn chăm chú theo dõi động tác của nàng ta.

Liếc nhìn kẻ bên Lạnh Thế Tuyết như cũ không thèm liếc nhìn lên đài. Chỉ chăm chú gấp thức ăn cho nàng. Cho hắn một ánh mắt tán thưởng, Còn được nha!

Một tràn vỗ tay vang Lên, ra là kết thúc màn biểu diễn của Miên Như công chúa.

Đến nước Nam Vũ Quốc lên đài. Là Một vũ cơ ăn mặc thập phần gợi cảm. Áo ngắn ôm không hết khuôn ngực nóng bỏng, khoe trong vòng hai và đôi mông tròn lẳn lợ.

Chiếc váy xê thật cao tới trên đùi gần bộ vị quan trọng của nữ nhân. Chân không mang hài mà đeo một vòng lục lạc. Điệu múa của nàng ta nóng bỏng khiêu gợi hơn Miên Như gấp trăm lần. Ai cũng không rời tầm mắt khỏi nàng ta được. Nhất là lúc nàng định ta nhấc chân thì như nước miếng cũng chảy ra..

Đúng là hết chỗ nói. Thật ra này na ná giống múa bụng thời hiện đại, chỉ là động tác thuần túy hơn chút đơn giản hơn mà thôi. Đến lúc nàng ta dừng lại mọi người vẫn còn chìm đắm trong vũ điệu nóng bỏng chưa hoàn hồn. Không biết ai là người vỗ tay trước như hưởng ứng lập tức tiếng hoan hô vỗ tay dậy sóng.

"Tuyệt vời! Đúng là Vũ điệu của Nam Vũ Quốc luôn làm người khác mê mẩn ah!" Phụng Chiêu quốc như cười nói lời tán thưởng. Nhưng trong mắt lại chứa tới một tia rung động.

"Vũ cơ này tên là Phong liên chính là đích thân Bổn Đế trăm tuyển vạn chọn mới được, xin dâng tặng cho Thiên Long Đế, tỏ một chút tâm ý hảo hữu của Bổn Đế với Thiên Long Hoàng Triều" lời ra làm Thiên Long Đế cũng không từ chối được, biết rõ là một quân cờ đến thám thính nhưng lại không từ chối được, Cao tay! Tỏ vẻ khúm núm nhưng ân tâng đạo bình.

"Trẫm sao từ chối hảo ý của Vũ Đế được chứ, Tứ phong, Phong Liên làm Liên tần ban Liên Lâu Các làm tẩm cung."

"Tần thiếp lĩnh chỉ. Hoàng Thượng Thiên Tuế Thiên Thiên Tuế!"

"bình thân" Quý Hỷ là lão nhân ở trong cung nhìn là biết ngay ân tình nhưng ngậm miệng, trong cung không nghe không nhìn không thấy mới sống được lâu. Yên lặng thu xếp chỗ ngồi cho vị Liên Tần mới sắc phong này.

Tiếp đến là Đông Lăng quốc lên đài, đèn trong điện hơi tối đi, một đoàn vũ công nhẹ lướt đi vào điện. Nhưng ăn mặc lại thập phần anh khí giống nữ tướng ở sa trường, nhất là hai nữ nhân mặc phục sức giống áo giáp tay cầm kiếm, àh Thì ra là múa kiếm, đường kiếm uyển chuyển duyên dáng nhưng không kém phần sắc bén, thật mới lạ, ai cũng trầm trồ từ trước đến nay nhảy múa thường là những vũ điệu mềm mại hay nóng bỏng quyến rũ, chưa từng thấy có người lại lấy kiếm múa ah, thật là đặc

sắc.

Lãnh Thế Tuyệt cũng nâng mắt nhìn một chút. Nhược Ly nhìn về phía Bách Lý Mạch đúng lúc hắn cũng đang nhìn nàng cười cười. Đây là nàng trước kia đã từng nói múa cũng có thể dùng kiếm nhưng không ngờ huynh ấy lại nhớ còn làm ra một điệu kiếm vũ hay như vậy.

Thật ra hắn không phải đúng lúc mà luôn nhìn nàng kể từ lúc nàng có mặt, nàng không nên trong vòng tay hắn ta, lúc nhìn thấy hắn ta ôm nàng bước vào điện hắn đã phải nhẫn nại thế nào mới có thể dẫn được không bước đến giành nàng ra khỏi hắn ta. Hắn ghen tị sắp điên rồi, nàng là của hắn, Nàng sẽ trở về bên cạnh hắn sớm thôi, rất nhanh. Nghĩ như vậy mới buông lỏng thân mình một chút.

Bốp Bốp Bốp Bốp Bốp Bốp Bốp Bốp Bốp " một trận vỗ tay vang Lên

" Thật tuyệt vời, đúng là không uống chuyển này, thật làm Bồn Vương đại khai nhãn giới ah. Lãng Tiêu Đế Bồn Vương muốn Vũ cơ mặc áo xanh lam kia người muốn lấy gì trao đổi?" Hoài Vương đứng dậy, kích động nói.

" Nếu Hoài Vương đã yêu thích, sao lại nói trao đổi, Bồn Đế phải là tặng cho Vương Gia ah. "

" Hào, vậy Bồn Vương không từ chối rồi, đa tạ! " vốn ban đầu hắn định tặng cho Chiến Vương nhưng Nhược Ly sẽ giận nên thôi hắn vẫn còn con cò khác.

Xôn xao..... Mọi người bàn tán, Hoài Vương chỉ nói vài câu đã ôm được mỹ nhân rồi, nhưng người ta là có quyền có thể ah âm thầm tiếc hận ... Vũ cơ kia đã bước đến bên cạnh Hoài Vương

" Đây là Minh Minh" Vũ cơ còn lại tháo xuống khăn che mặt mọi người mới sững sờ ah.

Thì ra là nàng ta mới là nhân vật chính, nên Lãng Tiêu Đế không chần chừ nói cho là cho vũ cơ kia ngay. Thật là hảo mỹ nhân mà không hề thua kém Miên Như công chúa ah.

" Bồn Đế muốn dâng tặng cho Thái tử Thiên Long để tỏ chút tâm ý hảo hữu của Đông Lăng quốc, ý Thái tử Thế nào? "

" Nếu vậy Cô không thể từ chối ý tốt của Lãng Tiêu Đế rồi, có được mỹ nhân sao Cô lại có ý kiến chứ "

Nhược Ly hết nói nổi rồi, đây là đem người của mình đưa cho người khác mà còn công khai, có bao nhiêu tặng bấy nhiêu, còn mong tặng đi càng nhiều càng tốt, su huynh cũng vậy ah. Muốn đưa người vào nước khác đây là cách trực tiếp lại hữu hiệu nhất sẽ không bị từ chối, đưa đi một người tuy không hẳn sẽ có tác dụng gì nhưng ai biết được sẽ là một quân cờ tốt thì sao.

Xem xong rồi Nhược Ly cũng dời bước ra sau điện chuẩn bị. Khác với lúc nãy đèn trong phòng vụt tắt hết, mọi người vẫn chưa thích ứng với bóng tối thì có vài ngọn đèn nhỏ cháy sáng lên, chính là một vòng tròn nhỏ xung quanh đài biểu diễn.

Trên đó đang đứng một người nhưng vì hơi tối nên không rõ mặt lắm nhưng ai cũng biết đó chính là Thiên Y quận chúa kia.

Hai tay Sau lưng dần đưa ra, ánh sáng nhẹ hắt lên gương mặt đó, giữa trán vẽ một đóa hoa bằng chu sa, chân mày hơi nhếch lên, đôi mắt to tròn đỏ gò thay bằng hút hồn câu nhân. Đuôi mắt vẽ thật sắc kéo dài làm đôi mắt to tròn trong dài và quyến rũ hơn biết bao nhiêu, mũi thẳng tắp cánh môi đỏ tươi ướt át câu lên nụ cười nhẹ như có như không làm người điều đứng không yên.

Thì ra trên tay nàng đang cầm hai đóa liên đăng theo tay nàng chuyển động lúc sáng lúc tối mờ ảo mông lung, tựa như tiên tử dưới ánh trăng đang say sưa khiêu vũ, đèn trên tay nàng theo từng động tác uyển chuyển mềm mại nhẹ nhàng chuyển động nhưng lại không hề tắt đi, chỉ được một lúc đèn lại vụt sáng điệu nhạc từ nhẹ nhàng chuyển dần nhanh và dồn dập hơn

Vũ điệu cũng biến chuyển từ nhẹ nhàng đến sôi động nhanh nhẹn như người con gái đang yêu, vui vẻ hoạt bát , rồi lại chậm dần mang theo bi thương lưu luyến về mặt nàng cũng đượm nét đau buồn chia ly, rồi như lại gian nan nhưng tự tin về mặt nàng như bừng sáng bước nhẹ nhàng đến bên người yêu, đôi môi như nhấp nháy vương tay muốn níu lại nhưng lại không thể chỉ đứng lặng im nhìn về phía trước, mọi người tràn đầy nét ưu thương đau lòng.

Tưởng rằng đến đây đã hết nhưng lúc này các vũ cơ nâng một cái trống lớn bước vào thước tha bước vào, ai cũng ngạc nhiên không phải đã hết rồi sao? Lãnh Thế Tuyệt từ lúc nàng lên đài đã không rời mắt dù chớp mắt cũng không nỡ bỏ qua một chút, hắn sợ lúc hắn chớp mắt sẽ không nhìn thấy được trọn vẹn ánh hào quang của nàng, hắn muốn khắc vào mắt, vào tim mỗi một động tác của nàng. Thật muốn mang nàng giấu đi, không cho ai khác nhìn thấy nàng.

Để trống lớn lên đài các vũ cơ tỏa ra đứng xung quanh, Nhược Ly yên vị trên trống lớn, nhạc bắt đầu nổi lên, là khúc nhạc lần trước nàng đàn, phối với tiếng tiêu và trống, tựa như đang trên Chiến trường, nhiệt huyết hào hùng .

Ai cũng nhìn chăm chăm vào đài kia sợ sẽ bỏ sót cái gì . Khê động, là một tiếng trống lớn gia nhập nhưng lại hài hoà dị thường, điệu vũ mạnh mẽ tự tin, như tiếp thêm ngọn lửa hào hùng sĩ khí tăng vọt, ai đã từng ra Chiến trường sẽ nhiệt huyết sôi trào, muốn lập tức xông pha trận mạc, tắm máu kẻ thù, thật làm người ta đứng khí đáng trào, ai cũng mong muốn rong ruổi xa trường.

Đến khi khúc nhạc kết thúc, trống cũng ngừng, gương mặt nàng tràn đầy vui mừng tựa như thấy người mình yêu Chiến thắng trở về, tay Lãnh Thế Tuyệt nắm thật chặt, cảm giác này như là lúc hắn Chiến thắng, không còn hứng khởi hơn vạn phần, tựa như có người mình yêu kề vai sát cánh, Cô vũ cho mình và chờ đợi mình thắng trận trở về đây là niềm vui mừng cùng thỏa mãn.

Nàng là của hắn Ly Nhi của hắn ah, hắn muốn ôm nàng vào lòng không để nàng cho ai khác nhìn thấy, nghĩ liền làm im lặng bước lên đài không xem ai ra gì mà ôm chặt lấy Nhược Ly cuối đầu xuống hôn nàng thấm thiết,

"ukm..." Không ngờ tới hắn lại có hành động lớn mật như vậy nàng bất ngờ không kịp phản ứng. Hôn một lúc lâu hắn mới quyền luyến buông nàng ra, Nhược Ly chỉ chui đầu vô lồng hắn làm đà điều. nàng tuy là người Thế kỷ 21 nhưng mà chưa từng diễn như vậy trước mặt bao nhiêu người ah, có ai nói cho nàng biết cổ nhân còn bạo dạn hơn người hiện đại nàng không ah!

Mặt Bách Lý Mạch đen thành gan heo tay nắm chặt đến nổi rõ từng sợi gân nghe rất rất. Ánh mắt tràn đầy phản hận cùng không cam lòng

" khụ khụ khụ, àh khụ! Nhược Nhi con có thể cho Trẫm biết tên điệu múa vừa rồi của con không? " Thiên Long Đế ho khản cấp

" ah dạ, bẩm phụ Hoàng tên gọi là Chiến Vũ, có 2 đoạn, đoạn đầu là tả về một người con gái bình thường sau đó lại gặp người yêu thương, nhưng sau đó lại phải chia ly, vì lo lắng cho người mình yêu thương nên đã ra Chiến trường nhưng tuy được gặp lại gần cách thành cao, chỉ với tay nhưng lại không nắm lấy được. Đoạn này gọi là Ly Tình. Đoạn thứ hai, vì muốn bên người mình yêu muốn tiếp thêm dũng khí và sức mạnh cho chàng nàng đã đứng trên tường thành nhảy múa vì muốn để chàng nghe thấy nên dùng trống lớn đệm vũ, đến lúc cuối chính là chàng Chiến thắng trở về. Nhi Thần nghi hần là nên gọi Chiến Vũ ah!"

" Hạo cho một điệu Chiến Vũ, làm sĩ khí quân tâm tăng vọt, an lòng Chiến sĩ cũng làm lòng người sục sôi ý chí " Thật lòng lúc trẻ Thiên Long Đế cũng từng xong pha trận mạc, cảm giác lúc này làm ông nhiệt huyết dâng cao, thật nhớ lúc còn trên Chiến trường xong pha giết địch, đến khi thắng trận có một người chờ mình về. Cảm giác này thật vi diệu.

" phần so đầu này ai có ý kiến gì ?"

" Thiên Y quận chúa vũ nghệ Tuyệt luân, xứng đáng danh hiệu Thiên hạ đệ nhất nhân , Vũ điệu khuynh thành, đương nhiên là Chiến thắng rồi, có phải không? " Bách Lý Mạch mở lời,

" đúng vậy, đúng vậy! " bốn phía bắt đầu nhao nhao đồng ý.

" Nếu đã không ý kiến, Bồn Đế tuyên bố Thiên Y quận chúa chiến thắng trận này, tiếp theo thi tài cảm nghệ, ca hát. "

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52

Thi đấu ca hát và cảm nghệ, Nhược Ly lên biểu diễn trước, tiếng đàn thánh thót vang lên, giọng hát ngọt ngào du dương trầm bổng.

Nàng hát chính là Phụng Vũ Cừu Thiên, hoà vào cảm khúc.

Chiến tranh nổ ra

thuyền chìm man mát,

ngọn lửa đỏ kị cháy bùng

Mộng vừa tỉnh nước chảy hoa rơi.

Chấp nhất mê muội giang sơn vạn Lý đều khinh thường vức bỏ.

Khuynh tâm khắc cốt suốt kiếp này.

Đồng lòng hứa hẹn không chia ly.

Gió mây ẩn hiện trời vẫn xanh.

Phù trợ thống nhất Thiên hạ.

Đời đời phồn hoa chỉ vì một ý người cười .

Kinh thảo là lướt,

biển đêm tĩnh lặng

Hai bờ cát sáng, ngón tay nhẹ khảy.

Tiểu ngọc hoà cùng Lĩnh khúc,

Nỗi nhớ thâm kỳ gửi ánh trăng

Hoa bất tận,

trăng vô cùng, đôi tâm hồn đồng điệu.

Gió cuồng ngao,

lặng lặng điếm đạm nhìn nhau trao ý tình dạt dào. Mong lòng quân thấu hiểu lòng mình,

phù hoa chỉ là hư vô. Hồi ức nặng trĩu,

Cả đời nàng nguyện làm cỏ thảo đông đưa cùng gió thu.

Nước hồ hững hờ,

con sóng dưới ánh trăng lấp lánh ánh bạc.

Trời xanh bao la dương liễu nghìn nhánh quán quýt.

Nhớ khi xưa Phụng Hoàng non buổi đầu lạc bước đến bên quân vương.

Cười than thầm, son hà vụn dậm vì người.....

(các bạn có thể lên Google tìm nha)

Giọng hát làm rung động lòng người cũng bao gồm ý nghĩa .

Không ngờ Ly Nhi hát hay như vậy ah. Thật bất khả tư nghị. Tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả.

" Hoàng tẩu đúng là đệ nhất kỳ nữ, Vũ nghệ Tuyệt luân, cảm nghệ tự nhận thứ hai không ai dám xếp thứ nhất, với giọng hát như nhạc tiên trên trời kia ai có thể vượt qua?" Hiền Vương hưng phấn nói

" Thật Tuyệt vời, ta chưa từng được nghe lời hát hay như vậy, giọng hát ngọt ngào du dương với tiếng đàn làm người say mê, thật là đặc sắc " Phụng Chiếu quốc chủ như là khen ngợi, như trong đáy mắt chưa ánh lên bất cứ loại cảm xúc gì.

" nhớ khi xưa Phụng Hoàng non buổi đầu lạc bước đến bên quân vương.. Đúng là ý nghĩa mà " Thái tử cũng góp lời

" đúng vậy Bồn Để từng nghe ca vũ cũng gặp không ít kỳ nữ từ nhưng chưa ai lại được như vậy, thật là bất khả tư nghị. Bồn Để xem ra đoạt đệ nhất nhân hôm nay sẽ là Thiên Y quận chúa rồi " Vũ Đế cũng góp lời.

" phù hoa chỉ là hư vô, cả đời nàng nguyện làm cỏ thảo đông đưa cùng gió thu. Bên chàng màng gì danh lợi hư vô, thật là cảm động " Sương Hoàng hậu cũng cảm khái

Nàng ngược lại rất bình thản, biểu diễn xong lại về chỗ của mình thập phần nhàn hạ, thoải mái. Nàng cũng đã làm rồi, có gì đáng căng thẳng. Quả nhiên bị phản biểu diễn của Nhược Ly ảnh hưởng, những phản biểu diễn sau đó đều rất nhạt nhòa.

Đến cuối đương nhiên là Nhược Ly dành chiến thắng. Thiên Long Đế cũng vui cười đến nở hoa. Có số tài vật này ông có thể giám thu thuế vài năm, nhưng quốc khố vẫn sung túc đầy đủ. Còn có thể tu sửa đề đều ngăn chặn lũ lụt. Thật hoan hỉ ah.

Hôm nay đã qua 3 ngày, mọi chuyện đều đã bàn giao xong. Tối nay sẽ đãi tiệc tiễn biệt các nước. Nàng cũng phải tham gia rồi.

Sáng nàng đã vào cung, lưu lại tắm cung Hoàng Hậu, Lãnh Thế Tuyệt không yên tâm nên đã mang nàng đến nhờ Hoàng Hậu chiếu cố nàng.

Đến một lúc phi tần trong hậu cung lục đục kéo đến thỉnh an Hoàng Hậu. Hy quý phi, Đức phi, Mai quý tần, Trần tần nay đổi thành Trần tài nhân. Hình như nghe nói về chuyện lần trước của Bùi Bảo Nhi làm liên lụy nàng ta giáng chức. Chiêu phi vì đã bị cấm túc nên không đến. Còn có vị Liên Tần mới phong gần đây. Rất nhiều người nàng không biết đến.

Chậc! Hậu cung ah, quả là mỹ nhân như phù vân trên trời nhiều vô số kể. Mỗi người mỗi vẻ, nàng đang nghĩ khi về có nên tìm một than thuốc bỏ cho phụ Hoàng không ah.

Các nàng thấy Nhược Ly chỉ nhẹ gật đầu xem như chào hỏi. Nàng cũng chẳng quan tâm lắm, chỉ muốn tìm chỗ ngủ tiếp mà thôi.

Nhưng mà chưa kịp ngủ chỉ mới ngồi trò chuyện một chút lại có người đến, người này hình như không được hoan nghênh lắm Hoàng Hậu khi thấy nàng ta bước vào liền nhíu mày.

Bà biết nàng ta có ý định gì với Phong Nhi, bà không phản đối con trai thú thê nạp thiếp, thân phận nàng ta cũng không tồi.

Nhưng Phong Nhi đã thú chính phi , nàng ta dù muốn cũng chỉ làm trắc phi mà thôi, nhưng mấy ngày trước Hoàng Thượng đã đánh tiếng nói bóng gió một chút người không muốn Phong Nhi thú nàng qua cửa. Nếu phụ quân bà đã lên tiếng thì sao bà lại cho nàng ta toại nguyện được.

" Miên Như tham kiến Hoàng Hậu nương nương, Nương nương vĩnh phúc kim an. " quy cũ hành lễ, đứng là không chệ vào đâu được.

Làm như không nghe thấy tiếp tục trầm tư, không ai dám quấy rầy Hoàng hậu nương nương suy nghĩ. Liếc thấy đầu gối nàng ta hơi run mới làm như vô ý thờ hắc ra nhìn Miên Như kinh ngạc lên tiếng

" Miên Như công chúa mau đứng lên, Bồn cung già rồi, công chúa đến mà Bồn cung vẫn không hay, bọn nô tài các người sao không gọi Bồn cung, để Miên Như công chúa chờ đợi, ban ghế! "

"dạ dạ "

" nào có ah, Hoàng hậu còn rất trẻ trung xinh đẹp, Miên Như tự thấy không bằng "

"công chúa quá lời rồi, ai không biết công chúa là đệ nhất mỹ nhân của Phụng Chiếu quốc chứ? Công Công tìm Bồn cung có phải có chuyện gì không? " Ai không

thích nghe người khen chỉ là có thuận tai hay không mà thôi, nhưng nàng ta nói ra bà chỉ nghe chối tai mà thôi

"Miên Như hôm nay đến đây là muốn bái biệt nương nương, trong khoảng thời gian Miên Như ở lại Thiên Long quốc là nương nương đã chiếu cố Miên Như như là nãi hậu của Miên Như vậy. " nghe lời nói ám chỉ của nàng ta Hoàng hậu làm lơ vờ như không biết.

" với lại Thiên Long quốc thật đẹp biết bao nhưng Miên Như phải về rồi không thể ở lại thăm thú và gặp mặt nương nương nữa. " nước mắt nàng ti tách rơi xuống. Giờ Hoàng hậu cũng không thể không lên tiếng rồi

" Bồn cung chiếu cố cho công chúa là việc nên làm, người đến là khách sao lại để khách uỷ khuất được " ý là ta cùng người nữa xu quan hệ cũng không có, Đừng kéo gần như vậy để nói.

Miên Như đang suy tính nói vậy sẽ làm hoàng hậu cảm động sau đó lên tiếng giữ nàng, nàng sẽ được ở lại đây. Nhưng không biết sao Hoàng hậu lại không chút nào có ý giữ người. Không đợi nàng ta nói tiếp Suong Hoàng hậu lên tiếng

" cũng không phải không có dịp đến Thiên Long quốc, công chúa đừng cảm thấy buồn, " Đây là Hoàng hậu muốn giữ nàng ah..Miên Như mừng thầm trong bụng.

" đợi đến Ngũ Quốc Đại Điện lần sau được tổ chức ở Thiên Long quốc công chúa lại tới Bồn cung sẽ vẫn như bây giờ tiếp đãi công chúa không để người chịu uỷ khuất gì "

Không hổ danh Hoàng hậu ah, chỉ vài câu làm nàng ta tức chết, cái gì mà lần sau tổ chức tại Thiên Long quốc lại đến, 3 năm mới tổ chức một lần xoay vòng các nước, đợi đến Thiên Long quốc lần sau là 15 năm rồi ah. Nay cũng quá phúc hắc đi Nhược Ly trầm nghĩ.

Miên Như nghe lúc đầu âm thầm phấn khởi, tới khi đợi Hoàng hậu nói xong người đã như lọt xuống hầm băng rồi. Lần sau đến khi nào ah,lúc đó nàng đã già rồi đến làm gì ah!mấy ngày trước nàng cũng nói bóng gió Hoàng hậu cũng ậm ừ theo mà kêu nàng ở lại, sao hôm nay lại..

Là nàng ta! Chính là nàng ta nói bấy Hoàng hậu mới không giữ nàng. Ngược mắt nhìn thấy Nhược Ly đang ngồi kế bên Hoàng hậu mà hận ý tuôn trào.

Ế! Nàng có làm gì đâu nha? Đây là nằm cũng trúng đạn sao? Nhưng mà... Khoé môi gọi lên nụ cười nhạt, đến đây! Nàng chưa từng sợ ai cả. Họ cũng im lặng quá lâu rồi, hôm nay là cơ hội cuối cùng nếu mất cơ hội này sẽ rất lâu mới có lại ah. Các người tranh thủ đi thôi. Thấy Nhược Ly đang cười,

Miên Như tức giận vô cùng, nàng ta đang chế giễu nàng sao? Nàng là Trần bảo trên tay phụ Hoàng, chưa từng uất ức như vậy mà,

" Miên Như ở đây cũng xin chúc Thiên Y quận chúa sớm ngày sinh quý tử vì Vương Gia khai chi tán diệt " Đây là ám chỉ nàng không tuân nữ đức chưa thành hôn mà đã có con sao?

" Công chúa có phải dùng nhâm tử hay không? Ở Thiên Long quốc mọi người sẽ chúc Bách niên hảo hợp, răng lông đầu bạc. Đúng là Phong tục mỗi nước mỗi khác Phụng Chiêu quốc đúng là cởi mở hơn Thiên Long. Nếu công chúa là người Thiên Long quốc mà nói ra như vậy tất bị phụ mẫu trách phạt rồi "

ý nói Phụng Chiêu quốc phóng đảng chưa kết hôn thì đã muốn mang thai nên tục lệ chúc mừng sẽ như vậy. Còn nói nàng ta là người không có phụ mẫu quang giáo ăn nói xằng bậy. Ai cũng che miệng cười ở đây ai lại ưa nàng ta chứ?

" nhưng mà công chúa tuổi nhỏ vô tri, nói lời không suy xét thoa đáng, sau lại trách nàng ấy được, Nương nương người nói có đúng không?" Quay sang Hoàng hậu như nghiêm túc hỏi.

Hoàng hậu nén cười, hay thật hôm nay bà mới biết miệng lưỡi của vị Tam Vương phi này lợi hại, vài ba câu đã mắng quốc gia nàng ta phóng đảng thành tính, không phụ mẫu dạy ngay cả oa Nhi cũng không bằng, rồi lại lấy vị Thế trưởng bối không chấp nhất nàng ta.

Nhưng nhìn sao cũng mắc cười rõ ràng Miên Như còn lớn hơn nó vài tuổi ah, lấy tay che miệng khẽ cười rồi buông xuống như đồng ý mà gật gật đầu. Miên Như tức giận đến học máu, hai người này kẻ xướng người hoạ chứ nàng, nàng xưa nay chưa từng bị uất ức như vậy . hừ tiện nhân ta sẽ khiến người vạn kiếp bất phục

" là, là Miên Như lỡ lời đa tạ Hoàng hậu đã lượng thứ "

" Không gì, mọi người ở lại cùng dùng ngọc thiện đi. "

" Dạ Hoàng hậu nương nương " mọi người đồng thanh đáp. Lúc dùng ngọc thiện,

Miên Như cứ vô ý hay cố ý tiếp cận nàng lúc làm rơi khăn tay mượn Nhược Ly nhặt hộ, lúc đi lại cố ý đi kế bên cạnh Nhược Ly.

Nhược Ly nhìn trong mắt, nhưng cố ý phối hợp nàng ta diễn. Tối nay bà ta cũng sẽ đến không biết muốn đóng vai gì đây? Thật chờ mong mà.

Cũng đợi đến tối, Lãnh Thế Tuyệt đến đón Nhược Ly đi Càng Đức điện. Nàng đã thay cung trang.

Cùng Lãnh Thế Tuyệt sống vai bước đi. Như một đôi bích nhân lạc bước trần gian song song mà đến, Làm bừng sáng Càng Đức điện.

"Chiến Vương Gia và Thiên Y quận chúa đến " giọng Thái giám vang lên. Sau đó những người khác cũng đến, Thiên Long Đế mở lời khai tiệc. Cũng nói vòng vo một hồi như Ngũ Quốc Đại Điện thành công tốt đẹp... Bla bla bla rồi cũng ăn uống, múa hát tung bừng. Lúc sau

" Miên Như xin hiến một điệu vũ để góp vui, mừng Ngũ Quốc Đại Điện thành công "

" Nếu vậy thật hảo, phiên Công chúa rồi "

" nào có phiền, đây là Vinh hạnh của Miên Như " tươi cười xinh đẹp bước đến giữa điện. Nhạc nổi Lên Nàng ta lả lướt nhảy múa đang lúc nàng ta xoay người lại hoa lệ phun ra một ngụm máu rồi ngã người xuống đất.

" Miên Như! "

" công chúa! Công chúa Miên Như..... " người kêu lên đầu tiên là Phụng Chiêu quốc chủ, còn lại là mọi người Phụng Chiêu lẫn Thái hậu cùng hét hoảng hô lên.

Xôn xao, Xôn xao.... Mọi người to nhỏ bàn tán.

"Chuyện gì xảy ra? Mau truyền Thái y" Thái tử bình tĩnh lên tiếng.

"Còn thất thần làm gì? Không nghe Thái tử nói sao?" Thiên Long Đế hướng nội thị giám quát nhẹ. Cũng ném cho Thái tử một ánh mắt tán thưởng. Thái tử là thụ sủng nhược kinh.

Trương Thái y lại cầm hòm thuốc tiến đến. Lấy một lọ dược đổ vào miệng nàng ta sau đó lại châm vài châm lên người nàng ta mới lau mồ hôi quay sang khom người nói với Hoàng Thượng

" là trúng độc thừa Hoàng Thượng "

Ra tay rồi sao? Ta rất mong chờ ah..

Bạn đang đọc truyện *Phụng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53

" trúng độc? Tại sao lại trúng độc được? Là loại độc gì? " Thiên Long Đế tuy biết hần sẽ không dễ dàng trở về như vậy nhưng không ngờ hần lại hạ độc chính con gái ruột của mình. Đúng là không bằng cầm thú mà .

" khởi bẩm Hoàng Thượng là một trong Thập Đại Kỳ Độc, Bách thảo xà độc. Do trăm loại hoa độc và trăm loại rắn độc phối chế mà thành, người trúng độc sẽ không có cảm giác đau đớn gì chỉ khi tim đập nhanh hơn bình thường mới phát độc, lúc này có lẽ do công chúa lộng vũ nên khiến tim đập nhanh hơn bình thường mới phát độc. "

" có nghĩa là công chúa Miên Như trúng độc đã lâu mà không phát tán? "

" cái này, mấy ngày trước công chúa vẫn biểu diễn vũ nghệ nhưng không bị gì có lẽ độc hạ sau lúc đó "

" hừm! Trẫm nghi Thiên Long Đế nên cho Trẫm một cái công đạo! " Phụng Chiêu quốc chủ âm trầm lên tiếng

" đương nhiên, chuyện này Trẫm sẽ điều tra và cho Phụng Chiêu quốc một câu trả lời thích đáng, hung thủ.....Tuyệt không tha " Thiên Long Đế cũng âm trầm trả lời, hừm các ngươi muốn náo, Trẫm sẽ Phụng bồi.

" lệnh cho cấm vệ quân phong tỏa đại điện, tra ra hung thủ cho Trẫm "

" Dạ "

" ngươi có giải được độc này hay không? "

" Thần vô năng, không có cách giải chỉ làm cho máu của công chúa chảy chậm lại, dùng giải độc đan kéo dài thời gian thôi "

" Trẫm từng nghe nói Thiên Y quận chúa y thuật như Thần, cái tử hồi sinh, từng cứu Chiến Vương mà được Hoàng Thượng Thiên Long thân phong thành quận chúa! người có giải được độc của tiểu nữ hay không? "

Hần chỉ muốn xác nhận nàng ta có thật giải được thập đại kỳ độc hay không? Nếu nàng ta nói không giải được thì chính là khi quân phạm thượng, ngay cả Hoàng Đế Thiên Long quốc cũng bị lừa gạt, nếu nàng ta chấp nhận giải nhưng không được thì cũng có đường chết. Còn nếu không... ..

" Đây là nghe ai nói? " Nhục Ly cười hỏi

" Thiên hạ ai ai không biết ngươi từng cứu Chiến Vương Gia? Hay ngươi căn bản là lừa gạt Hoàng Thượng cùng Vương Gia? Không có bản lĩnh cứu người? "

" oh! Ta thật không biết mình lừa gạt Chiến Vương và khi quân phạm Thượng ah! Ta chính là cứu Chiến Vương thì liên quan gì đến chuyện giải độc? Đây là thập đại kỳ độc không phải ta nói giải thì giải được "

" Nực cười! ai không biết khi đó Chiến Vương trúng kịch độc trong Thập Đại Kỳ Độc. Ngươi không giải được vậy ngươi chính là cố tình mạo danh đã cứu Chiến Vương!.... " hần nhìn không được buộc miệng nói ra nhưng đến khi thấy nụ cười trên môi nàng cùng với sắc mặt quái dị của vài người khác mới giật mình biết mình lỡ lời nên im lặng ngay.

" Hình như ngài còn rõ chuyện hơn chúng ta, từ lúc ta trở về vẫn chưa khi nào công bố rằng mình bị trúng kịch độc, chỉ nói là bị thương, đúng là Phụng Chiêu quốc chủ nắm rõ tình hình còn hơn ta" Lãnh Thế Tuyệt lạnh lẽo nhìn Phụng Chiêu quốc chủ.

"Ta cũng thật tò mò, không biết là ai ai cũng đều biết chàng trúng một trong Thập Đại Kỳ Độc nga. Đúng là Phụng Chiêu quốc chủ tình tức tình thông, chuyện chỉ có vài người trong cuộc biết mà người cũng rõ ràng như vậy, y như là người trong cuộc nha "

Nhược Ly cũng chăm chọc chỉ chưa nói trắng ra là hẳn chính là chủ mưu, nhưng người xung quanh ai không thành tình, chỉ cần nói như vậy mọi người đã đủ hiểu.

Mặt Phụng Chiêu quốc chủ trắng xanh. Hắn muốn thăm dò xem bọn họ đã biết được gì nhưng không nghĩ bọn họ như đã biết trước giăng bẫy chờ hắn sa vào. Bây giờ rõ là muốn xé da mặt rồi,

Tuyệt đối không được! bản đồ còn chưa tới tay không thể trở mặt ngay lúc này được. Nếu có bản đồ trong tay như có bùa hộ mệnh cho Phụng Chiêu quốc, Hoàng Triều sẽ không dám đối phó Phụng Chiêu hẳn muốn có con ách chủ bài trong tay .

Mà thứ hẳn thật sự muốn là bảo tàng kia, hẳn muốn có Thiên hạ! Tuyệt không thể là bây giờ trở mặt được.

" là hiểu lầm thôi, sao ta lại là người trong cuộc được, lúc Chiến Vương mất tích ta cũng có phái người điều tra mới biết mà thôi. Thiên Y quận chúa đừng trách cứ giọng điệu lúc này thật có phần quá đáng, chỉ vì Trầm lo lắng quá nên loạn mà thôi, mong Quận chúa bỏ quá cho, xin người ra tay cứu tiểu nữ, Trầm sẽ nguyện đền đáp xứng đáng "

" Phụng Chiêu quốc chủ quá lời Thiên Y không dám nhận. Còn về cứu Miên Như công chúa ta tận lực mà thôi, trước kia sư phụ để lại đan dược ta đã dùng hết có cứu được hay không phải xem ý trời rồi "

Nàng cứu được nhưng đầu dễ dàng như vậy, trước cho nàng ta biết Thế nào là đau khổ. Nàng tin chắc bọn họ vẫn còn hậu chiêu, không vội cứ từ từ!.

Lấy trong tay áo một gói thuốc bột hoà vào Ly trà cho nàng ta uống, xong lại dùng vài cây kim châm nhỏ hơn qua lửa cho đỏ lên mới châm vào người nàng ta,

Lúc này nhìn là đã biết nàng ta trúng chỉ không đến một phần ba liều lượng thuốc nếu đủ liều thì đã chết từ lâu sau còn sống tới bây giờ? chỉ chút độc này không cần dùng đến huyết đan luyện cũng không cần máu của nàng pha thuốc chỉ châm vài châm là xong nhưng mà như vậy không phải quá dễ dàng cho nàng ta sao? Nhược Ly nàng là người thù dai ah.

Có thù tất báo nên nàng ta sẽ chịu chút đau đớn rồi... Liên tiếp hơn nóng châm vào người nàng ta, đôi lại tiếng thét chói tai mỗi lần châm nàng ta sẽ hét lên đến lúc gần cuối chỉ ư ư vài tiếng rên nhỏ.

Ai cũng xanh mặt nhìn cảnh đó nghĩ tới cây châm đỏ lửa đó châm vào người là rợn gai ốc nhưng mà là mấy chục cây ah..

" Đây....." Phụng Chiêu quốc chủ ngập ngừng muốn mở miệng

" Nếu không muốn nàng ta chết thì đừng ồn ào, hay người không tin ta? Ta có thể lập tức dừng lại " cau mày lên tiếng

" Không, không có, quận chúa cứ tiếp tục " ghen hòng chỉ biết kêu nàng ta tiếp tục. Châm đến mức nàng ta thành con nhím thì dừng tay như một mồi mà trụ không vững được Lãnh Thế Tuyệt đỡ lấy ôm đến ghế ngồi, lúc xoay người thừa dịp mọi người không nhìn thấy nháy mắt với Lãnh Thế Tuyệt.

Nàng thật đúng là, hẳn đương nhiên biết nàng đang giả vờ nhưng vẫn thấy thương tiếc không thôi, bảo bối của hắn cực khổ rồi ah..

"Này Miên Như công chúa có thể nâng lên tháp được không? Đây đến khi nào mới lấy xuống? " Trương Thái y run giọng hỏi.

"tạm thời không được di chuyển nàng ấy. Đến lúc chuyển đến thì lấy. Người xem chừng đi rồi lấy xuống ta một mồi " làm ra thần sắc suy yếu một mồi dựa vào Lãnh Thế Tuyệt chộp mắt. Thật ra là nàng muốn ngủ ah...sáng đến chỗ Hoàng hậu có nghỉ ngơi được chúc nào đâu.

" người mang Thiên Y quận chúa vào giảng phòng phía sau đi " Hoàng hậu lên tiếng kêu Lãnh Thế Tuyệt mang nàng đi.

Gật đầu xem như đáp lại rồi một đường ôm Nhược Ly đến hậu điện nghỉ ngơi. Trong lúc Nhược Ly ngủ ở bên ngoài long trời lở đất.

Miên Như tỉnh dậy, nói là mấy ngày nay không Xích mích với ai, chỉ bởi Thái Hậu, hôm nay lúc đến Phụng Minh điện của Hoàng hậu có xảy ra chút ít tranh chấp với Nhược Ly,

Hoàng hậu cũng thừa nhận rằng quả thật có chuyện như vậy.

Thái Hậu đòi sống đòi chết phải trừng trị Nhược Ly. Hoàng Thượng dốc lòng bảo vệ Nhược Ly nhưng một lúc sau tìm ra độc dược dính trên khăn tay Miên Như công chúa, Mai quý tần và Liên tần đều làm chứng thấy hôm nay Nhược Ly nhặt khăn tay giúp Miên Như công chúa.

Miên Như thì khóc lóc đáng thương tâm, thái hậu thì sống chết muốn trị tội Nhược Ly, Văn võ bá quan Phụng Chiêu quốc đòi công đạo cho Miên Như công chúa gây sức ép bắt Thiên Long Đế giao người

" Hoàng Thượng người không được hồ đồ bao che cho ác phụ kia ah, ở trong Hoàng cung xem như chốn không người mà xem thường mạng sống người dám cả gan hạ độc Miên Như công chúa nếu sau này ghét ta hay ai đó trong cung có phải cũng hạ độc giết ta? " vừa nói vừa thương tâm khóc rống

" mở miệng là nói Nhược Nhi hạ độc có chứng cứ gì? Khăn tay bắt quả là nhặt giúp mà thôi Ngươi! Ngươi có tận mắt thấy Nhược Nhi hạ độc? Quát Thái Hậu xong lại Đưa tay chỉ vào Mai quý tần cùng Liên tần hai người sợ hãi lắc đầu.

" bệ hạ, người nói như vậy có thấy là quá cường từ đoạt Lý, ở đây ai có bản lĩnh dùng độc như nàng ta? Nàng ta vừa mới Xích mích với Miên Như công chúa quay lưng công chúa liền bị hạ độc có trùng hợp như vậy không? " một quan viên Phụng Chiêu quốc lớn tiếng chất vấn.

" đúng vậy! Đúng vậy! bệ hạ phải cho Phụng Chiêu quốc một cái công đạo!" nhao nhao lên tiếng.

" các ngươi im miệng! Hoàng tâu là người Thế nào chúng ta không rõ sao? Là Phụng Chiêu quốc các ngươi vong ân phụ nghĩa , đúng là làm ơn mắc oán mà, nếu

không phải Hoàng tẩu ra tay cứu nàng ta thì nàng ta còn ở đây được sao? " Hiền Vương tức giận quát.

" Phụng Chiêu quốc các ngươi, không phân biệt phải trái, vu oan và họa cho Thiên Y quận chúa là có ý gì? " các đại thần Thiên Long quốc cũng cãi lại. Thiên Y quận chúa là kỳ nữ tử của Thiên Long quốc sao có thể để người của nước khác sỉ nhục.

Các sứ thần nước khác dĩ nhiên không xen vào, các ngươi cứ tranh chúng ta ngồi xem diễn là được rồi.

" Hừ! Đây là các ngươi ý là địa bàn của Thiên Long quốc thì muốn làm gì thì làm sao? Thiên Lý ở đâu? Đừng tưởng chúng ta sợ Thiên Long quốc các ngươi "

" ngươi nói cái gì? Tệ nạn, không biết ân nghĩa nói chuyện cũng chẳng ra tiếng người " Hiền Vương trước nay chưa từng sợ ai.

" các ngươi.... "

" đủ rồi " Thiên Long Đế nổi giận gầm lên.

" Còn ra thể thống gì? đây là Hoàng cung không phải ở chợ. Quy cũ cho Trẫm. " quát mất một vòng thấy cả điện im lặng mới lên tiếng tiếp

" Quý Hỷ, đi mời Chiến Vương và Thiên Y quận chúa đến đây " một khắc thời gian sau Nhục Ly và Lãnh Thế Tuyệt đã đến chính điện.

4 thành viên đã gởi lời cảm ơn My điểm về bài viết trên: AlexMaxs, Nguyễn ViVi, Tezuki Ryichi, h20voyeudau

Hôm qua, 08:40 AlexMaxs Tổ trưởng Ngày tham gia: 29.08.2015, 10:17

Bài viết: 47

Được thanks: 40 lần

Điểm: 0.7

Re: [Xuyên không] Phụng náo thiên hạ: Thần y vương phi - Dạ Nhục Ly lại ngưng ngay khúc hấp dẫn hic hic

Hôm qua, 16:45 My điểm Thủ quỹ Ngày tham gia: 08.08.2015, 13:40

Tuổi: 21 Re: [Xuyên không] Phụng náo thiên hạ: Thần y vương phi - Dạ Nhục Ly - Điểm 11

CHƯƠNG 54

Trên đường đến Quý Hỷ đã nói cho Nhục Ly và Lãnh Thế Tuyệt đầu đuôi sự việc,

" ác phụ nhà ngươi cuối cùng cũng dám lộ mặt ra sao? " Thái Hậu tức giận quát.

Ai cha! Thái độ như vậy muốn chụp mũ cho nàng sao? Groom gớm nước mắt ghen ngào nói

" Thái Hậu sao ngươi lại vu oan Nhục Ly, Nhục Ly nào có hạ độc công chúa " càng phủ nhận thì mọi người càng nhận định rằng nàng làm.

" ăn nói xằng bậy! Vương phi của Bôn Vương nào đến lượt các ngươi ức hiếp " Lãnh Thế Tuyệt cũng phối hợp, Tuyệt đối bao che càng làm người nghi ngờ. Thái Hậu vui vẻ trong lòng

" ngươi còn dám ngụy biện! là có người tận mắt nhìn thấy ngươi nhét khăn tay cho Miên Như công chúa, hiện chất độc tìm thấy trên khăn tay ngươi còn dám nói mình không làm? "

" Không có mà! Nhục Ly không có làm việc này, lúc sáng chỉ là chút chuyện nhỏ sau Nhục Ly lại muốn hạ độc công chúa trả thù chứ? Nếu đã hạ độc sau đó sao lại phải giải độc cho công chúa? Người không được oan uổng Nhục Ly "

" ngươi đây là thâm độc muốn một mũi tên trúng hai đích, thứ nhất muốn giết ta, thứ hai sau khi mọi người bó tay không giải được ngươi sẽ xuất hiện giải độc, trước mặt các nước ngươi sẽ danh chính ngôn thuận là đệ nhất tài nữ được Ngũ Quốc xem trọng " Miên Như nói như đồ là sự thật...

" Ngươi.. Ngươi ngậm máu phun người, nếu nói ta làm vậy nhân chứng vật chứng đâu? Không có thì đừng mơ tưởng chụp mũ lên đầu ta! " ánh mắt loé lên tự tin.

Như muốn nói các ngươi sẽ Tuyệt không tìm được vật chứng, mọi người càng khẳng định việc này là do nàng đã hạ thủ.

" Không có vật chứng, nhân chứng mà cũng dám vu oan Vương phi của Bôn Vương thật nghi Bôn Vương không dám làm gì các ngươi Sao?" Lãnh Thế Tuyệt lạnh mặt Lãnh liệt nói.

" ai nói không có vật chứng? " mọi người nhìn theo giọng nói Thì ra Thái Hậu lên tiếng

" mang nàng ta đến đây " bà quay sang ra lệnh cho Thái giám đứng kế bên. Không đến thời gian mười cái hô hấp Thái giám đó đã dẫn theo một cung nữ vào

" Trúc Nhi " Hoàng hậu giật mình thốt lên. Thì ra đây là tỷ nữ trong cung Hoàng hậu hôm nay phụng lệnh chăm sóc Nhục Ly. Nhìn thoáng qua vẻ đắc thắng của Thái Hậu bà khẽ nhủ thầm.

" Ngươi là ai ? " Thiên Long Đế uy nghiêm hỏi

" khỏi bẩm Hoàng Thượng nô tỳ tên Trúc Nhi là cung nữ ở Phụng Minh điện của Hoàng hậu hôm nay được lệnh chăm sóc Thiên Y quận chúa "

" vậy hôm nay lúc đi theo Thiên Y quận chúa có gì bất thường không được giấu giếm cẩn thận cái đầu của ngươi " Thiên Long Đế trầm mặt lạnh giọng nói làm cho người nàng ta run lên.

" bẩm Hoàng Thượng, mọi chuyện đều bình thường "

" to gan! Đến giờ vẫn còn cứng miệng. Tắt cho ai gia tắt đến khi nào nàng ta khai thì thôi " Thái Hậu quát lên lập tức có một cung nữ tiến đến tát mạnh vào mặt nàng ta...

chát! Chát chát chát!

" ta khai! Ta khai! "

" dừng lại "

" sau khi dùng ngọc thiện xong trở về phòng Thiên Y quận chúa đã đưa cho nô tỳ một cây trâm vàng làm thù lao muốn nô tỳ hủy một gói thuốc bột nhỏ. "

" gói thuốc đó đâu? Còn hay không? " Phụng Chiêu quốc chủ lên tiếng hỏi

" vẫn còn, vì nô tỳ nghĩ không có quan trọng lắm nên muốn đến khi xong việc mới tiêu hủy nó, " nói xong lấy từ trong áo ra một gói nhỏ xíu màu vàng và một cây trâm vàng tinh xảo.

Thiên Long Đế nhíu mày cho Trương Thái y một ánh mắt, Trương Thái y hiểu ý liền tiếp nhận gói bột nhỏ kiểm tra, cây trâm được Quý Hỷ dâng lên cho Thiên Long Đế.

Nhìn thấy cây trâm ông ngạc nhiên nhưng rồi khôi phục rất nhanh, nhanh đến không nhìn thấy được rồi chuyển qua Hoàng hậu, Hoàng hậu cũng có thái độ y như vậy nhưng sau đó lại trầm mặt.

Thái hậu để ý thấy Hoàng hậu trầm mặt thì vui vẻ không thôi Quay sang mở miệng

" các ngươi nhìn thật kỹ có phải sáng nay vào cung Thiên Y quận chúa cái chính là cây trâm này? " những Thái giám cung nữ sáng nay có gặp Nhữ Ly đều nhìn rồi gật gật đầu.

" Hoàng hậu người nói xem, sáng nàng ta là đến cung của người có lẽ người sẽ biết trâm vàng này nàng có cái hay không? " Miên Như cũng tham gia chất vấn.

" đúng vậy! " Hoàng hậu khó chịu gật đầu .

" tiện nhân! Ngươi còn lời gì để nói? Còn không mau quỳ xuống nhận tội! " Thái Hậu hưng phấn muốn chết rồi hét lên. Hừm để xem lần này còn không bắt nàng ta quỳ xuống van xin sao? Nghĩ vậy khoe miệng không khỏi hơi nâng lên.

Nhữ Ly xem vào trong mắt, chỉ cười cười như bình thường xem diễn hoàng toàn không thấy đáng vẻ khóc lóc như lúc này.

" Còn chưa có kết luận gói đó có phải thuốc độc không? "

" hừ! Ngươi giỏi lắm đến giờ phúc này mà còn cứng đầu cứng cổ không chịu nhận tội, Trương Thái y có kết quả chưa? "

" Dạ bẩm! Đây là Bách thảo xà độc mà Miên Như công chúa trúng phải không sai "

" ngươi còn gì để nói! Thật không ngờ ngươi lại ác độc như vậy? Bỏ công chúa chỉ vì một lời không hợp ý ngươi ngươi liền muốn giết chết ta " Miên Như thương tâm muốn chết nói. Ngược lại Nhữ Ly khí định thần nhàn

" độc được tìm thấy ở đâu trên chiếc khăn? " Hoi bất ngờ nhưng Trương Thái y vẫn trả lời

" là ở một góc khăn tay "

" oh, vậy nếu theo ý ngươi ta phải làm sao rắc độc lên chiếc khăn ? Là lấy gói độc rắc lên hay để độc sẵn trong tay? "

" là, là.... "

" đương nhiên là lấy bột sẵn trong tay hoặc móng tay sau đó chạm vào khăn tay lúc ngươi nhặt lên " Thái Hậu cướp lời.

"Nếu nói như Thái Hậu là Nhữ Ly lấy gói độc ra trước, sau đó mới dùng tay chạm độc rồi mới nhặt khăn tay hạ độc công chúa sao?"

"đã rõ ràng như vậy ngươi còn cố tình vòng vo muốn chối tội sao?, ai cũng thấy ngươi mới vừa giải độc cho Miên Như chứng tỏ ngươi không sợ độc, hoặc là tự giải độc thì chạm vào có là gì "

Nhữ Ly làm như không nghe thấy quay sang Trương Thái y

" Trương Thái y gói thuốc có màu gì? "

" ah! Dạ là màu tím sẫm " Không ngờ nàng hỏi cái này hơi giật mình nhưng cũng vẫn trả lời.

Mọi người không ai hiểu đầu đuôi gì cả, chỉ có Lãnh Thế Tuyệt khẽ cười gọi lên nụ cười như có như không.

Hoàng Thượng và Hoàng hậu đều là người đứng đầu từ lúc Nhìn thấy cây trầm đã đoán ra một phần nên chỉ im lặng quan sát.

Phượng Chiếu quốc chủ trong lòng thấp thỏm liếc nhìn về phía người phía sau thấy hấn sắc mặt khó coi liền biết không ổn.

" Ta hỏi ông, nếu dùng tay chạm vào thuốc độc sẽ Thế nào? " như hiểu ra nàng muốn hỏi cái gì Trương Thái y lập tức đáp

" Nếu dùng tay chạm độc sẽ lập tức trúng độc, độc vào tay sẽ không tan ra mà lưu lại màu tím sẫm, đến lúc phát độc toàn thân đều chuyển sang tím giống như Miên Như công chúa lúc này. Theo như thần biết dù giải hay không màu cũng sẽ lưu lại năm ngày sau mới biến mất "

" vậy phiền ngài kiểm tra tay của công chúa và tay ta " nói xong lập tức xòe tay ra, đôi bàn tay trắng muốt mịn màng không có một vết làm sao thấy vết nhor.

Sau đó tay của Miên Như công chúa cũng chìa ra nhưng rõ ràng trên tay vẫn lưu lại vết tím nhạt. Mọi người lúc này lập tức hiểu ra. Công chúa Miên Như bị trúng độc không phải do Thiên Y quận chúa làm,

" nhưng vẫn có trầm cài làm vật chứng gói thuốc độc này là của ngươi, không cần biết ngươi dùng cách gì hạ độc thì cũng đừng mong thoát tội "Thái Hậu cường từ nói

" độc công chúa bị hạ là 3 ngày trở lại đây, vết tím làm chứng nếu ta hạ độc thì phải là hơn năm ngày trước trên tay ta mới lặn đi dấu vết. Thời điểm không trùng khớp ta hạ độc Thế nào? " Thái hậu á khẩu muốn phản bác liền bị Nhữ Ly cướp lời nói trước

" chỉ một gói thuốc độc không biết của ai mà bắt ta nhận tội có phải người cường từ đoạt Lý quá rồi không? "

" Nếu thuốc không phải của ngươi vậy cây trầm thì sao?" Nhữ Ly tựa tiểu phi tiểu nhìn bà ta nhìn đến mức bà ta sồn gai óc mới mở miệng

" cây trầm này nếu nói nguồn gốc vốn nên hỏi Hoàng Thượng và Hoàng hậu ah" Thái Hậu bỗng thấy khó thở sao chuyện mất kiểm soát của bà ta rồi

" nguồn gốc cây trầm này đúng thật nên hỏi Bồn cung và Hoàng Thượng" nghe lời Hoàng hậu Thái Hậu phát hoảng

"Đây vốn không phải một cây trầm bình thường là Bồn cung từ đấu giá hội 4 ngày trước mang về, chính Hoàng Thượng cảm thấy sắc sảo xinh đẹp nên đã tặng cho Thiên Y quận chúa làm phần thưởng Ngũ Quốc Đại Điện "

Vừa nói dứt lời tay khẽ xoay chiếc trầm vàng, chiếc trầm từ đơn giản chuyển thành một cây phượng trầm xinh đẹp tuyệt luân, Phượng Hoàng sải cánh, trong sóng động như thật làm mọi người hút khí lạnh,

Các vị sứ thần các nước có mặt ở buổi đấu giá hội đều biết vật này chính là một trong 3 vật phẩm áp trực của buổi đấu giá. Không ngờ nó còn có thể thu lại nhìn qua tinh xảo nhưng rất bình thường này.

" cây trầm này nói riêng về giá trị đã là vô giá, còn do chính Hoàng Thượng ngự ban người nghĩ ta có bị ám đầu hay không mà mang tặng? Thái Hậu? "

Thái Hậu xanh mét mặt mày rồi, không thể nào sao có thể như vậy? Không có khả năng nàng ta Thế nhưng nắm rõ trong lòng bàn tay, đây như là đang đùa giỡn bà.

Miên Như cả người như lọt hầm băng, nàng ta Thế nhưng biết mà còn nắm rõ tình thế, Thì ra biểu hiện của nàng ta lúc này chỉ là giả vờ để đưa bọn họ vào bẫy mà nàng ta tạo ra.

" rốt cuộc gói thuốc ai đã đưa ngươi? Còn sai ngươi vu oan Ly Nhi, Nói! "

" Là..... Là.. "

" Bồn Vương không ngại tru di cả nhà ngươi đâu " Lãnh Thế Tuyệt nhẹ nhàng nói ra làm nàng ta sợ tới mức vỡ mặt

" nô tỳ nói nô tỳ nói xin Vương Gia đừng giết người nhà nô tỳ. Là Thái hậu đã đưa gói thuốc này cho nô tỳ, bảo nô tỳ trộm vật gì đó của Thiên Y quận chúa làm tin rồi sau đó giả họa cho quận chúa, người sẽ bảo vệ nô tỳ cho nô tỳ một số tiền lớn rồi xuất cung"

" ngươi tiện tỳ này dám vu khống ai gia! Người đâu lập tức mang tiện tỳ này ra chém đầu cho ta! " nhưng không một ai dám hành động,

" Phán! Phán rồi! "

" kiểm tra trên tay Thái Hậu " lập tức có mấy Thái giám nắm tay bà ta đưa lên.

" ai gia là hậu phi của tiên Hoàng ai dám động ai gia! Buông tay! " mặc bà ta hét gào Trương Thái y tiến đến gần kiểm tra

" bẩm Hoàng Thượng không phát hiện. " lúc này Quý Hỷ dẫn người vào điện

"khỏi bẩm Hoàng Thượng, nô tài đã theo lệnh đến lục xét cung Thái hậu và phát hiện cái này. " trình lên một hộp son nhỏ, nhưng trong đó đầy bột tím Sẫm giống như gói độc trước đó.

" Trương Thái y "

Trương Thái y hiểu ý tiến đến kiểm tra hộp nhỏ.

" là Bách thảo xà độc! Không sai được "

" hừm! Lỗi bà ta xuống " Thái giám lập tức lỗi Thái Hậu xuống giữa điện buồng ra khiến bà ta ngã nhào.

" Ta là phi tần tiên Hoàng yêu thương các người dám đối xử với ta như vậy không sợ lễ dân Bách tính cười chê sao? "

" Trẫm nể tình bà là phi tần của tiên đế mới lưu bà làm Thái Hậu, bà nghĩ một phi tần không con cái như bà vì sao lại leo lên bảo tọa Thái Hậu ngồi tới bây giờ? Là Trẫm! niệm tình mới lưu bà.

Là Trẫm! Cho bà hết thấy. Trẫm! cũng có quyền phế đi bà. "

từng câu Thiên Long Đế nói làm lòng Thái Hậu như rơi xuống hầm băng, bà vì sao lại quên, hẳn là Cửu Ngũ Chí Tôn tay nắm quyền sinh sát cả Thiên hạ.

" bệ hạ, là ai gia sai rồi, ai gia không dám nữa xin bệ hạ niệm tình xưa nay ai gia yêu thương chăm sóc người mà bỏ qua cho ai gia lần này đi! " khóc lóc thương tâm cầu xin Thiên Long Đế.

" Trẫm hỏi bà, chuyện này là mình bà gây nên hay có ai khác chủ đạo? " giọng nói lạnh lẽo làm bà ta run rẩy.

Nhìn thoáng qua Phụng Chiêu để Lại nhìn thấy vẻ mặt âm trầm của hắn một lúc lâu sau bà ta mới gian nan mở miệng

" là ai gia tự làm, ai gia muốn cho nàng ta vạn kiếp bất phục "

" Trẫm sẽ không trị tội bà. Mang giấy bút đến " bà ta kinh hãi

" cầm lấy, Trẫm thay tiên Hoàng dùng thất xuất chi điều hưu người. Gạt tên khỏi gia phả Hoàng tộc. Lập tức xuất cung " thái độ quyết Tuyệt cắt lòi làm bà ta xụi xuống đất.

" Phụng Chiêu để Trẫm trả người lại cho người, muốn xử trí thế nào tùy ý! Dù đi cũng là người một nhà, xử Lý lưu tình "

Hừm! đừng nghĩ ta không biết các người cùng một duột đây là cảnh cáo cuối cùng Trẫm cho người, Phụng Chiêu để sắc mặt đen thành màu gan heo. Đây là dẫn dắt hấn mà, Cũng là nói cho hấn biết: ta biết rõ tất cả nhưng không muốn vạch trần.

"tạ bệ hạ đã lưu tình, Bôn Đế sẽ xử Lý thỏa đáng. " nghiêng răng nghiêng lợi nói ra.

" Hảo! Tha nô tỳ lớn mật này xuống loạn côn đánh chết "

" ngày mai Bôn Đế sẽ thiết tiệc tiễn biệt các vị một lần nữa, mong mọi người lượng thứ. "

" Không có gì! Đúng vậy dù sao cũng đến ở lại thêm một ngày cũng không sao!" Mọi người đồng thanh đáp ứng.

" vậy đa tạ rồi, hôm nay đến đây thôi. "

Nhược Ly trên đường về kể lại cho Lãnh Thế Tuyệt nghe nàng chính là lúc trở lại tâm cung nghĩ ngợi đã đoán được phần nào kế hoạch này nên tương kế tựu kế, như vô tình lúc ngủ làm rơi cây trâm cho nàng ta trộm đi, nhưng nàng ta nào biết cây trâm nhìn như bình thường kia lại có lai lịch đặc biệt chứ.

Rồi cũng Tổng tiến các sứ đoàn về nước chỉ riêng Bách Lý Mạch là ở lại nhưng dọn ra ngoài cung đến phủ quận chúa ở lại đợi đến ngày thành hôn.

Bạn đang đọc truyện *Phụng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: CHƯƠNG 54

Trên đường đến Quý Hỷ đã nói cho Nhược Ly và Lãnh Thế Tuyệt đầu đuôi sự việc,

" ác phụ nhà người cuối cùng cũng dám lộ mặt ra sao? " Thái Hậu tức giận quát.

Ai cha! Thái độ như vậy muốn chụp mũ cho nàng sao? Guom gồm nước mắt nghẹn ngào nói

" Thái Hậu sao người lại vu oan Nhược Ly, Nhược Ly nào có hạ độc công chúa " càng phủ nhận thì mọi người càng nhận định rằng nàng làm.

" ăn nói xằng bậy! Vương phi của Bôn Vương nào đến lượt các người ức hiếp " Lãnh Thế Tuyệt cũng phối hợp, Tuyệt đối bao che càng làm người nghi ngờ. Thái Hậu vui vẻ trong lòng

" người còn dám ngụy biện! là có người tận mắt nhìn thấy người nhặt khăn tay cho Miên Như công chúa, hiện chất độc tìm thấy trên khăn tay người còn dám nói mình không làm? "

" Không có mà! Nhược Ly không có làm việc này, lúc sáng chỉ là chút chuyện nhỏ sau Nhược Ly lại muốn hạ độc công chúa trả thù chứ? Nếu đã hạ độc sau đó sao lại phải giải độc cho công chúa? Người không được oan uổng Nhược Ly "

" người đây là thâm độc muốn một mũi tên trúng hai đích, thứ nhất muốn giết ta, thứ hai sau khi mọi người bó tay không giải được người sẽ xuất hiện giải độc, trước

mặt các nước người sẽ danh chính ngôn thuận là đệ nhất tài nữ được Ngũ Quốc xem trọng " Miên Như nói như đồ là sự thật...

" Người.. Người ngậm máu phun người, nếu nói ta làm vậy nhân chứng vật chứng đâu? Không có thì đừng mơ tưởng chụp mũ lên đầu ta! " ánh mắt loé lên tự tin.

Như muốn nói các người sẽ Tuyệt không tìm được vật chứng, mọi người càng khẳng định việc này là do nàng đã hạ thủ.

" Không có vật chứng, nhân chứng mà cũng dám vu oan Vương phi của Bồn Vương thật nghi Bồn Vương không dám làm gì các người Sao?" Lãnh Thế Tuyệt lạnh mặt Lãnh liệt nói.

" ai nói không có vật chứng? " mọi người nhìn theo giọng nói Thì ra Thái Hậu lên tiếng

" mang nàng ta đến đây " bà quay sang ra lệnh cho Thái giám đứng kế bên. Không đến thời gian mười cái hô hấp Thái giám đó đã dẫn theo một cung nữ vào

" Trúc Nhi " Hoàng hậu giật mình thốt lên. Thì ra đây là tỷ nữ trong cung Hoàng hậu hôm nay phụng lệnh chăm sóc Nhục Ly. Nhìn thoáng qua vẻ đắc thắng của Thái Hậu bà khẽ nhủ mảy.

" Người là ai ? " Thiên Long Đế uy nghiêm hỏi

" khởi bẩm Hoàng Thượng nô tỳ tên Trúc Nhi là cung nữ ở Phụng Minh điện của Hoàng hậu hôm nay được lệnh chăm sóc Thiên Y quận chúa "

" vậy hôm nay lúc đi theo Thiên Y quận chúa có gì bất thường không được giấu giếm cẩn thận cái đầu của người " Thiên Long Đế trầm mặt lạnh giọng nói làm cho người nàng ta run lên.

" bẩm Hoàng Thượng, mọi chuyện đều bình thường "

" to gan! Đến giờ vẫn còn cứng miệng. Tắt cho ai gia tắt đến khi nào nàng ta khai thì thôi " Thái Hậu quát lên lập tức có một cung nữ tiến đến tát mạnh vào mặt nàng ta...

chát! Chát chát chát!

" ta khai! Ta khai! "

" dừng lại "

" sau khi dùng ngọc thiện xong trở về phòng Thiên Y quận chúa đã đưa cho nô tỳ một cây trâm vàng làm thù lao muốn nô tỳ hủy một gói thuốc bột nhỏ. "

" gói thuốc đó đâu? Còn hay không? " Phụng Chiêu quốc chủ lên tiếng hỏi

" vẫn còn, vì nô tỳ nghĩ không có quan trọng lắm nên muốn đến khi xong việc mới tiêu hủy nó, " nói xong lấy từ trong áo ra một gói nhỏ xíu màu vàng và một cây trâm vàng tinh xảo.

Thiên Long Đế nhíu mày cho Trương Thái y một ánh mắt, Trương Thái y hiểu ý liền tiếp nhận gói bột nhỏ kiểm tra, cây trâm được Quý Hỷ dâng lên cho Thiên Long Đế.

Nhìn thấy cây trâm ông ngạc nhiên nhưng rồi khôi phục rất nhanh, nhanh đến không nhìn thấy được rồi chuyển qua Hoàng hậu, Hoàng hậu cũng có thái độ y như vậy nhưng sau đó lại trầm mặc.

Thái hậu để ý thấy Hoàng hậu trầm mặc thì vui vẻ không thôi Quay sang mở miệng

" các người nhìn thật kỹ có phải sáng nay vào cung Thiên Y quận chúa cái chính là cây trâm này? " những Thái giám cung nữ sáng nay có gặp Nhục Ly đều nhìn rồi gật gật đầu.

" Hoàng hậu người nói xem, sáng nàng ta là đến cung của người có lẽ người sẽ biết trâm vàng này nàng có cái hay không? " Miên Như cũng tham gia chất vấn.

" đúng vậy! " Hoàng hậu khó chịu gật đầu .

" tiện nhân! Người còn lời gì để nói? Còn không mau quỳ xuống nhận tội! " Thái Hậu hưng phấn muốn chết rồi hét lên. Hừm để xem lần này còn không bắt nàng ta quỳ xuống xin sao? Nghi vậy khoe miệng không khỏi hơi nâng lên.

Nhục Ly xem vào trong mắt, chỉ cười cười như bình thường xem diễn hoàng toàn không thấy đáng vẻ khốc lóc như lúc này.

" Còn chưa có kết luận gói đó có phải thuốc độc không? "

" hừ! Người giỏi lắm đến giờ phúc này mà còn cứng đầu cứng cổ không chịu nhận tội, Trương Thái y có kết quả chưa? "

" Dạ bẩm! Đây là Bách thảo xà độc mà Miên Như công chúa trúng phải không sai "

" người còn gì để nói! Thật không ngờ người lại ác độc như vậy? Bồn công chúa chỉ vì một lời không hợp ý người người liền muốn giết chết ta " Miên Như Thương tâm muốn chết nói. Ngược lại Nhục Ly khí định thần nhàn

" độc được tìm thấy ở đâu trên chiếc khăn? " Hoi bất ngờ nhưng Trương Thái y vẫn trả lời

"là ở một góc khăn tay "

"oh, vậy nếu theo ý người ta phải làm sao rắc độc lên chiếc khăn ? Là lấy gói độc rắc lên hay để độc sẵn trong tay? "

" là, là.... "

" đương nhiên là lấy bột sẵn trong tay hoặc móng tay sau đó chạm vào khăn tay lúc người nhặt lên " Thái Hậu cướp lời.

"Nếu nói như Thái Hậu là Nhưộc Ly lấy gói độc ra trước, sau đó mới dùng tay chạm độc rồi mới nhặt khăn tay hạ độc công chúa sao?"

"đã rõ ràng như vậy người còn cố tình vòng vo muốn chối tội sao?, ai cũng thấy người mới vừa giải độc cho Miên Như chứng tỏ người không sợ độc, hoặc là tự giải độc thì chạm vào có là gì "

Nhưộc Ly làm như không nghe thấy quay sang Trương Thái y

" Trương Thái y gói thuốc có màu gì? "

" ah! Dạ là màu tím sẫm " Không ngờ nàng hỏi cái này hơi giật mình nhưng cũng vẫn trả lời.

Mọi người không ai hiểu đầu đuôi gì cả, chỉ có Lãnh Thế Tuyệt nhếch môi gọi lên nụ cười như có như không.

Hoàng Thượng và Hoàng hậu đều là người đứng đầu từ lúc Nhìn thấy cây trâm đã đoán ra một phần nên chỉ im lặng quan sát.

Phượng Chiếu quốc chủ trong lòng thấp thỏm liếc nhìn về phía người phía sau thấy hần sắc mặt khó coi liền biết không ổn.

" Ta hỏi ông, nếu dùng tay chạm vào thuốc độc sẽ Thế nào? " như hiểu ra nàng muốn hỏi cái gì Trương Thái y lập tức đáp

" Nếu dùng tay chạm độc sẽ lập tức trúng độc, độc vào tay sẽ không tan ra mà lưu lại màu tím sẫm, đến lúc phát độc toàn thân đều chuyển sang tím giống như Miên Như công chúa lúc này. Theo như thần biết dù giải hay không màu cũng sẽ lưu lại năm ngày sau mới biến mất "

" vậy phiền ngài kiểm tra tay của công chúa và tay ta " nói xong lập tức xòe tay ra, đôi bàn tay trắng muốt mịn màng không có một tí vết làm sao thấy vết nhòe.

Sau đó tay của Miên Như công chúa cũng chia ra nhưng rõ ràng trên tay vẫn lưu lại vết tím nhạt. Mọi người lúc này lập tức hiểu ra. Công chúa Miên Như bị trúng độc không phải do Thiên Y quận chúa làm,

" nhưng vẫn có trăm cái làm vật chứng gói thuốc độc này là của người, không cần biết người dùng cách gì hạ độc thì cũng đừng mong thoát tội "Thái Hậu cường từ nói

" độc công chúa bị hạ là 3 ngày trở lại đây, vết tím làm chứng nếu ta hạ độc thì phải là hơn năm ngày trước trên tay ta mới lặn đi dấu vết. Thời điểm không trùng khớp ta hạ độc Thế nào? " Thái hậu á khẩu muốn phản bác liền bị Nhưộc Ly cướp lời nói trước

" chỉ một gói thuốc độc không biết của ai mà bắt ta nhận tội thì phải người cường từ đoạt Lý quá rồi không? "

" Nếu thuốc không phải của người vậy cây trâm thì sao?" Nhưộc Ly tựa tiểu phi tiểu nhìn bà ta nhìn đến mức bà ta sồn gai óc mới mở miệng

" cây trâm này nếu nói nguồn gốc vốn nên hỏi Hoàng Thượng và Hoàng hậu ah" Thái Hậu bỗng thấy khó thở sao chuyện mất kiểm soát của bà ta rồi

" nguồn gốc cây trâm này đúng thật nên hỏi Bôn cung và Hoàng Thượng" nghe lời Hoàng hậu Thái Hậu phát hoảng

"Đây vốn không phải một cây trâm bình thường là Bôn cung từ đấu giá hội 4 ngày trước mang về, chính Hoàng Thượng cảm thấy sắc sảo xinh đẹp nên đã tặng cho Thiên Y quận chúa làm phần thưởng Ngũ Quốc Đại Điển "

Vừa nói dứt lời tay khẽ xoay chiếc trâm vàng, chiếc trâm từ đơn giản chuyển thành một cây phượng trâm xinh đẹp tuyệt luân, Phượng Hoàng sảy cánh, trong sóng động như thật làm mọi người hút khí lạnh,

Các vị sứ thần các nước có mặt ở buổi đấu giá hội đều biết vật này chính là một trong 3 vật phẩm áp trục của buổi đấu giá. Không ngờ nó còn có thể thu lại nhìn qua tinh xảo nhưng rất bình thường này.

" cây trâm này nói riêng về giá trị đã là vô giá, còn do chính Hoàng Thượng ngự ban người nghĩ ta có bị ầm đầu hay không mà mang tặng? Thái Hậu? "

Thái Hậu xanh mặt mặt mày rồi, không thể nào sao có thể như vậy? Không có khả năng nàng ta Thế nhưng nắm rõ trong lòng bàn tay, đây như là đang đùa giỡn bà.

Miên Như cả người như lọt hầm băng, nàng ta Thế nhưng biết mà còn nắm rõ tình thế, Thì ra biểu hiện của nàng ta lúc này chỉ là giả vờ để đưa bọn họ vào bẫy mà nàng ta tạo ra.

" rốt cuộc gói thuốc ai đã đưa người? Còn sai người vu oan Ly Nhi, Nói! "

" Là..... Là.. "

" Bôn Vương không ngại tru di cả nhà người đâu " Lãnh Thế Tuyệt nhẹ nhàng nói ra làm nàng ta sợ tới mức vỡ mặt

" nô tỳ nói nô tỳ nói xin Vương Gia đừng giết người nhà nô tỳ. Là Thái hậu đã đưa gói thuốc này cho nô tỳ, bảo nô tỳ trộm vật gì đó của Thiên Y quận chúa làm tin rồi sau đó giả họa cho quận chúa, người sẽ bảo vệ nô tỳ cho nô tỳ một số tiền lớn rồi xuất cung"

" người tiện tỳ này dám vu khống ai gia! Người đâu lập tức mang tiện tỳ này ra chém đầu cho ta! " nhưng không một ai dám hành động,

" Phán! Phán rồi! "

"kiểm tra trên tay Thái Hậu " lập tức có mấy Thái giám nắm tay bà ta đưa lên.

" ai gia là hậu phi của tiên Hoàng ai dám động ai gia! Buông tay! " mặc bà ta hét gào Trương Thái y tiến đến gần kiểm tra

" bẩm Hoàng Thượng không phát hiện. " lúc này Quý Hỷ dẫn người vào điện

"khỏi bẩm Hoàng Thượng, nô tài đã theo lệnh đến lục xét cung Thái hậu và phát hiện cái này. " trình lên một hộp son nhỏ, nhưng trong đó đầy bột tím Sầm giống như gói độc trước đó.

" Trương Thái y "

Trương Thái y hiểu ý tiến đến kiểm tra hộp nhỏ.

" là Bách thảo xà độc! Không sai được "

" hừm! Lôi bà ta xuống " Thái giám lập tức lôi Thái Hậu xuống giữa điện buông ra khiến bà ta ngã nhào.

" Ta là phi tần tiên Hoàng yêu thương các người dám đối xử với ta như vậy không sợ lê dân Bách tính cười chê sao? "

" Trẫm nể tình bà là phi tần của tiên đế mới lưu bà làm Thái Hậu, bà nghĩ một phi tần không con cái như bà vì sao lại leo lên bảo tọa Thái Hậu ngồi tới bây giờ? Là Trẫm! niệm tình mới lưu bà.

Là Trẫm! Cho bà hết thấy. Trẫm! cũng có quyền phế đi bà. "

từng câu Thiên Long Đế nói làm lòng Thái Hậu như rơi xuống hầm băng, bà vì sao lại quên, hần là Cửu Ngũ Chí Tôn tay nắm quyền sinh sát cả Thiên hạ.

" bệ hạ, là ai gia sai rồi, ai gia không dám nữa xin bệ hạ niệm tình xưa nay ai gia yêu thương chăm sóc người mà bỏ qua cho ai gia lần này đi! " khóc lóc thương tâm cầu xin Thiên Long Đế.

" Trẫm hỏi bà, chuyện này là mình bà gây nên hay có ai khác chủ đạo? " giọng nói lạnh lẽo làm bà ta run rẩy.

Nhìn thoáng qua Phụng Chiêu đế Lại nhìn thấy vẻ mặt âm trầm của hần một lúc lâu sau bà ta mới gian nan mở miệng

" là ai gia tự làm, ai gia muốn cho nàng ta vạn kiếp bất phục "

" Trẫm sẽ không trị tội bà. Mang giấy bút đến " bà ta kinh hỷ

" cầm lấy, Trẫm thay tiên Hoàng dùng thất xuất chi điều hưu người. Gạt tên khỏi gia phả Hoàng tộc. Lập tức xuất cung " thái độ quyết Tuyệt cát lời làm bà ta xụi xuống đất.

" Phụng Chiêu đế Trẫm trả người lại cho người, muốn xử trí thế nào tùy ý! Dù đi cũng là người một nhà, xử Lý lưu tình "

Hừm! đừng nghĩ ta không biết các người cùng một duột đây là cảnh cáo cuối cùng Trẫm cho người, Phụng Chiêu đế sắc mặt đen thành màu gan heo. Đây là dẫn dắt hần mà, Cũng là nói cho hần biết: ta biết rõ tất cả nhưng không muốn vạch trần.

"tạ bệ hạ đã lưu tình, Bôn Đế sẽ xử Lý thỏa đáng. " nghiêng rằng nghiêng lợi nói ra.

" Hào! Tha nô tỳ lớn mật này xuống loạn côn đánh chết "

" ngày mai Bôn Đế sẽ thiết tiệc tiễn biệt các vị một lần nữa, mong mọi người lượng thứ. "

" Không có gì! Đúng vậy dù sao cũng đến ở lại thêm một ngày cũng không sao!" Mọi người đồng thanh đáp ứng.

" vậy đa tạ rồi, hôm nay đến đây thôi. "

Nhược Ly trên đường về kể lại cho Lãnh Thế Tuyệt nghe nàng chính là lúc trở lại tẩm cung nghỉ ngơi đã đoán được phần nào kế hoạch này nên tương kế tựu kế, như vô tình lúc ngủ làm rơi cây trâm cho nàng ta trộm đi, nhưng nàng ta nào biết cây trâm nhìn như bình thường kia lại có lai lịch đặc biệt chứ.

Rồi cũng Tổng tiến các sứ đoàn về nước chỉ riêng Bách Lý Mạch là ở lại nhưng dọn ra ngoài cung đến phủ quận chúa ở lại đợi đến ngày thành hôn.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 55: CHƯƠNG 55

Bách Lý Mạch cũng muốn làm điều gì đó nhưng ngặt nỗi lần nào xuất môn du ngoạn Lãnh Thế Tuyệt cũng chừng mắt theo phá rối. Làm hại hần không làm được chuyện gì.

Lãnh Thế Tuyệt khinh bỉ nhìn hấn, giỡn sao ngươi rõ ràng muốn theo đuổi nương tử ta, còn muốn ta cho ngươi cùng nàng đơn độc xuất môn sao?

Bách lý Mạch vốn định trong thời gian này làm Nhục Ly đổi ý, nhưng đã bị bóp chết từ trứng nước rồi, âm mưu cũng muốn thực hiện nhưng hai người cứ dính như keo một khắc không rời làm sao có cơ hội ra tay.

Lãnh Thế Tuyệt biết Bách Lý Mạch sẽ không đơn giản từ bỏ mà sẽ sử dụng âm mưu quỷ kế muốn mang Nhục Ly rời đi hấn.

Nên nào dám coi là một khắc cũng không rời Nhục Ly, bảo vệ nương tử là trọng yếu nhất những chuyện khác để sau.

Lãnh Tứ và Lãnh Tam đều trở về rồi theo mấy ngày nay quan sát, nàng cảm thấy Lãnh Tam là người gần giống như Lãnh Thế Tuyệt, tính tình Lãnh liệt, trầm mặc ít nói, cũng là một người khôn khéo.

Nàng đã muốn khẳng định nội gián đó là ai nhưng còn chưa đến lúc. Hơn nửa tháng trước tổ chức đấu giá hội thành công vượt ngoài dự định thu về một khoản tài phú khổng lồ.

Nếu đã muốn đối địch với Phụng Chiêu quốc thì nàng cần phải có Thế lực trong tay đủ lớn. Số tiền tài này vừa lúc đủ cho nàng chiêu binh, nhưng tuyệt đối không để người ngoài biết.

Ám Dạ các đã được mọi người biết đến, Vạn Bảo Sơn Trang cũng đã làm người khác chú ý. Phải làm sao chiêu nạp người mà không động tĩnh đây? Đau đầu thật.

Chớp mắt đã đến ngày thành hôn rồi. Hôm qua Nhục Ly đã được đón vào cung từ Hoàng hậu xuất giá theo lễ tiết của công chúa.

Nàng vừa chớp mắt một chút chưa kịp ngủ đã bị sốc dậy chuẩn bị cho ngày mai, nào tắm từ đầu tới chân rồi lại từ chân lên đầu, phải ngâm cả canh giờ dưới nước rải hoa, rồi chải chuốt, sửa soạn, v...v.....

Đến lúc nghe được tiếng Hoàng hậu chải đầu chúc phúc cho nàng theo phong tục mới tỉnh người ah..thật mệt chết người mà, chải xong bới một kiểu tóc cầu kì cài thật nhiều trâm vàng bảo ngọc đến nổi cổ nàng vì gắng gượng mà sắp gãy rồi.

Sau đó trùm Hỷ Khăn lên, rồi đi bái biệt Hoàng Thượng Hoàng hậu. Đến lúc nàng ngồi trong Hỷ phòng của Vương Phủ đã gần trưa rồi,

Lãnh Thế Tuyệt sớm đã dỡ khăn Hỷ, cho người tháo tóc rồi chuẩn bị ngự thiện cho nàng sau đó lui ra tiếp khách khứa.

Lãnh Thế Tuyệt biết Nhục Ly mệt mỏi, nên bỏ qua khách nhân Gấp gáp về phòng vén khăn Hỷ chuẩn bị cho nàng nghỉ ngơi. Nhục Ly mệt mỏi hấn càng đau lòng ah.

Đến lúc Lãnh Thế Tuyệt trở về người say mềm rồi, hấn là Chiến Vương cao cao tại thượng hiếm có dịp nào chuốt rượu hấn đương nhiên phải tận lực rồi.

Bản thân hấn hôm nay rất vui mừng dĩ nhiên cũng không từ chối một ai. Dù tửu lượng hấn có cao đến đâu mỗi người một ly cũng đủ nhàn chìm hấn rồi chứ nói gì say.

Bước loạn choạng đến bên giường, nhìn người đang ngủ ngon lành trên giường sắc mặt nhu hoà cùng vui vẻ khẽ cười.

Nhìn thấy bình rượu đặt trên bàn Hấn hình như vẫn chưa uống rượu giao bôi với Ly Nhi ah, lắc lắc đầu cho tỉnh chút, bước đến cầm lấy nguyên bình rượu rồi quay lại giường ngồi xuống tay khẽ vuốt ve gương mặt người mà hấn yêu trọn kiếp này.

Đưa bình rượu lên uống một ngụm cuối xuống hôn lên môi Nhục Ly vừa hôn vừa bón rượu qua Nhục Ly nhũ mây nàng bị cảm giác tê ngứa và cay nồng trên môi đánh thức,

Vô thức nuốt xuống hớp rượu Lãnh Thế Tuyệt bón sang đầu lưỡi khẽ chạm vào vật nghịch ngợm đang quấy phá trong miệng nàng, được nàng đáp lại Lãnh Thế Tuyệt càng không muốn rời càng hôn sâu hơn như muốn nuốt hết không khí của nàng mới cam lòng.

Tay dần mờ mờ áo của Nhục Ly chợt một cánh tay đưa lên nắm lấy cổ áo hấn trời đất xoay chuyển, nàng đã ngồi trên người hấn.

" từ hôm nay chàng là của ta! nếu một ngày chàng phản bội ta.... " Hoi dừng lại tay khẽ vuốt đến trái tim Lãnh Thế Tuyệt " ta sẽ giết chàng! "

Cầm tay nàng đưa đến bên môi đặt xuống một nụ hôn. " Ta Lãnh Thế Tuyệt, nếu như phụ nàng sẽ cam tâm tình nguyện bị nàng giết, Tuyệt không phản kháng "

Nhục Ly nở nụ cười sáng lạng.

" Đây là chàng nói, nếu như chàng dám phản bội, ta không ngại khuyh tẫn Thiên hạ này, giẫm nát thứ chàng muốn bảo vệ " Hoi sùng sò,

" hỏi hận sao? Đã muộn! Chàng là của ta tuyệt không thay đổi " Nhục Ly bá đạo nói làm cho hấn ngạc nhiên, Nhục Ly tuy cường hấn nhưng mà chưa bao giờ có vẻ mặt như vậy, đây là vì hấn sao? Khoé môi nở nụ cười rực rỡ.

" Ta yêu nàng Ly Nhi" ánh mắt nhu tình nhìn thẳng nàng nói từng chữ

" ta cũng yêu chàng, Thế Tuyệt! " một nụ hôn ngọt ngào nóng bỏng. Một đêm xuân sắc không miên. Ánh trăng cũng thẹn thùng nấp sau đám mây.

Đến qua giờ trưa người trên giường mới tỉnh dậy. Đặt một nụ hôn lên trán nàng

" sớm nương tử! " hấn đã thức rất lâu nhưng muốn ôm nàng ngắm nhìn nàng.

Chớp chớp mắt lấy tay khẽ che lại ánh sáng, định thần lại mới nhớ lúc này có tiếng nói quay sang thấy Lãnh Thế Tuyệt đang tươi cười ôn nhu nhìn nàng, mới chậm rãi nhớ lại chuyện hôm qua, bọn họ thành hôn rồi ah, nở nụ cười Hạnh phúc

" sớm tướng công! " nói xong cũng hôn lên má hần một cái.

" nương tử, không phải nơi đó! " chỉ chỉ môi mình Mỗ phúc hắc nào đó muốn ăn đậu hũ.

" vẫn chưa rửa mặt ah" nhìn mặt hần xị xuống bó tay rồi, ngược lên chạm môi vào môi hần rồi rời đi ngay.

" đã được chưa? "

"Hi hi, được rồi! Đến ta ôm nàng đi tắm " sáng hần đã phân phó người chuẩn bị nước nóng sẵn để lúc Nhục Ly thức dậy sẽ đi tắm, đây là thói quen của nàng từ đời trước vẫn duy trì tới giờ..

Hôm sau Nhục Ly đã thức sớm để tiễn Bách Lý Mạch về nước. Sư huynh đã ở lại với nàng nhưng dù gì y vẫn là quân Vương một nước, sao có thể mãi không quay về. Nàng và Lãnh Thế Tuyệt đến phủ quận chúa đón Bách Lý Mạch rồi mới rời thành.

Đứng trước cửa thành.

" muội về đi, không phải không có gấp lại " Đưa tay xoa đầu Nhục Ly. Lãnh Thế Tuyệt rất muốn vô cùng muốn chém rụng cánh tay đó đi, nhưng hần biết Nhục Ly xem hần ta là người thân nên hung hăng trừng mắt nhìn Bách Lý Mạch

" Huynh cũng nói sẽ về được cốc nhưng mà đã đi là mấy năm nếu muội không đến đây huynh cũng sẽ không về "

Nàng chỉ có sư phụ và sư huynh là người thân nhất của nàng, có lẽ vì họ là người nàng gặp đầu tiên, cũng là người Chăm sóc nàng, mới tưởng là không để ý, đến lúc Nhìn huynh ấy sắp đi không biết bao giờ gặp lại trong lòng vẫn hơi khó chịu.

Bên hông bỗng bị siết chặt. Nhìn thoáng qua Lãnh Thế Tuyệt đang trấn an nàng, trong lòng như chảy một dòng nước ấm áp nàng vẫn còn hần, đây là tướng công của nàng.

" Đừng buồn, lúc trước vì ta bận quá không thể về thăm muội. Thế này đi, đến lúc Linh Nhi khỏi muội viết thư cho ta hay ta sẽ đến đón Linh Nhi cũng đến thăm muội. Có được không?"

" đành vậy!"

" linh Nhi phiền muội chăm sóc giúp ta, nếu muội ấy gây phiền toái muội cứ thẳng tay trị muội ấy, biết không? " như nữa đùa cười cười nói

" ah! Muội sẽ, sư huynh phải chăm lo bản thân ! "

" ta đi, bảo trọng " Ly Nhi ta sẽ gặp lại, muội sẽ về bên cạnh ta, sớm thôi!

Đã hết nghỉ phép Lãnh Thế Tuyệt phải lên triều sớm nên mấy ngày nay Nhục Ly lại có thời gian xuất môn rồi. Cũng ít lâu rồi nàng không đến Âm Dạ các chỉ qua thư từ một chút chuyện trọng yếu.

Vận nam trang đi một vòng lại đến phòng nàng trong Âm Dạ các khoác áo choàng màu tím đeo thêm mặt nạ mới rung chuông

" các chủ "

" miễn lễ đi, nói một số thông tin gần đây đi "

" Bẩm các chủ có vài người đến tìm người chữa bệnh. Thời gian trước tìm kiếm thông tin về Phụng Gia vẫn tiếp tục mấy ngày trước có manh mối mới"

" manh mối? "

" thuộc hạ điều tra hết thấy lại người trong Phụng Gia mới phát hiện Phu nhân của Gia chủ Phụng Gia Phụng Bất Hối không hợp Lý lắm, lai lịch bất minh. Thuộc hạ đã kiểm tra lại Lúc thăm sát ở Phụng Gia chỉ có bà ta là Bị hủy khuôn mặt "

" ồ! ? "

" thân Thế bất minh mà tư trạng cũng đặc biệt. lúc đó nghe nói là Gia chủ Phụng Gia đã cứu một cô nương về nói là một cô nhi, sau đó lập làm phu nhân, nhưng người đều nói vị phu nhân này ôn nhu thiện lương, tài hoa hơn người như là một danh môn khuê tú xuất chúng. Tuyệt không giống như là một cô nhi mà Phụng Gia chủ đã nói, nên thuộc hạ mới điều tra. Thì ra năm đó Gia chủ Phụng Gia đến là Đông Lăng quốc sau đó mới mang nàng ta về. Thuộc hạ đã phái người đến Đông Lăng quốc điều tra chuyện năm đó, rất có thể tìm ra chút ít manh mối "

Chuyện này sao giờ lại đến Đông Lăng quốc rồi, y như một mê vòng, vốn nghĩ tìm ra là Thái Hậu và Phụng Chiêu để âm mưu, nhưng sao giờ lại.

" Cứ điều tra tiếp đi có thể lần ra đầu mối tìm ra người mà ta muốn tìm là được, những tin tức khác tự xử lý đi, lui xuống "

" Dạ, các chủ! " tự động lui ra chỉ còn Âm Nhất và Âm Nhị ở lại.

" Chuyện lần trước làm rất tốt, bên Vận Bảo Sơn Trang cứ tiếp tục duy trì như vậy, để Âm Tam lo đi. Hai người các ngươi sẽ làm chuyện khác, chuyện này thập phần trọng yếu, hai người có dám tiếp nhận? " giọng nói trầm trầm vang lên

"quyết không phụ mệnh"

" Hào! Ta cho các ngươi tất cả tiền tài thu được trong đấu giá hội, các ngươi dùng số tiền này Chiêu binh, luyện binh, nhưng tuyệt đối phải bí mật. Chia nhau ra hành động sẽ dễ dàng hơn, không được làm người khác chú ý! "

" thuộc hạ Lãnh mệnh, Tuyệt không làm các chủ thất vọng "

" cái này thường cho các người " hai bình nhỏ chia ra rồi vào tay hai người

" dùng đi, ta sẽ hộ pháp cho các người. "

hai người kia không nói một lời mở nắp lấy viên thuốc nuốt vào ngồi xuống. Một canh giờ trôi qua hai người mới đứng dậy gần không được cuống hỷ nơi đáy mắt, khi nhìn về Nhược Ly là trung thành cùng sùng bái.

" tạ các chủ ban thưởng" công lực của bọn họ gia tăng ít nhất mười năm ah

" đi đi, ta muốn chậm nhất nửa năm ta sẽ thấy binh đoàn mà ta muốn "

" Dạ"

Sau khi từ Âm Dạ các ra lại vòng qua phủ quận chúa, kỳ thật phủ quận chúa và Chiến Vương Phủ chỉ cách nhau một khúc cua mà thôi,

mấy ngày gần đây Linh Lan luôn tới Vương Phủ tìm nàng trị liệu không cũng tìm nàng chơi đùa gì đó giải sầu.

Bởi vì nàng ấy là muội muội của sư huynh với lại nàng ta cũng rất trong sáng nên nàng cũng buồn lòng cảnh giác, xem nàng ấy như muội muội mà lo lắng.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 56: CHƯƠNG 56

Đến trước phủ quận chúa vừa đứng gặp Linh Lan đang bước ra.

" Nhược Ly Sao người lại tới đây ? "

" tiện đường muốn đến xem người, vào trong nói đi " Rồi dẫn đầu bước vào,

" Tham kiến Vương Phi "

" miễn lễ đi " Rồi bước ra phía sau hậu viện, đến hoa viên mới dừng lại nhìn gốc mai trở lá xanh cũng sắp đến lúc nở hoa rồi.

" Nhược Ly có chuyện gì sao? Ta đang định đến Vương Phủ tìm người "

" ta ra ngoài vừa lúc đến đây sẵn xem cho người, người không cần phải đến Vương Phủ. " Bách Lý linh tâm đánh thót một cái, lễ nào nàng ta đã biết? Không thể nào đâu.

" Ta cũng thật buồn chán nên thường đến Vương Phủ tìm người trò chuyện sẵn tiện trị liệu luôn, nếu người thấy phiền ta sẽ không đến thường xuyên nữa" mắt hơi nhoe nước, nhìn nàng ta như vậy Nhược Ly hết chỗ nói

" ta nào có ý đó, chỉ thấy người ngày nào cũng qua qua lại lại Vương Phủ sợ người mệt mà thôi, ta hứa với sư huynh sẽ chăm sóc người thì sao để người mệt mỏi được. "

" cũng chỉ là vài bước còn nhỏ hơn đường hoa viên trong cung của ta, nào có mệt mỏi, ta muốn tìm người nếu không sẽ buồn lắm "

cuối đầu xuống nhỏ giọng lầm bầm "Haizz, nếu ở trong phủ sẽ thuận tiện hơn ah!" dù nàng ta nói nhỏ nhưng Nhược Ly vẫn nghe thấy được. Nhưng nàng vẫn như không nghe thấy gì.

" thôi được rồi mà, nếu buồn cứ tới tìm ta. "

" Thật sao? "

" đương nhiên không để ỷ khuất người được. Đưa tay ra " nàng ta ngoan ngoan đưa tay ra.

Đến lúc về nhà thay y phục xong Lãnh Thế Tuyệt cũng về tới.

" Ta về rồi, Nương Tử "

" Chàng đã về, dùng thiện chưa? " lắc lắc đầu.

" để ta kêu người dọn ta ăn cùng chàng "

" Ukm" lúc ăn cơm Lãnh Thế Tuyệt chợt nhớ gì đó

"mai nàng cùng ta đến Thái tử phủ" nhìn thần sắc nghi hoặc của nàng nói thêm

"là trắc phi của Thái tử sinh một tiểu công chúa, Mai là đầy tháng rồi"

"ah." nàng có nghe nói, hình như thời gian Ngũ Quốc Đại Điền trắc phi Thái tử đã sinh nhưng lúc đó đang bận rộn với lại cũng không quan trọng lắm nàng đã quên mất.

"Có cần chuẩn bị quà tặng gì không? "

"ta đã sai người chuẩn bị rồi, mai nàng chỉ cần cùng ta đi là được " gật đầu xem như đã biết.

Sáng hôm sau chuẩn bị thỏa đáng rồi mới đến phủ Thái tử. Đến phủ Thái tử Thái tử phi đích thân đón nàng đến hậu viện nơi của nữ quyến nghỉ tạm đến lúc khai tiệc mới đến chính sảnh.

Bước vào phòng các mệnh phụ phu nhân và các tiểu thư đều tiến đến hành lễ

"tham kiến Thái tử phi, Chiến Vương phi "

"được rồi điều đứng cả lên đi " Thái tử phi mở miệng. Mọi người cũng chỉ làm lấy lệ nên cũng lập tức đứng dậy.

"Nhược Ly người đến rồi " Trần Thi Thi vui vẻ tiến đến

"xin Vương phi thứ tội tiểu nữ không hiểu phép tắc mạo phạm Chiến Vương phi, xin Vương phi trách phạt là Thần phụ quản giáo bất nghiêm " mẫu thân của Thi Thi cúi đầu tạ tội.

"Trần phu nhân đứng lên đi, đây là ta bắt nàng gọi như vậy "

"vậy thần phụ đa tạ Vương phi" Lúc này người hầu đưa một người tới là Bách Lý linh đến.

"Thái tử phi " gật đầu chào hỏi Thái tử phi sau đó tiến tới ngồi bên cạnh Nhược Ly.

"Ta nhận được thư mời của Thái tử phi " gật đầu tỏ vẻ đã biết rồi cũng không muốn nói chuyện với người khác chỉ trò chuyện cùng Thi Thi và linh Lan

Lúc này một tiếng cười trong trẻo vang lên một người mặc cung trang cùng trang điểm còn muốn hoa lệ hơn Thái tử phi đến

"Thật xin lỗi tỷ tỷ, Thiện Nhi cứ khóc nháo muội đỡ mãi mới được, đã để tỷ tỷ đợi lâu " tuy lời nói có lỗi nhưng ý Tứ khoe khoang mười phần cũng không thấy một tia kính trọng.

Không đợi Thái tử phi đáp lời cất bước đến chỗ kẻ Thái tử phi ngồi xuống, kiêu ngạo y như Không tước xòe đuôi không xem ai ra gì.

Thái tử phi làm như không thấy Thái độ vô lễ của nàng cười hiền lành nói

"thân mình muội muội mới hão còn phải chăm sóc hài tử, ta sao lại trách muội muội được. Thiện Nhi cũng là một đứa bé gái dễ thương, chọc người yêu mến, thái tử gia là nâng niu trên tay, sau này chắc sẽ là một đại mỹ nhân giống như muội muội, hoa nhường nguyệt thẹn rồi, muội nói có phải không muội muội?"

Ta không trách người có hài tử mà bận rộn, dù gì cũng là một nữ hài tử thì có là gì đáng để người kiêu ngạo , cũng sẽ chỉ như người làm thiếp thất cho người mà thôi.

Nghe ra ý châm chọc của Thái tử phi sắc mặt kiêu ngạo của nàng ta tan vỡ. Hừm, sao ta chỉ sinh nữ Nhi chứ? vẫn để ả ta trèo lên đầu lên cổ. Lần sau, nhất định sẽ là Tiêu Hoàng tử, để xem lúc đó còn không dẫm nàng ta dưới chân sao?

Hơi bình ỗn khó chịu trong lòng nhìn sang kẻ Thái tử phi là một nữ nhân xinh đẹp đến mức kinh điển không hình dung được. Nữ nhân này là ai? Như chợt nhớ ra cái gì mờ miệng

"ai ư. Đây không phải là Chiến Vương phi cao quý chứ? Đúng là xinh đẹp kiều diễm, dung nhan hơn người thảo nào Chiến Vương Gia gấp đã yêu thích còn vì người mà không muốn nạp thiếp. Hảo mỹ nhân ah!" trào phúng lên tiếng, ý là Nhược Ly dùng sắc đẹp dụ dỗ Chiến Vương Gia.

"bất quá, đàn ông nhà, chơi lâu rồi sẽ chán ngán mà thôi, tuy rằng đẹp nhưng cũng sẽ không thể mãi giữ tâm nam nhân " Không đợi Nhược Ly trả lời, càng châm chọc tiếp lời

"đa tạ Trắc phi quan tâm, Mỹ mạo là do trời sinh , được Vương Gia yêu mến là phúc phận của Nhược Ly, tâm của Vương Gia Nhược Ly sao có thể nắm giữ, tình yêu thật tâm không phải dựa vào thủ đoạn để nắm giữ . Có một số người cho dù có muốn cũng sẽ không có được, sẽ ghanh tị . Ta cũng không phải một số người phóng đảng chỉ biết dùng sắc để quyến rũ nam nhân, có khác gì kỹ nữ chứ. Người nói có phải không Trắc phi! " Nhược Ly cười nhẹ nhàng hỏi lại

"to gan! người! người đây là muốn nói ai???" tức giận quát lớn.

"trắc phi người có hiểu lầm hay không? Nhược Ly chưa hề nói tới người, sao người lại tức giận? " Thần sắc vô tội càng làm nàng ta tức chết

"ý của người ám chỉ rõ ràng như vậy còn gì? Ngoài ta còn ai khác? "

"Nga! Thì ra trắc phi nương nương là người như vậy! Ta quả thật không biết, thật xin lỗi đã lỡ lời rồi " như gạt mình hiểu ra gật gật đầu rồi tỏ vẻ hối lỗi nhìn nàng ta.

Các mệnh phụ tiểu thư đều nén cười ánh mắt nhìn nàng ta thêm một phần khinh bỉ

"Người Người dám mắng ta" thấy mọi người nhìn nàng mang theo khinh thường nàng mới biết hoa ra nàng ta gài bẫy nàng.

" Có thái tử phi và các phu nhân làm nhân chứng Nhượng Ly chưa hề nói đến trắc phi, ta chỉ đưa ra ví dụ thôi, ai ngờ chính miệng người tự nhận, ta cũng thật bất ngờ, nhưng ta đã xin lỗi vì đã nói lỡ lời, Làm sao nói ta nặng người? "

hừ! Người không phạm ta ta không phạm người, muốn trức giận lên đầu nàng sao? Tưởng nàng là ai?

Không nghĩ tới nàng ta lại nhào qua muốn tát Nhượng Ly, hơi bất ngờ nhưng Nhượng Ly nhướn mày rồi khẽ tránh sang một bên, không biết là Bách Lý linh chắn trước người nàng..

CHÁT

nàng ta tát vào mặt Bách Lý linh " linh Lan " " linh Lan công chúa!.. "

" có đau không? Sao lại chạy ra đỡ cho ta?" vừa nói vừa lấy một lọ thuốc thoa lên dấu tay đỏ bầm trên mặt Linh Lan.

" Không sao mà " Lắc lắc đầu

"muội làm vậy là có ý gì? Ta quả thật chưa nghe Chiến Vương phi xúc phạm đến muội, muội đây là cố tình gây sự có phải không? " Thái tử phi thấy vậy tiến đến chặn ngang nàng ta quát lên

" hừ! nàng ta là cái thân phận gì? Ta đường đường là Thái tử trắc phi có thể để nàng ta tự tiện vô lễ hay sao, ta là đang quân giáo thay phụ mẫu nàng ta, ai biểu cô ta cản trở làm gì? Bị đánh là đáng, còn muốn làm đau tay ta" đắc ý nói về mặt thật vênh vảo, hoàn toàn không biết Bách Lý linh là ai.

" thân phận? "

lúc này Lãnh Thế Tuyệt và bọn Người Thái tử đến. Thái tử đen mặt cảm nhận thấy hàn khí tỏa ra từ người Lãnh Thế Tuyệt hẳn biết người này tức giận rồi.

" làm càng còn không xin lỗi Chiến Vương phi và linh Lan công chúa "

Thái tử quát lên, nàng ta nghĩ là Thái tử chỉ là lấy lệ nói vậy nên lập tức yếu đuối nhu nhược chạy đến bên Thái tử.

" Gia người phải làm chủ cho thiếp là nàng ta...Chát! "

Không đợi nàng nói hết Thái tử đã quăng cho nàng một bạt tai. Như không thể ngờ Thái tử sẽ ra tay đánh nàng, nàng ta ngã xuống đất ôm mặt nhìn Thái tử.

" để cô nói cho người biết, người người vừa mới tát là Công chúa của Đông Lăng quốc, người người muốn tát là Chiến Vương phi do chính Hoàng Thượng thân phong, cũng là Quận chúa. Người muốn thay phụ Hoàng dạy dỗ nàng sao? người có tư cách gì? Chỉ là một Trắc phi là thị thiếp đừng tưởng cô không dám trừng phạt người "

Thái tử tức giận mắng, nàng là người mà hắn yêu thương, tuy nàng không ở cạnh hắn, hắn cũng muốn bảo vệ nàng không để nàng phải chịu ủy khuất sao à ta dám động thủ với nàng, muốn chết!. Trong lòng loé lên tia tàn độc.

Lãnh Thế Tuyệt âm trầm nhìn nàng trước mắt, dám động tới bảo bối của hắn, xem ra hắn im lặng quá lâu nên không biết hắn là ai nữa. Bước đến bên Nhượng Ly mai mà nàng không bị tát, nhìn qua người lúc này đã đỡ cho Nhượng Ly một cái tát hảo cảm cũng tăng một phần.

" Ta chống cho nàng " hẳn biết nàng muốn làm gì. Nghe lời nói của hắn Nhượng Ly khẽ ngẩn đầu nhìn hắn

" ừ! " gật đầu rồi bước xuống chỗ nàng ta đang ngã ngồi, lúc này nàng ta đã khôi phục tinh thần, cũng đã sợ hãi, cũng vì nàng ta nghĩ mình vừa sinh được con đầu lòng cho Thái tử mà đã đắc ý không xem ai ra gì.

Chát! Chát! Chát! Chát! Nhượng Ly vung tay tát nẩy cái lên mặt nàng ta mới mở miện " tát này trả lại cho linh Lan. Người ! nghĩ mình là ai? " Rồi trở về bên Lãnh Thế Tuyệt lập tức bị cầm lấy tay lúc này

" lần sau kêu người đánh, đừng động thủ, đau tay! ta sẽ đau lòng. "

" Ukm, lần sau sẽ không "

Rồi mọi chuyện cũng giải quyết thoả đáng, thái tử đem nàng ta giam lỏng vào phòng không có lệnh của hắn không ai được phép vào . Một chút phong ba chỉ là một đoạn nhạc đệm cho cuồng phong sắp tới.

Cũng đã qua vài ngày đó. Nghe nói người nhà của vị trắc phi đó đều bị lưu đày biên quan làm khổ sai. Có người Thượng tấu là tìm ra chứng cứ ăn chặn quan lương cứu tế. Hoàng Đế giận dữ muốn chém hết nhưng Chiến Vương Gia lại xin tha, chỉ đem đi lưu đày.

Ai cho phép các người chết dễ dàng như vậy, cứ từ từ mà hưởng thụ đi. Còn nghe nói vị trắc phi kia đã bị hưu nhưng sau đó bị bắt nô dịch ở phủ Thái tử.

Các vị phu nhân lúc về điều nói cho trượng phu mình nghe chuyện đã phát sinh, lúc này ai cũng lạnh gáy nhất là những người có làm một chút chuyện không muốn người khác biết.

Họ điều kêu phu nhân và Nhi nữ nhà mình phải hảo hảo mà lấy lòng vị Chiến Vương phi này, chỉ cần nàng vui vẻ Chiến Vương Gia kia cũng sẽ vui vẻ ah.

Lãnh Thế Tuyệt hôm nay về sớm đúng lúc gặp Bách Lý linh đang ở Vương Phủ, sau hôm đó hắn cũng cảm kích nàng ta một chút mà buông bỏ cảnh giác xuống, lần trước trong Ngự Quốc Đại Diễn nàng ta cũng đúng lúc giúp mình, giờ lại dám đứng ra đỡ cái tát đó cho Nhượng Ly, nàng ta hẳn cũng không xấu đi.

" Chiến Vương Gia "

" sao công chúa lại ở đây giờ này? "

" là đến tìm Nhượng Ly nói chuyện thôi, Vương Gia cũng về rồi Linh Lan cáo từ trước "

" nàng ta hay đến lắm sao?"

" Dạ hình như ngày nào cũng đến " Lãnh Nhất trả lời.

Không biểu hiện gì bước vào phòng thấy Nhượng Ly đang nằm trên tháp quý phi đùa giỡn với tiểu Hoa và tiểu Xích, tay nàng đang chọt chọt cái bụng tròn vo của tiểu Hoa còn con hồ Ly nhỏ này đang nằm giang bốn cái chân thành hình chữ đại mặc cho Nhượng Ly đang chọt nó.

Còn tiểu Xích ghé đầu vô chung trà uống gì đó đuôi rần rồ động đậy.

" xem người đi, không hiểu cái bụng nhỏ xíu này sao lại chứa hết hai con gà nướng ah..còn người nữa đó là rượu, không phải nước đâu.. " nói rồi chọt cái đuôi rần rần đang lắc lư.

Sừng vật của nàng một con tham ăn, một con rần rai mê rượu, nhưng lại là rượu nàng pha chế mới chịu uống, đôi khi thì thấy hai con vật này linh tính hoá.

" nghĩ gì đó " rơi vào một vòng ôm ấm áp tiếng nói trầm thấp thổi bên tai.

" Hi hi không gì, chàng hôm nay về sớm "

" về bồi nương tử, không phải nói dẫn nàng đi du hồ sao? Hiện tại đi! "

" Không phải chàng nói Minh Nguyệt hồ đi về cũng phải mất 4 ngày sao?"

" ta đã thu xếp xong xuôi, cũng bàn giao công việc lại, một tuần hay nửa tháng chắc không vấn đề. " mắt Nhượng Ly tỏa sáng nhìn Lãnh Thế Tuyết

" Chút! Yêu chàng nhất! " hôn một cái lên má Lãnh Thế Tuyết.

" Như vậy không đủ nha " nói rồi nâng cằm Nhượng Ly môi chạm môi nàng hôn sâu hơn. Một lúc sau hơi thở hai người đều biến đổi mới buông Nhượng Ly ra. Cảm giác dưới móng có thứ cứng rắn cọ cọ đồ mặt mẩn

" sắc lang " hôn một cái lên má nàng

" chỉ sắc lang với nàng thôi " chuẩn bị Xong xuôi cũng 1 canh giờ sau rồi.

Trong lúc rảnh Lãnh Thế Tuyết hỏi về chuyện Bách Lý Linh, Nhượng Ly cũng không giấu, nói rõ tình trạng của nàng ta rồi còn vui đùa hỏi một câu

"đừng nói chàng để ý người ta nha." Lãnh Thế Tuyết gỡ đầu nàng một cái.

" bậy bạ, ta chỉ là thấy lúc trước nàng giúp ta với mấy ngày trước đỡ cái tát đó cho nàng hẳn là không phải người xấu " Nhượng Ly cười gật đầu.

Nàng nói lúc đó có nghe Linh Lan nói phải chi ở lại Vương Phủ sẽ thuận tiện hơn. Lãnh Thế Tuyết suy nghĩ chút cũng đồng ý kêu người chút nữa đi qua đón nàng ta đến là được.

Lúc trước không cho nàng đến Vương Phủ là sợ nàng còn ý định khác. nhưng thời gian qua nàng ta vẫn không có gì khác lạ, cư xử rất đúng mực, là một cô nương tốt, rất thật tình.

với lại Nhượng Ly đã hứa với sư huynh chăm sóc nàng, nàng cũng không muốn thất hứa với sư huynh.

Nhưng nàng không biết quyết định của hai người sẽ làm cho cuộc sống của hai người xảy ra chuyển biến có thể vạn kiếp bất phục . Nhưng là chuyện sau này

Hiện Giờ hai người vẫn ấm áp yêu thương chuẩn bị lên đường du ngoạn.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: CHƯƠNG 57

Thành Tử Nguyệt - Minh Nguyệt hồ.

Là nơi nổi tiếng vùng giang nam phong cảnh thiên nhiên tươi đẹp, có Minh Nguyệt hồ ngày xưa chính là nơi Thương Lam Đế gặp Hoàng hậu, xây nên mối tình ngọt ngào vĩnh Cửu,

Nên hồ Minh Nguyệt cũng là nơi hẹn ước hoặc điểm dừng chân của các cặp đôi muốn sống tới răng lông đầu bạc.

Người đời thường đồn đãi rằng nếu hai người yêu nhau chèo thuyền trên Hồ mà gặp được Kỳ Duyên hoa sẽ được chúc phúc.

Kỳ Duyên hoa nghe nói là cực kỳ xinh đẹp có màu vàng tựa ánh trăng tỏa ánh hào quang lấp lánh nhưng điều kiểm tra qua sách cổ lại không hề có loại hoa này nên mọi người gọi nó là Kỳ Duyên. Cũng là Tùy duyên sẽ gặp được.

Nàng cũng muốn nhìn xem bông hoa đó ra sao. Nên hai người quyết định sẽ buổi tối sẽ đi du thuyền trên hồ. Bọn họ nghỉ chân tại khách điểm đệ nhất thành Minh Nguyệt.

Minh Duyệt khách điểm cực kì sang trọng , nàng phát hiện hầu như tất cả từ tên thành đến khách điểm, từ lâu trà quán điều để tên bản hiệu có chữ Minh hay Nguyệt. Lãnh Tứ nói họ điều dựa vào hồ Minh Nguyệt mà đặt tên.

Chuyến đi này Lãnh Tứ và Lãnh Tam cùng đi theo, Lãnh Nhất thì khỏi nói lúc nào cũng như hình với bóng không rời Lãnh Thế Tuyệt. Chỉ để lại Lãnh Nhị và Lãnh Ngũ ở lại Vương Phủ. Lãnh Tứ đưa một cái thẻ bằng ngọc khắc lão bản liền tươi cười tiếp đãi

" ta muốn bao một lầu cao nhất " trực tiếp ném cho hắn một sấp ngân phiếu

" vị khách nhân này trước ngồi nghỉ ngơi, tiểu nhân sẽ cho người dọn dẹp ngay" cầm sấp ngân phiếu mỗi tờ là một trăm lượng bạc sấp này cũng khoảng vài chục tờ ah

" lên lầu chuẩn bị đi " y gọi vài tên tiểu nhị qua phân phó.

" Không biết vị khách nhân này muốn ở lại bao lâu? Xin đừng hiểu lầm. Ở kế bên là từ lâu của Minh Duyệt các vị có thể thoải mái ăn uống, còn có nhà gian có thể ngắm Minh Nguyệt hồ, tiểu nhân chỉ muốn hỏi để phân phó chuẩn bị cho các vị chu đáo."

" cái này cũng tùy Gia và phu nhân, nhưng chắc khoảng 3-4 ngày thôi. Ông cứ dành nhà gian đó lại ta sẽ chịu chi phí. "

" Dạ, tiểu nhân lập tức chuẩn bị, các vị khách nhân chắc đã mệt mỏi, hãy lên phòng nghỉ ngơi chốc lát tiểu nhân sẽ phân phó đầu bếp chuẩn bị thức ăn, khi nào các vị muốn dùng thiện xin hãy phân phó tiểu nhân lập tức sai người dọn lên "

" được "

" Tiểu Đông dẫn các vị khách nhân lên lầu "

" xin mời các vị đi theo tiểu nhân " một tên tiểu nhị bước đến dẫn đường.

" Ta sẽ đi gọi Gia " lúc này mọi người mới chú ý đến chiếc xe ngựa lưu ngoài cửa lúc này thấy hai người bước vào quý khí bức người là một đại nhân vật, nhưng đại nhân vật này chỉ là thuộc hạ thì chủ nhân còn cao quý mức nào ah.

Chỉ thấy màn xe vén lên một nam nhân mặc y phục màu tím bước xuống, gương mặt anh tuấn hiên ngang, khí thế凛冽. Trong lòng ôm một nữ nhân không rõ mặt cát bước đi vào

" Còn không dẫn đường " Lãnh Tam nhẹ quát tên tiểu nhị vẫn còn ngẩn ngơ.

" ách dạ! " Rồi lập tức chạy tới trước dẫn đường.

Đến lúc Nhục Ly tỉnh dậy đập vào mắt là màn giường màu hồng, giường mắt nhìn xung quanh một lượt là một căn phòng trang nhã nhưng thập phần sang trọng. Cửa kẹt một tiếng mở ra

" tỉnh rồi sao? Đói bụng không? Dậy rửa mặt ta mang nàng đi dùng cơm, mèo lười ngủ say như vậy "

Sùng nịnh kéo nàng vào lòng vắt khăn lau mặt cho nàng, lúc này biết nàng sắp tỉnh nên gọi người mang nước đến không muốn quấy rầy nàng nên hắn ra ngoài đợi lấy nước.

" Ukm, ta ngủ thật lâu sao? Thật đói bụng " Tiểu Hoa cũng chỉ chi xoa bụng kháng nghị.

" Không lâu, gần 2 canh giờ thôi, đến ta mang nàng đi " Rồi ôm Nhục Ly ra khỏi phòng, bọn Lãnh Nhất đã ở cửa đợi sẵn.

Khi họ đến là sáng sớm, giờ cũng tới giờ dùng bữa nên khách sảnh đông người hơn rất nhiều, lúc Lãnh Thế Tuyệt bước xuống đưa đến rất nhiều ánh mắt tò mò đánh giá khi nào mà Từ Nguyệt thành có nam nhân anh tuấn như vậy ah .

Không thêm chú ý đến những ánh mắt đó, Lãnh Thế Tuyệt ôm Nhục Ly một đường bước đến từ lâu kế bên, thật ra những người ngồi dưới sảnh điều là khách trọ. Còn sảnh kế bên thì khách vẫn lai lẩn khách bản địa điều có.

Trực tiếp bước lên nhà gian đi đến nhà gian cao nhất nhìn ra Hồ Minh Nguyệt. Tiểu nhị kêu người dọn thức ăn lên.

Lãnh Thế Tuyệt cùng Nhục Ly bước đến ngồi trên nhuyễn tháp

" thật đẹp!" Nhục Ly hơi khựng lại, thật quen thuộc. như đã từng thấy qua, đúng rồi là giấc mơ. nàng đã từng thấy hồ Minh Nguyệt

" chẳng phải nàng muốn kỳ Duyên hoa sao? Ta đã sai Lãnh Tứ tìm thuyền, tối nay ta cùng nàng du thuyền có được không? làm sao vậy? Nàng khó chịu ở đâu sao? " Lãnh Thế Tuyệt thấy nàng thất thần lo lắng hỏi

" Không có gì, chỉ cảm thấy như đã từng nhìn thấy qua. Nhưng cũng không rõ nữa, hôm qua thiếp đã mơ thấy nơi này, chắc là chờ mong quá, nên mới nằm mộng thôi " cười cười bỏ qua chuyện này.

" Thật không có gì? Không được phép gạt ta "

"Hi hi, không dám, không dám, vậy bọn Lãnh Nhất có đi du hồ cùng chúng ta không?"

"bọn họ sẽ đi riêng chỉ ta với nàng một chiếc thuyền nhỏ"

"vậy ai sẽ chèo thuyền? Đừng nói là chàng nha!" ngạc nhiên hỏi

"ngốc! Nàng tướng công của nàng chỉ biết cầm gươm sao, ta từng chèo thuyền rồi" là vì muốn đi với nàng mới học mà thôi, nhưng hẳn sẽ không nói.

"oa tướng công thật giỏi nga!" ánh mắt sùng bái nhìn Lãnh Thế Tuyệt.

"khụ! Dùng cơm đi không phải nói dói bụng sao?" che dấu mắt tự nhiên đi, lảng sang chuyện khác. Vẫn dễ ngượng như vậy, chàng tướng ta không biết sao? Thật đáng yêu mà. Cười tùm tùm nhìn đến mức Lãnh Thế Tuyệt chân tay luống cuống mới thu hồi tầm mắt ngoan ngoãn ăn cơm.

Tiểu Hoa nhảy lên đĩa Gà nướng ăn ngon lành. Tiểu Xích thì ăn một chút thịt sau đó tìm rượu uống. Bọn Lãnh Tứ và Lãnh Tam nhìn hai con vật nhỏ trần trối. Lãnh Nhất thì nhìn lâu thành quen không biểu hiện gì.

Khi bọn họ đang ăn một nửa thì nghe tiếng ồn ào ngoài cửa là tiếng tiếu nhị và một vài người khác.

"Kỷ tiểu thư vạn vạn không thể, trong đây đã có các vị khách nhân khác bao lại rồi, hiện giờ đang dùng bữa bên trong, người đừng làm khó tiểu nhân."

"ta mặc kệ! Hôm nay ta muốn nhả gian này, có hay không có ta điều muốn đuổi bọn họ qua phòng bên là được, ta trả gấp đôi" giọng nói kia thập phần ngang ngược.

"xin thứ lỗi Kỷ tiểu thư, Bồn điểm đã nhận lời cho các vị khách nhân bên trong bao lại, sẽ không nuốt lời mà dắt tội với họ được. Hay người sang nhả gian kế bên nơi đó cũng là nhìn ra hồ Minh Nguyệt phong cảnh cũng thập phần xinh đẹp ah!" lão bán lúc này cũng lên đến

"ngươi không dám dắt tội họ mà giám làm phạt lòng Bồn tiểu thư sao? Có tin ta kêu cha sai người đến dẹp luôn tửu lâu này không? Tránh ra!" nói rồi động thủ xô cửa đi vào.

"các người lập tức rút ra ngoài cho Bồn tiểu thư, tiền ăn uống hôm nay Bồn tiểu thư thanh toán cho các người....." đang nói bỗng nhiên dừng lại, hảo suất ah, chưa bao giờ thấy người lớn lên tuấn tú như vậy! Lúc này có người nói Từ Nguyệt thành xuất hiện một nam nhân anh tuấn như Thiên nhân nàng còn không tin.

"Ngươi ở lại, những người khác điều rút đi, 'móc ra một sấp ngân phiếu ném lên bàn. Bọn người kia vẫn ăn uống bình thường xem như nàng chưa hề tồn tại, con bực tức xuất hiện.

"chê ít sao? Hảo" lại lấy thêm một sấp ngân phiếu nữa điều là một trăm lượng quặng xuống bàn,

Lãnh Tứ nhìn nhìn thu vào. Có tiền thì lấy thôi. Nàng ta thấy vậy càng khinh thường cũng chỉ là đồ ham lợi mà thôi. Nhưng lấy thì đã lấy bọn họ lại vẫn ngồi im tiếp tục ăn.

"người đầu đem bọn chúng lôi ra cho ta!" tức giận thét lên Mấy gia đình tiến tới muốn lôi bọn họ nhưng người chưa kịp động thì đã bay ra ngoài cửa hết rồi.

"các Người! Dám động thủ với người của Bồn tiểu thư, đừng tưởng Bồn tiểu thư muốn hấn thì lên mặt, lên đánh cho ta, đến khi nào bọn hấn quỳ xuống mới thôi" lúc này thì 4 người cận vệ bên người nàng mới vùng kiếm động thủ.

"Đừng giết chết" Lãnh Thế Tuyệt nhẹ nói. Lãnh Tam gật đầu rồi bước ra chỉ dùng tay không trong vòng mười hô hấp 4 người đã bay ra khỏi Minh Duyệt lâu. Giờ chỉ còn lại Kỷ tiểu thư kia cùng 2-3 cô nương khác và vài nam nhân tuấn tú đi sau nàng lúc này.

"cút đi! Lần sau còn dể ta gặp lại ngươi sẽ không dễ dàng như vậy" Lãnh Tam lạnh lẽo quát lên làm nàng ta hồi hồn chạy chối chết.

"cái này bồi thường thiệt hại, đủ chứ?" Lãnh Tứ lấy trong ngực sấp ngân phiếu vừa rồi nàng ta đưa, đưa cho lão bán.

"dạ dạ đã đủ, đủ đủ rồi" đến khi thu dọn xong mọi người ngồi ngắm hồ Minh Nguyệt Nhược Ly mới vừa đánh giá Lãnh Thế Tuyệt vừa cười xấu xa

"ta nói này Thế Tuyệt, chàng lại trêu hoa ghẹo nguyệt nữa rồi... Haizz ta có nên tìm một cái mặt nạ cho chàng không ah?"

"nàng đó!" gõ lên trán nàng một cái mắng yêu.

"ui! Không được gõ nữa nếu không sẽ u lên đấy" chu môi kháng nghị. Nhìn nàng đáng yêu như vậy Lãnh Thế Tuyệt cười ngọt ngào ôm nàng vào lòng ngắm cảnh hồ, hai người chỉ lẳng lặng ngồi ôm nhau nhưng lại hài hoà dị thường.

"Có muốn đi dạo không? Tướng công mang nàng đi" cầm tựa lên đầu nàng nhẹ vuốt ve tay nàng khẽ hỏi.

"muốn, nhưng nương từ hôm nay mệt mỏi, tướng công ôm nương từ đi chơi có được không?" nhõng nhẽo lên tiếng.

"được, sẽ ôm nàng, ôm đến khi nào ta không ôm nổi mới thôi" dịu dàng ôm hôn lên tóc của nàng nói

"Hi hi, yêu chàng nhất!"

"ta cũng vậy. Giờ đi thôi" Lãnh Tứ đã chuẩn bị xong xe ngựa. Lãnh Thế Tuyệt lần nữa ôm Nhược Ly xuống lầu ra cửa. Bởi vì bọn Lãnh Thế Tuyệt quá bất mắt, gây chú ý.

Không biết là lời đồn bắt nguồn từ đâu đã đồn đãi khắp Từ Nguyệt thành, có một nam nhân cực kì tuấn tú, thân phận cũng là quý nhân có thể bao cả một lầu cao nhất của Minh Duyệt khách điểm.

Ai không biết chỉ một phòng ở mình Duyệt đã đủ cho nhà bình dân ăn nửa năm rồi. Lại mang theo nương tử đi đứng không tiện đến du ngoạn Tử Nguyệt thành, chưa ai thấy gương mặt nàng ta, có người đoán xinh đẹp tựa Thiên tiên, có người nói nàng ta thấp phần xấu xí... Vv và Vv.... Đồn đãi khắp cả thành.

Nhược Ly mà biết chắc cười chết, không ngờ nổi vì tuý hứng mà gây ra tin đồn như vậy ah. Nhưng nàng lại không biết.

Đi dạo trên con phố đông đúc nhất thành Tử Nguyệt, vẫn là Lãnh Thế Tuyệt ôm nàng. Vì không muốn quá gây chú ý nên Nhược Ly dùng khăn lụa che lại gương mặt. Lúc đi được một đoạn gặp được một cái cổng đá thật lớn khắc chữ Tử Nguyệt thành đầu Nhược Ly bỗng đau dữ dội

"uh, đau quá!"

"Ly Nhi, Ly Nhi...."

"Phụ thân, trên đó chữ thật lớn"

"sao con biết đó là chữ?" một Trung niên nhân ôn hòa, ôm đứa bé lên

"con thấy phụ thân viết mà" chu môi ra

"vậy Vũ Nhi có biết đó là chữ gì không?"

"con biết nó nhưng mà nó không có biết con" giọng nói dễ thương của nữ hài từ làm người ta yêu thích

"Hảo là nó không biết Vũ Nhi, nhưng mà nó biết phụ thân, Vũ Nhi có muốn biết không?"

"có a"

"là Tử Nguyệt thành"

"từ nguyệt thành" lặp lại lời của phụ thân.

"con lại quấy phụ thân phải không?" một phụ nhân thật xinh đẹp bước đến.

"mẫu thân hử! Vũ Nhi mới không có quấy phụ thân!" nho nhỏ kháng nghị.

"Hảo là mẫu thân hử, đến mẫu thân ôm con" tiếp đứa bé từ tay của phụ thân nó.

"Bát Hối, Nhị Thúc gọi chàng kìa" Không xa là một nam nhân cao to nhưng cũng rất anh tuấn đang vẫy tay

"Tiểu thúc thúc, Tiểu thúc thúc"

"phải gọi nhị thúc, không được gọi tên nhị thúc như vậy" mẫu thân bé khê trách. Chu môi ra nhưng không dám gọi nữa.

"Vũ Nhi ngoan phụ thân đi một chút liền trở lại" chỉ thấy hần quay lưng bước đi càng lúc càng xa, nàng gọi mãi nhưng vẫn không quay lại, cảnh vật bỗng nhòe đi...

"Phụ thân, phụ thân...."

"Ly Nhi tỉnh tỉnh, đừng làm ta sợ" Lãnh Thế Tuyệt nắm chặt tay nàng khê lay. Nàng làm hần sợ chết khiếp lúc này đi được một lúc nàng bỗng ngất xỉu, hần đưa nàng đến y quán, đại phu nói nàng bị cảm nắng và không nghỉ ngơi đủ, uống một vài thang thuốc chú ý nghỉ ngơi nhiều một chút sẽ khỏi.

Mang nàng về khách điểm đã gần một canh giờ rồi. Giờ thấy nàng vừa khóc vừa nói mới làm hần sợ hãi lay tỉnh nàng.

"Ngao không sao, có ta ở đây, đừng khóc, ngoan!" ôm lấy nàng muốn xoa đi bất an trong nàng.

Nhược Ly không biết vì sao lại khó chịu như vậy. Tựa như có gì đó đè ép tâm nàng làm nước mắt nàng cứ rơi. Người nàng thấy trong giấc mơ đó là ai? Tại sao lại thân quen như vậy, là ai? Hít một hơi bình tĩnh lại.

"Không sao, không sao có ta đừng khóc nữa" Lãnh Thế Tuyệt đau lòng muốn chết, mỗi giọt nước mắt của nàng như một cây kim đâm vào tim hần vậy.

Thấy hần lo lắng cho nàng như vậy cảm giác thật hạnh phúc biết bao, Đưa tay ôm chặt lấy Lãnh Thế Tuyệt tựa vào lòng hần thật ấm áp làm tâm nàng yên tĩnh lại. Hai người ôm nhau thật lâu, đến khi nghe tiếng gõ cửa mới nhẹ buông nhau ra

"vào đi" "Lãnh Nhất bụng một chén thuốc đến.

"để đó đi" Lãnh Nhất để chén thuốc lên bàn rồi im lặng ra ngoài

"nàng bị cảm nắng rồi, uống chén thuốc sau đó ăn chút cháo, nghỉ ngơi mai sẽ khỏi"

Nhìn hần đỡ nàng như đang đỡ hài tử nàng thấy ngọt ngào không thôi, dù thuốc khó uống nàng vẫn uống từng muỗng một, lại ăn chút cháo, rồi Lãnh Thế Tuyệt đỡ nàng nằm xuống bảo nàng nghỉ.

Đưa tay nắm lấy tay Lãnh Thế Tuyệt "ôm thiếp ngủ có được không?" "nùng nịu lên tiếng.

"được" cười sùng nịnh rồi cời ngoai bảo lên giường ôm lấy nàng cầm tựa lên đầu nàng đặt xuống một nệm hôn lên tóc nàng

" ngủ đi, ta ôm nàng " dù không mệt lắm nhưng mắt nàng dần khép lại, hạnh phúc chìm vào giấc ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: CHƯƠNG 58

Vậy là tối đó chuyến du hồ bị tạm gác lại. Đến sáng hôm sau Nhược Ly đã khỏe lại nàng tối qua đã không việc gì, chỉ là người nào đó kiên quyết không cho nàng xuống giường.

Tối ngày hôm sau Lãnh Thế Tuyệt mới cho nàng đi du hồ. Lãnh Tứ chuẩn bị 2 chiếc thuyền nhỏ nhưng sang trọng. Màn lụa màu hồng phấn, bốn góc thuyền treo bốn cái đèn hoa thật to, trong trường có một cái bàn nhỏ đặt thức ăn và rượu còn có một cây cổ cầm.

Lãnh Thế Tuyệt muốn ôm Nhược Ly nên chuyện chèo thuyền giao cho Lãnh Nhất

Hai người trong màn thuyền ôm nhau Thật ấm áp.

" ta đàn cho chàng nghe "

" Đừng một nhọc bản thân "

" chỉ đàn một khúc thôi mà, ta đã không sao "

" vậy được, ta cùng đàn với nàng " một khúc uyển ương nhẹ nhàng nhưng sâu sắc vang lên,

" tang! " dây đàn bị đứt Nhược Ly Đưa tay ôm ngực sắc mặt trắng xanh.

"Ly Nhi , nàng làm sao vậy, Ly Nhi " Lãnh Thế Tuyệt hốt hoảng.

Nhược Ly muốn mở miệng nói không sao nhưng mà ý thức nàng dần mất đi cùng với cơn đau Nhược Ly ngất xỉu trong lòng Lãnh Thế Tuyệt.

Lãnh Thế Tuyệt bất chấp đây là giữa hồ dùng khinh công ôm Nhược Ly lướt trên mặt nước chạy về phía y quán kia. Bọn Lãnh Nhất cũng chạy theo.

Đến trước y quán đã nghe được tiếng quát tháo bên trong

" chẳng phải nói nghỉ ngơi và uống thuốc sẽ khỏi, sao bây giờ lại đau đến ngất đi. Ly Nhi có chuyện gì ta sẽ tru di Cửu tộc nhà ngươi "

" vị đại nhân này trước để phu nhân xuống lão hủ mới xem bệnh cho nàng được " đại phu đầu đồ mở hoi hột rồi.

Lãnh Thế Tuyệt đặt Nhược Ly xuống trường kỷ, tay vẫn run rẩy, nàng sẽ không sao, sẽ không đau. Một khắc nàng trên tay hấn ngất đi tâm hấn như bị ai bóp nghẹt. Thật đau! Hấn thà người bị là hấn hấn không muốn nàng phải đau như vậy.

" phu nhân chỉ là bị kích thích mà ngất thôi, hiện giờ tình trạng người rất bình thường chỉ là ngủ say, ngủ dậy sẽ không có vấn đề gì. " đại phu bắt mạch rồi thờ phào nói.

" chỉ ngủ? rõ ràng lúc nãy nàng ôm ngực đau đớn mà ngất đi "

" người cứ tìm vị đại phu khác xem cho nàng, nếu Lão hủ xem sai người cứ lấy mạng lão hủ " Lãnh Thế Tuyệt âm trầm không đáp.

" chuẩn bị hòm thuốc "

" a hả? "

"Còn chần chờ, mau chuẩn bị đi, Gia phải đưa phu nhân về kinh thành trên đường người sẽ chăm sóc phu nhân " Lãnh Nhất lạnh lùng nói.

" Dạ dạ xong ngay " vậy là khởi hành đang đêm Gấp gáp về kinh.

Lúc này Nhược Ly đang đang tiềm thức gặp được chủ nhân khối thân thể này.

Thì ra lúc té xuống vách núi, vẫn chưa chết mà chỉ lẫn tránh thôi, cho nên Nhược Ly chưa hề biết được ký ức của khối thân thể này.

" Ngươi là đứa bé đó! " hoá là vậy nàng không phải mơ mà là ký ức của thân thể này. Nàng đã hiểu được mấy ngày nay tại sao cơ thể lại khó chịu, là muốn cướp lại thân thể này sao?

" ngươi vẫn luôn tồn tại trong ta?"

" thân thể này là của ta. Tại sao lại nói ta tồn tại trong ngươi? Ngươi mới là người chiếm lấy thân thể ta! " tức giận thét lên. Như oan khuất như thê lương mà nhìn Nhược Ly

" tại sao lúc đó ngươi không tỉnh dậy? Không cướp lại thân thể này, hay ngươi sợ hãi, là ngươi trốn tránh! " Nhược Ly tức cười đáp lời. Đùa sao? Muốn nàng dâng tặng cuộc sống cho nàng ta?

" ngươi chỉ là một cô hồn đã quỷ bám vào thân thể ta để sống, ngươi dựa vào cái gì muốn cướp thân thể của ta?"

" đúng vậy! ta là một cô hồn đến từ dị thể thì đã sao? Ta muốn sống sót ! muốn vươn tới phía trước. Còn ngươi, ngươi sợ hãi luôn trốn tránh sự thật chấp nhận cho ta bám vào người, muốn mượn tay ta để có được thứ ngươi muốn. Hiện tại thân thể này đã có được thứ ngươi mong muốn, nên muốn cướp lại sao?" Nhược Ly trào phúng nói

" Ngươi nghĩ một cô hồn như ngươi đầu lại ta sao? Ta vẫn luôn bên trong, ta biết ngươi đã làm gì, những thứ ngươi đã học ta đều biết được. Ngươi nghĩ ta tiếp tục chấp nhận cho ngươi ở trong thân thể ta"

Đúng vậy! nàng vẫn luôn ẩn nấp trong thân thể, nàng lúc đầu thật sợ hãi, nên nàng trốn đi không muốn tỉnh dậy.

Đến lúc nàng phát hiện thể nhưng trong cơ thể này có một người khác lúc đầu nàng ta không biết gì chỉ thần thờ ngồi suy nghĩ, lúc sau đó nàng bắt đầu học võ công học y thuật, nàng không muốn phải chấp nhận những khổ cực đó nên nàng tiếp tục ẩn náu.

Rất nhiều chuyện xảy ra, nàng phát hiện nàng ta thể nhưng có thể học và thông thuộc tất cả.

Nên nàng muốn để nàng ta tiếp tục đến khi không còn giá trị nữa sẽ thôn phệ linh hồn nàng ta . Giờ chính là thời điểm nàng sẽ tỉnh dậy

Nàng võ công đệ nhất Thiên hạ, y thuật cái Thế, phú khả địch quốc, trong tay sản nghiệp và Thế lực có thể đối đầu một quốc gia còn là Tam Vương phi được mọi người xưng là đệ nhất tài nữ, nàng chỉ cần tỉnh dậy sẽ đâm đạp người đã hại nàng dưới chân

Phu quân nàng lại là người dưới một người trên vạn người còn chỉ yêu mình nàng, chỉ cần nàng tỉnh dậy tất cả sẽ là của nàng.

"ngươi nghĩ có thể thôn phệ luôn ta? Đạt được thứ ngươi mong muốn? Buồn cười! Ngươi chỉ là một hồn phách mà thôi. Từ lúc tỉnh lại cơ thể này đã là của ta, nếu lúc đó ngươi nhất quyết đoạt lại có thể sẽ thành công. Còn giờ! ngươi có tư cách gì để tranh với ta? chỉ là một linh hồn luôn lẫn trốn. Những thứ ta có hôm nay đổi lại là máu và sự cố gắng không ngừng nghỉ, phấn đấu vươn tới đỉnh cao. Người mà chàng yêu là chính ta. không phải ngươi! Muốn cướp sao? Mơ tưởng! "

Nhược Ly ánh mắt sắc bén nói rõ từng chữ. Ta muốn xem ai sẽ thôn phệ ai? Hai người giằng co trong tiềm thức.

Đến 2 ngày sau Nhược Ly mới mở mắt ra nhìn màn trướng là trong phòng nàng và Thế Tuyệt, không đúng nàng ở Từ Nguyệt thành mà.

Chớp mắt cho tỉnh táo lại cảm thấy tay hơi tê. Nhìn qua liền thấy Thế Tuyệt đang ngồi gác bên giường tay nắm chặt lấy tay nàng. Đưa tay vuốt chân mày đang khẽ nhíu lại của hắn

" Thật ngốc! Sao lại không lên giường ngủ? chàng cứ như vậy ta làm sao mà ngủ, ngày càng yêu chàng hơn đây? " nét mặt gọi nụ cười hạnh phúc, dịu dàng thì thầm

" Nếu đã không ngủ được vậy đừng ngủ. Không được rời khỏi ta. Dù có chết cũng phải cùng mộ Tuyệt không được bỏ ta Lại" người tưởng là đang ngủ bỗng mở mắt. nắm lấy tay nàng đặt lên môi

" ngốc! Chỉ cần chàng không thay đổi, ta sẽ mãi bên chàng. Vĩnh viễn không rời " ngồi dậy đưa tay ôm nàng vào lòng

" lần sau không được như vậy nữa. Nàng cứ ngủ làm ta thật Sợ hãi" vòng tay ôm nàng chặt hơn như muốn xóa đi bất an trong lòng, Nhược Ly im lặng gật đầu

" sẽ không, sẽ không có lần sau nữa " nàng sẽ là nàng mà thôi sẽ không một ai cướp đi được hạnh phúc của nàng.

Từ lúc nàng tỉnh dậy Lãnh Thế Tuyệt hầu như không rời khỏi, lúc nào cũng bên nàng trừ lúc lên triều sau lập tức về nhà. Lúc hắn lên triều cũng sẽ kêu người gọi Linh Lan và Thi Thi đến bồi nàng. Làm nàng căn bản không có cơ hội ra ngoài đến Âm Dạ các.

Sau khi nàng thôn phệ linh hồn đó mới biết được thân phận khối thân thể này. Có phải ý trời không? Tiểu thúc thúc đến lúc sắp chết đã gặp nàng nhưng lại không hề biết. Có lẽ người nghĩ sẽ không có chuyện trùng hợp như vậy.

Nhưng quả thật trùng hợp, người lại dạy Nhược Ly kiếm pháp Phượng Gia giao luôn bản đồ cho nàng. Có lẽ trời cao trêu người.

Tâm nàng cũng phức tạp, thật không ngờ nàng là Thiếu chủ của Phượng Gia hay là nói thân thể này chính là Phượng Tử Vũ con gái của Gia chủ Phượng Gia Phượng Bất Hối.

Nàng rốt cuộc có muốn trả thù cho Phượng Gia với thân phận thiếu chủ hay chỉ vì thực hiện ý nguyện của Tiểu thúc thúc? xem ra chuyện Phượng Gia không dứt được quan hệ rồi.

Mặc kệ đi nàng vẫn là Dạ Nhược Ly, trả thù cho Phượng Gia sẽ vì ý nguyện của Tiểu thúc thúc cũng đáp lại thân thể này. Nếu không có thân thể này chắc nàng đã hồn phi phách tán. Vì tra on cũng được vì Tiểu thúc thúc cũng vậy.

Nàng vẫn là nàng không thay đổi. Nghĩ thông suốt cảm thấy nhẹ nhõm hơn nhiều rồi.

" Nhược Ly ta mang cái này đến ngươi nhìn xem " Thi Thi cao hứng chạy đến. Xòe tay ra là một con chồn nhỏ màu xám bạc.

" Hi hi Thế nào có dễ thương không? " Nhược Ly chưa kịp trả lời một bóng trắng nhỏ xẹt qua nhìn lại tiểu Hoa đã trên tay Thi Thi rồi

" Tiểu Hoa? Làm sao vậy? "

"Hay là đến thời kỳ tư xuân rồi " Thi Thi nói làm Nhược Ly muốn té ghế. Không phải chứ hồ Ly cũng tư xuân sao? Đưa mắt nhìn lại thấy tiểu Hoa tức giận phùng

mang trọn mắt hướng Thi Thi rống.

"chiiiiiiiiii chiiiiiiiiii" Bộ dáng vô cùng khả ái nhìn không được dùng tay chọt chọt lưng nó

"Không phải nói trúng tim đen thẹn quá hoá giận chứ? "Nhược Ly cười tươi vừa chọt vừa hỏi. Thân mình tiểu Hoa nháy mắt iu xiu gom lại một đống không thèm phản ứng.

"ách! Không phải giận chứ? "Thi Thi nghi hoặc hỏi.

"chắc, chắc vậy "Nhược Ly cũng mơ hồ đáp. Lại thấy cái cục bông đó co nhỏ lại thêm một chút. Đưa tay tóm cái cục bông đó đặt lên bàn

"Tiểu Hoa ngoan! đừng giận nữa, bọn ta chỉ đùa thôi, đừng giận "chọt chọt cái cục bông kia vẫn không thấy phản ứng, bó tay rồi xuống nước nhỏ thôi

"Tiểu Hoa ngoan tha thứ ta đi, ngươi muốn gì ta cũng sẽ đáp ứng "Nhược Ly ngọt ngào nói, cái cục bông kia rớt cuộc động.

Hé ra gương mặt hồ Ly như muốn hỏi có thật không? Nhược Ly thật muốn cười nhưng vẫn gật đầu.

"chiii chi chi "đưa móng vuốt chi vào bụng lại diễn tả cái gì đó rồi chi vào Nhược Ly lại chi vào bụng

"nó muốn nói cái gì vậy? "Thi Thi nghi hoặc hỏi Nhược Ly

"là muốn ta nướng gà cho nó ăn, thật là một con hồ Ly tham ăn mà" cười mắng

"được rồi đến chiều ta sẽ nướng cho ngươi "vụt một tiếng đã ở trên vai Nhược Ly cọ cọ lấy lông rồi

"ngươi chẳng phải thích nó sao? Đi chơi đi "chi con chồn nhỏ Thi Thi mới mang tới.

"nó tên tiểu Ngân "Thi Thi giới Thiệu . lúc này giọng nói ngọt ngào vang lên

"Thi Thi đến rồi sao? Nào ném thử hoa quế cao ta vừa làm đi "linh Lan cười đưa ra một mâm điểm tâm ngọt.

"Ngươi cũng biết làm đồ ăn sao? Giỏi thật nga!" Thi Thi hâm mộ.

"Ha ha chút việc nhỏ thôi mà, dù sao ở không rất nhàm chán, làm chút gì đó giết thời gian "

"ai có phúc mới lấy được ngươi nha! Là công chúa một nước lại hiền lành dịu dàng cảm kỳ thi hoạ điều tình thông còn biết vào bếp nữa "vui cười chọc ghẹo linh Lan

"ta thấy ngươi cũng không kém thế nào có muốn làm em dâu ta không? "Nhược Ly trêu Thi Thi

"nào có, ngươi nói bậy ta và Hiền Vương nào có chuyện gì? "luống cuống tay chân nói

"Ha ha Thì ra là Hiền Vương Gia nha, Hèn gì lúc ngươi đến đây i như rằng Hiền Vương Gia sẽ xuất hiện "linh Lan tiếp lời trêu đùa.

"mới không có, các ngươi, các ngươi thật xấu "đỏ mặt tía tai nói không ra lời trong càng đáng yêu. Nhược Ly cũng vui vẻ cười

"ai nha! Mới nhắc tào tháo tào tháo đến, lang quân như ý của ngươi tới rồi kia "linh Lan cười tươi chỉ phía sau.

Quả nhiên là Hiền Vương và Thế Tuyệt cùng xuất hiện có lẽ vừa bãi triều đã đến. Thi Thi mắc cỡ muốn tìm chỗ trốn rồi. Không biết làm gì chỉ cuối đầu không thèm ngẩng mặt nhìn người.

"Thi Thi tiểu thư cũng đến sao?" Hiền Vương cười tươi nói

"Thế nào? Thi Thi không đến được sao? "Nhược Ly cười nói

"đệ đâu có ý đó, tam tẩu, tẩu tha đệ đi" ụy khuất hẳn mặt nhìn Nhược Ly. Lần nào Nhược Ly cũng chinh hấn chết đi sống lại

"Thế Tuyệt chàng xem, ta có ức hiếp đệ ấy không? "lập tức dựa vào trụ lớn nhất ụy khuất hỏi

"làm sao có chuyện đó chứ!" Lãnh Thế Tuyệt thì vợ luôn luôn lớn nhất. Điều vợ nói là chính xác. Điển hình của người trọng sắc khinh huynh đệ.

Hiền Vương nhìn trời than thở . Tam ca uy dũng chính trực của hấn đâu rồi ah. Nhìn hấn như vậy cả bọn cười khúc khích.

"bánh hoa quế cao là nàng làm sao?" Lãnh Thế Tuyệt hỏi

"là Linh Lan làm nàng ấy nói nhàm chán nên đã làm cho bọn thiếp ăn, thử xem a.." cầm một khối đưa đến bên miệng Lãnh Thế Tuyệt. Há miệng nhẹ cắn một miếng

"rất ngon, nàng cũng ăn đi "Rồi cầm một khối đưa đến bên miệng Nhược Ly,

"khu! đệ nói này Tam ca hai người có thể đừng như vậy có được không? "khi dễ hấn một mình sao? Nếu nàng cũng như Tam tẩu thì tốt rồi. Nghĩ xong u oán nhìn Thi Thi.

Thi Thi cuối đầu thật thấp, người này sao lại nhìn nàng như vậy ah, thật mắc cỡ chết người!

"ta thấy là có người ghen tị đi "Nhược Ly chọc đúng chỗ đau.

" ai, ai thèm ghen tị với hai người " Còn cái, Ha ha dễ thương quá

" vậy đi, hôm nay thiếp và bọn họ sẽ xuống bếp, "chỉ vào lính Lan và Thi Thi.

" được "Lãnh Thế Tuyết gật đầu

"gọi bọn Lãnh Nhất luôn " vẫn gật đầu.

" Vậy chờ ah sẽ xong nhanh thôi, đi thôi " bước đi trước dẫn đường. Hôm đó làm rất nhiều món ăn còn uống rượu nữa rất vui vẻ.

Từ ngày đó lính Lan vẫn rất thường xuyên xuống bếp nấu chút canh hay món gì đó. Lâu dần Nhược Ly cũng không đề ý đến.

Từ lúc Linh Lan đến rất an phận, từ từ dần dần như người trong phủ lâu lâu đến phòng Nhược Ly trò chuyện lúc Lãnh Thế Tuyết vắng luôn bồi nàng, sở thích của nàng và Lãnh Thế Tuyết dần nắm rõ. Nhược Ly đã không hề đề phòng nàng ta. Đối xử như người thân như em gái mình.

Lãnh Thế Tuyết cũng không để ý lắm, nàng ta cũng thường mang đồ ăn đến cho hần và Nhược Ly lâu rồi cũng quen Trừ thư phòng hầu như nàng ta điều được phép đến.

Hôm nay Nhược Ly ra ngoài, Lãnh Thế Tuyết về phủ không tìm thấy Nhược Ly trong phòng nghĩ có lẽ nàng ở cùng lính Lan nên đến phòng nàng ta tìm

" Nhược Ly sáng đã ra phủ mua chút đồ rồi" lính Lan nhỏ giọng đáp.

" Ly Nhi có nói mua gì không?"

" lính Lan cũng không có nghe nói, hay giờ mình đi tìm Nhược Ly đi không biết có phải chuyện lần trước tái phát không? " Nói đến đây thần sắc nàng hoàng hốt

" Ly Nhi có nói với công chúa chuyện gì sao?"

" cũng không có gì chỉ là gần đây Nhược Ly thường mệt mỏi, có khi nào lại ngất xỉu hay không? "

Lãnh Thế Tuyết nhớ tới tình trạng của Nhược Ly cũng thấp phần lo lắng, lo lắng tất loạn vừa quay đầu chạy đi không nhìn thấy người lúc này còn lo lắng sợ hãi phía sau đang mỉm cười, rồi che dấu đi chỉ còn vẻ mặt lo lắng chạy theo sau.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: CHƯƠNG 59

Linh Lan vất vả chạy theo mới ra khỏi đến khu chợ sầm uất Lãnh Thế Tuyết mới hướng cửa hàng của Nhược Ly bước đến nhưng Lãnh Tam nói là không thấy Vương phi. hần lại điều động người đi tìm khắp kinh thành

" có khi nào Nhược Ly ra thành không? " tìm một vòng không thấy lính Lan khéo léo hỏi

" đi " lên ngựa chạy như bay ra khỏi thành, lúc trước nghe Nhược Ly nói nàng muốn tìm một ít thảo dược gì đó ngoài thành. Có thể nàng ấy đến đó.

Bách Lý lĩnh cũng có nghe Nhược Ly nói đến nên gọi lại chuyện này ai cũng không nghi ngờ. Một đường hướng ngoài thành chạy đi.

Lúc này Nhược Ly đương nhiên đang ở trong Âm Dạ các

" chuyện Phượng Gia có manh mối gì không? "

" bẩm các chủ, người đi Đông Lăng vài ngày nữa sẽ về đến "

" Cứ điều tra chuyện thâm án đi, người đó ta đã tìm được. "

" tam đại gia tộc có động tĩnh gì không? "

" mọi chuyện vẫn bình thường, còn về bản đồ phía bên Bạch Gia đã có chút manh mối, nhưng người của chúng ta còn chưa chắc chắn nên vẫn chưa hành động "

" thường cái này cho bọn họ, bọn họ càng mạnh giá trị càng tăng, tam đại gia tộc sẽ trọng dụng bọn họ, nhiệm vụ có chuyển biến. Bản đồ nhất định phải lấy tới tay, nếu cảm thấy không chắc gửi tin về sẽ có người tiếp ứng "

" lúc trước chỉ là điều tra nội bộ và tìm nơi cất giấu bản đồ, nếu muốn lấy e là hơi nguy hiểm có cần phái người thêm không? " Âm Ngũ hơi lo lắng hỏi.

" càng nhiều càng dễ lộ sơ hở mà thôi, nếu cần thiết ta sẽ ra tay "

"các chủ Âm Thất gửi tin về bước đầu đã thành công "

"tốt"

"trong cung có tin tức gì không? "

"Thiên Long Đế vẫn rất tốt, thế lực Thái Hậu đã tan rã, Chiêu phi bị giam lỏng chưa có hành động gì. Về Văn Vương vẫn âm thầm qua lại với một số quan viên trong triều, nhưng là quan văn không có võ tướng. Nhưng gần đây đã gửi một tính hàm đến biên quan " Hồi Ngưng

" vì không muốn bại lộ nên thuộc hạ chỉ theo hướng đi chứ không có đọc nội dung, là trưởng của Thiệu đại tướng quân "

Thiệu đại tướng quân này nắm trong tay 30 vạn đại quân trong tay, nhưng đó giờ vẫn giữ lòng trung thành không hề kết bè kéo cánh lại có liên quan đến Văn Vương.

"tình hình bà ta Thế nào? " Hồi ngạc nhiên nhưng lập tức hiểu ra nàng là đang nói ai

"bắt các chủ, từ Khi về Phụng Chiêu quốc bà ta bị co giật toàn thân, sinh cơ dần dần mất đi nhưng Thái y đã kiểm tra nói bà ta hoàn toàn bình thường Có lẽ do bị sốc nên mới như vậy. Lúc đầu hẳn ta còn cho Thái y chuẩn trị, sau lại đem bà ta bỏ vào Lẫm cung, nói với bên ngoài bà ta bị điên rồi nên cần cách ly"

"hắn có hành động gì khác không? "

"những tai mắt chúng ta cử đi còn chưa được trọng dụng nên vẫn chưa tiếp cận được hắn, cái này đành phải nhờ Ám Thất rồi "

"Hảo! Lui đi " hiện tại bước đầu tiến hành thuận lợi. Nàng có lẽ phải rời phủ một chuyến rồi. Về đến cửa phủ mới biết Lẫm Thế Tuyết đang tìm nàng, vội chạy đi tìm hắn, quên cho hắn hay có lẽ là sợ nàng gặp chuyện đi.

Lẫm Thế Tuyết ra đến ngoại thành

"Chia nhau tìm đi, tìm được bắn pháo hiệu " Bách Lý Linh giục ngựa đuổi theo Lẫm Thế Tuyết, Lẫm Nhất và Lẫm Tam cùng Lẫm Thế Tuyết và Bách Lý linh đi chung

Được một đoạn thời gian ngựa chạy đến bên bờ hồ nhỏ sau hồ nước là một hang đá , có dấu vết người mới qua nên Lẫm Thế Tuyết xuống ngựa đi bộ vào hang.

Bước vào hang bỗng nhìn thấy một người nằm trên mặt đất hẳn hốt hoảng chạy đến đỡ người đó dậy vì trong hang quá tối nên không thấy mặt chỉ ngửi được mùi nước hoa Nhược Ly vẫn thường dùng

"Ly Nhi, tỉnh dậy Ly Nhi "

"cẩn thận! aa "

"Chết tiệt, người dám phá hỏng kế hoạch của ta " Lẫm Thế Tuyết chỉ thấy có người bỗng xô hắn ra, lúc này trong hang bỗng vụt sáng. Có rất nhiều hắc y nhân đứng trước cửa hang

"Gia là bấy. Chúng ta bị bao vây " Lẫm Nhất thấp giọng nói. Lẫm Thế Tuyết mới chú ý đến người lúc nãy đẩy mình.

Là Bách Lý linh lúc này Bách Lý linh bị người kia khống chế một con dao kề vào cổ họng nàng trên áo còn đang chảy máu. Lúc này vì đẩy mình ra nàng ta mới bị thương sao?

"Thật hân hạnh được gặp ngài Chiến Vương Gia ta cho ngài 2 con đường để chọn. 1 buông tay chịu trói. 2 ta giết ả ta sau đó Chiến Vương ngài ta xưng hủ đột rồi bị bắt. Người chọn cái nào? "

"thả linh Lan công chúa ra, ta sẽ cho các người một con đường sống " Lẫm Thế Tuyết âm u lên tiếng.

"ai chà! Người còn không rõ tình Thế sao? Trong tay ta đang có con tin ta chỉ cần nhẹ khứa một nhát, nàng ta ặc. Ngủm mắt. Lúc đó để xem ngài ăn nói Thế nào với Đông Lăng quốc Chiến Vương Gia anh dừng lại bảo vệ mình mà hy sinh một cô nương yếu đuối "

"mặc kệ ta! Chẳng không sao là được rồi, không cần lo cho ta " linh Lan thét lên

"ái chà! Yêu sâu đậm nha, muốn đổi mạng cho hắn sao, nếu không có người hắn đã chết rồi, tại người cản trở hừm " tay cầm dao cắt một đường trên mặt nàng

"áaaa....."

"ta ghét nhất ai phá hủy kế hoạch của ta.. Chẳng phải người yêu hắn sao ta hủy gương mặt người xem hắn có dám yêu người không? Mà ta quên mất, hắn đã thề sẽ không nạp thiếp Hahaha! "

"dù chàng có yêu ta hay không có gì quan trọng, chỉ cần ta yêu chàng nhìn thấy chàng hạnh phúc ta đã rất mãn nguyện. Nếu có thể chết vì chàng ta cam tâm tình nguyện, giết đi! " một phen thổ lộ nói hết.

"Nếu đã như vậy, đi chết đi " dao muốn đâm vào ngực nàng ta lúc này Lẫm Thế Tuyết động một đường kiếm nhanh như chớp hướng đầu tên kia, hắn buộc phải lùi lại tránh kiếm nếu không chắc đầu hắn sẽ bị gọt mất một khúc.

Hắn dùng dao nhỏ căn bản đỡ không được một kiếm này, tức tốc lui về sau mới thoát một kiếm chí mạng kia Lẫm Thế Tuyết Đưa tay đỡ lấy Bách Lý linh.

"Chàng không sao thật tốt "

"linh Lan công chúa "

"hừm người nghĩ mình Thoát ra được Sao? lên cho ta giết hẳn " Lãnh Thế Tuyệt một tay ôm lấy Bách Lý linh một tay huy động kiếm, kiếm khí từng đường xé gió mà đi.

Nhưng bọn họ bị chặn ngang cửa động nên chưa thể thoát ra ngoài, lúc Nhược Ly đến một nhóm hắc y nhân đang đứng trước động bên trong có tiếng đánh nhau lập tức vung tay mười mấy hắc y nhân ngoài động không nghĩ có người đến đều bị trọng thương.

" Thế Tuyệt, chàng có sao không? " phi thân vào kể Lãnh Thế Tuyệt lo lắng hỏi.

" xem cho nàng ấy đi " Rồi giao Bách Lý linh cho nàng sau đó thẳng tay lao vào đám hắc y nhân.

Một đường kiếm là một người ngã xuống, xác định hẳn không bị thương, nàng cũng đã an tâm chút ít.

Điểm một vài huyết đạo để cầm máu ở đây không tiện xử Lý vết thương nên nàng chỉ tạm lấy thuốc cầm máu thoa lên vết thương.

Một khắc sau người cuối cùng ngã xuống Lãnh Thế Tuyệt vẫn còn nộ khí trên người chưa giảm.

" nàng ấy thế nào rồi? "

" đã không sao không nguy hiểm đến tính mạng . Hiện tại đã cầm máu cần quay về để xử lý vết thương. Lãnh Nhất ôm nàng a..." chưa hết lời Lãnh Thế Tuyệt đã ôm Bách Lý linh

" ta ôm cho "

" à ừ! " trong lòng hơi khó chịu, nhưng nghĩ là người bệnh nên cũng bỏ qua. Đến khi về đến phủ Lãnh Thế Tuyệt ôm nàng ta đến phòng mới bỏ ra

" Chàng về phòng thay y phục đi, ta sẽ xử lý vết thương cho nàng ấy " trên đường về Lãnh Nhất đã nói đại khái cho nàng nghe, vì Lãnh Thế Tuyệt nàng ta mới bị thương.

Nên nàng cũng dẹp bỏ cảm giác khó chịu đi. Lãnh Nhất đương nhiên chỉ nói có một nửa trọng điểm điều gạt bỏ. Qua ngày hôm sau nàng ta mới tỉnh dậy.

" Vương Gia, Vương Gia! " khàn khàn giọng gọi.

" linh Lan, tỉnh linh Lan " Lãnh Thế Tuyệt vừa lúc đến thăm nàng ta, Nhược Ly về phòng thay y phục rồi nếu không chắc nàng sẽ nhận ra có gì đó thay đổi.

" Chàng không sao thật tốt, thật tốt quá, ta cứ lo chàng có chuyện " giật mình nhào vào lòng ôm lấy Lãnh Thế Tuyệt khóc sụt sùi. Cả thân người nàng ta đều run rẩy.

Lãnh Thế Tuyệt thế nhưng không đẩy nàng ta ra." khụ! Thuốc hạ mạng thuốc tới! " Lãnh Nhất bước vào. Nàng ta làm như kinh sợ vội đẩy Lãnh Thế Tuyệt ra.

" Uống chút thuốc đi, Ly Nhi nói trên mặt của nàng sẽ không để lại sẹo "

" Ukm" vừa định tiếp chén thuốc nàng lại rên vì đau.

" Ta gọi người đến giúp nàng " gật gật đầu ngượng ngùng. Lúc Nhược Ly đến chính là nhìn thấy Lãnh Thế Tuyệt ngồi bên bàn nhìn nàng ta uống thuốc.

Hung hăng dè xuống khó chịu trong lòng. Bước vào

" linh Lan người tỉnh rồi sao? Còn Thấy khó chịu ở đâu không? "

" vết thương chỉ hơi đau thôi "

" Không sao đâu ta đã bôi thuốc một tuần sau sẽ hết, sẽ không để lại sẹo "

" cảm ơn người Nhược Ly " " Không đâu ta còn phải cảm ơn người mới đúng. Nếu không có người Thế Tuyệt đã bị thương, ta thật rất cảm ơn người "

" khách sáo như vậy làm gì, nếu là người người cũng sẽ làm như vậy thôi "

" ta đã dặn người ninh cháo nhưng mới tỉnh dậy không ăn được, nghỉ ngơi một chút ta sẽ cho người mang cháo đến.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 60: CHƯƠNG 60

Một tuần sau vết thương trên người nàng ta đã khỏi.

Hôm nay Nhược Ly lại ra ngoài Âm Dạ các truyền tin đến có việc gấp nên nàng chuẩn bị một chút rồi ra cửa.

Nàng vừa đi Lãnh Thế Tuyệt đã về, lần này nàng đã dặn Quân gia nên sẽ không xảy ra chuyện.

Lãnh Thế Tuyết nghe Quân gia báo lại biết Nhượng Ly ra ngoài, nên bước đến viện. từ của Linh Lan

" Vương Gia, người đến một mình sao?" gương mặt nàng ta sáng lên tràn đầy vui mừng.

" đến nhìn xem công chúa , hôm đã khá hơn chưa? "

" tạ Vương Gia quan tâm, linh Lan đã tốt lắm. Người ngồi đi " Lãnh Thế Tuyết bước đến ngồi vào bàn

" Đây là Linh Lan tự tay nấu , người thử xem! " mức một chén canh đưa cho Lãnh Thế Tuyết. Lãnh Thế Tuyết không từ chối cầm lấy.

" Thế nào? Có vừa miệng Vương Gia không? " " rất ngon, người vẫn chưa khỏe vẫn nên nghỉ ngơi nhiều hơn "

" người đây là quan tâm linh Lan Sao?" Lãnh Thế Tuyết không trả lời

" linh Lan biết người đã từng thề với Nhượng Ly cả đời không nạp thiếp, linh Lan không cầu danh phận, chỉ muốn nhìn Vương Gia hạnh phúc, linh Lan cho dù cả đời chỉ được nhìn cũng sẽ không hối hận, nhưng mà linh Lan thật tâm yêu chàng. Chỉ hy vọng chàng có thể đừng bừa do linh Lan nấu như bây giờ đã thật hạnh phúc. " dùng một chút

" linh Lan biết mình không nên nhưng mà người có thể thường đến dùng thiện với Linh Lan không? " Lãnh Thế Tuyết im lặng thật lâu mới mở miệng

" có thời gian ta sẽ đến " Rồi đứng dậy ra về. Nhìn bóng Lãnh Thế Tuyết dần khuất thay Thế về chân tình yêu thương là đặc ý, chàng xem chẳng phải đã động lòng với ta rồi sao .

Nhượng Ly đến Âm Dạ các mới biết người đi Đông Lăng quốc điều tra đã về.

Người đó như chưa từng xuất hiện trên thế gian, khắp Đông Lăng quốc không hề có một chút tin tức, chỉ có 2 nguyên nhân.

1 người đó chưa hề tồn tại.

2 có người đã xóa đi dấu vết. nhưng phải có một Thế lực nhất định mới có thể xóa đi sự tồn tại của một người hoàn toàn..

Tin thứ 2 người của nàng trong Bạch Gia đã đưa tin, xác định bản đồ nằm ở đâu. Phụng Chiêu quốc cũng đã có động tĩnh. Nàng cũng không để tâm lắm.

Quan trọng là tướng công Của nàng. Nàng cảm thấy mấy ngày nay Lãnh Thế Tuyết rất lạ, nhưng lạ ở đâu nàng cũng không biết, có lẽ do nàng nhạy cảm.

Lúc về hỏi quân gia, mới biết Lãnh Thế Tuyết đến thăm viện của Linh Lan nàng cảm thấy buồn bực.

Sau khi thay y phục nàng đến thư phòng nghe như tiếng của Lãnh Nhất bên trong nổi lên tánh tò mò quyết nghe lên xem họ muốn nói gì

" Gia người định giải quyết thế nào? Chẳng lẽ người cứ như vậy dấu Vương phi sao? Tuy linh Lan công chúa là một cô gái tốt nhưng trong lòng thuộc hạ Vương phi chỉ có một người. " Lãnh Nhất kiên quyết nói

" ta sẽ không làm chuyện có lỗi với Ly Nhi, còn về nàng ta, chỉ là thương hại thôi, và bù đắp không hơn."

" Gia! Người như vậy là đang có lỗi với Vương phi "

" ta biết mình làm gì "

Nhượng Ly cũng không biết mình về phòng lúc nào, chỉ thần thò về phòng lên giường nằm. Lúc Lãnh Thế Tuyết về phòng đèn vẫn chưa tắt.

Hắn gọi người thấp đèn mới nhìn thấy Nhượng Ly nằm trên giường. Cởi ngoại sam lên giường ôm nàng vào lòng.

" Chàng có chuyện gì đâu ta không? " Lãnh Thế Tuyết hơi giật mình nhưng cũng trả lời

" Không có, sao ta lại dấu Ly Nhi chứ " Nhượng Ly cười cười nhưng chứa đầy nỗi đau, Thì ra cảm giác người mình yêu gạt mình lại khó chịu như vậy.

" làm sao vậy? " Lãnh Thế Tuyết hỏi

" Chuyện chàng nói với Lãnh Nhất " tâm Lãnh Thế Tuyết thốt lại một cái

" ta đã nghe được, nghe rất rõ ràng " Nhượng Ly nhẹ giọng nói

" ta không có ý, nàng ấy đã vì ta ngay cả tính mạng cũng không cần, ta chỉ muốn bù đắp một chút mà thôi, đó không phải yêu, người ta yêu chỉ là nàng " hần hốt hoảng nói

" chứ không phải vì nàng ta yêu chàng, một tấm chân tình dùng tính mạng đánh đổi, chàng là không nỡ nhìn nàng ấy đau lòng, là không muốn một cô gái lương thiện như vậy phải chịu đau khổ, hay chính chàng đã động tâm với nàng ấy ? " Nhượng Ly nghẹn lời nói ra nàng đang cười nhưng tâm thật đau.

" Chàng không nói là thừa nhận sao?"

" Ly Nhi, Ta không có ý đó, có lẽ bản thân ta ít có được tình yêu thật tâm nên ta không muốn thấy nàng ấy buồn, nhưng đó chỉ là thương hại mà thôi. Người ta yêu là nàng, vĩnh viễn chỉ là nàng. Ta sẽ lập tức đuổi nàng ta đi, để nàng về Đông Lăng quốc, nàng tha thứ ta có được không? Ly Nhi chỉ lần này thôi, sẽ không bao giờ có lần thứ hai nữa " Lãnh Thế Tuyết van xin

" như cho mình một cơ hội đi, ta sẽ tha thứ chàng" Nhược Ly hít sâu một hơi chậm rãi nói, chỉ một cơ hội mà thôi, đừng khiến ta thất vọng.

" cảm ơn nàng Ly Nhi, thật cảm ơn nàng " Nhược Ly im lặng không muốn nói chuyện tiếp.

Sáng hôm sau Lãnh Thế Tuyệt vẫn như thường lệ lên triều. Nhược Ly hôm nay cứ phập phồng không yên, tâm thần bất an.

ở lại trong phủ nàng càng thấy khó chịu.

Muốn ra ngoài giải sầu. Gọi Lãnh Tứ chuẩn bị ra ngoài thành dạo.

Từ lúc nàng đến thế giới này, đây là lần đầu tiên nàng cảm thấy tệ như vậy có lẽ cuộc sống trong yêu thương của sư phụ làm lòng nàng càng mềm yếu, mềm yếu đến mức bây giờ tâm nàng thật đau, thật rất đau,

Người nàng yêu và tin tưởng nhất là đối tượng, người nàng xem như thân nhân đối đãi muốn cướp đi người nàng yêu thương.

Bắt đầu từ khi nào? Từ lúc nàng ta tiếp cận nàng sao, cơ hội nàng đã cho nhưng nàng thật mâu thuẫn, khó chịu quá.

Bất tri bất giác ngủ quên, đến lúc Lãnh Tứ gọi nàng đã chiều rồi của thành cũng sắp đóng.

Về đến Vương Phủ cũng không quan tâm ai khác trở về phòng tắm rồi ăn cơm, nàng không muốn hỏi đến Lãnh Thế Tuyệt.

Đến lúc lên đèn vẫn không thấy Lãnh Thế Tuyệt trở về . Tâm nàng thất vọng, không đâu, sẽ không như nàng nghĩ đâu, Thế Tuyệt sẽ không phải như vậy.

Tự mình an ủi bản thân đừng nghĩ linh tính, đừng tự hù dọa mình nhưng nàng không chịu được,

Nàng muốn xác nhận có phải hay không giống như nàng đã nghĩ, hải cũng không mang một đường chạy đi đến trước viện của Bách Lý linh dừng lại.

Lãnh Tứ chạy theo trên đường gặp Lãnh Tam cũng đi theo đến nhìn nàng ở trước cửa viện đứng im lặng trên người chỉ khóa áo lụa cảm thấy thật mong manh chạm vào liền vỡ.

Thật mong Gia đừng ở đây, nếu không thật không dám nghĩ tới Lãnh Nhất phía sau gốc cây bước ra và mặt như muốn nói lại không dám chỉ đứng chôn chân tại chỗ.

Thấy Lãnh Nhất tâm nàng lại thất vọng lại cơ hồ muốn nghẹt thở lấy tay ôm ngực há miệng thở dốc từng ngụm không khí.

Bước từng bước đến cửa phòng

" kẹttttttt!"

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61: CHƯƠNG 61

Nhìn thấy trần cảnh trong phòng Nhược Ly tròn tròn mắt. (OoO)

Bách Lý linh trên người không còn mảnh vải che thân phủ phục dưới đất trên môi còn có một vết máu.

Lại nhìn người vẫn bất động trên ghế sắc mặt đã đỏ bừng, hơi thở nặng nề.

"Ly Nhi " cố gắng hết sức gọi lên một tiếng, thân hình lung lay sắp ngã, Nhược Ly vội lướt tới đỡ lấy mới phát hiện hắn đã ngất đi.

Trên tay máu tươi vẫn còn chảy, tên ngốc này dám dùng cách ngu ngốc này ép xuân được ra.

Ngốc quá mà. Đើm một vài huyết đạo cầm máu rồi xé lấy một góc áo cột lại cổ tay hắn.

Liếc qua người nằm dưới đất nàng đại khái đã hiểu được chuyện gì xảy ra,

Hừm! tính kế với người của nàng dù là ai chỉ một kết cục sống không bằng chết, còn dám làm nàng hiểu lầm tướng công của nàng tội không thể tha rồi.

Đôi mắt thoáng lên tia thị huyết lướt qua người Bách Lý linh cũng không quản nàng ta thế nào

Điui Lãnh Thế Tuyệt đứng dậy dùng khăn công lướt đi chỉ một vài hô hấp đã tới phòng nàng, bọn Lãnh Nhất cũng hốt hả chạy theo,

"Mang nước nóng đến " bỏ lại một câu rồi bước vào phòng để Lãnh Thế Tuyệt nằm lên giường.

Chạy đến học tủ trang điểm lấy một hộp nhỏ tựa như son rót một ly nước rồi pha loãng cho Lãnh Thế Tuyệt uống vào.

Một lúc sau sắc mặt dù hôn mê vẫn đỏ gay mới trở lại bình thường nhưng vẫn có điểm tái nhợt vì mất máu.

"Chết tiệt! Rốt cuộc đã dùng bao nhiêu xuân dược mới khiến cho chàng phải như vậy "

Nhược Ly lo lắng muốn chết, thông thường khi sử dụng xuân dược liều lượng bình thường dù là lợi hại tới đâu thông thường chỉ cần giao hợp với nữ nhân,

Hoặc cực đoạn hơn cắt máu dùng nội lực ép máu và thuốc cùng ra đây rất có hại cho cơ thể cũng chưa chắc thân thể có thể chịu đựng dù sao cũng phải ép ra một lượng máu rất lớn. Thứ Ba là giải dược.

Lãnh Thế Tuyệt đã ép rất nhiều máu ra nhưng chỉ giảm được lực một chút, nếu nàng chậm hơn có lẽ hần sẽ ép đến khô máu.

Về đến Nàng còn phải dùng thuốc để giải dược, đủ nói dược rất lợi hại đi,

Nàng đoán là Âm Dương Hợp Hoan tán, liều dùng còn rất lớn có thể là gấp 3 hoặc 4 lần thông thường.

"Người dược lẩm Bách Lý Linh " nàng hận ngứa răng, mai mà Lãnh Thế Tuyệt chịu đựng được, nếu không người đã đạt được ý đồ rồi.

"Thuộc hạ mang nước nóng tới" Lãnh Nhất đứng trước cửa gọi làm Nhược Ly từ trong suy nghĩ thoát ra.

"Mang vào đi, gọi tiểu Liên đến " vì nàng không muốn ồn ào nên trong viện rất ít người, nha hoàn tỳ nữ chỉ vào dọn dẹp sau đó điều lui ra, lúc cần mới gọi.

"Nô tỳ đã đến rồi "

"Lấy một bộ y phục mới cho Vương Gia "

"Dạ "

Sau khi thu thập xong cho Lãnh Thế Tuyệt cũng gần nửa đêm rồi

"Mang nàng ta giam lại, ta không muốn người chết có hiểu không?"

"Dạ đã hiểu " Lãnh Nhất đáp lời, Vương phi còn muốn giữ mạng nàng ta lại ,

nhưng không nói không được làm trên người nàng ta xuất hiện vài vết thương nho nhỏ aah!

Dám chạm đến Vương Gia thì chuẩn bị sẵn tinh thần đi là vừa.

"Chàng ngốc quá, sao lại hành hạ bản thân mình chứ, xin lỗi vì đã nghi ngờ chàng, lần sau sẽ không bao giờ như vậy nữa, ta cũng sẽ không cho bất kỳ một ai tổn thương chàng, những người đã từng tổn thương đến chàng sẽ biến mất nhanh thôi "

Bách Lý linh cũng vậy, Phượng Chiêu quốc chủ cũng vậy, chiêu phi và cả Vân Vương,

lẫn tên nội gián kia đều phải trả một cái giá thật đắt vì dám tính toán đến trên người của nàng (ý chỉ anh Lãnh Thế Tuyệt nhé Lãnh Thế Tuyệt =người của nàng)

Trên gương mặt đã không còn ôn nhu thay vào đó là lạnh lẽo và thị huyết.

Lúc Lãnh Thế Tuyệt tỉnh dậy cảm thấy cả người không còn sức lực, nhớ đến hôm qua lúc hần về phủ Nhược Ly vẫn chưa về nên muốn tranh thủ giải quyết chuyện này, không ngờ lúc nói ra kêu nàng ta chuẩn bị hần đã gửi thư đến Đông Lăng quốc một thời gian nữa sẽ có người đến đón nàng, tạm thời nàng cứ đến phủ quận chúa ở tạm dù sao ở Vương Phủ không tiện lắm, nàng lại thoải mái đồng ý chỉ yêu cầu duy nhất muốn hần ở lại ăn cơm với nàng lần cuối.

Thấy nàng hiểu chuyện như vậy dù sao chỉ một bữa ăn nên đồng ý. Dùng đồ ăn được một nửa hần cảm thấy người mình hơi khó chịu,

Nàng ta lại rót đưa hần một ly rượu, uống xong mới cảm thấy không đúng muốn đứng dậy nhưng cả người đều choáng chỉ có thể gục xuống bàn.

Lúc sau hình như nàng ta tự cởi y phục quỳ rũ hần bị hần một chường đánh bay,

Lúc đó thần trí rất mơ hồ chỉ nhớ lúc trước Ly Nhi có từng nói muốn ép dược rất chi cần cắt máu dùng nội lực ép ra ngoài

Nhưng hần chỉ cảm thấy thần trí ngày càng mơ hồ lúc đó hần đã thấy Ly Nhi.

Ly Nhi! Giật mình ngồi dậy, mới mừng rỡ nhìn người đang nằm cạnh hần.

Là Ly Nhi! hần không phải hoang tưởng ra nàng, như vậy nàng hôm qua đã đến tìm hần. Thở một hơi thật dài như trút ưu phiền trong lòng đi.

Thật mai nàng đến nếu không hần không biết có phải hay không sẽ làm chuyện có lỗi với Ly Nhi. Là hần đáng chết đã lơ lửng cảnh giác với nàng ta

Đưa tay dịu dàng vuốt lên má người đang ngủ say, khẽ nhíu mày làm bầm gât cánh tay đó ra

"Thế Tuyệt đừng ồn, thiếp muốn ngủ " nhưng mà chưa đến một phút sau đã bật người ngồi dậy

"Tỉnh rồi! Chàng tỉnh lúc nào? Có thấy trong người khó chịu gì hay không? " lo lắng hỏi.

Bỗng rơi vào một cái ôm ấm áp, giọng nói khàn khàn nhẹ nói bên tai nàng

"Có nàng thật tốt, ta cứ nghĩ mình đã làm có lỗi với nàng rồi, thật xin lỗi Ly Nhi là ta không đúng, ta không nên cho nàng ta có cơ hội tiếp cận ta,

là ta đã sai rồi nhưng người ta yêu suốt kiếp này chỉ có nàng mà thôi, Ly Nhi tha thứ ta được không? "

"Ngốc quá! Chẳng chẳng làm gì có lỗi với ta cả, là ta đã không tin tưởng chàng, người có lỗi phải là ta. Đừng nghĩ nữa. chàng bây giờ phải hảo hảo nghỉ ngơi, sao lại ngốc như vậy tự làm mình bị thương đến vậy, nếu chàng có chuyện gì ta phải làm sao?"

"Tình thế cấp bách mà thôi. Nàng yên tâm đi sẽ không có lần sau, Tuyệt đối! " hôn khẽ lên tóc nàng, Thật muốn ôm nàng như vậy mãi không buông.

"Xem ta quên mất, chàng đã ngủ một đêm rồi còn bị thương cần phải tắm rửa, nằm nghỉ ngơi chút đi, ta nấu cháo sẵn tiện xem thuốc đã sắc xong chưa, trước ăn cái này đi, đây là Huyết sâm ngàn năm cùng một số vị thuốc bổ máu luyện thành, rất tốt cho sức khỏe chàng lúc này" lấy ra một lọ nhỏ mùi thơm ngát để vào tay Lãnh Thế Tuyệt. Rồi mới xuống giường ra khỏi phòng.

Lãnh Thế Tuyệt cũng ngoan ngoãn đồ viên thuốc đỏ thơm lừng đó ra bỏ vào miệng nhai, vị không tệ.

Nhược Ly mà biết chắc sẽ mất hán bại gia tử. Huyết sâm ngàn năm một gốc giá trị liên thành rồi, trong Hoàng cung Thiên Long quốc chỉ có 2 gốc mà thôi còn được xem quý hơn trân bảo nữa.

Còn phải phối chế với phụ dược nữa chứ, có cả dược dẫn của Cửu Xích liên Hoa chỉ có thể ngộ không thể cầu nữa đó.

Nhưng nàng không biết vẫn đang nấu cháo cho tên bại gia nào đó ăn ah.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: CHƯƠNG 62

Đến khi Lãnh Thế Tuyệt khỏe lại đã là chuyện của 3 ngày sau,

Mấy ngày nay Nhược Ly một tắt không rời túc trực bên cạnh chăm sóc cho Lãnh Thế Tuyệt,

Thế nên Mỗ nào đó sung sướng như đang trên mây, giờ tính khí trẻ con ăn cũng bắt Nhược Ly dứt uống nước thì phải thổi nguội,

Tắm thì càng khỏi phải nói viện có mình không có sức hờ một chút sẽ choáng váng nên bắt nàng tắm cho hán dù lần nào tắm xong hán càng thấy khó chịu nhưng mà vẫn không sợ.

Như lúc này đây Mỗ nào đó đang vô sĩ mà cọ a cọ " Ly Nhi ta cũng đã khỏi có phải nên được thưởng chút gì không? " tiếp tục hướng trên người nàng cọ loạn xạ

"Yên! Nếu không tự tắm một mình đi. " trừng mắt cảnh cáo tên đang phát xuân nào đó.

Vào trong mắt Lãnh Thế Tuyệt chẳng khác nào liếc mắt đưa tình cả làm người hán càng khô nóng lợi hại chỗ nào đó càng kháng nghị không thôi.

"Ly Nhi nàng xem bây giờ đã như vậy, nàng không giúp tướng công nàng sao? Bị ghen lâu sẽ thành bệnh đó " cầm tay Nhược Ly để lên bộ vị đang kiêu ngạo ngẩn đầu.

Mặt Nhược Ly xoát một cái đỏ lên mắng chửi

"Đồ sắc lang, chàng không đang hoàng một chút được sao? "

"Tướng công nàng ghen lại thật lâu ah, vì tính phúc sau này giúp ta đi.... " giờ trò ăn vạ,

Nhược Ly im lặng nhìn trời, thật hoài nghi người này là tình trùng Thượng nã, chính là loại bên ngoài quân tử bên trong sắc quỷ ah. Bỏ tay rồi

"Chỉ một lần! "

"Được! chỉ một lần thôi. Ngoan ah động đi tướng công nàng hảo khó chịu! Ân... Đúng vậy... Uhm... Nhanh một chút.... Ân...thoải mái ah....." trong phòng tắm đầy xuân sắc ah.

Đến lúc ra ngoài Lãnh Thế Tuyệt một thân đầy sức sống thần thanh khí爽 thoải mái nhẹ nhàng.

Nhược Ly thì cau mày đi ra, hảo mọi tay ah, tên sắc quỷ này lại lừa nàng. Một lần cái rắm! Lần sau đừng mơ nàng giúp hán.

Xoa xoa cổ tay đau nhức vừa oán giận làm bầm. Bọn Lãnh Nhất chỉ dám cuối mặt Húc Vương phi đang nổi bão tốt nhất là đừng nên gây chú ý.

Tiểu Hoa cũng thập phần ăn ý trốn trong áo Lãnh Nhất, không nên ra ah .

Đến lúc dùng cơm tay Nhược Ly vẫn còn sờ bụng chén cơm cũng run run ánh mắt lên án nhìn qua Lãnh Thế Tuyệt tắt cả tại chàng hết.

Ách có phải lúc này ngoạn hoi quá rồi không? Nhưng mà thoải mái như vậy mà muốn cũng không dùng được ah.

Lập tức lấy lòng nương tử thôi nếu không Chi có hấn thiệt thôi.

"Nương tử ăn cái này đi, ngon lắm, đến ta đúc nàng aaa...."

"Đừng nghĩ chỉ như vậy ta sẽ bỏ qua chàng hừ! " nhưng cũng không từ chối hé miệng ăn vào.

Một bữa cơm hai người cứ khanh khanh ta ta không thèm để ý tới ai khác nhưng cũng hoà hợp dị thường không có một chỗ cho người khác xen vào.

Quay lại Mỹ nhân Bách Lý linh, lúc Lãnh Thế Tuyết bảo nàng dọn ra ngoài thì nàng đã thất bại rồi, buộc nàng phải sử dụng thủ đoạn đó thôi,

Nàng dù sao cũng là công chúa một nước Lãnh Thế Tuyết sẽ không thể nào cứ thế mà không thú nàng qua cửa. Nếu không sẽ ảnh hưởng ban giao hai nước,

Nhưng nàng sợ một liều Lãnh Thế Tuyết sẽ không chế được nên nàng đã bỏ gấp 3 lần cộng thêm Ly rượu đó, nhưng hấn vẫn còn Lý trí,

Hết cách nàng phải dùng thân thể quyến rũ hấn, lúc đầu hấn cũng chỉ im lặng không nhìn nàng đến lúc nàng thoát hết y phục vuốt ve trên người hấn nghe thấy hấn thì thảo một câu

"Người không phải Nhục Ly " Rồi bị đánh bay đi mất ý thức, lúc tỉnh lại đã ở trong đây rồi .

Nàng biết là trong lao vì phủ đệ của Bách Lý Mạch lúc trước cũng có.

Tại sao nàng lại thất bại? Là nàng đã thua cho nàng ta? Nàng biết nàng ta chính là người Bách Lý Mạch yêu sâu đậm,

Nếu không cần gì phé đi tâm Mạch nàng làm nàng giống như có bệnh từ nhỏ.

Mục đích muốn tiếp cận Lãnh Thế Tuyết thông qua Nhục Ly, nàng đã là thành công tại sao phút cuối cùng nàng lại thua,

Luận tài mạo, thân phận nàng chi hơn không kém, nàng có chỗ nào không bằng ả ta, tại sao hai người đàn ông nàng muốn có lại chỉ yêu thương nàng ta,

Nàng thật hận, đã cướp đi Bách Lý Mạch sao còn giữ Lãnh Thế Tuyết.

Nàng thật ra không phải muội muội ruột của Bách Lý Mạch chi là lúc đó Mẫu thân của Bách Lý Mạch nhận nuôi nàng,

Tên nàng cũng ghi vào gia phả Hoàng tộc nhưng lại không có huyết thống,

Từ nhỏ nàng đã yêu thích Bách Lý Mạch. nhưng mà Bách Lý Mạch mất tích một thời gian lúc trở lại càng cường đại hơn còn trở thành Hoàng Đế,

Lúc đó tâm nàng đều giao cho nam nhân kiều hùng này, nhưng nàng phát hiện Thi ra trong lòng hấn có người khác.

Nàng phấn đấu tranh thủ để được hấn để ý đến. Nàng muốn được ngồi vào bảo tọa Hoàng hậu Đông Lăng, dù

Hấn có nạp người vào hậu cung cũng không thể mơ tưởng đến chiếc ghế đó.

Kể cận sớm tối 3 năm chỉ đòi lại một mệnh lệnh,

Bằng mọi cách phải chia rẽ Chiến Vương Gia và Thiên Y quận chúa nhưng không được tổn thương một sợi tóc Nàng, phải để nàng trở lại bên cạnh hấn.

Lúc đến Thiên Long quốc, gặp Lãnh Thế Tuyết tâm nàng lại một lần nữa lồi nhịp, người đó dưới một người trên vạn người, quyền khuynh triều giả.

Người đó tuy lạnh lùng, nhưng nếu hấn đã yêu ai sẽ toàn tâm toàn ý, trong lòng chỉ có duy nhất một người.

Nhìn hấn dịu dàng yêu thương chăm sóc cho nàng ta tựa như đang nâng niu trân bảo, nàng ghen tị,

Nàng muốn vị trí đó là của nàng, chỉ có nàng mới xứng đáng mà thôi. Nàng ta có gì hơn nàng, chỉ là một đứa dân đen mà thôi.

Nhưng nàng ta rất cảnh giác Tim không được cách tiếp cận nàng ta mà không khiến nàng ta nghi ngờ,

Cuối cùng Hấn đã phé bỏ võ công nàng còn phé luôn tâm mạch nàng làm nàng trở thành một con ma bệnh để được sự đồng tình của nàng ta.

Nàng trăm phương ngàn kế lừa Lãnh Thế Tuyết đến hang động đó, những hắc y nhân đó là người của nàng.

Đến cả khổ nhục kế cũng dùng để đỡ một đao cho Lãnh Thế Tuyết, nhưng cuối cùng sao nàng lại thất bại sao nàng vẫn thua tiện nhân kia.

Nàng không cam lòng, nàng có chỗ nào không bằng con tiện nhân kia. Nó thì được người yêu thương còn nàng phải rơi vào kết cục này. Nàng không cam tâm.

Mấy ngày qua bọn Lãnh Nhất không có làm gì nàng chỉ bỏ vài con rắn rết bò cạp sâu trùng gì đó càng ghê tởm càng tốt bỏ vào sống cùng nàng xem như làm bạn với nàng đi.

Cũng không cho nàng ta ăn chỉ cho uống nước cảm hơi.

Nếu bình thường sẽ không nhẹ nhàng như vậy đâu nhưng Vương Phi đã ra lệnh nàng ta là công chúa cảnh vàng lá ngọc không được hành hạ nàng, phải hảo hảo mà chăm sóc cho cẩn thận.

Qua hai ngày nữa Lãnh Thế Tuyết đã như bình thường chỉ là đứng hoặc đi nhiều sẽ choáng nên Thiên Long Đế ra lệnh không cho phép vào triều đến khi nào khỏi hấn.

"Ta có chuyện phải ra ngoài một lát, chàng có muốn đi không? " nàng nghĩ hẳn là nên nói với Lãnh Thế Tuyệt chuyện Âm Dạ các.

"Được! " hẳn biết nàng thường ra ngoài một mình nhưng đi đâu thì không ai biết, hẳn cũng chỉ để đó không hỏi đến, đến lúc Ly Nhi sẽ nói cho hẳn biết.

"Vây đi thôi " đến Âm Dạ các lúc Nhượng Ly đưa hẳn một cái mặt nạ hẳn vẫn chỉ im lặng đi theo nàng.

"Các chủ " mọi người đồng loạt hành lễ.

"Người này là Nhị các chủ " Nhượng Ly chỉ Lãnh Thế Tuyệt giới thiệu.

"Nhị các chủ "

"Miễn lễ " Lãnh Thế Tuyệt gật đầu rồi bước đến ngồi cạnh Nhượng Ly một cách tự nhiên.

"Có tin tức gì nói đi "

"Các chủ, đại hội võ lâm sắp tổ chức người chủ trì là Bạch Gia trong tứ đại thế gia, người bên chúng ta báo về đã biết chỗ cất giữ bản đồ, thuộc hạ nghĩ võ lâm đại hội sẽ là cơ hội lấy được bản đồ, thuộc hạ muốn xin các chủ cho phép thuộc hạ đích thân đi "

"Khi nào? "

"Một tháng nữa"

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: CHƯƠNG 63

" Chuyện này khoan hãy quyết định, còn chuyện gì không? " Nhượng Ly hơi nhíu mày lạnh nhạt nói.

" Chuyện này lần trước thuộc hạ vẫn tiếp tục điều tra, nhưng Thế lực phía sau rất lớn, thuộc hạ nghĩ có lẽ là Hoàng tộc Đông Lăng quốc đã ra tay "

Nhượng Ly mày nhíu càng chặt, Hoàng tộc Đông Lăng liên quan đến sư huynh sao? nhưng mà chuyện này chắc phải đích thân đi một chuyến rồi.

" Âm Ngũ ở lại, lui xuống đi "

" bên Âm Thất đã có tin tức gì chưa? "

" bẩm các chủ, Âm Thất đã thành công tiếp cận Tứ Hoàng tử Triệu Tề, cũng đã lên kế hoạch và đang giành lấy thế lực trong tay Thái tử, tình hình rất khả quan "

" bảo hẳn cẩn thận, Âm Bát thì sao? "

" cũng đã thành công đến bên Thái tử, Âm Lục đã ở Phượng Chiếu quốc thu tóm kinh tế Phượng Chiếu quốc trong tay, xây dựng một hệ thống kinh doanh và tiền trang.

Âm Tứ đang mở chi nhánh Vạn Bảo Sơn Trang ở Phượng Chiếu và các nước khác, mọi chuyện đều đang tiến hành thuận lợi. "

" tốt! tạm thời duy trì như vậy đi, có tin tức gì báo cho ta! " vẫy tay bảo Âm Ngũ lui.

Lãnh Thế Tuyệt vẫn chần động không thôi, lúc đầu nghĩ Ly Nhi Thế nhưng là các chủ Âm Dạ các nổi danh giang hồ,

Không ngờ còn là chủ nhân phía sau của Vạn Bảo Sơn Trang tài phú địch quốc. Còn muốn mở rộng ra đến Ngũ Quốc.

Thật là chỉ không chú ý đến nàng một chút nàng lại lằng lằng cho hẳn kinh hỷ không thôi.

" sao lại thần thờ như vậy? Ta có gì sao? "

" nàng có phải hay không nên giải thích cho ta một chút kế hoạch của nàng đối phó với Phượng Chiếu quốc "

" ta đã sai người tiếp cận Thái tử và Tứ Hoàng tử người này và Thái tử già tâm rất lớn, nhưng Phượng Chiếu đế cũng không vừa, hẳn muốn cản chặt Hoàng vị không buông.

Ta muốn đề bọn chúng tự giết lẫn nhau để tranh giành Hoàng vị, còn Âm Lục thu tóm kinh tế và lương thực sẽ vận chuyển đến nơi khác cấp phát cho bá tánh nghèo khổ, còn phải chịu đựng Hoàng Thất tranh giành phải đối khổ lắm than,

Âm Lục sẽ ở đó thổi gió châm ngòi, cho dân chúng bất mãn Hoàng Thất, dần dần Thu phục dân tâm, dân mới là gốc gác nếu lòng dân đã mất liệu Hoàng Thất còn trụ được? "

"đến lúc đó vì tranh đoạt Vương vị nội bộ sẽ tự lực đọc nằng cho người vào phe Thái tử và Tứ Hoàng tử chăm ngời ép cho Hoàng đế phải thoái vị,

Nếu không cũng sẽ tàn sát hai người con trai hấn làm lòng người càng hoang mang, hay! quá tuyệt vời! Đến lúc đó chỉ cần phát binh còn không thu được Phụng Chiếu sau! "

"Ly Nhi có nằng thật tốt, nằng là ông trời đã ban tặng cho ta, thật muốn đem nằng giấu đi "ôm chầm lấy Nhược Ly kích động hôn lên mặt nằng,

Ly Nhi là Ly Nhi của hấn ah,nằng lúc nào cũng chói sáng như vậy.

"buông tay, ta còn chưa nói xong đâu! "đánh vào người đang ôm chặt nằng. Thật là muốn làm nằng nghẹt thở luôn sao? .

"Còn 2 chuyện nữa, một ta là Phụng Tử Vũ con gái của Phụng Gia chủ Phụng Bất Hối, ta cũng vừa biết lúc ở Từ Nguyệt Thành thôi, lúc đó ký ức lúc nhỏ của ta hiện ra nên mới hôn mê.

Ta từng nói với chàng có nội gian trong Phụng Gia người này còn rất có thân phận, hơn nữa còn làm không một kẻ hở, lúc tra xét lại ghi chép thi thể ở hiện trường, phát hiện ra có một người rất khả nghi, tử trạng bà ta Hoàng toàn khác đã bị hủy dung.

Là phu nhân của Phụng Bất Hối, bà ta xuất thân ở Đông Lăng nhưng ta đã cho người đến Đông Lăng quốc điều tra ngay cả một tí thông tin cũng không có tựa như người đó chưa từng có"

"nên lúc này hấn mới nói có lẽ là Hoàng Thất nhúng tay vào xoá đi dấu vết của bà ta "

"Ừ! Ta định sẽ đích thân đến Đông Lăng quốc điều tra nhưng nghĩ lại ta nghĩ bà ta sẽ không dễ dàng xuất hiện như vậy, ta đang muốn dụ bọn họ ra, những người muốn có bản đồ"

"nằng định làm thế nào? "

"ta muốn dùng một thân phận khác tham gia võ lâm đại hội "

"Phụng Tử Vũ? "

"đúng vậy! Bọn họ chẳng phải là nhắm vào bản đồ sao? ta sẽ dùng thân phận Phụng Tử Vũ dụ bọn họ ra mặt cũng thử xem trong tam đại gia tộc có động tĩnh gì không? Nhưng dù không có động tĩnh ta vẫn sẽ thu bản đồ về tay "

"như vậy rất nguy hiểm, chẳng phải sư huynh nằng biết năm đó Phụng Tiểu đã rơi xuống vách núi còn được nằng và sư phụ cứu sao? Nếu hấn ta liên tưởng sẽ phát hiện nằng và nằng ta vốn là một người! "

"nhưng lúc đó sư huynh không hề biết Tiểu thúc thúc đã giao bản đồ cho muội "

"nhưng chẳng lẽ hấn không biết gì sao? Chẳng hạn như Tiểu thúc thúc nằng tìm một người nhưng vẫn chưa tìm thấy, rồi đã chết ở dưới vực người tiếp xúc cũng chỉ có nằng, với lại hiện giờ phát hiện hoàng thất Đông Lăng có liên quan như vậy căn bản không dấu được ai còn nguy hiểm ta không đồng ý "Lãnh Thế Tuyệt nói

"dừng ở đây đi, ta sẽ suy nghĩ dù sao cũng còn thời gian một tháng không sợ tìm không ra cách. Chàng cũng mau chút khỏe lại đi, về phủ thôi hình như mấy hôm nay quên mất cái gì đó rồi "Đưa tay xoa huyết thái dương suy nghĩ.

"ngốc nằng nào quên cái gì, chỉ quên xử lý một người mà thôi "ôn nhu nhìn nằng nói

"ờ ha! Sém chút quên mất, không đau lòng sao?" biết nằng chỉ giả vờ để hấn nói ra mà thôi còn biểu tình như thật mới nhớ ra nữa chứ

"ta chỉ đau lòng Ly Nhi những người khác một chút cũng không liên quan "

"Uh vậy được! Hihi "hai người về phủ đi thẳng đến đại lao Vương Phủ tìm nằng ta.

nằng ta vừa thấy Nhược Ly đã rơi nước mắt như mưa khóc đến thương tâm

"xin lỗi, thật xin lỗi Nhược Ly, ta...Hức . Ta là không muốn phải trở về... Hức.. Ta yêu Vương Gia... Ta biết mình tệ tiện đã làm chuyện có lỗi với người Hức Hức! ... Nhưng ta không còn cách khác hic!... ta không cầu danh phận chỉ muốn được ở lại bên Vương Gia...hic.... Nên mới mất lý trí làm sai.... Ta không còn mặt mũi nhìn người.... Thật xin lỗi.... Hức Hức.. "

Nhìn nằng ta đang khóc đến thương tâm, người yếu đuối nhu nhược như vậy cứ y như nằng là người ích kỷ hẹp hòi,

Nằng ta đường đường là công chúa một nước không cầu danh phận ở lại chỉ nhìn nằng hạnh phúc.

Chep! Sao lúc trước nằng không phát hiện nằng ta diễn giỏi như vậy chứ? gương mặt hứng thú nhìn nằng ta diễn Lãnh Thế Tuyệt thì không nói gì chỉ sùng nịnh nhìn nằng.

Nằng ta khóc một lúc nhưng vẫn chưa nghe ai nói tiếng nào, nghi hoặc ngẩn đầu lên thấy Nhược Ly đang hứng thú nhìn nằng như muốn nói

: diễn tiếp đi ah :. Làm nằng tức sứt học máu gương mặt đang khóc sứt mướt của nằng ta vỡ nát. Thay vào là dữ tợn và oán hận.

"ô! Không diễn nữa sao? Diễn tiếp đi ah ta xem thật vui mà, đừng ngừng ngang vậy chứ! "lời Nhược Ly nói làm nằng ta tức đến muốn cắn người

"tiện nhân, người rơi vào tay ta ta sẽ xé nát cái miệng của người móc mắt người ra dăm sĩ nhục Bồn công chúa"

" ah! Hình như có người quên mình đang ở đâu, giờ còn nằm mơ , tội thật! " Lãnh Tứ lúc này cũng chạy theo đến giờ mở miệng chằm chọc nàng ta.

" người ta là một công chúa cao quý, sao ngươi lại thất lễ như vậy! " Lãnh Nhất cũng góp lời những lúc cần đã kích người khác Lãnh Nhất và Lãnh Tứ rất ăn ý.

Tiểu Hoa cũng xoay mông trước mặt Bách Lý linh lắc a lắc làm bọn họ một trận phì cười. Ha ha ha Ha ha!

" ngươi cái con hồ Ly này, cũng tham gia với bọn họ ah!" Nhược Ly búng lên trán nó một cái mắng.

" được lắm!ta sẽ nhớ kỹ các ngươi! Ta sẽ trả các ngươi hàng ngàn lần si nhục hôm nay. Mau thả ta ra ngoài, dù sao ca ca sẽ đến đón ta, các ngươi dám thương tổn một sợi tóc của ta các ngươi làm sao ăn nói với Ca ca "

" hình như ngươi còn không biết là mình đang ở đâu? Ngươi nghĩ ta sẽ vì như vậy mà thả ngươi hay mấy ngày qua ta không xử trí ngươi, ngươi tưởng rằng ta e sợ ngươi sao? Điều Nhược Ly ta muốn làm dù ngươi là ai cũng vậy mà thôi "

ánh mắt sắc bén quét qua nàng ta làm nàng ta lùi lại một bước.

" Ngươi không sợ ca ca sẽ hận ngươi sao? "

" chỉ bằng ngươi? Còn chưa đủ tư cách đó, cho dù ta giết ngươi sư huynh cũng sẽ không nói một tiếng trách ta, ngươi có tin không? " nàng ta vội lùi lại phía sau thêm một bước nét mặt vô cùng hoảng sợ

" quên nói cho ngươi, dám tính kế lên người của ta, sẽ không dễ dàng chết như vậy. Chết đã là xa xỉ đối với ngươi. Còn về phần sư huynh, huynh ấy hiểu ta, nếu không phạm vào ta ta tuyệt không ra tay, người phạm vào ta sống không bằng chết!, ta mặc kệ ngươi là ai phải đến hay chính ngươi làm, ngươi đừng mong toàn vẹn bước ra ngoài "

Nói xong xoay người rời đi, để lại nàng ta run rẩy ngã xuống đất. Như nàng đã nói người không phạm ta ta không phạm người, dám tính kế nàng chờ sẵn nhặt xác đi.

Nàng cũng không muốn biết rốt cuộc là người khác phải đến hay nàng ta tự mình dựng ra kế hoạch này. Hoặc có thể chính nàng không muốn biết,

Nên cứ để nàng ta chịu đi Nhược Ly muốn nhìn nàng ta lo sợ không biết nàng sẽ làm gì nàng ta mà sợ hãi,

Có đôi khi tra tấn người khác cũng không cần thiết phải động thủ. Cứ để nàng ta sống trong sợ hãi, khủng hoảng đi

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: CHƯƠNG 64

Gần 10 ngày sau Bách Lý Mạch đến Thiên Long quốc. Vừa đến biên giới nàng đã hay tin nên sáng nay ở nhà chờ Bách Lý Mạch đến,

Mồ nào đó tất nhiên làm vệ sĩ rồi, đùa sao? Làm gì có chuyện hấn đả Ly Nhi ở một mình với tên ngụy quân tử đó chứ. Đương nhiên một tất không rời bảo vệ nương tử rồi.

Lúc Bách Lý Mạch đến Nhược Ly đã ngồi trong khách sảnh rồi

"Sư huynh, huynh đến rồi sao? đi đường Có mệt không? "

"Ta chịu được, còn muội Thế nào rồi, vẫn tốt chứ? "

" hoàn hảo ah, muội tốt lắm huynh không cần lo cho muội, Muội đưa huynh đi nghỉ ngơi, một chút nữa dùng cơm muội sẽ cho người đến gọi huynh "

" vậy cũng được" gật đầu rồi bước theo Nhược Ly.

" Huynh nghỉ chút đi"

" Nhược Nhi có phải xảy ra chuyện gì không? " Bách Lý Mạch nắm lấy tay Nhược Ly hỏi.

"muội định sẽ nói với huynh sau, đi theo muội" Rồi cùng Lãnh Thế Tuyệt bước đi. Đến nhà lao Vương Phủ,

Bách lý Mạch trong lòng mắng hàng ngàn hàng trăm lần Bách Lý linh ngu xuẩn, chỉ như vậy cũng không làm được.

Nhưng sắc mặt vẫn bình thường hơi nghi hoặc mà thôi. Đến trước phòng giam nàng ta Nhược Ly và Lãnh Thế Tuyệt dừng lại.

" đến rồi "

" tiện nhân ngươi, ngươi muốn làm gì ta? Thả ta ra ngoài, thả ta ra ngoài!!! " nàng ta như điên hét lên

"lĩnh Lan? " Bách Lý Mạch hơi giật mình gọi , lúc này nàng ta mới giật mình nhìn thấy Bách Lý Mạch

" ca ca nàng ta là ác quỷ nàng ta muốn giết chết muội, ca phải cứu cứu muội ra, muội muốn ra ngoài! " gào khóc lên nhào qua Bách Lý Mạch cách một tấc song sắc muốn bắt lấy tay Bách Lý Mạch nhưng hấn đứng hơi xa nên chỉ nắm được góc áo.

" Ta có thể biết chuyện gì đã xảy ra hay không? " không biết vì đang lo lắng hay vì Chấn ghét cái tay kia mà khẽ nhủ thầm hỏi.

" nàng ta dẫn Thế Tuyệt vào hang động hợp mưu cùng thích khách muốn giết Thế Tuyệt. Rồi lại sử dụng khổ nhục kế khiến bản thân bị thương, lúc đầu vì lo lắng nên ta cũng không để ý, vết thương đó chỉ làm cho máu chảy mà không tổn thương gì đến nàng ta. Sau đó lại bỏ mê dược nhưng liều lượng lại gấp 3-4 lần, nếu nội công Thế Tuyệt không cao đã tán mạng rồi. Ta chỉ muốn huynh biết chuyện đã xảy ra chứ không muốn huynh xen vào, huynh có hiểu không? "

Nhược Ly nhìn thẳng Bách Lý Mạch nói từng lời. Đây đã là nhượng bộ của nàng vì nể tình sư huynh, nếu người khác nàng mới lười giải thích.

Bách Lý Mạch biết những gì Nhược Ly muốn làm dù sư phụ cũng không thể ngăn lại, Nàng như vậy là tốt hay xấu đây?

Hắn đương nhiên không xen vào quyết định của nàng, nhưng phải làm cho ả ta im miệng không được nói lung tung với Nhược Nhi.

"Muội có thể cho chúng ta nói chuyện riêng một lát được không?" nhìn Nhược Ly mở miệng

" có thể " Nhược Ly gật đầu rồi bước ra ngoài.

"Ca ca phải cứu muội, muội muốn về nhà "

"Được rồi đừng khóc, ngoan đi! Ca sẽ Cứu muội ra nhưng tạm thời muội phải chịu khó ở lại đây, cầm lấy cái này. Đây là giả tử đan. Muội uống vào sẽ như là đã chết, lúc đó ta sẽ tìm mọi cách đưa muội ra ngoài. Chỉ cần 3 ngày sau uống giải dược muội sẽ không sao "

Nhìn quanh thấy không có ai mới nhét vào tay Lĩnh Lan một viên thuốc nhỏ xíu.

"Thật sẽ không sao? " Lĩnh Lan hơi nghi hoặc hỏi

"Đây là cách duy nhất đưa muội ra ngoài, nếu không cho dù ta có cướp ngục cũng sẽ không mang muội ra được. Suy nghĩ đi ta sao lại muốn hại muội " Bách Lý Mạch phẩy tay áo tức giận hỏi lại

"Không có. " lĩnh Lan lắc đầu

"Hai hay ba ngày nữa muội hẳn uống, ta trong hai ba ngày này tìm thương lượng với Nhược Nhi, với lại lúc đó ta sắp lên đường về sẽ thuận tiện hơn để đưa muội đi. Hiểu rõ chưa? "

"Đã rõ, ca ca phải bảo trọng long thể "

"Ân!Ta biết, uy khuất muội rồi, ta phải đi trước "

"Ca đi đi " vừa quay mặt đi trên mặt đã không còn thương tiếc và ôn nhu mà là âm trầm Lạnh lẽo.

Đừng oán ta, ngươi không làm tròn sứ mệnh của mình giữ lại làm gì?. Đến địa ngục mơ giấc mơ Hoàng hậu của ngươi đi. Hắn vẫn biết nàng nghĩ gì, người có tham vọng là một con cờ tốt, không phải sao?

"xin lỗi Nhược Nhi, muội muội ta lại làm ra chuyện như vậy, ta thật không mặt mũi nào để đối diện với muội, ta..."

"Được rồi sư huynh, muội không trách huynh dù sao huynh không liên quan đến việc này, đừng tự trách " Nhược Ly cười cười nói.

" Ta thật không còn mặt mũi nữa, lẽ ra ta không nên mang muội ấy đến đây. "

"Muội không trách huynh. Thật đó "

"Huynh biết mình quá đáng, nhưng muội xem như vì huynh tha thứ muội ấy một lần có được không? " Hơi thở của Nhược Ly lạnh đi vài phần

"Muội nghĩ huynh là người hiểu rõ muội nhất sao lại còn nói điều này? "

"Huynh biết, nhưng muội ấy là em gái duy nhất của ta, ta không muốn nhìn muội giết chết muội ấy "

"Muội sẽ không giết nàng ta, đây là nhượng bộ cuối cùng " Nhược Ly nhìn thẳng vào Bách Lý Mạch rõ ràng từng tiếng.

Bách Lý Mạch im lặng không nói gì thêm, cũng như đồng ý.

Nhược Ly đang suy tính làm cách nào mà không để cho Bách Lý Mạch biết được sơ hở, chỉ có một cách thôi.

Nàng đến Âm Dạ các tìm Âm Cửu, xuất ra một loại dung dịch mà nàng điều chế có thể thay đổi dung mạo, chính là dịch dung nhưng không phải là làm một cái mặt nạ rồi đắp lên mặt

Mà là dùng dung dịch thay đổi dung mạo về lên mặt đến khi khô lại mới sử dụng một số dụng cụ chỉnh sửa lại cho nên vẫn có cảm giác mềm mại mà không cứng nhắc.

Chỉ có thuốc giải mới rửa ra được. Lúc cười nói đến nhiệt độ đều hiện rõ, nếu như đang nóng sẽ chảy mồ hôi.

Sau khi hoá trang cho Âm Cửu xong vì không muốn có sơ hở nàng dùng nhiếp hồn thuật thôi miên Âm Cửu

Nếu muốn giả dạng, phải làm như thật muốn lừa người trước tiên phải lừa chính mình, muốn không có sơ hở phải để nàng ta tin mình là Phụng Tử Vũ

"Người tên là Phụng Tử Vũ, con gái của Phụng Gia chủ Phụng Bất Hối, lên 5 tuổi người bị bắt cóc, Được một lão quái cứu đi nhưng lúc té xuống vách đá bị thương ở đầu, người bị thương rất nặng, cứu từ nhất sinh, nhưng rất may người không chết, nhưng người không nhớ chuyện lúc nhỏ, đến lúc đi ngang qua Tử Nguyệt thành vào hơn nửa năm trước người mới vô tình nhớ lại.

Nhưng lúc đó Phụng Gia đã là dĩ vãng, chỉ biết Phụng Gia trong một đã bị diệt sát. Vì muốn điều tra chuyện về Phụng Gia mới đến Âm Dạ các mua tin tức, cuối cùng biết được hành tung cuối cùng của Phụng Tiểu là ở dải núi của vách vực Đoạn Nhai. Người tìm 3 mất tháng mới đến được được cốc, đường rất khó đi vực đá cheo leo, người mất rất, rất là nhiều công sức mới đến được được cốc "

Hồi Ngưng lại nhìn Âm Cửu trán đỏ mồ hôi nhỏ giọt gương mặt đầy thống khổ sau đó lại mừng rỡ

"Nhưng đến nơi chỉ là một ngôi nhà gỗ, không một ai cả, người đã tìm kiếm suốt một ngày mới tìm được mộ của Tiểu thúc thúc, người rất đau khổ, tại sao?

Tại sao mọi người lại chết hết chỉ còn lại một mình, người thân cuối cùng của mình chỉ còn một nắm mồ xanh cỏ, Tiểu thúc thúc đã mất rồi người duy nhất biết sự thật về huyết án Phụng Gia đã mất rồi, phải làm sao đây?

Ai sẽ cho mình biết được chuyện năm đó, rốt cuộc là ai đã ra tay với Phụng Gia? Vì sao? Nhất định phải tìm ra hung thủ, dù chỉ còn một hơi thở cũng phải tìm ra thủ phạm trả lại mối huyết hải thâm cừu này. Người rất hận, người muốn bọn chúng nợ máu trả máu "

Mỗi lời Nhược Ly nói ra điều khắc sâu vào tiềm thức của Âm Cửu nên gọi nàng là Phụng Tử Vũ, nàng từ bây giờ sẽ là Phụng Tử Vũ một người mang trên người huyết hải thâm cừu, một lòng một dạ chỉ muốn báo thù.

"Người là ai?" Nhược Ly nhẹ hỏi

"Phụng Tử Vũ con gái của Phụng Gia Phụng Bất Hối "

"Người nói dối, rõ ràng con gái của Phụng Gia Phụng Bất Hối đã chết " Nhược Ly vặn hỏi

"Ta là Phụng Tử Vũ, là con của Phụng Bất Hối, lúc nhỏ ta bị bắt cóc, đã suýt chết nhưng sư phụ đã cứu ta, lần trước đi qua Tử Nguyệt thành ta mới nhớ mình là Phụng Tử Vũ, ta chính là Phụng Tử Vũ "

"Người làm sao tới được cốc? "

"Ta đến Âm Dạ các mua tin tức, người cuối cùng của Phụng Gia là Phụng Tiểu thúc thúc lần cuối cùng xuất hiện là ở vách Đoạn Nhai, ta ở đó tìm kiếm suốt 3 tháng mới tìm được một cốc, ta nghĩ đó hẳn là được cốc mà người ta vẫn nói, ta tìm một ngày mới tìm được mộ của Tiểu thúc thúc "

"Người lại nghe nói Chiến Vương phi là ở Dược Cốc cứu được Chiến Vương Gia, có thể là người đã chôn cất Tiểu thúc thúc nên mới đến tìm Chiến Vương phi, " Nhược Ly lại nói thêm một số thứ liên quan rồi mới nhẹ nói

"Bây giờ người rất mệt, muốn ngủ, sáng hôm sau khi người tỉnh dậy sẽ đến tìm Chiến Vương phi" Nhược Ly vừa dứt lời thì Phụng Tử Vũ đã nhắm mắt ngủ mất.

"Đưa nàng ta đến khách điểm đi " Nhược Ly phân phó. Nàng phải làm không một khe hở, để Âm Cửu làm thế thân phận này ngoài sáng, nàng sẽ dễ dàng quan sát và hành động hơn

Bạn đang đọc truyện *Phụng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: CHƯƠNG 65

Sáng hôm sau lúc mọi người đang dùng bữa sáng, quản gia đến báo có người đến cửa tìm Vương Phi, là một cô nương chỉ nói một câu nhấn lại với Vương phi cô ấy họ Phụng.

Ai trên bàn ăn điều là người thông minh vừa nghe đến Phụng Gia đều không muốn ăn gì nữa, Nhược Ly bảo quản gia mời người đến khách sảnh.

Bách Lý Mạch cũng là đi theo đến, vào khách sảnh bóng dáng ngồi trong phòng khách là một cô nương nhỏ nhắn mặt y phục màu lam hướng nhìn về phía cửa, nhìn thấy Nhược Ly bước đến liền đứng dậy.

"Người tìm ta? "

"Dân nữ Phụng Tử Vũ bái kiến Vương Phi " Rồi hạ người hành một lễ.

Đây tất nhiên là Âm Cửu hôm qua rồi, chỉ là hôm nay trong tiềm thức lẫn thân thể điều là Phụng Tử Vũ

"Phụng Tử Vũ? Phụng Gia sao ?" Nhược Ly nhướn mày hỏi

"Bẩm Vương phi dân nữ là con gái của Phụng Gia Phụng Bất Hối. "

"Người có biết giả mạo đến lừa gạt Bôn phi sẽ bị tội gì? " Nhược Ly trầm mặt lạnh giọng nói

"Dân nữ tuyệt không dám lừa gạt Vương phi. Dân nữ thật là Phụng Tử Vũ "

"Hò ngôn loạn ngữ, người đây là muốn giả mạo thân phận lừa gạt ta? Phụng Gia từ mười mấy năm trước đã bị diệt sát, người là con gái Phụng Gia Phụng Bất Hối ở đâu ra?"

Nhược Ly không giận mà nghiêm, uy áp xuất ra làm Phụng Tử Vũ đứng hơi run lên. Bách Lý Mạch im lặng quan sát Phụng Tử Vũ này, chẳng lẽ thật là đứa bé đó? Không thể nào?

"Dân nữ thật là Phụng Tử Vũ, nhưng lúc dân nữ còn nhỏ bị người bắt đi, còn quãng xuống vách núi nhưng sư phụ đã cứu sống được ta, nhưng lúc đó đầu bị đập vào đá nên không hề nhớ quá khứ, gần đây cùng sư phụ Đền Từ Nguyệt thành mới dần nhớ lại "

"Có gì chứng minh thân phận của người? "

"Có là cái này " nói rồi đưa ra một miếng ngọc bội,

Nhược Ly tiếp nhận xem qua mặt ngọc được điêu khắc hết sức tinh xảo một con Cừu Vi Phụng Hoàng giương cánh rất sống động, lại xem xét chất lượng ngọc là một miếng Tử Tinh Ngọc giá trị liền thành

"Nếu người đã là Phụng Tử Vũ sao không đến tìm người khác hỗ trợ, đến tìm ta làm gì? " Nhược Ly xem miếng ngọc xong như cũng chấp nhận thân phận nàng ta, thần sắc của nàng ta hơi tụt xuống

"Như vậy phải kể lại từ đầu, từ lúc ta tỉnh lại đã tìm kiếm tin tức Phụng Gia, ta đến Âm Dạ các mua tin tức liên quan đến Phụng Gia, những chuyện khác hẳn người đã nghe nói qua, cuối cùng cũng được một tin quan trọng là về Nhị thúc tức Phụng Tiểu, lần cuối cùng xuất hiện là ở dải núi Đoạn Nhai, ta ôm hy vọng rằng người chỉ mai danh ẩn tích ở đâu đó nên đã tìm kiếm suốt 3 tháng mới gặp được. Nhưng đến nơi chỉ là một nấm mồ đã xanh cỏ. Ta nghĩ hẳn đó chính là Dược Cốc mà người ta thường nói. Lại biết được Vương phi xuất thân dược cốc lại cứu Chiến Vương Gia làm nên một thiên tình sử, nên mạo muội đến muốn xin hỏi người có từng gặp qua Phụng Tiểu thúc thúc?" tuy nàng hỏi nhưng đã gần như khẳng định, ánh mắt trong mong nhìn Nhược Ly.

"Đưa Phụng tiểu thư đến sương phòng nghỉ ngơi chốc lát đi " Nhược Ly nhìn nhìn Phụng Tử Vũ rồi phân phó quản gia,

Phụng Tử Vũ cũng biết bản thân đã quá đường đột nhưng nhìn Nhược Ly không trực tiếp cự tuyệt, biết là có hy vọng, cũng phải để người ta suy nghĩ, đổi lại là nàng cũng sẽ làm như vậy. Nàng ta không nói gì bước theo quản gia đi đến hậu viện.

Nhược Ly ở lại trầm ngâm nhìn mảnh ngọc bội trong tay đến thất thần (diễn giống quá) Bách Lý Mạch cũng không lên tiếng chỉ im lặng suy nghĩ, Nhược Ly từ trong thất thần tỉnh lại hơi khó chịu lấy tay xoa lên trán.

"Chuyện này Sư huynh thấy sao?"

"Huynh nghĩ trước xác nhận lại thân phận của nàng ta rồi đưa ra quyết định cũng không muộn " Bách Lý Mạch hơi nhíu mày lạnh nhạt nói.

"Chắc cũng có thể làm như vậy " Nhược Ly gật đầu đồng ý.

"Năm đó chuyện gì xảy ra? " Bách Lý Mạch về đến phòng sắc mặt lạnh lẽo lên tiếng hỏi người cận vệ bình thường phía sau.

Lúc này người cận vệ bình thường kia nháy mắt như đổi thành một người khác hơi thờ thụt huyết tàn nhẫn

"lúc đó quả thật đã rơi xuống vách núi sau đó mất tích" Bách Lý Mạch hơi thờ càng ảm đạm áp lực

"Vô dụng " nhìn cũng không nhìn người phía sau nhẹ giọng phung ra một câu làm cho người phía sau hoảng hốt quỳ xuống.

"Tra thân phận nàng ta "

"Dạ ".

Lãnh Thế Tuyệt đã biết chuyện này Nhược Ly động tay vào, vì thân phận của nàng chỉ có hắc và Lãnh Nhất biết được, nên phối hợp diễn một vở, phải làm cho mọi người xem một chút.

Vài ngày sau không biết tin tức từ đâu truyền ra hậu nhân của Phụng Gia đã xuất hiện làm chuyện của Phụng Gia một lần nữa được khai ra trở thành đề tài nóng hổi được cả năm nước quan tâm

Cũng khoảng vài ngày sau đã đem toàn bộ từ chuyện từ nhỏ đến lớn của Phụng Tử Vũ tra một lần, quả thật chính là sư phụ nàng ta đã cứu và nuôi dưỡng nàng ta, đúng như nàng ta đã nói, rốt cuộc xác nhận thân phận

Bách lý Mạch cũng tra được nên không có nghi ngờ gì. Dò xét vài lần Nhược Ly cũng đem chuyện của Phụng Tiểu nói rõ ràng cho Phụng Tử Vũ

Những gì điều tra được quả thật là quá khứ của Âm Cừu, nàng ta chính được sư phụ nuôi nhưng ông là nhạc được Âm Cừu lúc đó đang là ăn xin chứ không có cứu được như đã nói, tuổi tác thì Âm Cừu lớn hơn nàng 2 tuổi, chỉ là nhìn cũng không cách biệt quá.

Nhưng chuyện này chỉ 2 người biết người thứ 3 chính là nàng nên thuận Lý thành chương sửa đổi lại quá trình một chút, đương nhiên không một sơ hở.

Bách Lý Mạch điều tra rất kỹ càng nhưng cuối cùng cũng không thấy một chút điều đáng nghi gì, chỉ có thể nói là nàng ta quá may mắn thoát được một kiếp.

Nhưng mà nếu nàng ta xuất hiện có lẽ sẽ có manh mối về bản đồ, Phụng Tiểu lúc đó nói là đang tìm người, người này hẳn là Phụng Tử Vũ vậy nhất định sẽ dùng cách gì đó giao bản đồ cho nàng ta hoặc nói ra nơi giấu bản đồ, Phụng Tử Vũ này tạm thời không động được

"Sát Thiên"

"Dạ "

"Phải người bảo vệ Phụng Tử Vũ, tạm thời bảo hộ an toàn cho nàng ta "

"Thuộc hạ sẽ lập tức đi làm ".

Cũng đến lúc hành động rồi, võ lâm đại hội và Bạch Gia sao? Đến lúc đó hẳn là Phụng Tử Vũ sẽ đến tham gia đồng thời công khai thân phận muốn lấy lại công đạo cho Phụng Gia.

Đến lúc đó hành động ra tay đoạt lấy bản đồ mà Bạch Gia đang giữ . Ánh mắt Bách Lý Mạch thâm trầm mà sắc bén tàn độc loé lên .

Đúng là một cơ hội tốt. Mỗi người đều có tính toán, điều muốn nhắm vào phần bản đồ trong tay Bạch Gia, cơ hội này thật không dễ có chỉ xem ai là người tận dụng tốt hơn mà thôi.

Vùng nước này càng ngày càng đục, mỗi người cũng góp một tay khuấy động, xem ra đến lúc khởi đầu trận phong ba đầy huyết tanh mưa máu này rồi.

Bạn đang đọc truyện *Phụng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: CHƯƠNG 66

Vì lần này Bách Lý Mạch chủ yếu là đến để tham dự võ lâm đại hội nhưng không muốn người khác biết.

Nên dù muốn ở lại tìm cơ hội khuyên nàng cũng không ở được. 3 ngày sau Bách Lý Mạch đến thăm Bách Lý linh sau đó khởi hành trở về nước.

Bách Lý linh cũng không có nghi ngờ sau khi Bách Lý Mạch đi không lâu thì nuốt viên thuốc nhỏ xíu đó vào bụng.

Nàng ta không nghĩ đến đó không phải thuốc giả chết mà uống vào sẽ mất mạng.

"Vì sao? Khụ khụ khụ " nàng ta ho ra một đồng máu tươi gương mặt vì đau đớn mà vặn vẹo, thân thể co rút.

Vì sao? Vì sao lại nhấn tâm như vậy? Nàng vì hấn việc gì cũng làm cuối cùng là kết cục như vậy sao?

Nàng không cam tâm, nàng không cam tâm, nàng hận thật hận, nếu có cơ hội một lần nữa nàng sẽ làm cho hắn ném phải tư vị bị phản bội. Nàng nguyện rửa hận sẽ chết không toàn thây,

"Bách.. Lý.. Mạch..khụ Bách.... Lý.....khụ khụ .. Mạch khụ khụ " Bách Lý linh thì thảo vừa nói máu vừa trào ra, giọng càng ngày càng đứt quãng rồi im lặng,

Bách lý linh đang lúc hấp hối thì nhìn thấy một bóng dáng nhẹ bước đến bên người nàng còn nghe thấy tiếng thờ dài.

Bách Lý Mạch đi được nửa đường thì âm thầm cải trang đến tham dự võ lâm đại hội. Nhược Ly nhận được tin tức cũng không nói gì.

Chuyện của Phụng Tử Vũ đã báo cho Hoàng Thượng hiện giờ Thiên Long Đế ra lệnh cho cấm y vệ bảo hộ Phụng Tử Vũ đến võ lâm đại hội để chiêu cáo Thiên hạ hậu nhân Phụng Gia đã trở lại. Và nói Thiên Long quốc sẽ là hậu thuẫn cho hậu nhân Phụng Gia này.

Nhược Ly cũng cùng Lãnh Thế Tuyệt âm thầm lên đường, ở Vương Phủ thì giao cho 2 thuộc hạ của nàng cải trang thành nàng và Lãnh Thế Tuyệt ở lại phủ.

Hai người chỉ mang theo Lãnh Nhất và Lãnh Tứ theo, Lãnh Tam đã được lệnh ra biên quan rồi.

Lãnh Ngũ người này vẫn rất an phận chưa có chút sơ hở gì nên tạm thời vẫn chưa thể xử lý.

Bốn người không dùng xe ngựa mà là cưỡi ngựa lên đường 6 ngày sau đã đến ranh giới Tử Xuyên

Bọn họ không muốn gây chú ý nên đã cải thiện trang dung mạo thành hai vợ chồng trung niên dung mạo không quá xuất sắc nhưng cũng không dung tục, càng tự nhiên càng tốt không nên để người khác quá mức chú ý.

Vì an toàn cũng đổi dung mạo cho Lãnh Nhất thành một hán tử râu quai nón và Lãnh Tứ là một kiếm khách phong độ.

Tổ hợp 4 người không quá nổi bật cũng không quá xấu xí, rất bình thường. Lúc hoà vào dòng người đến Ngọc Kiếm trang cũng được thông qua dễ dàng, nhưng lúc sắp xếp phòng thuộc dạng trung lưu, quả nhiên chủ sự tiếp đãi khách rất có nhãn quang

Nhược Ly cũng chưa vội hành động, nàng đang chờ đến hai ngày sau, lúc diễn ra võ lâm đại hội sẽ hành động.

Vì chuyện này không thể để người chú ý nên một mình Nhược Ly hành động. Từ lúc vào trang Nhược Ly viện Lý do bệnh nên không ra khỏi phòng mấy lần.

Chủ sự cũng phái người đến tra một lần, xác định nàng quả thật bệnh lâu năm còn không có nội lực.

Nhưng điều khiến người kiên kị là vị phu quân của nàng, thực lực sâu không lường được, thêm hai người hộ vệ cao cường bên cạnh. Nên thái độ đối xử không quá quan tâm cũng không để họ thiệt thòi.

Vì là khách quý nên Phụng Tử Vũ ở sân viện riêng, nàng cũng không gặp nàng ta, nàng nghĩ Bạch Gia sẽ không im lặng được.

Nàng luôn nghĩ trong tam đại thế gia có người đã góp tay huyết tẩy Phụng Gia, Bạch Gia này cũng không đơn giản như vẻ bề ngoài.

Trong trang cực kì hỗn tạp, rong rã trộn lẫn, trong trang không cấm bàn luận võ học còn có sân tập để luận bàn chỉ cần không chết người muốn sao cũng được, sẽ không ai can thiệp.

Có vài người đến tìm Lãnh Thế Tuyệt nên gọi là Cỗ đại hiệp Cỗ Đông Quan. Không cần đến luận võ trường chỉ cần một chiêu đã đánh người đó xơ xác, lần sau lại khiêu chiến Lãnh Nhất và Lãnh Tứ đều là một kích phân thắng bại nên mọi người truyền tai nhau họ là ứng cử viên sáng giá cho chức minh chủ lần này.

Nhược Ly vẫn chưa liên lạc với người của nàng bây giờ chưa đến thời điểm thích hợp.

"Sáng mai hay là nàng đừng đi, ở lại phòng nghỉ ngơi đi, dù sao nàng cũng đâu biết võ công đến chỉ một mồi"

"Uh, biết là vậy nhưng mà Tam Nương chỉ muốn đến xem chàng "

"Không có gì để xem. Đánh đánh giết giết xem làm gì? Ở lại phòng đi, nếu ta giành thắng lợi sẽ trở thành minh chủ, lúc đó với uy vọng của ta, ta tin sẽ tìm được người chữa trị khỏi cho nàng "

"Thật xin lỗi phu quân, là Tam Nương khiến người phải bôn ba khắp nơi, nếu không thì với võ công của chàng làm sao không người biết đến, là Tam Nương liên lụy chàng "

"Ngốc! Nhất dạ phu thê bách dạ ân. Ta với nàng còn tính toán cái gì. Đừng suy nghĩ lung tung, ngủ đi, sáng mai đừng đến, ở lại phòng nghỉ ngơi đã biết chưa? "

"Dạ" tiếng trò chuyện trong phòng ngừng lại một khắc sau truyền đến 2 tiếng hít thở đều đều.

Xác định là người trong phòng đã ngủ, bóng đen mới từ trên mái nhà rời đi. Người trong phòng vốn dĩ đang ngủ say kia lúc này đang mở mắt nhìn nhau cười.

Xem ra đúng như nàng đoán Bạch Gia chủ này đúng là rất đa tâm, không nghĩ sẽ đích thân đến xác nhận xem mục đích của bọn họ, nhưng mà với võ công của hai người họ lúc hần chưa đến đã phát hiện rồi

Tương kế tựu kế đánh lạc hướng của hần haha, nàng còn đang tìm cách cho hần không đề phòng nàng lần này lại tự dẫn xác đến cửa.

"Đúng như nàng đoán sẽ có người đến thám thính chúng ta nhưng không ngờ lại là Bạch Gia chủ. "

"Hần muốn đến thám thính chúng ta nhưng cũng muốn xác nhận xem võ công chàng cao tới đâu, nếu không phát hiện ra hần chứng tỏ chàng không bằng hần."

" Xem ra có người lưu luyến chức vị minh chủ không muốn buông tay "

"Mọi chuyện cẩn thận, nếu không được thì lần sau lại tìm cách, không được để bản thân rơi vào nguy hiểm, biết không? "

"Chàng yên tâm đi, thiếp sẽ không để mình xảy ra chuyện " Nhược Ly gật đầu rồi cũng nhắm mắt lại.

"Chủ nhân mọi chuyện đều an bài xong, người đó đã an bài thỏa đáng"

"Ngày mai nhớ hành động cẩn thận, không được thất bại nếu không cũng không cần trở về nữa " Bách Lý Mạch lạnh giọng nói từng tiếng.

"Thuộc hạ sẽ hoàn thành sứ mệnh"

"lui đi "

Một đêm yên tĩnh trước trận cuồng phong, mỗi người một suy nghĩ, liệu Bạch Gia có đứng vững sau trận cuồng phong này? .

Bạn đang đọc truyện *Phụng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: CHƯƠNG 67

Vì đại hội cử hành vào ban ngày nên đến tối sẽ thiết tiệc mừng tân minh chủ.

Nhược Ly muốn hành động ngay ban ngày chứ không đợi đến tối, tuy rằng hành động vào ban ngày mạo hiểm và có khả năng bị phát hiện

Nhưng mà đến đêm không biết bản đồ có còn ở chỗ cũ hay sẽ tranh đoạt với người khác mà bút dây động rừng.

Phải biết có rất nhiều người nhìn chằm chằm vào bản đồ này đây là một cơ hội tốt hiển nhiên họ cũng sẽ góp một chân tranh đoạt.

Dạ Tiểu Thiên và bọn Lãnh Nhất rời đi không lâu Nhược Ly cũng thay đổi dung mạo giả trang một nam tử vận y phục hạ nhân bình tĩnh đi lại,

Theo tin tức nàng cũng biết một vài đặt điểm nhận dạng thân phận người trong Bạch Gia thuận lợi đến nơi phò ước.

"Các chủ " Thạch Lỗi hành lễ phải gọi là nhị thiếu chủ Bạch Phi, lúc trước nàng muốn tìm cơ hội cho người trà trộn vào Bạch Gia nhưng người này thân phận phải cao mới dễ dàng điều tra nội bộ Bạch Gia,

Ai ngờ Bạch Phi tự đưa đến cửa hấn đến sông bạc chơi đến không về nhà, nàng cho Thạch Lỗi âm thầm tiếp cận hấn mô phỏng lại hành vi cử chỉ lời nói sau đó trở về là Nhị thiếu chủ hiện tại

"Miễn đi, trước tìm được rồi nói sau" Nhược Ly khoác tay bảo hấn đứng dậy.

"Người theo thuộc hạ đi " nói đoạn bước trước dẫn đường

"Nhị thiếu chủ, Gia chủ sai thuộc hạ tìm ngài, hỏi ngài sao không đến hội trường ? "

"Ta định đến đây, lúc này bất cẩn làm rách y bào nên thay xong sẽ đến " nói đoạn nhìn thoáng qua vạt áo bị rách một đường. Lưu quán sự nhìn thấy cũng là vâng dạ lui đi

"Vậy thuộc hạ đi hồi báo cho Gia chủ trước"

"Đi đi, nói với phụ thân ta sẽ đến ngay "

"Dạ, thuộc hạ cáo lui" nhìn sau lưng thấy tên thuộc hạ thân cận của Bạch Phi gật đầu chào mình cũng là nhẹ gật một cái mới rời đi.

Nhược Ly đang dùng thân phận thuộc hạ của Bạch Phi nếu không người khác nhìn thấy Nhị thiếu chủ đi với hạ nhân lạ mặt sẽ bị nghi ngờ.

Vào đến phòng Bạch Phi nhẹ nhàng phi thân lên trần nhà lấy một cuộn da

"Đây là địa đồ hầm mộ, ở trước cửa mộ có một trận Ngũ hành, qua trận Ngũ hành trên bia mộ hàng chữ thứ hai từ trái qua chữ thứ tư là cơ quan mở hầm mộ "Dùng một chút lại nói tiếp

"Thuộc hạ từng thâm dò hai lần, lần đầu tiên đã khởi động cơ quan ở cửa mộ, nằm ở bậc thang thứ 3 đi xuống, có khoảng hơn một vạn cây ngân châm tằm độc được phóng ra,

May là người đã cho thuộc hạ giải độc đan mang theo bên người mới toàn mạng trở ra, lần sau thuận lợi hơn rất nhiều, tránh được cơ quan đến được nơi cất giữ bản đồ là ở đây " vừa nói chỉ một vị trí trong tám địa đồ

"Nhưng chiếc hộp cất giữ có thể có cơ quan nên thuộc hạ không dám mạo hiểm đánh rần động cỏ, sợ rằng sẽ dời nơi cất giấu nên không chạm vào, nhưng thuộc hạ đã họa lại chiếc hộp đó người xem" nói rồi mang ra một tấm giấy vẽ một chiếc hộp thập phần tinh xảo

"Người phải cẩn thận, Bạch Gia không hề đơn giản như bề ngoài, theo như thuộc hạ tra ra họ sẽ ra tay với Phụng Tử Vũ, họ cũng không muốn an phận, có lẽ chuyện Phụng Gia cũng có một chân, chỉ là đã qua thời gian lâu nên vẫn chưa tra ra, như thuộc hạ tra thì mười mấy năm trước Gia chủ có điều động một nhóm cao thủ nhưng lúc trở lại thì chỉ có một mình hấn"

"Hấn là đã diệt khẩu hết, cứ tiếp tục tra, đừng nóng lòng."

"Vâng"

Nhược Ly ra khỏi phòng bước đến bên ngoài hầm mộ, quả thật có một trận đồ Nhược Ly dễ dàng qua được, cũng theo chỉ dẫn tìm được lối vào,

Tiếp đến tránh được cơ quan đầu thuận lợi đến nơi cất giấu bản đồ. Là một tòa mật thất, bên trong duy nhất có một cỗ quan tài bằng đá

Tuy chưa chạm vào nắp quan tài nhưng bằng trực giác Nhược Ly cảm thấy vô cùng nguy hiểm, đây là lần đầu tiên nàng có cảm giác bị uy hiếp đến tính mạng.

Trong cỗ quan tài này có thứ có thể đe dọa đến mạng sống của nàng.

Dù biết nguy hiểm nhưng nàng không phải loại người sẽ từ bỏ, nhẹ bước đến kế bên quan tài đá vận nội lực đẩy nắp quan tài ra.

Bên trong chỉ có một cái xác khô, phải là bộ xương mới đúng đang ôm lấy cái hộp gỗ giống như Thạch Lỗi đã nói.

Nhược Ly quan sát chiếc hộp chăm chú, chiếc hộp này rõ ràng không có chìa khóa. Vậy mở bằng cách nào? Nhược Ly tự hỏi,

Phải có cách mở nó ra, nếu nàng đoán không sai hấn là những đường hoa văn và các điểm trên hộp chính là chìa khóa.

Không thể đem cả chiếc hộp ra ngoài vì nó quá lớn rất dễ gây chú ý, cũng không dám tùy tiện duy dòi sợ sẽ kích hoạt cơ quan. Vậy phải mở ra ở đây thôi.

Ở trên có 365 đường vân và 60 chính điểm. "Cạch " Nhược Ly nhấn vào một điểm chính Lập tức bị ấn vào.

Tốt rồi, đây chính là cách mở. Nhưng đến cuối cùng phải là hình dạng gì mới mở được ? Bạch Gia, Tứ đại thế gia, Ngũ Quốc. Kết nối, Chín gia tộc , là Cửu Tinh Liên Châu.

Nhược Ly ấn vào 9 vân điểm khác nhau tạo thành hình dạng Cửu Tinh Liên Châu.

"Cạch "

" mở được rồi " mừng rỡ thốt lên

Hộp gỗ phân làm hai bên, trong hộp chỉ có một cuộn da dê. Không còn gì khác

Nhược Ly cầm lấy, đổi một cuộn khác trong tay áo để vào trong hộp, nàng biết tám bản đồ đều khắc lên da, nàng đã chuẩn bị sẵn một cuộn giống hệt cuộn của Phụng Gia.

Nhưng lúc nàng không chú ý tới ngón tay của xác chết đang cử động. Lúc nàng đóng hộp lại định ra ngoài mới bước vài bước cảm giác chết chóc lạnh lẽo làm nàng rùng mình quay đầu lại.

Bộ xương mà nàng thấy kia đang ngồi dậy khỏi quan tài. Nhược Ly hoảng hốt nhưng lại bình tĩnh rất nhanh

Có gì đáng phải sợ, nàng vốn là người đã chết cũng là đứng sò ra đây, một bộ xương biết cử động có gì đáng ngạc nhiên.

Bộ xương ra khỏi quan tài im lặng nhìn Nhược Ly. Đôi mắt đỏ tuyệt không giống người đã chết, lạnh lẽ, thị huyết và khác máu.

"Người là người sống!" tuy hỏi nhưng nàng là khẳng định

"khắc khắc khắc, ta là người chết mà cũng là người sống, máu! ta sẽ uống hết máu của ngươi, khắc khắc " giọng nói ồ ồ làm người ta rợn tóc gáy.

Từ lúc nàng đến thế giới này chưa từng nghe nói qua xác chết sống dậy, hay cấm thuật tà môn nào như vậy. Bạch Gia đứng là không đơn giản như bề ngoài

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: CHƯƠNG 68

Nhược Ly rợn người, cái âm thanh khàn khàn kia rất âm tàn làm nàng bất giác nhú mảy, nàng ghét âm thanh này, làm người ta cực kỳ khó chịu .

“Nếu đã ở trong quan tài thì cũng không cần phải ra nữa” Nhược Ly lạnh giọng nói Bạch Gia càng lúc càng không bình thường , xem ra cần thêm người đến hỗ trợ điều tra sâu hơn rồi .

“khắc khắc đã rất lâu ta không nếm mùi vị máu tươi, ngươi sẽ là người đầu tiên” bộ xác khô tiếp tục mở miệng. Đôi mắt đục ngầu giờ đỏ tươi như máu,cảm giác âm tàn mà kinh khủng.

Nhược ly vận khí chờ cơ hội tấn công. Từ lúc này đến giờ bộ xác khô đó vẫn chưa động trừ lúc bước ra khỏi quan tài. Bỗng xác khô động, thoáng một cái đã đến bên cạnh Nhược Ly bàn tay khô đét co lại như móc câu hướng đến cổ họng Nhược Ly.

Nhanh quá! Nàng thầm hô không ổn thân hình cấp tốc lùi lại phía sau tránh đòn tấn công nguy hiểm này

“Ồ, tránh được , ngạc nhiên thật từ rất lâu đã không ai thoát khỏi chiêu này của ta xem ra rất khá. Nhưng mà ngươi nghĩ sẽ chỉ đơn giản như vậy sao?” bộ xác khô như thì thảo nói, khí thế lạnh lẽo trên người tỏa ra thêm vài phần làm Nhược Ly hít thở không thông cảm thấy áp lực nặng nề.

Đồng tử co lại, nàng lập tức rút nhuyễn kiếm ra thần sắc nghiêm túc , đã bao lâu rồi nàng không có cảm giác cận kề sinh tử như vậy ? rất lâu đi

.”Đến đây “ Nhược Ly háo hức nhìn về phía bộ xương khô kia. Cảm giác cận kề sinh tử làm cả người nàng run lên ,như cái gì đó được đánh thức gào thét muốn nàng tiến lên.

Từ lúc nàng đến thế giới này hầu như sống tong yên bình nên nàng đã dần quên cảm giác này, cảm giác mỗi tế bào trong cơ thể mình điều dị thường linh mãnh,thật phần khích, hiện tại Nhược Ly chẳng những không tỏ ra sợ hãi mà còn dị thường hưng phấn làm cho bộ xác khô giật mình kinh ngạc.

“Thú vị lắm “ lần này Nhược Ly không đợi bộ xương khô tấn công mà là ra tay trước. Tốc độ cực nhanh đánh ra 5 thức kiếm bộ xương khô cũng là vô cùng nhẹ nhàng phá giải nhưng trước mắt không thấy bóng dáng Nhược Ly.

Ở phía sau,

“xoẹt” một đường kiếm cắt ngang y bào của bộ xương khô, bộ xương kia phản ứng cực kỳ nhanh nhạy nếu chậm một chút có lẽ đầu của hắn đã rơi xuống đất. Không vì vậy mà dừng lại Nhược Ly thuận thế tiếp tục đánh ra một sát chiêu.

Lần này đã có cảnh giác nên vẫn đón chiêu kiếm kia , hắn cũng âm thầm kinh hãi không ngờ thế công của đối phương cực kỳ sắc bén nếu lúc này hắn không kịp tránh

có lẽ đã thành hồn ma thật rồi, giờ lực lượng của hần chỉ còn hơn phân nửa nếu không sao lại chặt vật như vậy? nhưng như vậy thì đã sao ? dù chi còn một phần chẳng lẽ chiến thần như hần lại thua một oát con sao? Không hề kinh địch nên hai người rơi vào thế giằng co chỉ sơ sẩy một chút sẽ mất mạng.

Nhược Ly đã nhận ra đối phương đã suy yếu, Nhưng kinh nghiệm chiến đấu có thể nói kinh người , nếu không thì đã không giằng co ở thế cân bằng lâu như vậy, bộ xương khô đó nhờ vào kinh nghiệm chiến đấu phong phú và kỹ xảo mà tránh được sát chiêu của nàng.

Hần âm thầm kinh hãi giao thủ vài chiêu hần tuy chưa rơi vào thế hạ phong nhưng người đánh ngang tay với hần chỉ có hai người nhưng họ đã chết từ lâu, Hiện tại mặc dù hần đã suy yếu một phần nhưng muốn giết một đội quân hần không thành vấn đề người trước mắt này là một cao thủ, xem ra không thể dễ dàng trừng trị hần rồi , dám xâm nhập cấm địa Bạch gia còn trộm đi bản đồ còn phát hiện ra hần nếu không giết sẽ là hậu họa khôn lường, kế hoạch của hần không thể bị hủy như vậy.

Cầm một tiếng thế công của hần trở nên sắc bén hơn vốn Nhược Ly đang toàn lực hóa giải bỗng cảm thấy bụng đau thắt lại kiểm vì vậy mà bị lệch .xương khô thấy sơ hở lách người đến trước mặt Nhược Ly vương bàn tay như móc câu sắc bén vô cùng nhắm vào trái tim nàng lao đến.

Lãnh Thế Tuyệt bỗng cảm thấy trong lòng khó chịu ần ần đau, Ly Nhi ! có phải nàng có chuyện gì không ? động tác trên tay nhanh hơn vài phần, đối thủ của hần là một đao khách có tiếng trên giang hồ tên là Lý Cuồng Đao .

Đao pháp cực kỳ uy mãnh nhưng nhủ đó vẫn không làm khó được hần. kiểm trên tay vẽ ra một thứ nhìn như vô hại không hề có kiếm mang nhưng lại nhanh đến không nhìn thấy đến lúc Lý Cuồng Đao định thần lại kiểm đã gác lên cổ gã chỉ cần đối phương động một chút thì sẽ lập tức mất mạng.

Mọi người không ngờ sẽ kết thúc nhanh đến thế nhất là Bạch Gia chủ, chỉ thấy mầy gã đang nhủ chặt không biết đang suy nghĩ gì . Lãnh Tiểu Thiên cũng chẳng quan tâm nhủ đến vậy

Ai mà quân hần nghĩ gì hiện giờ lòng nóng như lửa đốt hần chỉ lo lắng Ly Nhi xảy ra chuyện, nếu không phải còn duy trì ở đây hần đã chạy đến bên nàng, nhưng hiện tại không phải lúc hành động lỗ mãng nội tình Bạch Gia sâu không thể ngờ Lý Cuồng Đao lúc này là người của Bạch gia.

Trong lòng thấp thỏm không yên lo lắng , chưa bao giờ hần cảm thấy khó chịu như hiện tại. Nếu hần đủ cứng đại sẽ không phải để nàng bị nguy hiểm như vậy, hần biết nàng làm nhiều như vậy là tất cả là vì hần, hần muốn cứng đại hơn để bảo vệ nàng. Âm thầm nắm chặt tay lại Ly Nhi ta nhất định sẽ càng cứng đại để bảo vệ nàng. Nhất định!

Bách Lý Mạch nhìn chăm chú vào bóng người mới vừa xuống đài kia , rất quen thuộc cảm giác như đã từng gặp, là ai? Hần không định giành chức vị minh chủ này tuy rất có lợi cho kế hoạch của hần nhưng hần không rảnh rỗi để quân đám ô hợp này, với lại Bạch gia cũng không dễ nuốt như vậy. hần chỉ cần tìm được bản đồ mà thôi còn về Phụng Tử Vũ kia có thể làm mỗi nhữ đệ bọn người có dã tâm với bảo tàng ra.

“Cha “ Bạch Phi đến phía sau Bạch gia chủ

“Sau giờ mới đến ?” giọng nói không dấu được tia cung chiêu, trong hai đứa con trai người hần thương yêu nhất chính là Bạch Phi, đứa con này tính cách đơn giản từ nhỏ đã vui vẻ hoạt bát không giống anh trai nó là một đứa thâm trầm mà hướng nội làm người khác khó gần gũi.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: CHƯƠNG 69

“Con đến lúc này nhưng vô ý làm rách y bào nên trở về phòng thay rồi mới đến, cha ah Đại ca chắc chắn sẽ thắng cha yên tâm đi. Nếu không cha cho con lên đấu một chút được không?” Bạch Phi đảo mắt rồi kể tai nói nhỏ với Bạch Gia chủ

“Hò nháo! Con có biết đây là trường hợp gì không? với vô công mèo ba chân của con chỉ khiến cha mất mặt. không được phép làm bừa”

Bạch gia chủ trừng mắt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép với đứa con út này, hần đương nhiên biết trình độ con hần ở đâu , lên đài chỉ tỏ làm bao cát cho người ta, tuy đối phương không nặng tay nhưng hần không nỡ. Tiếc là hần không biết đây không còn là một tên Bạch Phi yếu đuối mà là một thủ hạ do chính Nhược Ly lựa chọn còn dùng Cửu Xích Liên Hoa bồi dưỡng thực lực không hề yếu hơn hần.

“Cha, con biết cha lo lắng cho con nhưng mà con không còn nhỏ nữa, không thể cứ mãi sống như trước đây, con muốn cha nhìn thấy thực lực của con.” Bạch Phi đứng thẳng người kiên định mà nhìn Bạch gia chủ. Bạch gia chủ không ngờ nhìn con trai, xem ra mình đã xem thường nó rồi.

“Được, nhưng không được phép làm mất mặt ta “

“Con sẽ không làm mất mặt cha đâu” Bạch Phi cười tự tin. Lúc này còn muốn tìm cách làm cho Bạch gia chủ cáo già này tin dùng hần tuy thân phận hiện tại rất được gã yêu thương nhưng cơ mặt trong gia tộc không hề được phép tham gia, đây là một cơ hội cực tốt sẽ không làm người khác nghi ngờ. hần chỉ nghĩ là vì muốn được hần thừa nhận nên mới âm thầm cố gắng mà thôi.

Nhược Ly đang trong nguy hiểm ngàn cân treo sợi tóc, vì lúc này bụng đột nhiên đau nên kiểm mới có sơ hở thấy bàn tay như móc sắt sắp tới trước ngực dưới chân dùng lực lách người nghiêng sang trái bàn tay trượt qua cánh tay nàng tạo ra bốn vết máu sâu hút chạm tới xương.

Nếu nàng tránh không kịp có lẽ bàn tay đó đã xuyên qua tim của nàng. Còn chưa kịp thở phào một chiu khác đã đến trước mặt. Nàng vùng kiểm đỡ được, giang mật thất này vừa nhỏ vừa hẹp trào của đối phương thập phần quỷ dị làm nàng chỉ là ngang tay không có cơ hội thắng.

Chết thật bụng lại đau nhói lên, nàng cắn răng không để bị ảnh hưởng, không được phải kết thúc nhanh thôi, tốc chiến tốc thắng vậy. Phụng Vũ Cửu Thiên thức thứ tám Sát Thiên. Chiêu thức vừa ra làm bộ xương khô kia kinh hãi, trong cuộc đời hắn nhất chính là loại kiếm pháp này Phụng Vũ Cửu Thiên, cả đời hắn không thể vượt qua được hắn ta.

Trào công này là do hắn sáng tạo nên để đối phó kiếm nhưng cuối cùng là bị kiếm áp chế thật nực cười Trong lúc hắn suy nghĩ kiếm đã xoẹt ngang đầu lâu hắn. nếu lúc toàn thịnh có thể ngạnh kháng, nhưng đáng tiếc hắn chỉ còn một nửa lực lượng

“Ta không cam lòng, vì sao ta lại thua ? ta không cam tâm aaaaaaaaa.....”

“bộp” đầu hắn rơi xuống đất nhưng kỳ lạ là chỉ có một chút máu sền sệt chảy ra còn ít hơn người ta bị đứt tay.

Nhược Ly thở dài một hơi, biết nơi này không thể ở lâu, cũng không thể cứ để như vậy mà đi được xé một góc áo cột lại cánh tay bị thương rồi dẹp lại mặt thất chí một thoáng đã như lúc ban đầu, xem xét một chút thấy không còn bỏ sót gì mới rời đi, bụng nàng đã không đau nữa kỳ lạ thật!.

Nhược Ly trở về phòng lại xử lý qua loa vết thương rồi mang bộ dạng bệnh tật đến sân đấu võ. Lúc đến võ đài trường Lãnh Thế Tuyệt đang đấu với Bạch Lẽ chính là đại ca của Bạch Phi cũng là đấu pháp trước hắn chỉ cần không đến mười chiêu đã được Bạch Lẽ. lúc nhìn về phía Nhược Ly thì thần sắc chột cương lại sau đó là tâm trạng nhẹ nhõm

Tốt quá nàng không có việc gì, thật may nàng không có chuyện gì, vậy thì ở đây cũng nên kết thúc rồi. Như hiểu được hắn nghĩ gì Nhược Ly âm thầm truyền âm cho Bạch Phi. Bạch Phi lập tức phi thân lên đài sắc mặt giận dữ nhìn Lãnh Thế Tuyệt.

Bạch gia chủ thấy Bạch Phi lên đài thì âm thầm lo sợ tuy nói cho nó lên nhưng thực lực của tên họ Cổ này chỉ kém hắn một chút Bạch Phi lên chỉ tìm chết thôi. Nhưng kết quả làm hắn trợn trắng mắt, đây không phải mơ chứ từ khi nào Phi nhi lại thành thạo Thiết Trảo như vậy mà còn là luyện thành tầng thứ bảy, hắn hiện tại chỉ luyện đến tầng thứ tám mà thôi.

Không riêng gì Bạch gia chủ những người khác cũng đang bị tình hình trước mắt làm kinh ngạc mà cùng suy nghĩ xem ra Bạch gia chủ luôn âm thầm bồi dưỡng đứa con út này của hắn chơi bồi lâu lòng chỉ là về bề ngoài mà thôi. Dĩ nhiên cuộc chiến này Bạch Phi thắng Cổ Đông Quan sau đó thuận thế chiến thêm 3 trận nữa mà thắng lợi giành được chức vị minh chủ.

Còn về phần Phụng Vũ đã đứng ra nhận mình là hậu duệ Phụng gia khiến nhiều người sôi trào nghị luận, trước khi tranh ngôi vị minh chủ đã có nói ai làm minh chủ sẽ chịu trách nhiệm điều tra chuyện này nên Phụng Vũ ở lại Phụng Gia làm khách.

Tối đó tiệc mừng tân minh chủ mới diễn ra một nửa thì có thích khách đột nhập cầm địa Bạch gia làm mọi chuyện rối loạn, nhưng có hai vị minh chủ ở đây nên mọi chuyện đều ổn thoả. hai ngày sau nhóm người Nhược Ly ly khai dù tân minh chủ cố ý mời chào nhưng Cổ đại hiệp nói phải tìm thân y chữa bệnh cho nương tử nên phải rời đi.

Vậy là bọn Nhược Ly chiến thắng trở về trừ một người hiện tại ngay cả bước cũng không cần, ăn cơm thì được đúc, tắm rửa có người hầu hạ. bởi vì hiện tại nàng có thai, hôm đó biết nàng bị thương Lãnh Thế Tuyệt đã giận một hồi, đến khi nghe nàng nói nàng có thai thì mừng như điên thái độ chuyển 100% sang nịnh nọt cái gì cũng sợ nàng động thai nên ngay cả một ngón tay nàng cũng không cần động chỉ cần hắn giọng thì mọi chuyện đều xong.

Hiện giờ nàng biết cảm giác được người ta nâng trên tay sợ rớt ngấm trong miệng sợ tan, đúng là mẹ quý nhờ con ah. Nhược Ly cũng không ngờ rằng nàng đã mang thai gần hai tháng, cũng may lúc đó chỉ là vận động mạnh làm động thai một chút, bình thường nàng rất khỏe mạnh nên bảo bảo mới không sao, thật may mắn con không có chuyện gì bảo bảo của mẫu thân. Nàng đưa tay khẽ vuốt ve bụng thần sắc ôn nhu hiền lành. Lần này vì Nhược Ly mang thai không thể cưỡi ngựa nên Lãnh Thế Tuyệt tìm một chiếc xe ngựa từ từ trở về kinh thành.

Bên kia Bách Lý Mạch cầm được bản đồ tới tay cũng lên đường trở về nước, kế hoạch tiến hành thuận lợi, bước tiếp theo cũng dễ dàng hơn rồi. Đến lúc thực hiện kế hoạch kia rồi.

Thiên Long để biết được Nhược Ly có thai rất là vui mừng mà chiêu cáo thiên hạ giảm thuế một năm tích phúc đức cho hoàng trưởng tôn chưa ra đời này, còn ban thưởng bảo vật có thể nói là giá trị liên thành.

Bạn đang đọc truyện *Phụng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70

Có người vui sẽ có người buồn Vân Vương và mẫu thân hắn Chiêu phi hận Nhược Ly và Lãnh Thế Tuyệt thấu xương sao có thể để yên được, lúc chưa mang thai Thiên Long để còn xem trọng như vậy hiện tại nếu sinh được con trai thì hoàng ân sẽ càng nhiều.

Là hoàng trưởng tôn đó, xưa nay huyết mạch hoàng gia vốn thừa thớt Hoàng đế đều rất xem trọng hậu duệ như thiên Long để vốn có mấy chục vị phi tử chiêu nghi quý tần cũng chỉ được có 4 người con trai và 2 người con gái ít đến đáng thương.

Thái tử hiện tại cũng chỉ có một người con gái, còn hắn đến một móng còn không có, có mấy thiếp thất có thai đều sanh non hoặc hư thai, không thể để đứa trẻ đó ra đời trong thế cuộc này được. Hai mẹ con thâm độc bàn bạc âm mưu đến lúc Vân Vương rời cung thì cửa cung sắp đóng.

Nhược ly về kinh được mấy ngày thì người đến phủ Chiến Vương chúc mừng đông đến đếm không xuể, nếu không đến cũng là dâng quà mấy vị quý nhân trong cung ra tay cũng không nhẹ toàn là bảo vật hiếm thấy.

Thái tử và Hiền Vương cũng đến chúc mừng, mấy vị thái tử phi trắc phi mệnh phụ phu nhân đều đến. Lãnh Thế Tuyệt sợ nàng mệt mỏi nên ra lệnh cấm cửa không cho

một ai vào phủ làm phiền nàng dưỡng thai.

Đến lúc thai tròn 3 tháng đã ổn định Thiên Long để mở gia yến trong cung muốn nàng tham gia kỳ thật nàng là nhân vật chính ai cũng hiểu Hoàng Thượng muốn ăn mừng.

Từ lúc biết nàng mang thai không ai dám đánh thức nàng, đều là ngủ đến tự tỉnh lúc trước nàng rất đúng giờ là dậy nhưng mà lúc có thai nàng luôn buồn ngủ, còn ngủ rất ngon nữa nên hôm nay tự nhiên là dậy nàng tự tỉnh đã thấy mặt trời tới gần đỉnh rồi, Vương ma ma muốn đánh thức nàng nhưng có lệnh của Chiến Vương ai dám trái.

Đội nàng đến của cung đã qua giờ ăn trưa một khắc rồi, Lân Thế Tuyệt ra cửa đón nàng không đợi nàng xuống kiệu đã ôm nàng đi đến hoa viên, Hoàng đế muốn trưa nay ra hồ ăn cho mát mẻ nên chọn trướng Thủy đình trong hoa viên, lúc nàng đến tất cả mọi người đã có mặt

“tham kiến phụ hoàng”

“Đứng lên đi sao lại quỳ, con đang mang thai không nên quỳ từ nay trẫm cho phép con không cần hành lễ “ Thiên long để thần sắc cung chủ lên tiếng làm mọi người hận nghiêm răn, Chiêu phi siết chặt tú khăn trong tay nhưng ngoài mặt vẫn mỉm cười.

“tạ phụ hoàng ân điển” Nhục Ly cũng không màu mè, tuy nói nhập gia tùy tục nhưng cứ hờ chút là quỳ này làm nàng ghét muốn chết đang định tìm cơ xin miễn quỳ ai ngờ hoàng đế lại hòa phóng như vậy nha, Bảo bảo đúng là phúc tinh của mẫu thân mà

“Mau ngồi ,không nên đứng lâu”

“dạ”

"Ai nha đúng là thân thể nặng nề có khác ngay cả hoàng Thượng cũng phải chờ đợi, ta thật hâm mộ nì"chiêu phi cười nói

“thật là mẹ quý nhờ con mà, cũng không biết là con trai hay gái ? ai nha! nếu là con trai chính là Hoàng trưởng tôn rồi thật là phúc khí mà” giọng nói ngọt ngào vang lên là Trần tần đã lâu không gặp

“Con gái hay con trai đều là bảo bối của cha mẹ, hải tử là trời cao ban tặng há lại phân biệt, nhưng mà Trần tần vẫn chưa có hải tử nên không biết cảm giác này cũng đúng” Sương hoàng hậu cười cười hiền hậu mà đáp trả.

“Cũng là nói như vậy nhưng mà nói một chút nguyện vọng cũng là không sai, mười mười ngày đêm cầu mong hải tử của mình sinh được một hoàng tôn cho mười mười nhưng mà vẫn không có được ah, Tam vương phi là người có phúc khí mới thành hôn có bao lâu liền có hỷ sự rồi!”

Nghe câu này ai cũng nghĩ đến lúc trước có tin đồn vị tam vương phi này không tuân nữ tắc chưa thành hôn đã chung sống một phòng với vương gia rồi. đây là đang bôi nhọ danh dự nàng sao? Vị Chiêu phi này quả nhiên tiểu lý tàng đao ah mới hết hạn cấm túc thì lại kiểm chuyện rồi.

“Thiên Y cũng là nhờ phúc trạch của Vương gia và trời cao ban cho vốn muốn chép kinh văn tô lòng thành nhưng thai nhi chưa ổn định nên vẫn chưa làm được” Nhục Ly nhẹ giọng nói, nhưng nói xong mới ngước mắt nhìn Chiêu phi tha thiết

”Vừa hay hôm nay gặp được Chiêu Phi nương nương người, Thiên Y phải xin nương nương chỉ điểm một chút tâm đắc về Phật học kinh văn rồi chỉ xin người đừng từ chối.”

“Thật ngại bản cung cũng không có tâm đắc gì để chỉ điểm cho tam vương phi rồi”

“Nương nương đừng đùa trong cung ai không biết nương nương thành tâm lễ Phật chuyên tâm sao chép Phật kinh đến cả nửa năm cũng không ra khỏi cửa, nương nương nếu không ngại có thể cho Thiên Y một bản chép tay kinh thư để làm mẫu được không?”

Nhục Ly thành tâm hỏi. Chiêu phi nhìn nàng giả bộ ngây thơ mà tức điên người ai không biết nàng là bị Hoàng Thượng cấm túc chép kinh văn nửa năm mới được ra nhưng ai cũng không dám nói ra miệng, hiện tại nàng ta thể nhưng lời chuyện này ra làm nhục nàng,như tát thẳng vào mặt nàng một cái còn giả vờ ngây thơ.

Con tiện nhân! Tốt nhất đừng rơi vào tay bản cung nếu không ta sẽ cho ngươi nếm thử cảm giác sống không bằng chết.

“Được rồi, không phải chỉ một bản thôi sao? Nàng cũng đừng keo kiệt quá về chép thêm một bản cho Nhục Nhi đi” Thiên Long để đồ dầu vào lửa cho thêm một cái tát vào mặt bên kia của bà ta làm bà ta có khổ không dám nói chỉ biết nuốt giận gậm đầu.

“dạ”

“Mau cầm đĩa đi, đừng để trường tôn của trẫm đói bụng ,Nhục Nhi con ăn cái này đi trẫm có ý kêu ngự thiện phòng làm cho con dưỡng thai đó” nói rồi ra hiệu cho người bưng đĩa thức ăn đến trước mặt Nhục Ly.

“tạ phụ hoàng, nhưng mà người đối con tốt như vậy sẽ làm mọi người sẽ ghen tị đó” Nhục Ly như đùa giỡn cười tươi nói.

“Hừ! hoàng tôn của trẫm ai dám ghen tị? trẫm muốn sủng ai không đến phiên người khác quản, trẫm hiện tại ban phong hào cho Hoàng trưởng tôn là Thương Long vương , nữ nhi thì là Thiên Hoàng công chúa”

Thiên Long để liếc một vòng mọi người rồi trầm giọng nói. Đến lúc kết thúc cũng không ai dám hé răng chêm chọc nữa ai cũng sợ hoàng đế sẽ nổi giận đều thức thối ngậm miệng

Âm thầm hút một hơi khí lạnh, Như sấm giữa trời quan ai cũng không ngờ hoàng thượng ban phong hào tôn quý như vậy dù trai hay gái cũng là chỉ dưới vị trí thái tử còn trên cả Văn vương. thiên long để đã lên tiếng báo hộ đứa nhỏ này,xem ra hạ thủ đứa trẻ này càng khó khăn

Chiêu phi ôm một bụng tức không chỗ phát tiết Văn vương thì chỉ nói một vài lời xả giao, Thái tử nhện không được len lén liếc nhìn Nhục Ly rơi vào mắt của Hiên

Vương nên cả buổi nên cả buổi người ồn ào như hấn lại vô cùng im lặng.....

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: CHƯƠNG 71

Hoàng cung Đông Lăng quốc, từ đại thần nhất phẩm đến cung tỳ đều nơm nót lo sợ, hai ngày nay Lăng Tiêu Đế cực kì đáng sợ, người như phủ một lớp băng làm mọi người không rét mà run.

"Đại học sĩ, lễ bộ thị lang, Tả hữu đại thần hai triều một vấn đề nhỏ như vậy không một ai có thể giải quyết? Trẫm nuôi các người lợi ích gì?" Bách Lý Mạch vỗ Long ý quát lớn.

"Chúng thần có tội" Chúng đại thần lập tức quỳ xuống run rẩy, mấy ngày nay bệ hạ thật kinh khủng, hờ một chút đã đem chém đầu người đã có ít nhất 3 vị đại thần bị xử tử.

"Có tội? Đã biết bản thân có tội còn mặt mũi đứng ở đây? Các người đều là một lũ vô dụng, bắt tài chỉ một chuyện nhỏ mà còn không đưa ra được ý kiến, còn nói là phụ trợ phân ưu cho Trẫm? Trẫm thấy các người chính là một lũ vô dụng!" Bách Lý Mạch tức giận quát

"Xin bệ hạ bớt giận, giữ gìn long thể, theo thần thấy hay là giao chuyện này cho lễ bộ thị lang và Đại học sĩ giải quyết nếu trong 3 ngày vẫn chưa được thì trị tội cũng không muộn" Tể tướng đương triều Lê Đức ra tiếng cầu tình. Hắn là người rất được lòng của Lăng Tiêu Đế

"3 ngày sau vẫn không xong thì xách đầu đến gặp Trẫm" nói đoạn phẩy tay áo tức giận bước đi.

"Thần lĩnh chỉ, tạ bệ hạ ân điển"

"Bãi triều" giọng Thái giám tổng quản vang lên chúng đại thần như được đặc xá thở phào một hơi đứng lên.

Bách Lý Mạch về đến thư phòng càng bức bối hơn, hai ngày trước hắn nhận được tin Nhưộc Nhi có thai, nàng đang mang thai nghiệt chủng.

Nàng là của hắn sao có thể? Hắn có thể không để ý nàng không toàn bích vì đó là hắn đã bỏ lỡ nàng, nhưng tình yêu hắn dành cho nàng chưa hề thay đổi nhưng bây giờ nàng thể nhưng mang thai, là nghiệt chủng kia thì không thể được, không thể được!

"Ta sẽ không để nàng sanh đứa nghiệt chủng đó ra!"

Nàng chỉ có thể là của ta! mang thai hài tử của ta"

Bách Lý Mạch điên cuồng thì thầm đôi mắt đầy tia máu, không hề còn vẻ nho nhã ôn hòa như bình thường mà là thị huyết tàn nhẫn, lại có phần cuồng loạn đáng sợ.

Thời gian chớp mắt một cái đã thêm một tháng, trong khoảng thời gian này Nhưộc Ly thấp phần thoải mái nhàn nhã trừ lần vào cung ám đầu đến giờ cũng có rất nhiều chuyện vặt vãnh xảy ra,

Tỷ như thuốc có thêm một vị, trà cũng là bị động tay, màn bình phong đều có chút hương liệu mới, nhưng nàng là ai? Với những thủ đoạn nhỏ đó nàng còn chưa để vào mắt, có nhiều người không muốn báo bối ra đời nhưng nàng sẽ không để bất kì ai làm tổn thương cục cung, những người đó đều sẽ trả giá rất đắt.

Nhưng chưa phải bây giờ hiện tại nàng phải hao hao đường cục cung để đến lúc sinh ra trắng trẻo mập mạp. Đưa tay xoa bụng híp mắt hưởng thụ cảm giác mát mẻ dễ chịu. Bỗng rơi vào một vòng tay ấm áp

"Chàng về rồi sao? Hôm nay về trễ hơn mọi khi có phải vì chuyện Phượng Chiêu quốc?" "Nhưộc Ly dựa vào lòng Lãnh Thế Tuyệt nhẹ giọng hỏi

"Phụ Hoàng muốn ta xuất chinh" nửa tháng trước Phượng Chiêu quốc đã khởi binh gây chiến tình hình không mấy tốt xem ra họ muốn dốc sức một lần rồi.

"Bọn họ sẽ nhanh chóng không trụ được, kinh tế quan trọng trong nước đều do Âm Lục nắm giữ, có lẽ chỉ bắt đầu thì hung mãnh nhưng chàng đừng quên dã tâm của Thái tử và Tử Hoàng tử, đây cũng là cơ hội của bọn họ, chúng ta vẫn còn con bài chưa lật. Chuyện diệt Phượng Chiêu chỉ là thời gian" Nhưộc Ly sắc sảo nói

"Cũng là Ly Nhi đi trước một nước cờ ván này Phượng Chiêu thua không oan nhưng mà ta cũng phải ra trận để ổn định lòng

quân. Có điều ta không an tâm để nàng một mình" "Ngốc! Sao lại một mình, ta sẽ chăm sóc mình thật tốt chàng đừng quên ta là thần y đó ai có thể qua mắt được ta chứ?"

"Ly Nhi cực khổ nàng rồi, nàng đang mang thai ta lại không thể ở bên nàng"

"Không khổ cực, nhưng mà ta muốn lúc con ra đời chàng phải ở bên ta"

"Được, ta hứa với nàng sẽ về trước khi con chào đời"

"Ukm, nhớ phải cẩn thận không để mình bị thương nếu không ta sẽ không quan tâm chàng"

"Ta hứa với nàng"

Nói đi là đi, hai ngày sau Lãnh Thế Tuyệt đã xuất chinh ra chiến trường, Nhữc Ly tuy nói để hấn đi nhưng nàng vẫn lo lắng nhưng không có nói ra. Nàng âm thầm phái hai ám vệ lặng lẽ bảo hộ an toàn cho Lãnh Thế Tuyệt còn đưa một số thuốc trị thương cầm máu v.v..

Nàng nghĩ khi gặp lại sẽ mang đến bất ngờ cho hấn, đứa trẻ trong bụng rất nghịch ngợm, ngay cả Thái y trong cung cũng chỉ chuẩn ra một đứa nhưng kỳ thật là hai đứa, là song bào thai, nàng muốn cho hấn một kinh hỷ nên mới không nói.

Nhưng mà tình thế trong cung cũng không ổn là mấy, Lãnh Thế Tuyệt đi rồi người duy nhất kiềm hãm Thế lực Vân Vương đã đi, hấn không thể ngồi chờ chết,

Từ lúc Phượng Chiêu quốc khởi binh thì hấn đã vô duyên với Hoàng vị giờ hấn chỉ có thể lợi dụng thời điểm này liệu một phen cá chết lười rách kéo Thái tử xuống để Thượng vị.

Nếu hấn có thể trước khi Lãnh Thế Tuyệt trở về đánh lấy đại cuộc thì tốt còn không đợi đến lúc Chiến tranh kết thúc hấn chỉ còn nước bị lưu đài đến đất phong mãi mãi không thể về kinh.

Nhưng Vân Vương vẫn là xem thường Thiên Long Đế, ông ta nắm gọn thế cuộc trong tay, vẫn biết dã tâm của Vân Vương mà không ra tay đã là niệm tình cha con, có thể lần này là một khảo nghiệm dành cho Thái tử. lần này Vân Vương là tự tìm đường chết.

Nàng cũng là an ổn ở nhà dưỡng thai thuận tiện quan sát tình thế là được, nếu Thái tử không giải quyết được thì giúp đỡ một tay thôi.

Quả nhiên Vân Vương điên cuồng thu tóm thế lực lượng, Thái tử cũng là đáp trả mãnh liệt, minh tranh ám đấu rất là kịch liệt.

Thiên Long Đế làm như không thấy không hề có một chút động tĩnh gì, chỉ để Thái tử một mình giải quyết.

Bụng nàng cũng dần lớn ra đến tháng thứ tám ngay cả đầu ngón chân nàng cũng không nhìn thấy nữa, bây giờ trên dưới Chiến Vương Phủ đều căng như dây đàn một hạt sỏi một miếng lá cây đều được quét dọn kỹ càng, vật sát nhọn đều thay thế rồi phủ thảm lông thật dày lên trên.

Nàng cảm thấy gần đây tinh thần không tốt lắm, cứ bức rứt khó chịu còn mất ngủ hồi mấy ma ma mà Hoàng Thượng phái đến đều nói thai phụ ai cũng vậy lúc gần sinh đều có áp lực nên mới trở nên như vậy.

Lúc đầu nàng cũng nghĩ là bình thường nên cho qua nhưng nàng không có sợ sao lại có áp lực, nhưng tinh thần càng lúc càng kém, bụng lại ần ần đau, kiểm tra kỹ lại mới thấy nàng bị trúng độc, cơ thể nàng bách độc bất xâm nếu là độc được hấn có phản ứng vậy chỉ có thể là Độc vật khiến nàng sảy thai còn là loại mẫn tính nhưng cực kỳ nguy hiểm nếu không cơ thể nàng đã bài xích hết.

Rất may cơ thể nàng tự loại bỏ nếu không chắc đã không giữ được đứa bé. Càng nghĩ càng lạnh người, nàng đã cẩn thận từng chút nhưng vẫn tránh không thoát độc thù, nhưng vì sao bây giờ lại phát hiện?,

Hấn là đội không được nên gia tăng liều lượng cơ thể không thể bài xích hết mới có phản ứng. Nhưng hạ bằng cách nào nàng đã tra xét từng góc ngách Thiếu điều lật tung 3 tác đất...?

Đất! Nàng lập tức đổ chậu hoa trên bàn ra. Đất có vấn đề! Rõ ràng đã bị người ta ngấm qua nước thuốc.

Là ai? Ai có thể ra tay ngay trước mắt nàng?

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 72

Nguồn không có chương 72 mời các bạn đọc chương 73 nha.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 73

Nhữc Ly vẫn vờ như chưa phát hiện ra đất có vấn đề, nhưng lặng lẽ lệnh cho ám vệ quan sát ai sẽ động vào chậu hoa. Kết quả không nằm ngoài dự đoán của nàng. Người có thể ra vào phòng nàng lại thay đất trong chậu chỉ có thể là một.

"Các người làm gì? Ta là người của vương phi. Buông ra!" Tiểu Liên giấy dựa muốn thoát khỏi tay người áo đen. Đến khi được dẫn tới trước mặt Nhữc Ly nàng ta mới sùng sốt sau đó nhào qua Nhữc Ly gào khóc

"Vương phi người phải làm chủ cho nô tỳ, bọn họ ...người phải làm chủ cho nô tỳ ah...."

"Nếu người nói người phía sau lưng là ai ta sẽ không làm khó người" Nhược Ly không nhìn đến nàng chỉ là nhẹ giọng nói ra

"Nô tỳ không có a vương phi. Là có người hãm hại nô tỳ, vương phi oan uổng oan quá nô tỳ không hề làm chuyện có lỗi với Vương phi. Trời đất chứng giám a ! Vương phi phải tin nô tỳ"

"Còn xảo biện, người tưởng chuyện người làm kín kẻ không ai có thể phát hiện sao? Còn hấn ta chỉ lợi dụng người, người nghĩ hấn sẽ ra tay cứu người ? Mơ mộng hoá huyền"

"Nô tỳ thật không có mà. Nhất định là có người vu oan nô tỳ, thấy nô tỳ chăm sóc mấy chậu hoa mới vu hãm cho nô tỳ"

"Chậu hoa? Ta chưa từng nói đến chậu hoa người làm sao biết được? Hay người đang tự nói mình chính là người bỏ thuốc vào đất mấy chậu hoa kia?"

"Không có không có, là nô tỳ vô tình nhìn thấy có người lén lút động chậu hoa nên mới nghĩ có liên quan đến chậu hoa, nô tỳ hầu hạ người lâu như vậy sao có thể hại Vương phi chứ ! Nô tỳ oan uổng ah..."

"Đúng là người hầu hạ ta rất lâu đi, vậy lý do chỉ có một tình lang của người!" Nhược Ly dứt lời gương mặt tiểu Liên trắng không còn giọt máu. Kinh hoàng nhìn Nhược Ly

"Người đang nghĩ vì sao ta biết? Chuyện người làm bí mật như vậy ta cũng biết huống chi người và hấn qua lại với nhau?" Nhược Ly lạnh lùng nhìn chằm chằm tiểu Liên.

Không thể nào ta và huynh ấy bí mật như vậy sao Vương phi lại biết? Không thể ! Là người đang thử ta mà thôi. Đúng không chỉ thử mà thôi. Nghĩ vậy nàng mới bình tĩnh lại một chút

"Người đang nói gì tiểu Liên không hiểu ah"

"Gọi Lãnh Ngũ đến" Nhược Ly nhìn cũng không nhìn nàng ta chỉ nhẹ giọng ra lệnh với người bên cạnh. Tiểu liên sắc mặt trắng bệch không còn sức lực ngã xuống ngồi xuống đất. Nhìn nàng ta như vậy Nhược Ly hiểu mình đã đoán đúng

Tiểu liên từ nhỏ đã bị bán vào vương phủ, thông minh khéo léo nhưng lại thật thà mới được cất nhắc làm nha hoàn cho Nhược Ly một bước lên cao. Nhưng lại làm ra chuyện phản bội chỉ có một nguyên nhân. Yêu! Vì yêu nên nàng ta mới bất chấp tất cả để hạ độc Nhược Ly. Nhưng người trong vương phủ trăm tuyến ngàn chọn mới được sao có thể mang lòng phản trắc. Chỉ có một người mà thôi! Lãnh Ngũ! Là nàng đã quên xử lý người này. Đúng là con giun làm người ta chán ghét.

"Thuộc hạ tham kiến vương phi!" Lãnh Ngũ thấy tiểu Liên ở trong phòng lòng bộp một cái nhảy lên. Nguy rồi! Chẳng lẽ chuyện tiểu Liên làm bị phát hiện? Vậy phải làm sao đây? Làm sao đây?

"Người có phải đang qua lại với nàng ta?"

"Dạ phải!" Tuy vẻ mặt bình tĩnh nhưng trong đầu hấn đã nghĩ rất nhiều cách ứng phó. Nếu đã biết vậy thừa nhận đi, nếu không tra một vòng cũng là tra ra thôi. Nhược Ly nhìn Lãnh Ngũ một cách thâm ý. Quả nhiên thông minh. Càng chối cãi càng bất lợi trước nhận đề nàng bớt đề phòng sau đó mới dễ dàng thoát tội. Hào thông minh.

"Lãnh Ngũ to gan! Người dám sai khiến nàng ta bỏ độc hại bốn vương phi, người có tội gì?" Nhược Ly bỗng sa sầm mặt giận dữ cầm tách trà trên tay ném mạnh về phía Lãnh Ngũ. Chén trà không biết cố tình hay vô ý vón sẽ va vào mặt hấn nhưng hấn lại quý xuống cho nên chỉ sọc qua trán để lại một vết rạch nhỏ.

"Xin vương phi bớt giận, thuộc hạ quả thật có qua lại với tiểu Liên nhưng thuộc hạ chưa từng sai sử tiểu Liên làm chuyện gì, huống hồ là vương gia đã cứu mạng thuộc hạ, đại ân đại đức của vương gia thuộc hạ trả cả đời cũng không hết sao có thể hại người mà vương gia yêu thương. Xin vương phi xuy xết!" Lãnh Ngũ trấn định nhìn Nhược Ly. Ra về cây ngày không sợ chết đứng, quan mình chính đại.

"Ý của người là tiểu Liên sau lưng người làm chuyện xấu người hoàn toàn không biết? "

"Thuộc hạ quả thật không biết, nàng ta tam địa lại độc ác như vậy, hãm hại vương phi còn muốn đổ lên đầu thuộc hạ rõ ràng chịu sự sai sử của ai đó muốn đã kích vương gia. Xin vương phi điều tra ra người này phải lăng trì hấn diệt mối hậu họa cho vương gia ah!" Là con tiện nhân kia ngu ngốc mới một chốc đã khai ra hấn. Biết vậy sớm giết chết cho rảnh việc

Tiểu Liên thật không ngờ hấn trở mặt nhanh hơn lật sách. Mới đầu hấn chịu nhận quan hệ giữa hai người làm nàng mừng rỡ hấn không có bỏ rơi nàng, giờ nàng mới biết hấn đang lấy lùi làm tiền muốn đẩy hết tội danh lên đầu nàng. Đúng là mặt người dạ thú mà.

"Nhưng mà tiểu Liên khai là chính người sai sử nàng ta, còn nói sau này sẽ cho nàng ta cuộc sống sung sướng vinh hoa phú quý không còn làm nô tỳ mặc người chà đạp nữa. Ta làm sao tin người" Nhược Ly nói như chuyện có thật làm Lãnh Ngũ hoảng hốt trừng mắt như muốn giết tiểu Liên.

Tiện nhân, đúng là tiện nhân khai chi tiết như vậy là muốn dồn hấn vào chỗ chết sao? Tiểu Liên giờ phút này đang đau khổ tột cùng nên không biết Nhược Ly đã nói gì chỉ thấy hấn đang nhìn như muốn giết mình thì biết hoá ra hấn chỉ lợi dụng nàng mà thôi.

"Nhưng mà ta thật không biết động cơ người là gì? Người vốn do vương gia cứu thì sao có thể là người vong ân phụ nghĩa để tiện bĩ ố như vậy? Ta cũng không biết phải ăn nói sao với vương gia. Nhưng lời tiểu Liên nói cũng không phải không có lý, người có bằng chứng gì chứng minh chuyện không phải do người làm?" Nhược Ly làm vẻ khó xử rồi lại muốn tin tưởng Lãnh Ngũ nhiều hơn

"Có lần thuộc hạ thấy tiểu Liên âm thầm trộn đất với một lọ thuốc gì đó. Hỏi nàng nàng nói là vì muốn hoa nở đẹp nên bỏ một chút thuốc cho hoa lâu tàn trên đất đây là bí truyền dưới quê nàng ta. Còn nhờ thuộc hạ giữ hộ lọ thuốc sợ để ở chỗ mình mấy nha đầu lấy mất. Hoá ra là nàng ta muốn sẵn hôm nay vu pan thuộc hạ. Quả thật thuộc hạ có nhảy sông Hoàng Hà cũng rửa không sạch oan khuất này. Kính xin vương phi minh xét!"

Nhìn người bên dưới đang say sưa đồng kích Nhược Ly nhếch môi hiện ra một nụ cười nhạt. Lần này nên xử lý mối họa ngầm này rồi. Nếu không đợi đến lúc sanh bão bão nàng không biết có thể bị động tay động chân gì không.

"Vậy lọ thuốc đó còn không?"

"Ah vẫn còn trong phòng thuốc hạ, để trong kệ sách trong phòng ngủ thứ 2 từ dưới lên."

"Đi tìm mạng đến" Nhược Ly cười cười bảo ám vệ đi tìm sau lại tìm tìm nhìn Lãnh Ngũ làm hắn càng sợ hãi bất an, không lẽ mình để lộ sơ hở gì? Nghĩ kỹ lại không có nãy giờ mình không hề lộ ra một sơ hở nào hết. Chắc mình suy nghĩ lung tung. Dù sao mình là thuộc hạ của vương gia vương phi cũng không dám xử lý vượt quyền. Nể mặt vương gia mà tha cho mình. Lòng hắn tự tin mười phần rằng sẽ thành công thoát thân.

Tiểu Liên cuối cùng cũng biết Nhược Ly đang làm gì. Mới đầu dùng công tâm kế cho nàng lộ sơ hở. Sau lại lấy Lãnh Ngũ ra làm nàng sợ hãi tưởng rằng Nhược Ly biết hết. Khi Lãnh Ngũ đến lại ra uy phù đầu nói mình đã cung khai làm Lãnh Ngũ không đánh đã nhận, nhưng bản thân còn không biết tưởng mình đã qua mặt thành công.

"Ha ha ha lãnh Ngũ ơi Lãnh Ngũ người tự nhận mình thông minh cuối cùng lại bị thông minh hại. Đến bây giờ vẫn chưa hiểu đáng thương ah ha ha ha" tiểu Liên bỗng cười rộ lên làm Lãnh Ngũ giật mình. Nhưng tưởng rằng nàng vì tuyệt vọng nên bị điên. Hắn diễn hoàn hảo như vậy sao có thể bị phát hiện chứ?

"Người còn tưởng mình qua mặt được Vương phi sao? Nói cho người một bí mật! Ta một chữ cũng chưa từng nói đến người!" Tiểu Liên cười tươi hơn nói ra làm hắn chết đứng.

"Rõ ràng người đã cung khai, không thể có chuyện đó" không thể nào nếu à ta không nói vậy làm sao cô ta biết. Suy nghĩ lại từ lúc mình đến tới giờ Lãnh Ngũ bỗng giật mình. Từ đầu đến giờ là một cái bẫy, chờ hắn tự khai mà thôi. Hắn tự phụ mình thông minh lại không ngờ rằng hôm nay bị chính thông minh mình hại.

Người phụ nữ này quá đáng sợ, nếu không thể hoàn thành mệnh lệnh thì cô ta không nên sống nữa, nếu không chủ thượng sớm muộn gì cũng bị người phụ nữ này hại chết, thông minh sắc xảo, lại tâm cơ đến vậy là mối họa không lường được cho chủ thượng. Tâm ý đã quyết ánh mắt thoáng hiện vẻ ác độc. Không một tiếng động phóng tới Nhược Ly. Trên tay không biết từ lúc nào xuất hiện một cây chủy thủ ngắn đâm thẳng vào tim Nhược Ly.

Mắt thấy chủy thủ sắp đâm trúng lại không mãi mai động dù hắn dùng hết sức cũng không thể nhích thêm một chút để đâm xuống. Nhìn lại chủy thủ bị hai ngón tay Nhược Ly kẹp lấy. Lúc này hắn mới tỉnh mộng. Nàng có võ công còn cao hơn hắn không biết bao nhiêu lần. Người này không thể không giết dù trái lệnh chủ thượng. Trờ tay rút một cây trâm nhọn trong chui cầm chủy thủ đâm tới. Nhưng rút ra thì toàn thân hắn không có một chút sức lực ngã xuống. Chỉ còn mắt có thể động. Trùng mắt không cam tâm nhìn Nhược Ly ngay cả cần thuốc độc tự sát cũng không còn sức.

"Lấy độc trong răng hắn ra. Đưa hắn vào ngục canh giữ cẩn thận." Lại nhìn Lãnh Ngũ đang trừng mắt nhìn nàng khẽ cười nói với hắn

"Đừng nhìn ta như vậy chứ ta rất sợ! Nhưng mà không sao người sẽ không còn sức trừng đầu. Có phải cảm thấy rất nóng, rất khó chịu? Ta đã bỏ một ít xuân dược vào thuốc lúc này. Người sẽ rất khó chịu toàn thân khô nóng nhưng không có sức. Một canh giờ sau máu người sẽ sôi lên. Nhưng yên tâm người sẽ không chết. Cứ cách một canh giờ máu người sẽ sôi lên một lần. 3 ngày sau được lực sẽ tự giải nhưng người chỉ còn 1/3 máu trong cơ thể mà thôi, lúc đó không cần nhuộm cần tán người cũng sẽ không nhúng nhích được, ta sẽ không để người chết yên tâm đi" nói nhẹ nhàng cứ như yên tâm đi ta sẽ không để người đối bụng đầu.

Những người trong đại sảnh đều xanh mặt hoảng sợ. Thủ đoạn bất này khác hoàn toàn với một Vương phi hiền lành ngày thường ah. Tốt nhất về sau tuyệt đối không được trái lời vương phi càng trăm ngàn lần không được đắc tội vương phi ah.

Nàng không dấu điểm chuyện này truyền ra ngoài là Lãnh Ngũ và tiểu Liên mưu đồ làm hại hoàng tử bị xử tử. Người phía sau sẽ không nghi ngờ vì hôm nay nàng cho mộ số người trong phủ đến, những người này tuy trung thành nhưng hơi già sẽ lộ ra ngoài thôi. Lúc trước không muốn sử trí Lãnh Ngũ vì không muốn bức dây động rừng. Giờ có cơ hợp lý sao không tận dụng.

Nhược Ly có thai đã tám tháng nhưng Lãnh Thế Tuyệt vẫn chưa trở về. Mấy hôm trước có thư gửi về. Không ngờ Phụng Chiêu quốc có tiếp ứng. Kinh tế trong nước đã đứt, vốn đã rồi thành một nùi ai ngờ không biết quốc chủ Phụng Chiêu làm sao moi ra được lương thảo. Kim ngân tiếp tế cho tiền tuyến. Còn có một đội quân bí mật gia nhập làm chiến trường vốn Thiên Long quốc chiếm thế thượng phong giờ bị cân bằng. Hai nước đang giằng co.

Ám Ngũ, Lục, Bát đã kích động thành công hai vị hoàng tử tranh ngôi vị nhưng hiện tại bị quốc chủ trấn áp khắc khe. Nội loạn tuy không dẹp yên nhưng đã không còn bùng nổ như trước. Nàng biết sau lưng Phụng Chiêu Quốc có người thao túng nhưng không ngờ lợi hại như vậy.

Kế sách này nàng lập ra hết sức vẹn toàn, nhưng dường như người phía sau kia đã biết rõ. Nàng dùng nền văn minh mấy ngàn năm sau rút ra nhưng lại dễ dàng bị cản trở như vậy người này rốt cuộc là ai? Nằm trong tay binh hùng lực mạnh, tài phú kinh người lại hiểu rõ chiến lược của nàng. Là ai??? Là hắn sao? Nếu trong Ngũ Quốc này có người như vậy thì chỉ duy nhất một người.

Nhược Ly tuy muốn trợ giúp nhưng nàng mang thai có thể sanh bất cứ lúc nào thường mang song thai đều sanh sớm hơn bình thường. Tuy nóng lòng nhưng không thể giúp ích được nhiều. Lặng lẽ phái một nhóm ám vệ trà trộn vào Đông Lăng điều tra thức hư. Ra lệnh Ám Ngũ. Ám Lục tuy cơ hành động thấy không ổn lập tức rút lui trợ giúp Ám Bát làm rối loạn lòng dân thu mua thêm người để gây nội loạn. Phải chặt đứt nguồn lương thảo ra tiền tuyến.

Lại phái thêm ám vệ đến tiếp ứng điều tra đường dẫn lương thảo đến biên cảnh. Cướp được thì cướp không cướp được thì đốt. Nàng không tin hắn có thể chu cấp cho một đại quân như vậy bao lâu, còn đất nước của hắn không lẽ vét sạch để trợ giúp nước khác, hắn có đã tâm muốn đứng sau đầu gối Ngũ Quốc. Nếu nàng vẫn ở Dược Cốc sẽ tuyệt không nhúng tay, nhưng giờ nàng là người Thiên Long quốc. Hắn muốn đầu gối ai mặc kệ nhưng muốn nuốt Thiên Long quốc phải hỏi qua nàng đã đồng ý không!

Tình hình tiền tuyến căng thẳng, ở trong kinh thành không tốt hơn là mấy. Thiên long đế vẫn nhắm mắt làm ngơ, mặc cho thái tử và Vân vương tranh người sống ta chết. Hiền vương đứng về phía thái tử. Cản đây làm quân sư cho phe thái tử, không ai ngờ Vân vương tuổi nhỏ lại đa mưu túc trí. Lại có thể chèn ép Vân vương xuống một chút, bề đáng của Vân vương liền tiếp bị tâu vạch tội. Phe thái tử không phủ trương thanh thế. Không đàn áp dân lành đành được tin nhiệm của bách tính

"Tam tâu, tâu liệu sự như thần ah! Bề đáng của Vân vương tội gì cũng có thăm ô của công bốc lột bách tính. Chèn ép dân chúng, cướp đất bắt cóc dân nữ đều có. Không ngờ bắt tay từ dân chúng lại có hiệu quả không ngờ như vậy mà thanh danh của thái tử chính trực bênh vực dân chúng lấy lại công đạo cho người dân. Hiện nay bách tính trong ngoài thành đều hướng về phía thái tử. Ép cho tên Vân vương đó bù đầu thật khoái trá" Hiền vương cười ha hả hướng Nhược Ly cuối đầu bái phục

"Đệ thôi khoa trương đi. Tuy như vậy nhưng vẫn chưa lật đổ được Vân vương ngôi vị thái tử chưa chắc đã ngồi được. Lần này đã dẹp đám bè cánh của hắn nhưng hắn vẫn còn một con bài rất mạnh!"

"Là Trương tướng quân kia?"

"Không là Chiêu phi! Nghĩ xem bao nhiêu năm nay phụ hoàng vì sao kiên kị bà ta và thái hậu? Muốn giết nhưng không thể giết. Vì không có chứng cứ! "

"Đúng vậy, không có chứng cứ không thể nào xử tội họ được"

"Cũng là vậy thôi, không có chứng cứ gì chỉ có thể làm Vân vương chặt vật một đoạn thời gian. Nhưng không thể trị tận gốc. Tội gì có thể làm Vân vương không thể trở mình?"

"Bức vua thoái vị, mưu phản!" Hiền vương bật thốt lên. Rồi lấy tay bịt miệng lại

"Chính xác! Còn Chiêu phi? "

"Nếu muốn trị tội bà ta thì chỉ khi bà ta thông dịch bán nước hoặc thông dâm mới có thể"

"Vậy đệ thử nghĩ xem hiện giờ tình hình biên thủy đang nước sôi lửa bỏng liệu bà ta không hề đưa tin tức sao?" Nhục Ly từng bước hướng dẫn Hiền vương.

"Đúng vậy ah, vậy đệ kêu thái tử bắt tay từ bà ta, như vậy Vân vương chỉ còn đơn độc một mình ha ha để xem hắn sẽ làm gì? " Hiền vương đắc ý cười to

"Đệ vẫn ngốc như vậy, thấy một mà không nhìn được hai!" Nhục Ly lắc đầu thờ dãi

"Không phải đệ ngốc là tẩu quá thông minh không phải sao?"

"Tẩu hỏi đệ, nếu đệ là Vân vương mẫu thân đệ bị bắt nhưng chưa công bố tội ra bên ngoài nhưng đệ biết đó là tội thông dịch bán nước đệ sẽ làm gì? Nếu không cứu bà ta lỡ như bà ấy khai ra có phần đệ hoặc không khai đệ nếu để người khác biết ngôi vị hoàng đế hắn mơ tưởng sẽ không bao giờ tới tay!"

"Nếu đệ là Vân vương sao? Tìm cách cứu bà ấy ra"

"Chắc chắn đệ thật là. Nếu ta là Vân vương. Ta sẽ tiên hạ thủ vi cường. Trong tay ta có binh sao không ép vu thoái vị, soán ngôi xong ai sẽ dám truy cứu chuyện mẫu thân ta, càng không cần phải nhất cử lưỡng tiện giải quyết được sao?" Nhục Ly cười cười nói

"Nhưng mà rất nguy hiểm hắn có thể chọn bỏ qua mẹ hắn rồi làm một vương gia nhàn tản ah"

"Nếu là hắn nắm chắc phần thắng trong tay thì sao? Theo đệ hắn sẽ chọn thế nào?"

"Phản! Nếu nắm phần thắng trong tay hắn sẽ không do dự thuận nước đẩy thuyền một lần làm vua luôn"

"Xem như đệ còn cứu được. Về bàn với thái tử làm sao có thể cho hắn tự tin để soán vị thì làm đi. Ta buồn ngủ rồi!" Nhục Ly khoác tay với Hiền vương

"Đệ sẽ về nói với thái tử triển khai kế hoạch này. Tẩu chính là phúc tinh của Thiên long ah. Bảo bối chất nhi của đệ còn một tháng nữa mới chào đời thật trong mong quá đi. Đệ về đây tẩu ngủ ngon !"

Hiền vương hí hửng treo tường rồi Chiến vương phủ lại treo tường vào phủ thái tử. Sau khi thái tử nghe xong thì kinh hỷ vô cùng. Nếu thành công một ná hai chim hạ Chiêu phi và Vân vương một lượt hắn lại không hề tổn hại thanh danh của mình. Đêm đó thái tử bí mật mời các vị đại thần tới thương lượng đến rạng sáng hôm sau mới rời khỏi.

Bạn đang đọc truyện *Phượng Náo Thiên Hạ: Thần Y Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.